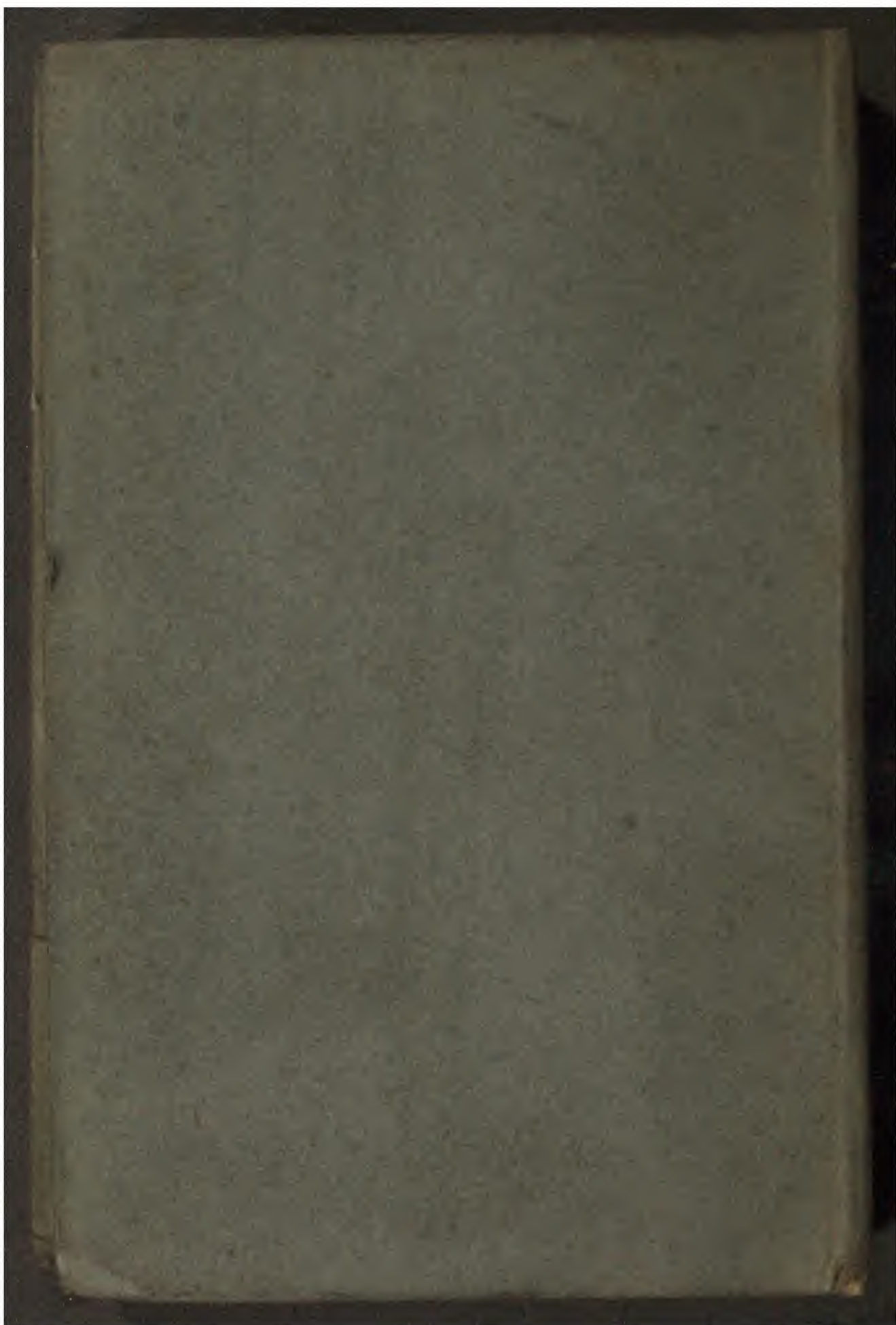
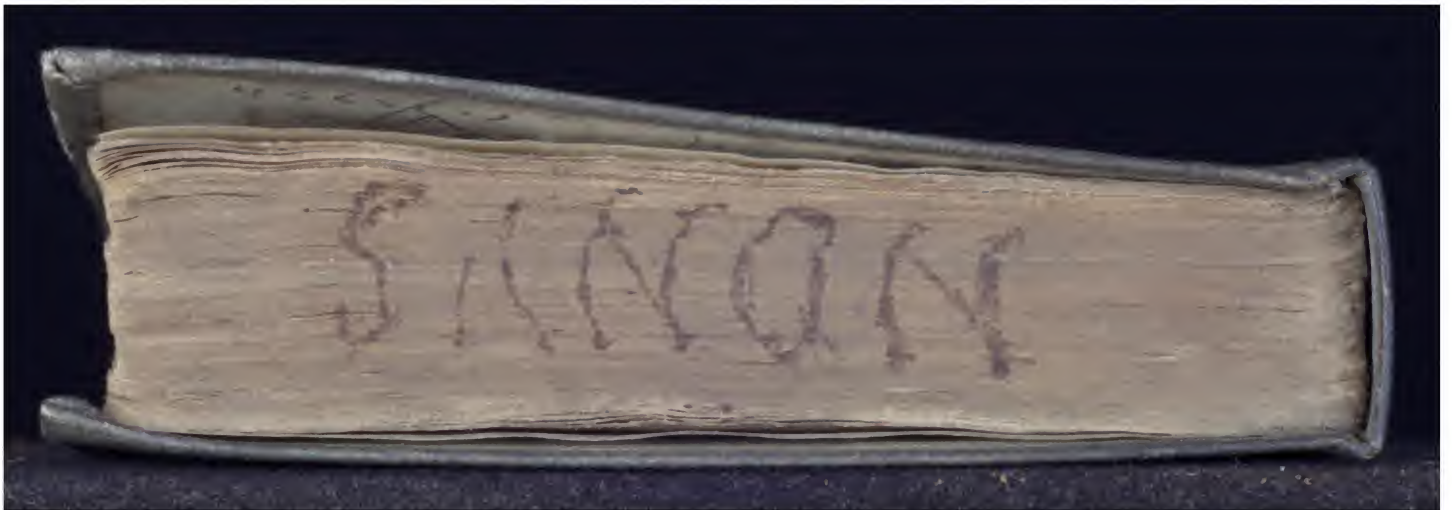

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
4568/A/2

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
4568/A/2

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
4568/A/2

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
4568/A/2

4568(2)

No. 662

A

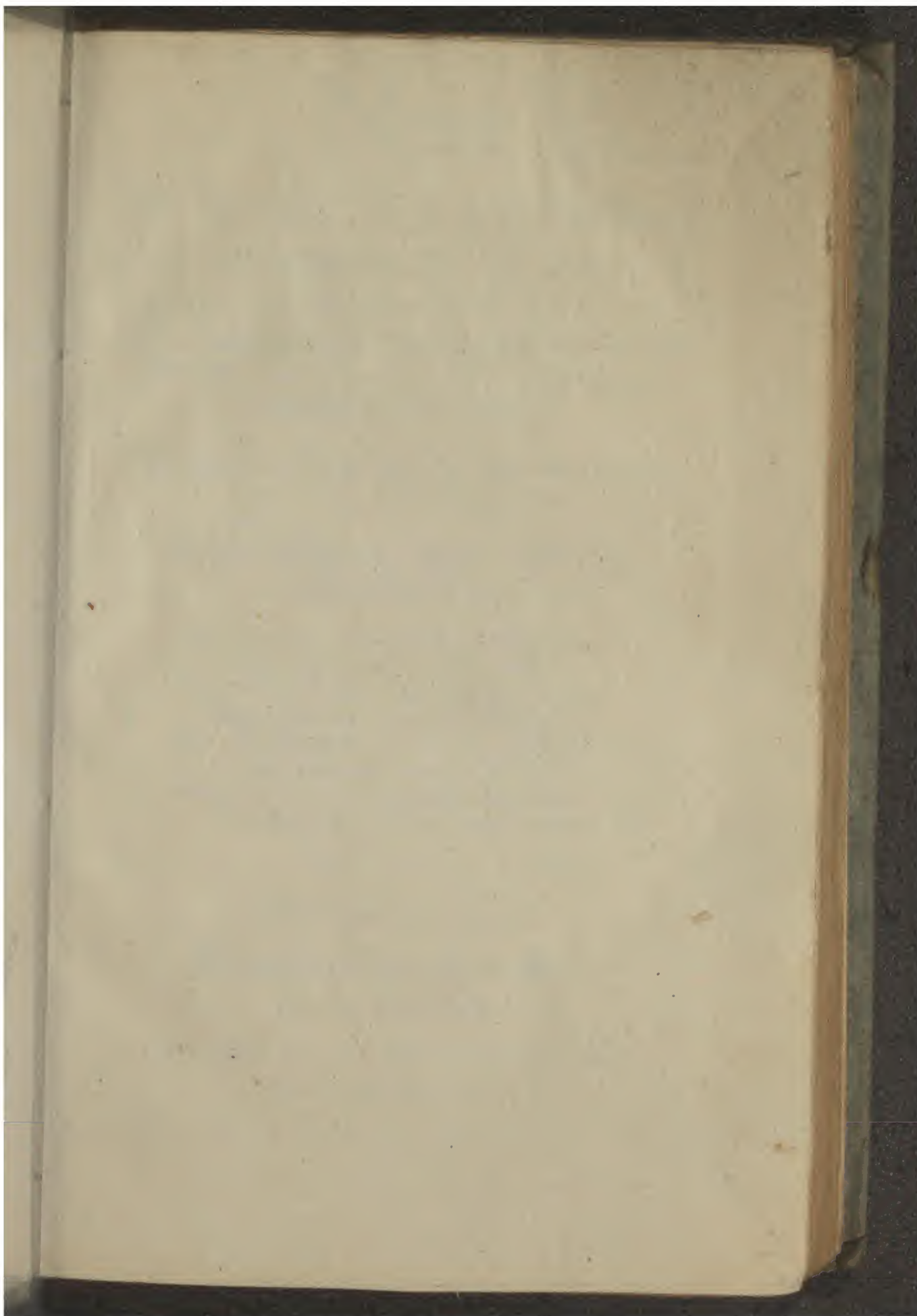
ck. -

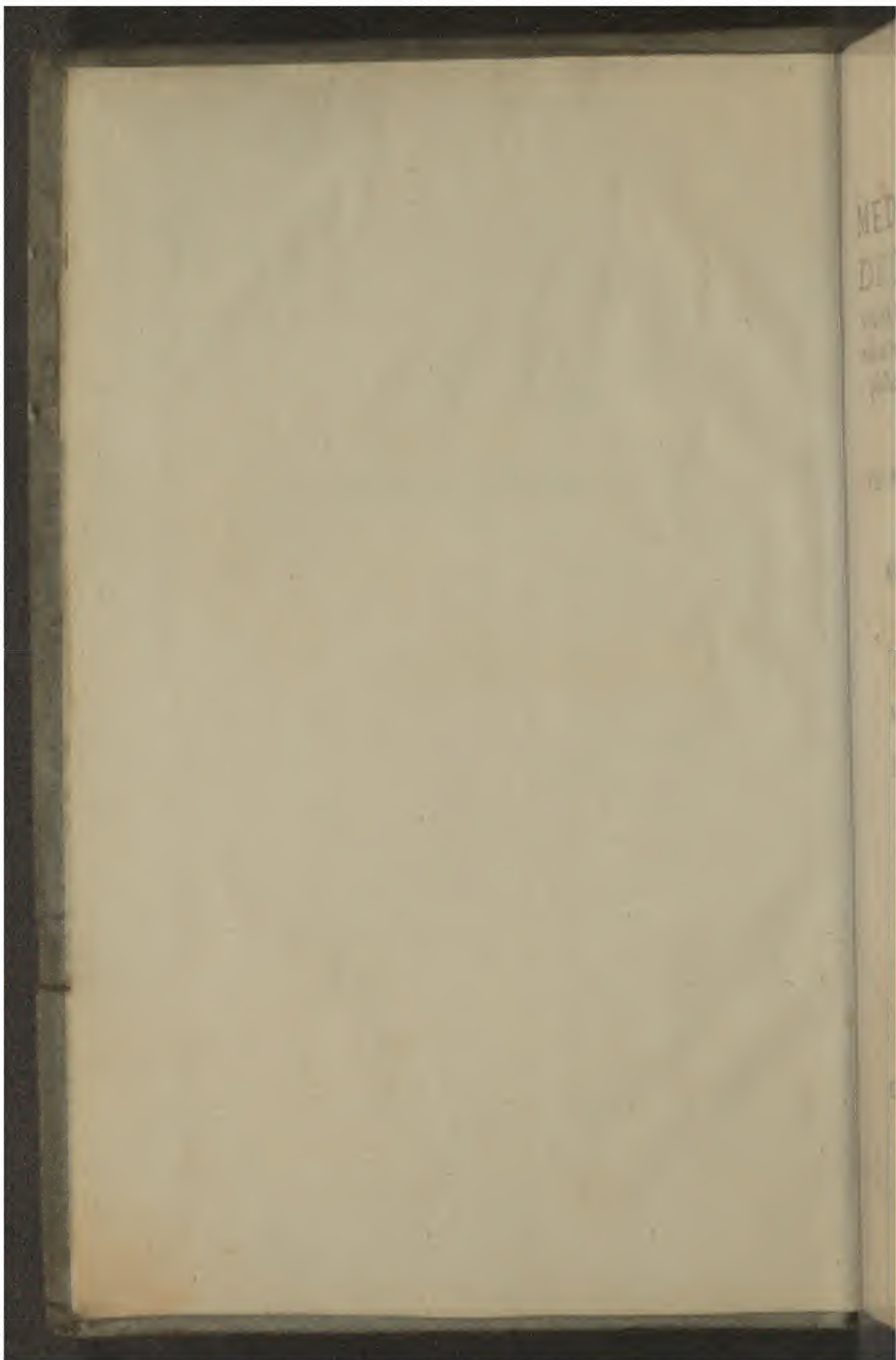
Cal. I

L. 125. -

A xxiv Non

Belmore 352
125 hrs

Noni ³⁴ 47303

MEDICI CLARISSIMI
DE OMNIVM PARTI

CVLARIVM MORBORVM CVRATIO-
ne, sic ut Febres quoque & Tumores præter naturam com-
plectatur, LIBER, nunc primum in lucem editus,
& summa diligentia conuersus

PER HIEREMIAM MARTIVM MEDICVM
PHYSICVM AVGVSTANVM.

HIERONIMVS VVOLPHIVS
Oettingensis ad Lectorem.

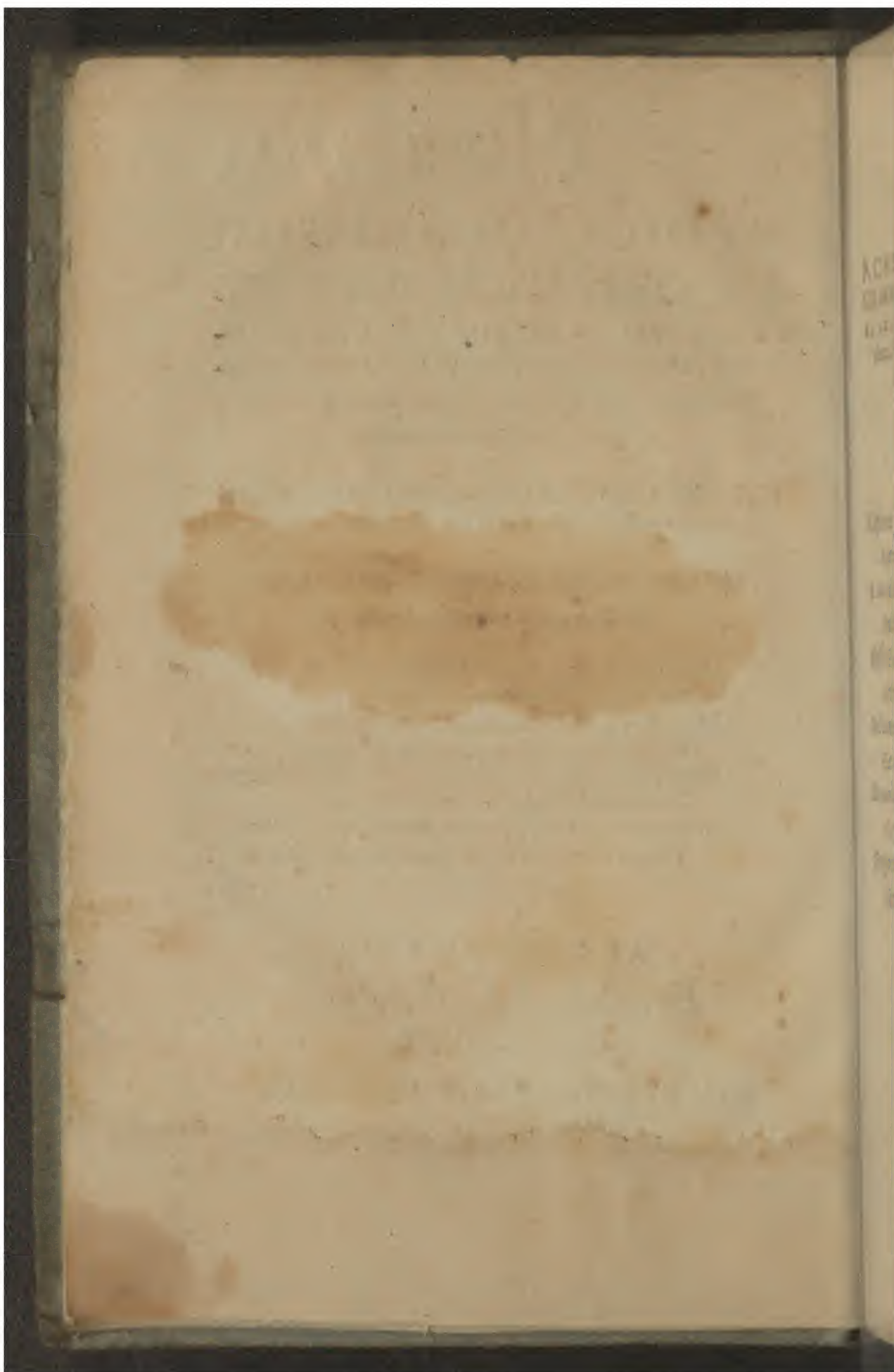
Ingenio pollens & linguis quinque disertus,
Teutonica, Galla, Graia, Itala, & Latia.
MARTIVS, & mutis usus uiuisque magistris
Principibus, medica qui celebrantur ope:
Hunc tibi dat NONVM, NOVVM quem fortè uocabis:
Et quæres nunquid proferat ille noni?
At tu non NOVA sed BONA quærito provide lector:
Tempora NATVRAM uertere nulla queant.

ARGENTORATI

Excudebat Iosias Ribelius.

M. D. LXVIII.

CVM GRATIA ET PRIVILEGIO CAE-
sareo ad annos octo,

ACHILLIS P. GASSERI L. EPI-
GRAMMA IN NONVM MEDICVM, QVEM

EX REIPUBLICAE AVGSTVRGENSIS BIBLIO-

theca Hieremias Martius medicinæ doctor, Gallicani-

que nosocomæi apud eandem ordinarius

Physicus, nunc primum in lucem Græ-

ce cidebat, ac Latinum

faciebat.

*Riphæe gentes dent Mardros atq; Zobellos,
Aurum atq; Argentum Carpathus atq; Tagus.*

Lucidulas gemmas, uel Aromata dulcia mittant

Indus, Arabs, & Afer, uel noua terra Peru.

Ipse Paracelsus stibium, uel chemica fallax

Arte sua exhibeat Pharmaca dira quoq;.

Nil tamen ad NONVM medicum, quem Martius hîc dat,

Hæ merces uel opes, candide lector erunt.

Si modo quis sanam, sine morbis, uiuere uitam

Gestit, & incolumes optat habere dies.

Ergo thesauros cunctos superat liber ille,

Nemo etenim est diues, ni bene & is ualeat.

(.) 2

INTER

INTERPRES AD
ZOILVM.

Inuide quid cessas doctorem carpere scri-
pta?

Quis poterit morsus Mome cauere
tuos?

Conuicijs quāuis laceres, & dira mineris,
Non tamen incepti poenituisse potest.
Nil tibi quod rectum est sapit, et nihil ipse
laboras,

Audax ingenio cuncta metire tuo.
Sed quod nunc præsens ætas contemnit &
odit,

Posteritas forsā grata probabit opus.

Hieremias Martius F.
28. Iulij 1567.

AMPLISSIMIS VIRIS,
NOBILITATE GENERIS, VIRTU-
TE ET SAPIENTIA PRAESTANTISSIMIS,
CVRATORIB. COSS. ET SENATVI REIPVB.

Augustanæ, Dominis suis colendis. Hiero-
mias Martius. S. D.

ULTAE SVNT, VIRI
amplissimi, eaq; grauissimæ cau-
sæ, quibus impulsus, has laborum
meorum primitias, seu NONI
de morborum curatione librum,
primum à me latinitate donatū,
sub illustris nominis uestri auspi-
cio in lucem emittere, uobisq; po-
tissimum dedicare constitui. Etsi enim à natura me ad hoc
posteritatis adiuuandæ studium natum esse aliqua ex parte
uiderem, in eamq; rem toto animo, & studio omni incumbe-
rem, cogitationum denique mearum prima semper illa esset
& antiquissima, quo quam plurimis mea opera prodesse
(consilium secutus summorum uirorum, & doctissimorum
hominum) & iuuandi studio antecellere possem: hactenus
tamen semper, quo minus id, quod auidissimè cupiebam, re
ipsa præstarem, uel ætatis, uel iudicij infirmitas, obstitit. ac-
cedit, quod his peruersis hominum moribus adeò quorundā
delicatæ sunt aures, ut nihil nisi quod summo studio elabora-
tum, & omnibus suis numeris sit absolutum, audire uelint,
& si quid ab illa summa perfectione absit, statim tanquam
ineptum, nullo prorsus adhibito iudicio, uel animi æquitate,
turpiter cauillentur, non absq; summa existimationis lesio-
ne, & bonarum literarum iactura. Quod ne mihi aliquando
(.) 3 quoque

E P I S T O L A

quoque contingeret, sedulo ab incunte ætate usque operam dedi,
pro eo quo cognitionis rerum & scientiæ amore tenebar, ut
naturam omnibus suis partibus explere possem. Quod an
assecutus fuerim, qui mea minimè magnifacio, uel quicquam
arroganter mihi tribuo, aliorum esto iudicium. Hoc tamen
confirmo, tantum fuisse in me ardorem studiorum, tantam
naturæ uim, tantam quam ex discendo capiebam uoluptatē,
ut nihil quicquam magis expeterem, quam ut aliquando o-
mne tempus in bonorum autorum lectione, ab omni alia cu-
ra uacuis consumere possem. Sed antequam huius uoti com-
pos fierem, multæ molestiæ subeundæ, multæ difficultates su-
perandæ fuerunt: quæ hoc leuiore uidebantur, quo maior
utilitas, quam inde consecuturam liquido perspiciebam, erat.
& cum uiderem me non esse prorsus nullo ingenio, animum
ad literas, ad quas naturæ quadam ui haud obscura rapi ui-
debar, adieci, consilio prudenti sanè, si uoluntati honestissi-
mæ euentus semper respondiſſet, nec conatus nostri præclari
illi quidem & optimi aliquoties non sine magna molestia
fuissent impediti. Sed cum cogitarem quanta bonarum lite-
rarum dignitas, qui splendor, quæ præstantia, & quam illarū
cognitio ad Reipublicæ administrationem necessaria esset,
quam denique utilitatem rebus humanis afferret, nullis labori-
bus deterreri deinde, uel difficultatibus ab instituto auocari
uel potui, uel debui. Itaque primis statim annis in hac celebri
schola uestra, quæ à uobis magnis sumptibus sustentatur nul-
lo alio consilio certè nisi ut iuuentutem bonis studiis floren-
tem habeatis, prima literarum fundamenta posui, & in poli-
tioribus disciplinis tantum profeci, ut præceptores (inter
quos Xystum Betulcium & honoris & amoris causa nomi-
no) quibus ob ingenij quandam opinionem mirifice charus
eram,

DEDICATORIA.

eram, non omnino malè de studijs meis existimarent, seduloq; adhortarentur, ut quemadmodum cepissem, pergerem, nec ullaratione me à discendo abduci paterer, sed omnes potius vias persequerer, quibus ad id quod cupiebam, peruenirem. Quorum honestissimæ uoluntati mos planè gerendus fuit. Videbam enim amorem quo me prosequabantur esse singularem propè. eosq; cogitationes suas omnes eò dirigere, ut aliquando me nec laboris, nec industriæ poenitere posset. Itaque cum iam complures annos in literis humanioribus summa qua potueram diligentia uersatus essem, & sedulo me in utraq; lingua, & Græca & Latina exercuissem, nec ullum certum uel uitæ, uel studiorum genus adhuc delegissem: uariæ cogitationes animum meum diu, ut uerum fatear, suspensum tenuerunt. A pueris equidem magno sacrarum literarum amore capiebar, eosq; scriptores, qui de diuinis rebus tractabant, summa cum uoluptate legebam. Intelligebam scilicet Christiano homini præcipuè cõuenire, nihilq; antiquius esse debere, quam ut DEVM conditorem qua debet obseruantia colat, in eoq; omnem spem suam collocet. Sed cum paulò altius considerarem, quæ huius officij dignitas esset, & tenuitatis meæ ipse mihi conscius essem: consilium paulatim mutare, & aliud uitæ genus inquirere cepi. Legum scientia, ob tantam & autorum, & opinionum uarietatem mihi uidebatur difficilima, & natura à litibus in quibus dirimendis ferè tota semper est occupata, abhorrebam. Reliqua erat medendi ars, ad quam naturæ quadam inclinatione propendebam, eamq; multis nominibus mihi amplectendam esse existimabam. Siue enim dignitatem eius, siue utilitatem considero, reliquis certè omnibus artibus longo interuallo uidetur esse superior, quicquid tandem dicant, qui suspicionibus suis paulò

E P I S T O L A

licentius indulgent. neq; enim hoc loco animus est curiosius
 de artium præstantia disputare. Cum itaq; non parui inter-
 esse uiderem, ut quis quam primum optimis uteretur præce-
 ptoribus, nec ob rei familiaris angustiam aliò conferre me,
 quod unicè optabam, possem: commodè sanè cecidit, ut eo
 ipso tempore Constantinopoli Augustam afferrentur anna-
 les Ioannis Zonaræ, & Nicetæ Choniatae historia, sumptibus
 Magnifici & generosi uiri, & studioforum omnium Meca-
 natis ANTONII FUGGERI. Quos cum prudentissi-
 mus uir, in iudicium adhibitis doctissimis hominibus, præci-
 puè uerò Ludouico Carino, cui & tribuebat multum, & quo
 uno omnium maximè delectabatur, dignos existimaret, ut in
 publicum exirent, cum ob rerum quas tractabant amplitu-
 dinem, tum ob historiæ seriem longissimam à condito mundo
 usq; eleganti ordine deductam, sollicitè (ut fuit propagandæ
 posteritatis studiosissimus) de conuersione cogitare, & quem
 ei muneri præficere posset, anxie deliberare secum cepit. Et
 tandem de multis unum, cumq; omni liberali doctrina poli-
 tissimum uirum, & in lingua utraq; singularem propè, Hie-
 ronymum Vuolfium, scholæ & urbis uestre ornamentum,
 non exigua præmij spe proposita, elegit. Quem laborem hoc
 libentius suscepit, quo iuandæ posteritatis studiosior, &
 Fuggeræ familie laudis propagandæ auidior fuit. Sed cum
 ob afflictam ualeitudinem, à qua ferè nunquam ob assiduum
 in literis studium, ut ego quidem existimo, liber est, solus &
 uersioni, & scriptioni uacare non posset, me sibi, accedente
 autoritate & consilio, Ioannis Baptistæ Heintzelij, uiri &
 rerum tractandarum usu eximij, & mei amantissimi, à cuius
 prædicatione inuitus digredior, socium laborum adiunxit,
 mea; opera in exscribendo Zonara & Choniata græcè &
 latinè

DEDICATORIA.

latine ultra integrum annum usus est, eamq; non prorsus impro-
bavit. Qui uel ob hoc minus grauis mihi esse debuit,
quod et triennij sumptus Antonius Fuggerus eo exacto, pol-
licitus est, & liberalissimè etiam præstitit, & ego tantum uti-
litatis ex doctrina, & domestica consuetudine Vuolsij cepi,
ut eius laboris nunquam me pœnitere debeat. Cum autem
omnino absoluto hoc penso, apud animum constituissem Me-
dicinæ, arti præstantissimæ & utilissimæ, sine qua nullam
omnino firmam et perpetuam iucunditatem uitæ tenere pos-
sumus, operam dare, eiusq; perdiscendæ incredibili cupidi-
tate arderem, Ingolstadium primum (uerebar enim ne repen-
tina illa aëris et uictus mutatio, ualeitudini, à qua alioqui pa-
rum firmus eram, damnum aliquod asferret) idq; iussu, &
cum bona uenia Mecænatis, me contuli. ibiq; per integrum
annum commoratus sum, non omnino sine ulla utilitate, præ-
ceptore usus, Laurentio Gryllo, artis Medicæ Doctore exi-
mio, uiro multarum rerum usu instructo, & rei herbariæ pe-
ritissimo. Cuius laudes ut commemorem, nihil opus esse ar-
bitror. Nam qualis fuerit, cum alia multa, tum ipsius opera
abundè testantur. & uberes profectò ex ipsius diligentia fru-
ctus expectabantur. nec mediocre iacturam ars medica, ad
quam illustrandam, & pristino nitore restituendam à natu-
ra factus uidebatur, in ipsius obitu passa est. Elapso deinde
anno, cum putarem multis de causis mihi non diutius Ingol-
stadij manendum esse, Monspeffulum, urbem apud Nitiobri-
ges non ignobilem, quam iam à multis & discipulorum fre-
quentia, & docentium fide & dexteritate commendari au-
diueram, cuiusq; uidendæ & colendæ incredibili desiderio
flagrabam, suadente ita præceptore, & annuente Mecenate,
loci amoenitate captus, de qua toties fama apud me percre-

(.) 5 buerat,

EPISTOLA

buerat, profectus sum, itinere longo quidem, sed non ita difficili. Quo in loco iucundissimè per integrum tricennium, secus quam aliqui olim qui laudi meæ fortasse clàm inuidebant, & qualemcunque exorientis famæ splendorem ferre non poterant, cæco luore ducti, & omnis humanitatis obliiti, existimarunt, & palàm apud quosdā meos amicos, quibus post DEVM nihil charius habeo, profiteri ausi sunt, uixi, et præceptores meos quos præstantissimos habui, summa qua potui fide, & obseruantia, colui, eamq; diligentiam adhibui, quæ in discipulo non prorsus fuit improbanda. Vtinam uerò de hac schola tam copiosè, quam celebritas eius postulat, describere, eamq; suis coloribus depingere possem, cum nihil habeat, quod non summè ad rei medicæ exactam cognitionem consequendam studiosum allicere possit. Est enim & locus ipse stirpium fertilissimus, & propter maris uiciniam piscium omnis generis abundantissimus. Quod si antiquitas laudem meretur aliquā, quid Monspelienſi schola antiquius? quid doctissimorum ingeniorum feracius? An non ante ducentos sexaginta annos Gordonius Medicinam ibi publicè professus est? an non hodie quoque innumeri in arte nostra procures ex ea uelut equo Troiano prodeunt? quorum opera nulla ferè regio est, nulla prouincia, nulla ciuitas, quæ non utatur. Taceo quos adhuc hodie alit præstantes uiros, Antonium Saportam, à ualitudine Regi Nauarræ, professorem regium, curandorum morborum laude insignem, & Arabum interpretem doctissimum. Franciscum Feynæum, in omni doctrinæ genere excellentem, eloquentiæ laude clarum, & in interpretandis Galeni scriptis singularem propè. Quid de Laurentio Iouberto dicam? an non ipsius doctrina, ingenium ad omnia perspicax, iudicium exquisitum in euoluendis

DEDICATORIA.

uendis difficilioribus artis nostræ questionibus uulgo sunt
 notissima? Quid illo in disputando uehementius, in respon-
 dendo acutius, in medendo accuratius. adeò ut quis optimo
 iure dicere possit, Galeni animam in hunc migrasse? Habuit
 olim quoq; magnos uiros hæc urbs Ioannem Falconem, Gry-
 phium, Schironium, Ioannem Bocaudum, Petrum Guichar-
 dum, Franciscum Fontanonum Dionysij filium, quibus tri-
 bus postremis præceptoribus usus sum, cum ijsq; familiariter
 multa de communibus studijs sum collocutus. qui mihi mini-
 mè grauatim semper suam operam præstiterunt, quibus uti-
 nam diutius hac lucis usura uti licuisset, magno certè artis
 medicæ, quæ ut nunc sunt tempora, non minimum in tanta
 impostorū multitudine periclitatur, commodo, cui illustran-
 dæ, & pro uirili defendendæ nati uidebantur. Sed quid de
 Rondeletio dicam? an non principem locum inter hos opti-
 mo iure obtinet? uir summa humanitate, rara probitate,
 eruditione singulari, & quod caput est, in omni Medicinæ
 parte exercitatus. An non artis dignitas uniuersa cum hoc
 naturæ miraculo propemodum uidetur extincta? Valeant,
 qui aliter existimant, Ego, quæ mea natura est, & mores ab
 omni fūco alieni, de hoc uiro, qui longissima uita dignus
 fuisset, ut quæ sentiam celem, facere nec possum, nec debeo.
 Cui libentissimè etiam quicquid sum, quantulumcunque id
 est, quod sum, acceptum fero. Nihil illo humanius, docti-
 us, aut mitius natura finxit. In hunc quicquid habuit or-
 namenti, contulit. Huius uiri fama multos ex remotissi-
 mis locis in Galliam usque perduxit. cuius profectionis
 amplissimos sæpè ceperunt fructus, nec eos unquam instituti
 poenituit. Sed finem facio, ne uulnus, quod iamdudum oc-
 calluit commemoratione laudum tanti uiri denuò refricare,
 & mœ-

E P I S T O L A

et mœrorem meum exagitare uelle uidear. Ad institutum itaque redeo. Constituto tempore elapso, Monspeffulo discedēs, iterq; per prouinciam Massiliam usq; faciens, comitibus Godfrido Scharuio, medico clarissimo, cum quo coniunctissimè diu uixeram, & Casparo Ratzenbergio Salsfeldensi, in herbarum cognitione & piscium inuestigatione rariorum perquam solerti, rectà deinde, reuocante me patrono, & rerum mearum ratione ita postulante, in patriam proficiscor. Quo cum saluus magno parentum & amicorum gaudio, et eorum qui commodis meis fauebant, uenissem, nihil prius mihi fuit, quam ut Mecenati, omnis meæ felicitatis auctori, gratias si non quas deberem, saltem quas possem agerem. Sed reliquerat ille triste sui desiderium (nam paucis mensibus ante quam redirem ex Gallia, uitam cum morte commutauerat) non sine multorum, qui opera eius in rebus aduersis aliquando usi fuerant, & quorum tenuitatem subleuare aliqua ex parte poterat, mœrore, & summa animi mœstitia. Inter quos ego certè (neq; enim uerum fateri pudet) non infimum locum obtinui. Neque enim fore existimabam, ut quisquam ulterius sumptus suppeditaturus ad fouenda studia (his præsertim temporibus in quibus illorum dignitas ferè extincta est) esset. Sed longè aliter cecidit, quam putaram. quod diuinæ benignitati acceptum ferre debeo. Quod enim patri præstare non potui ob inopinatum ex hac uita discessum, id si filijs deferrem, qui eo in omni uirtutum genere nihilo inferiores essent, rectissimè me facturum putauì. Nec opinionem sanè meam euentus fefellit. Statim enim animaduerti illos mirifica quadam erga me animi propensione esse, & non pessimè de studijs meis sentire, sed, quod quam maximè ad rem pertinebat, nihil magis expetere, quam ut quod pater pulcherrimè ceperat,

DEDICATORIA.

ceperat, illi quam citissimè extremam manum imponent. Sed quantum hic potuerit commendatio & uitæ, & morum meorum perquam honorifica Ioannis Baptistæ Heintzelij, minimè necessarium esse arbitror hic prolixius commemorare. Præsens enim rerum mearum status abundè testimonio esse poterit, quanto adiumento mihi fuerit & autoritas ipsius, & humanitas. Commendabat mihi Italiam, matrem studiorum, adductus fama eorum quos præter cæteros illic Græcis & Latinis literis eruditos, omni liberali & ingenua doctrina pollere non audiuerat tantum, sed uiderat ipse. Itaq; animum quietum habere non potuit, ut commodorum meorum studiosissimus & nunc est, & olim fuit, præcipuè cum uideret, fore ut aliquando Reipublicæ mea opera usui esse posset, dum à Magnificis uiris MARCO & IOANNE FVGGERIS, & generis nobilitate, & omni uirtutum genere ornatisimis, Mæcenatibus meis, id quod peteret, impetraret. Qui etsi aliquando plura mihi tribuerit quam uel par est, uel ego in me agnosco (quam enim nihil sim ab omni eruditione, ipse mihi conscius sum) non potui tamen non semper summam illius in me humanitatem, & amorem incredibilem propè laudibus extollere, posteritatiq; testatum facere. Cum enim IOANNEM FVGGERVM, sua permotus auctoritate, accederem, non tantum amantiis uerbis allocutus est, quæ suæ naturæ bonitas est, sed & bono animo me esse, & benè sperare iussit. Quo quid humanius potuit exco- gitari? Nam cum MARCO fratre, uiro amplissimo, et acutissimi in dignoscendis hominibus iudicij de studiorum ratione incunda communicauit, & quo tandem mittendus essem, deliberauit. qui collatis in unum sententijs, Patauium mihi, tanquam locum studijs meis accommodatissimum dele- gerunt.

E P I S T O L A

gerunt. Vbi cum per sex integros menses magna mea uoluptate commoratus essem, & optimorum medicorum Fracanzani nimirum, Fallopij, Bassiani Landi, Hieronymi Capiuaccij, Bellocati, Craßi, & nonnullorum aliorum, quibus urbs illa, si ulla alia, abundat, lectiones sedulo frequentassem, nihilq; minus quam de profectioe cogitarem: commodè literæ ex patria afferuntur, à patronis scriptæ, humanitatis & officij plenæ, quibus significabant, ut quam primum rebus meis dispositis, Florentiam urbem Hetrurici clarissimam, mercaturæ laude insignem, cuius elegantia, & pulchritudo excellens nec scribi calamo, nec uerbis exprimi potest, me conferrem. Impetrauerant scilicet à COSMO illustrissimo eius loci Duce, de cuius laudibus alibi copiosius disserui, ut in nosocomio eius, quod amplissimum, & toto terrarum orbe celebratissimum sustentat, artem medicam exercere per unius anni spacium possem. Quo beneficio quid potuit esse maius? Quantum enim eo in loco profecerim, cum tot uarij morbi mihi tractandi fuerint, tot hominum temperamenta exploranda, tot difficultates in tanta ægrorum (nam ultra quadringentos semper ibi aluntur) copia superandæ, quis tam demens est, ut non intelligat? affirmare etiam ausim, me tum demum quos in studijs progressus fecerim, periculum fecisse, & quam longe ab eo quod fortasse persuadere mihi audebam (quo uitio multi sanè laborant) abessem, re ipsa cognouisse, & quantum inter agere & contemplari intersit, didicisse, plus deniq; exiguo illo temporis spacio (biennium enim non integrè compleui) in arte nostra profecisse, quam si alibi uel complures annos commoratus essem. Eiusmodi enim schola est, cum qua paucas conferre, anteponeere uerò nullam ausim. Quam autem diligentia in curandis ægris usus fuerim, &

quam

DEDICATORIA

quam nemini opem meam petenti denegauerim, omnesq; neruos intenderim, ne morbus traheretur: etsi superuacaneum est hoc loco commemorare, id tamen me tacente abunde literæ, quas abeunti nosocomij præfectus dedit, testabuntur. Possem hic de Medicis, quibus urbs illa clarissimis plena est, multa dicere, quorum consuetudo mihi non fructuosa tantum, sed & iucunda semper fuit, præcipuè uero Francisci MonteVarchij, Francisci Gambarelli, & Baccij Baldini, uiri optimi, & artis Medicæ haud uulgariter periti, cuius aliquas adhuc literas Pisis scriptas, testimonium sui in me amoris, penes me habeo. Honorio Imolensi in disputando nihil est acutius, nihil in curando circumspectius, & in ueterum methodo imitanda religiosius. Et ut summam omnes complectar, nullus est ex omnibus medicis, quos familiariter Florentiæ cognoui, qui non omnia summa & humanitatis & beneuolentiæ officia mihi præstiterit. Qui cum aliquando in sermone inijcerent, mirari se, quare Romam, celeberrimum totius Italiæ theatrum, & urbem omni liberali doctrina affluentem, totq; antiquitatis monumentis abundantem, non uiderem: dici non potest quanta tum eius uidendæ cupiditate animus fuerit incensus. Itaq; omnem lapidem moui, ut in hac quoque parte mos gereretur mihi. Tantum enim abfuit, ut patroni difficiles sese præbuerint, ut etiã ultrò consilium meum et propositū approbauerint. neq; profectò unquam huius profectiois me pœnituit, ut aperte atq; ingenuè quod sentio cōfitear. Habet enim ea urbs multa præclara, & amplissimas discendi occasiones suppeditat, & multorū illustrium uirorū, & summa ingenij gloria præditarum imagines nobis non solum ad intuendum, uerum etiam

ad

EPISTOLA

ad imitandum proponit. Medicos habet non ignobiles, sum-
 mos philosophos, inter quos arctissima necessitudine deuin-
 ctos mihi tenebam, Andream Albium, Hippolytum Saluia-
 num, Alexandrum Petronium, Bartholomaeum Eustachium,
 bone DEVS, quos uiros? Addo Achillem Statium Lusita-
 num, antiquorum monumentorum studiosissimum, & in di-
 cendi facultate exquisitum, è cuius familiaritate non medio-
 crem fructum & uoluptatem cepi. Postremò cum peregrina-
 tioni finem imponere decreuissem, quod ad eam magnos sum-
 ptus requiri, & firmam ualitudinem, animaduernerem, &
 ne patronorum liberalitate abuti uelle uiderer, in patriam
 cuius amore omnes natura trahimur, & quam omnibus bo-
 nis auctam cupio, eamq; iam dudum ocij sedem mihi delege-
 ram, uelis, remisq; ut aiunt, properaui, saluusq; cò Dei beni-
 gnitate, magna meorum omnium letitia, perueni. Neq; enim
 parum in itinere periclitatus sum. Cum enim molestias eius
 diutius ferre non possem, Pisauri (quod oppidum & soli fer-
 tilitate, & omnis generis fructuum abundantia cum paucis-
 simis Italiae urbibus excellit) nauem conscendimus, & tran-
 quillo mari Rauennam usq; usi sumus. Nocte deinde sequen-
 ti, nacti idoneum uentum, cum pari felicitate reliquum quo-
 que iter confecturos nos arbitraremur, subito commutato
 tempore, & tempestate orta saeuissima, fluctibus nos hinc in-
 de iactantibus, non parum repentina illa maris mutatione,
 & inopinato malo turbabamur, & non semel de salute no-
 stra desperabamus. Tandem tamen procellarum impetu su-
 perato, & gubernatoris diligentia, DE IQ; benignita-
 te salui appulimus. & reliquum iter, equis ut acceptum in-
 commodum sarciremus, Loraum usque confecimus, Vene-
 tiasq; urbem unam ex omnibus praestantissimam, perueni-
 mus.

DEDICATORIA.

mus. ubi cum paucos dies commoratus essem, rectà deinde in patriam perrexi. Quò cum uenissem, nihil quicquam mihi deliberatius fuit, quam ut me quacunque ratione possent mea; omnia Mecænatibus meis deferrem, id quod & officij ratio, & multa, magna; illorum in me merita postulare uidebantur. Sed quia tum temporis mea opera uti non poterant, Ioannem Baptistam Heintzelium accepsi, cum; eo de mansione mea communicavi, & consilium quid in posterum mihi agendum esset, cepi. Tum ut aliàs sæpè, ita eo quoq; tempore, ut sua fert natura, de commodis meis non cogitare tantum, sed & agere uelle se mihi promisit. Quæ res profectò non mediocrem consolationem mihi attulit, & ocij spem inuicem dubiam ostendit. Nam inter cæteros sermones iniecit, uacare hic conditionem, professioni meæ, uitæ; rationi accommodatam, ei; ut præficerer maximè idoneum iudicauit. Dixi eam mihi uehementer probari, & paternam suam plenam humanitatis ac pietatis uoluntatem, nec ullo modo occasionem aut negligendam, aut industriæ meæ fructus, aut fortunæ perdendos esse, præsertim cum eiusmodi sit, ut & patronis honori & ornamento, & Reipublicæ uestræ, & dulcissimæ patriæ, qua nullus locus mihi charior esse debet, utilitati esse possit. nihil tamen moliendum, aut suscipiendum contra eorum uoluntatem, qui tantum in me studij, officij & liberalitatis suæ contulissent, quibus optimo iure primum omnem meam operam, studium & diligentiam deferre deberem. Quod meum consilium non laudauit tantum uehementer & probauit, sed adhortatus est etiam, & precibus quasi obsecrauit pro suo summo in me amore, ut de hoc toto negotio primum cum Mecænatibus meis statuerem, neque quicquam facerem, quod uel minimum ab illorum uoluntate abhorreret.

))

horreret.

EPISTOLA

horreret, nec antea se uobiscum deliberaturū, aut ullo modo
 ulterius acturum affirmavit, quam uoluntatem illorum cum
 uestra congruere intellexisset. Rem esse facilem, nec ita ma-
 gnæ deliberationis, & in eum serè locum iam adductam, ut
 ex sententia eam confici posse, cum tam benignè polliceremi-
 ni, speraret. Quod cum patronis meis abundè exposuissem,
 illisq; hanc amplissimi ordinis uestri egregiam in me uolun-
 tatem mirificè probari intellexissem: negotium urgere cepi,
 & quod nunquā sperare in tanta Medicorum & doctorum,
 & usu probatissimorum multitudine ausus fueram, à te, Se-
 natus Augustissime, haud difficulter impetraui, cumq; locum
 inter eos sum adeptus (nosocomio enim uestro, in quo eos
 qui Gallico morbo conflantur, alitis, præfecistis me) ad
 quem alioqui ne aspirare quidem ausus fuisset idq; interce-
 dente patrocínio grauissimorum uirorum, præcipuè uerò
 Achillis P. Gasseri, archiatri uestri, quem ego ob multas in-
 genij suauitates, exquisitam doctrinam, & naturam ab omni
 fūco alienam mirificè diligo. taceo, quod in hunc usque diem
 omnibus officijs ornare me non desinit. Qui cum iam aliquo-
 ties me pro suo in me amore adhortatus esset, ut rationem
 tandem aliquam inirem, qua & gratam animi uoluntatem
 declarare uobis, & eruditis innotescere possem: non potui
 non morem gerere amico honestissima petenti, cuius auctori-
 tatem tanti facio, ut quod is mihi consilium dederit, id demū
 summo studio mihi persequendum putem. Codicem ex Bi-
 bliotheca uestra, singulari huius & urbis & posteritatis or-
 namento, ad quam amplificandam nullis sumptibus parci-
 tis, Græcum ostendit, NONI medici de singularum corpo-
 ris humani partium morbis curandis librum. Quem cum ui-
 deret quot ex uobis nostris non parum utilitatis allaturum, cum
 quod

DEDICATORIA.

quod alij magnis uoluminibus persecuti essent, ipse uelut in compendium redegisset, antea non destitit, quam eius petitioni iustissimæ acquiescerem, meq; operam in eo uertendo posituram pollicerer. De quo quid certi affirmem, non habeo. Vixisse autem eum sub Constantino Imperatore Porphyrogenito satis ex præfatione ipsius patet. Fuerunt equidē multi, etiam post ea tempora, quibus Germani nostri Romani imperij honorem & titulum ob rerum gestarum magnitudinem sibi uendicauerant, qui hoc nomine appellarētur. E quibus illi tantum Porphyrogeniti dicebantur, qui patre Imperatore, & matre Augusta Constantinopoli nati essent. Qui etsi plures numero fuerunt, coniecturam tamen facio eum, cuius iussu NONVS librum hunc scripsit, Constantini Ducæ ex Eudocia filium fuisse. quam pater ipsius (qui solitus erat dicere, malle se ex doctrina, quam imperio nobilitari) doctos homines amplissimis honoribus affecerit, & præmijs etiam, si qui excelleret, ornauerit. Inter quos Psellus Philosophorum summus non postremo loco habitus est, cui NONVM hunc, siue is Romanus natione, siue Latino nomine alijs præditus fuerit domesticum fuisse & eodem tempore uixisse non absq; ratione iudicauerim, præsertim cum inter uetustiores medicæ artis scriptores numerari nullo modo queat. Cui cum finem iam imposuissem, eum nemini rectius quam uestro amplissimo ordini, amicis nec fortuna, nec doctrina obscuris ita suadentibus, dedicari debere existimaui. Primum, ut quantum uobis pro summis beneficijs debeam, ostenderem, & posteris quoq; testatum facerem uobis in promouendis literarum studijs nihil esse ardentius. Neque enim earum patrociniū tantum suscipitis, sed alios etiā magnos uiros uestro exemplo ad huius præclarissimæ rei imitationem

)(ij nem

EPIST. DEDICATORIA.

nem uehemēter incitatis. Deinde cum sine opera uestra NO-
 NV S nunquam in lucem potuisset edi, sed perpetuò in te-
 nebris, inter blattas & tineas latere debuisset, an non optimo
 iure uester esse debet, cui ut reuiuisceret tandem, non exigua
 occasionem præbuiſtis. Pulchrum scilicet esse semper intelli-
 gitis maximis, & in summo imperio constitutis hominibus
 iuuſſe studia literarum, & ingenijs materiam suppeditauisse
 optimis in artibus se exercendi. Postremò me ad hoc inuita-
 uit, & stimulum quasi addidit Vestrae Amplitudinis bonitas,
 pietas, humanitas, ac lenitas, amorq; erga ciues suos singula-
 ris. quas maximas uirtutes non modò ab alijs, & magnis uiris
 prædicari sepe audiui. sed ipse quoq; testis oculatus esse pos-
 sum. Quod reliquum est, Amplitudinem uestram etiam atq;
 etiam rogo, ut hunc meum librum ab inuidorum quorum
 hoc seculum feraciſſimū est iniuria tueri, & ceu perpetuum
 mei in eam amoris & obseruantiae pignus habere, dum ma-
 iorem testificandae uoluntatis occasionem habuero, uelit. Au-
 gustae Vindelicorum Cal. Augusti, anno à Christi in carnem
 aduentu. M. D. LXVII.

Amplitudini
 Vestrae

addictissimus

Hieremias Martius
 Augustanus medi-
 cus D.

LECTORI BE

NEVOLO S.

S Cire uices rerum, dubiasq; exquirere causas,
Et procul à uulgo condita mente sequi,
Immensus labor est, sed & hæc iucunda uoluptas,
Vtilitas passim nec leuis inde uenit.
Sed ueluti toto nihil est præstantius orbe,
Quam cultum uarijs pectus habere modis:
Sic qui multiplices reuult perferre labores,
Præmia nec seræ posteritatis amat:
Sed pretiosa terit sub inertī tempora luxu,
Subiectamq; sibi nil nisi curat humum:
Ille inopi semper turpis latitabit in umbra,
Ex humiliq; nequit tollere plebe caput.
Præmia quis meruit tranquilla per otia laudis?
Desidiam castris odit Apollo suis.
Quem uirtutis amor stimulat, non uana uoluptas,
Quæq; solent studijs esse aliena bonis:
Is demum uiuet, famamq; æquabit olympo,
Cum feret optatam mors properata necem.
Quis precor ignorat cum paupertate Cleanthem?
Præmia non magno digna labore tulit?
Nocte pruinosa uictum dum comparat, inter
Illustres meruit nomen habere uiros.
Non recubat leuib; diuina Scientia plumis,
Nec resides animos ad sua dona uocat.
Ferre famem, tolerare sitim, contemnere somnos
Disce, uolens magni nomen habere uiri.
Non tamen hoc sat erit, multum impendisse laboris
Nocturna doctis sedulitate libris:

) (iij

Ni

Ni uideant feri quondam uixisse nepotes,
Exemplum ingenue nobilitatis auum.
Hanc tibi non gemmæ, nec pondera diuitis auri,
Nec proauit tantum, nec dat habere genus.
Namq; ea uirtutis tantum ornamenta putantur:
Est aliquod maius nobilitatis opus.
Illustris proprio Virtus quæsitæ labore,
Hec in se causam nobilitatis habet.
Ergo ut miretur ueri monumenta laboris,
Virtutisq; habeat signa sequenda tuæ,
Posteritas quæ sit facundia sentiat oris,
Atq; sac ingenij flumina culta fluant.
A reliquis neglecta animo quarantur acuto,
Possis ut sera posteritate legi.
Namq; ea meta uia, requies ac certa laborum,
Cum sublime tulit nomen ad astra decus.
Non tibi cum brutis animam posuisse uidentur,
Quorum post uitam iudice facta carent:
Ingenij Musæ totum monumenta per orbem,
Ornantes meritis laudibus illa, ferunt
Famaq; qui uarias animum excollere per artes,
Non sinit obscuris delituisse locis.
Gloria sed Musis & Phœbo digna, dolentis
Solatur dulci pectora sæpe sono.
Calliopæa suos post secula mille renasci
Efficit, interitu Musa diserta caret.
Tityrus argutæ calamos sub tegmine fagi
Inflans, perpetuo carmine notus erit.
Signa Medusæi dum præpetis astra tenebunt
Nota erit in uersu Naso Corinna tuo.

Vinct

Viuet & extremo numerosus Horatius æuo,
Pindaricam uaria dum ferit arte lyram.
Dum pater Hippocrates, & maximus arte Galenus,
Quas habeant uires succus & herba, docent.
Ira nequit superum monumenta abolere, nec ignes,
Astra sed ingenij demeruere bonis.
Nec minus ille uirum clarus uolitabit in ore,
Qui cupit hic studijs consuluisse tuis
Martius: æterno conuertit honore uolumen,
Græcia nunc Latio conspicienda sono.
Quas tibi quas Nonus grates, si fata tulissent
Diceret, has ætas postera iure tibi.
Ergo Machiæonius animum qui uertis ad artes,
Nonum multiplici uolue reuolue manu.
Membra tibi morbis si sunt infecta, doceris,
Inde grauem tollat quæ medicina luem.
Ac tibi ne multo sit perscrutanda labore
Græcia, nunc Latio Martius ore dedit:
Quem Virtus humili potuit scernere uulgo,
Extulit & uarijs lingua diserta modis.
Qui tibi si prodest, lector generose, laborem
Authoris tantum consule quæso boni.

Ioan. Zeliu Troianus
Francus.

[Faint, illegible handwritten text in a medieval script, likely Latin, arranged in several paragraphs.]

[Faint, illegible text visible along the right edge of the page, possibly from the adjacent page or a marginal note.]

1.
ΠΡΟΣ ΚΩΝ ΑΔ CON-
STANTINON TON STANTINVM A

Θεοσεφῆ, καὶ πορφυρογέννη-
τον βασιλέα.

Deo coronatum, Imperato-
rem et Porphyroge-
nitum.

ΑΣ ΠΡΟ-
σαχθείσας ἐ-
πιτομὰς πα-
ρὰ τῆς Θεό-

τητος ἐκ τῶν αὐτοκράτωρ
πρὸς τῆς ἱατρικῶν θεωρη-
μάτων συναγωγῆς ἐσώ-
σαι καὶ τὸ διωκτὸν διὰ σω-
τηρίας ὁμῶς καὶ σαφηνείας
πάσης τῶν ἱατρικῶν ἐπελ-
θεῖν· μηδὲν καὶ διώκων τῶν
ναγκῶν ὑπεροχῶν, ἐκα-
στον ἐκθέμενος τῶν παθημά-
των, πρῶτον μὲν τὰς αἰτί-
ας τῶν ὑπαγορευθῶν σα-
φῶς, δεύτερον τὰς σημειώ-
σεις, δι' ὧν ῥαδίως γνωσθή-
σων, εἰς τὴν ἐξῆς τῆς θεραπεί-
αν, δι' ἧς πάντα καὶ τέχνῳ
θεραπεύσασθαι. πρότερον
ἀπὸ κεφαλῆς δὲ ξάμενοι,
διὰ τὸ ἐκείσε ἰδρυθῆναι τὸ
ἱερὸν τῆς λογικῆς ψυχῆς.

VOD tuo
iussu, Impe-
rator Dī-
ue, cōpen-

diū de præceptionibus
medicis collegi, matu-
raui quantū in me fuit,
& artem medicam om-
ni qua potui & breuita-
te, & perspicuitate sum
persecutus, neq; quic-
quā quod necesse esset
pretermissi, sed singulos
affectus exposui, causas
primum illorum diluci-
dè enumerando, deinde
signa per quæ facilitè co-
gnosci poterunt, postre-
mò curandi modū, quo
singulis ex arte mederi
poterimus, à capite pri-
mum exorfi, quòd in eo
sedes anima rationalis
sacra collocetur.

a DE

ΠΕΡΙ ΡΕΟΥΣΩΝ

τειχώρ. κεφ. α'.

Απορρέουσιν αἱ τρίχες, ἀ-
ραιότητι μὲν τῷ δερματός,
ἐνδεία ὅτι τῆς ὑγνῶσης ἐστί-
ας αὐτάς. ἀλὸν συνὸ οἶνω
μέλανι αὐστηρῶ Ἰπύριε, ἢ
σμύρνα, ἢ λαδανῶ συνὸ οἶ-
νω ἢ μυρσίνῳ ἐλαίῳ. ἢ σά-
τυλον μετὰ μυρσίνῳ
ἐλαίῳ ἀλειφε τὴν κεφα-
λήν. ἢ πρεστερεῶνος χυλῶ
μετὰ μυρσίνῳ ἐλαίῳ. ἢ λά-
δανον συνὸ οἶνω αὐστηρῶ καὶ
χινίῳ ἐλαίῳ λειώσας κα-
τάχρη. Αρχιγένεος. Λα-
δανῶ, ἢ ἀψινθίῳ ἴσῳ, ὀθ-
οκίδιδας δέκα λείας, ὀθ-
οκίδας ἐνδύσας, καὶ ἑξέας ἐ-
λαίῳ ἐφ' ἡμέρας πέντε, ἢ
τὸ αὐτὸ ἀλειφε τὴν κεφα-
λήν, ἢ ὅτε ρέουσιν αἱ τρίχες
ὅτε πίτυρα ἔξει. Λινόσπε-
μα ξηρὸν καλὰ καυσὸν συν-
τῇ λινοκαλάμῃ, ἢ τριψας
μετ' ἐλαίῳ σισαμίνου κα-
τάχρη. πολυτρίχος μέρος

DE CAPILLIS FLU

entibus. Cap. I.

Capilli defluunt, uel
ex cutis raritate, uel ex
materie ipsos procrean-
tis inopia. Aloen ex ui-
no austero nigro, aut
myrrham cum lada-
no ex uino & oleo myr-
theo inungito. Vel bete
succo ex oleo myrtheo
caput illinito. aut uer-
benacæ succo ex oleo
myrtheo. aut ladano ex
uino austero, & oleo
lentiscino trito. Aliud
ex Archigene. Ladani
& absinthij par mod⁹,
grana iuniperi decem,
trita in linteolum in-
uoluuntur, & per dies
quinque macerantur, his
que tandē caput illini-
tur, et neque capilli deflu-
ent, neque furfures ade-
runt. Lini semen unā cū
cortice suo exurito, &
ficcum tritum cū oleo
sesamino inungito. La-
dani partes duæ, Poly-
trichi

1.
 εν. λαδαίς μέρη δύο οίνω
 καὶ μυρσίῳ ἐλαίῳ ἀναλα-
 βὼν χρῶ. ἄλλο. ἀνέμόνης ὅ-
 ανθ. ♂, ὅστις πτηροκλά-
 στρα μετ' ἐλαίου κατὰ χριε
 μυρσίῳ. τῆτο δὲ ἔμελαί-
 νει. ἄλλο. πῆσι τρεῶν ♂ βο-
 τάνης ὀρθῆς λήσας φύλα-
 λα σιν ἐλαίῳ μυρσίῳ ἀ-
 πόθῃ ἔχριε τῷ κεφαλῇ.
 ἄλλο. μύρτων μελαίνων
 οὐχ. γ'. λαδάνῃ ὅ ἴσον
 τριβε ἡαλύων ἀκακίας
 καρποῦ τὰ ἀφελήμα =
 τι. τῆτ' ἐστὶ τῶν λεγο-
 μένων ἀκακίων κερατίων,
 ὅταν δεχῇ γλοιῶ τὸ πά-
 χ. ♂ ἀναλαβὼν ναρδίνῳ
 ἐλαίῳ ἢ ἄλλῳ τινὶ τῶν ἡ-
 δυσμάτων. ἄλλο. σμῆγμα
 κεφαλῆς πυκνοτικόν.
 βαλαυσίου ℥. ζ'. σανδα-
 ράχης ℥. β'. σιδίων γο. γ'.
 μυρσίνης φύλλων γο. γ'.
 σαρκοκόλλης γο. γ'. κη-
 κίδ. ♂ γο. γ'. σάπω-
 ν ♂ γαλλικῆ λιτρ. α'.

trichi pars una, uino
 & oleo myrtheo excipi-
 untur, & in usum adhi-
 betur. Aliud. Anemone
 florē, qui poteroclasra
 dicit, ex oleo myrtheo
 inūgito. Hoc aut nigros
 quoq; capillos pducit.
 Aliud. Folia uerbenace
 herbæ rectæ appellatæ
 ex oleo myrtheo in læ-
 uorē detrita, reponito,
 eoq; caput inūgito. Ali-
 ud. Baccarū myrthi ni-
 grarū quadrantē, lada-
 ni par pōdus trita in a-
 caciæ fructus h. e. hliqua
 rū ipsius sping appella-
 tarū decocto dissolue,
 atq; ubi limi crassitudi-
 nē habuerint, nardino,
 aut aliquo alio cōdimē-
 to excipe. Aliud Smeg-
 ma dēsans caput. Balau-
 stiorū drachmæ 7, san-
 daracæ drach. 2, malico-
 rii quadrās, myrthi foli-
 orū par pondus, sarco-
 collæ tantundē, gallarū
 unc. 3. Saponis gallici li-
 bra

Λουπίνων ἀπόζεμα σμή-
 ξας σμήχε. Λάδανον λειώ-
 σαις μέλα γλαυκας, ἢ γλυ-
 κέ[Ⓢ] οἶνον ὡς μέλιτ[Ⓢ] ἔ-
 χειν πάχ[Ⓢ] ζοίε προλου-
 σαμένου. ἄλλο. ὕδωρ αἰξή-
 πικρον ὕδατ[Ⓢ] ὀμβρίμου
 ξ' ροῦ ἀλεξανδρίνης γο. γ'.
 πολυτρίχου γο. δ'. Γρα-
 δύ[Ⓢ] γο. δ'. λαδανὸν ἔγλ.
 δ'. μυρσίνης ἔγλ. α'. κολο-
 κυῖτης ξηρᾶς γο. α'. ἔα
 ταῦτα βρέχεσθαι εἰς ἀγ-
 γ[Ⓢ] ὕελινον ἡμέρας κ. κι-
 νῶν κατ' ἐκάστην αὐτὸ δις
 τῆς ἡμέρας. καὶ καταβά-
 πτων ἐν αὐτῇ τὸ κτένιον
 κατ' ἐκάστην κτένιζε.

ΜΕΛΑΣΜΑΤΑ ΤΡΙ-
 χῶρ. κεφ. β'.

Κηκίδων γο. α'. ἰῶ σιδη-
 ροῦ γο. α'. συπληρίας L. β'
 χαλκαίθ[Ⓢ] γο. α'. λείξ συν
 οἶνω αὐστηρῷ ἢ ἕρπον παλαι-
 ὄν, ὡς μέλιτ[Ⓢ] ἔχειν πά-
 χ[Ⓢ], καὶ προσμίξας νί-

bra. Lupinorū decocto
 in pastillos rediguntur
 & sublinuntur. Ladanū
 ex passo, aut uino dolci
 lauigatum donec mel-
 lis crassitudinē habeat,
 ante balneum illinito.

Aliud. Aqua pilos au-
 gēs. Aquæ pluuiiales sex
 tarij sex. Rhu Alexādrī
 ni sextarij tres, polytri-
 chi uncia quatuor, her-
 be Sabine tantundē, la-
 dani, myrthi, cucurbitæ
 aride singulæ unc. Quæ
 macerari finito in uase
 uitreo ad dies 20. bis
 quotidie mouēs, & pe-
 ctinē intingens, caput
 pectito quotidie.

QVAE CAPILLOS
 nigros reddant. Cap. II.

Gallarū, æruginis fer-
 ri singulæ unc. aluminis
 drachmæ duæ. atramen-
 ti sutorij unc. cum uino
 austero tritis, aut urina
 antiqua, & nitro admi-
 xto, ita ut mellis crassitu-
 dinem

τρον, τὰς τρίχας ἄλειφε,
 καὶ ἕα δι' ὅλης τῆς νυκτὸς.
 ἄλλο. σιδήρεϊ ρίνισμα ἔμ-
 βαλε ὅξει, καὶ συπληρίαν, ἔ-
 ἴασον βρέχεσθ' ἡμέρας δέ-
 κα, καὶ εἰς τὸ ὑποβάπλων
 πλὴν κτέναν κτένιζε. ἄλλο.
 καπνῶν ῥίζα σινὴ γά-
 λακτι γυναικείῳ, ἐνίοι ὁ-
 νείῳ μέχρι τὸ τρίτον λει-
 φθῆναι ἔφησας κατὰ πλάσ-
 σε εἰς νύκτα. ἄλλο. ἰτέας
 φύλλων χυλὸν μετ' ἐλαίᾳς
 τρίβε. ἄκρως γὰρ μελαίνει.
 ἄλλο. μελαίνει πῶγονα
 φελὸς ἄβροχος. ἔμολυβ-
 δον κεκαυμένος στίλβη-
 ῶμα χυλὸν μέλιτι πᾶ-
 ρει ἔφηςας ἔασον ἕως ἀρί-
 στου, εἴτα κλύζε. ἄλλο. ἡ σκω-
 ρίαν σιδήρεϊ, ἔμολυβδον
 ἐν ὅξει ἐφῆσας μέχρι τὸ
 τρίτον λειφθῆναι ἐπιχρῆε ἐ-
 λαίᾳ ἀπεχό-
 μῳ.

dinē habeāt, pilos illine,
 & tota nocte relinqui-
 to. Aliud. Ferri rasu-
 ram, & alumen in ace-
 tum conijcito, & per
 dies decem macerari fi-
 nito, & in id pectinem
 intingito. Aliud. Radi-
 cem capparis cum mu-
 liebri lacte, aut ut alij
 legunt, asinino, donec
 tertia pars superfit, de-
 coquito, & ad noctem
 pro cataplasmate impo-
 nito. Aliud. Salicis fo-
 liorum succū cum oleo
 affricato. summē enim
 denigrat. Aliud. Deni-
 grant barbam, suber a-
 ridum, & plumbum
 vstum cum betæ crude
 succo mellis spissitudi-
 ne illita finito usque ad
 prandium, deinde ab-
 luito. Aut ferri recremē-
 tum ac plumbū in ace-
 to cocta ad tertias illi-
 ne citra oleum.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΞΑΝΘΑΣ VΤ FLAVI FIANΤ
 πεπλάσαι τρίχας. κεφ. γ'. capilli. Cap. III.

Θέρμας ὡμας ἐν ὕδατι
 ὑποβρέξας, κατὰ χεῖρα, καὶ
 κτένιζε. ἢ αἰγυπτιᾶς ρόδου
 πόζεμα. οἶνον ἐρυθρὸν ξε. 5'.
 κηκιδῶν ξε. 5'. χελιδωναί-
 ας γο. 6'. πολυτρίχου δεσ-
 μίδιον, ἀψινθίου δεσμίδιον,
 λαπίνων γο. 6'. ὕδατος
 ξε. 5', καὶ βαλὼν εἰς ἀγχεῖον
 ὑέλινον εἰς βρέχεσθαι ἡμέ-
 ρας ἐννέα, κινῶν αὐτὸ καθ'
 ἐκάστην ἡμέραν, καὶ εἰς τὸ πο-
 βρέχων ἀπόχθον, ἀνὰ τριβε-
 τὰς τρίχας.

Lupinos crudeos in
 aqua maceratos inun-
 gito, & caput pectito,
 aut rosæ Aegyptiæ de-
 cocto, vini rubri sextarij
 sex, gallarum tantun-
 dem, hirundinariæ vn-
 ciæ duæ, polytrichi, ab-
 sinthij, singulorum fa-
 sciculus, lupinorum vn-
 ciæ duæ, aquæ sextarij
 sex. conijcito in vas vi-
 treum, & dies nouem
 finito commadescere,
 quotidie illud mouens,
 & spongiam madefaci-
 ens, pilos confricato.

ΠΕΡΙ ΠΙΤΥΡΙΑΣΕΩΣ. DE PORRIGINE.
 κεφ. δ'. Caput IIII.

Ἡ πιτυρίασις λεπιῶν καὶ
 πιτυροειδῶν σωμάτων ἐκ
 τῆς ὀπιφανείας τῆς κε-
 φαλῆς ἢ ἄλλου σώμα-
 τός ἐστιν ἀπότηξις χωρὶς

Porrigo est, vbi te-
 nuia & furfuracea cor-
 puscula, ex capitis sum-
 ma parte, aut etiam ex
 reliquo corpore, citra
 exulcerationem resol-
 uuntur.

ἰλκώσεως. Γίνετ' ἢ κακὸν
 χυμίας ἀνεχθείσης παρὰ
 πλὴν κεφαλῆς, ἢ φλέγμα
 τῷ ἀλμυρῷ, ἢ χολώδεις,
 ἢ μελαγχολικῷ αἵματος.
 ἢ δὲ κενὸν πρῶτον τὸ ὅλον
 σῶμα διὰ φλεβοτόμιας, ἢ
 καθάρσεως ὅτι πλεονεκτῶν
 τῷ χυμῷ. ἔπειτα κίμων
 αὐτῷ περὶ τὴν ὕδατι, μί-
 ξον σότλιν χυλόν, ἢ κα-
 τὰ τριε. ἄλλο. λίθονον σὺν
 οἶνῳ ἢ ἐλαίῳ διάτρε, ἢ θέρ-
 μος σὺν θαλάσῃ ἐψήσας
 κτένιζε. ἄλλο. λίθονον σὺν
 L. β'. θείας L. α'. λίθονον
 L. α'. ἐλαίῳ λήσας, ὡς
 ἔχεν πᾶσι μελίτ' ὅτι
 διάτρε. ἄλλο. ἀφρονίτρε,
 χαλκάνθη ἀνὰ L. γ'. μετ'
 οἶνον λήσας ἀλφει. ἄλλο.
 μαλάχην ἀγρίαν ἐν θα-
 λάσῃ ἐψήσας μέχρι τὸ δέ
 κατὸν λήφθῃ λένει ἢ σμῶ.

inunguntur. Aliud. Malua agrestis in aqua marina
 decocta, ut decima pars remaneat, detergito.

uuntur. Fit etiam, cum
 vitiatum humor sursum
 ad caput fertur, vel pi-
 tuita falsa, vel biliosus,
 vel atrabilarius san-
 guis. Itaque primum uni-
 uersum corpus per ve-
 nae incisionem euacuan-
 dum erit, & purgandus
 humor qui abundat.

Deinde cretae cimoliae
 aqua prius maceratae,
 succum betae misceto,
 & illinito. Aliud. Thus
 ex vino & oleo illinito,
 aut lupinos ex aqua ma-
 rina coctos, & caput
 pectito. Aliud. Argenti
 spumae drachmae duae,
 sulphuris drachma, thu-
 ris drachmae tres, ex o-
 leo laeuigantur, dum mel-
 lis crassitudinem habe-
 ant, & illinuntur. Aliud.
 Spumae nitri, atramenti
 sutorij singulorum drach-
 mae tres, ex vino tritae,

ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΝ ΤΗ ΚΕ

φαλή γινόμενα ψωρόδι.

κεφ. ε'.

AD SCABIEM

quæ in capite oritur.

Cap. V.

Λιθαργύρα, ψυμμιθίς
αἰῶν L. iij. θεία ἀπύρα L.
ἡ κηρωτὴ μυρσίνης αἰῶν
λάμβανε, καὶ χρῶ.

Argenti spumæ, ce-
russæ, singulorū drach-
mæ duodecim, sulphu-
ris ignem non experti
drachmæ octo, cerato
myrtheo excipe, & vte-
re.

ΠΕΡΙ ΦΘΕΙΡΙΑΣΕΩΣ

ἐν τῇ κεφαλῇ. κεφ. ς'.

DE MORBO PEDI

culari. Cap. VI.

Φθῆρῶν γένεσις ἐν τῇ κε-
φαλῇ συμβαίνει πσὶν ἐξ
ὕψων θερμῶν ἐν τῇ βάθει
τῶ δέρματι ὁσηπομένων.
Θερμῶν δὲ ποδρέγματι κα-
θησθῆναι λυγρῶ. ἢ σα-
φίδα ἀγρίαν, καὶ σανδαρά-
χην λεῖωσαι μετ' ἐλαίῳ
παλαιῷ ὀπίχρει. ἢ κισθῶ
χυλὸν συνὺ μέλιτι, ἢ ἐλαίῳ
ράφανίνῳ. ἄλλο. συμπη-
ρίαν γο. γ'. σαφίδα ὁ ἀ-
γρίας γο. ς'. λεῖωσαι μετ'
ἐλαίῳ ἁλφει. ἄλλο. σαν-
δαράχης, σαφίδα ὁ ἀγρί-

Pediculorum gene-
ratio in quibusdam so-
let euenire ex humori-
bus calidis, qui in pro-
fundo capitis putre-
scunt, lupinorū in aqua
coctorum diluto, ab-
luatur, vel herba pedi-
cularia, vel sandaracha,
contrita ex oleo veteri,
illinatur, vel hederæ
succo ex melle, vel oleo
raphanino. Aliud. Alu-
minis drachmæ tres,
herbæ pediculariæ
drachmæ quinque, ex
oleo

ας \mathcal{L} . ζ'. ἴσαι ἐλαίῳ λήϊον
 χρίε, ἢ σανδράχης \mathcal{L} . γ'.
 σαφίδος ἀγρίας \mathcal{L} . ζ'. ἴσαι
 ἐλαίῳ λήϊον χρίε. ἢ σαν-
 δράχης \mathcal{L} . δ'. σαφίδος
 ἀγρίας \mathcal{L} . η'. νίτρος \mathcal{L} . β'.
 ὄξυς ἐλαίῳ λήϊον χρίε, ἢ
 ὄξυλαπάθος ρίζης μετ' ἐ-
 λαίῳ ὁμοίως.

oleo tritæ inunguntur. Aliud. Sandarachæ, herbæ pediculariæ drachmæ septem, ex oleo pari pondere ad læuorem detritæ illinuntur, vel sandarachæ drachmæ tres, herbæ pediculariæ drachmæ septem, ex oleo pari portione læuigatæ oblinuntur. Aut. Sandarachæ drachmæ tres, herbæ pediculariæ drachmæ octo, nitri drachmæ duæ, ex oleo & aceto tritæ vel oxylapathi radix ex oleo eodem modo illinitur.

ΠΕΡΙ ΑΧΩΡΩΝ ΚΑΙ
 κηρίων, ὃ λέγεται γλίερ.
 κεφ. ζ'.

Ὁ καλέριον ἢ ἀχὼρ
 ἐν τῷ δέρματι τῆς κεφα-
 λῆς γίνεται, λεπτοῖς πάνυ
 τρήμασιν τῷ δέρματι κα-
 ταπτέρων, δι' ὧν ἰχὼρ ὀπο-
 δίδεται γλίερ. ὁμοιον
 ἢ τὸ πάθος ἢ τὴν ἰδέαν
 εἶναι, καὶ ὃ καλεῖται κηρίον,
 ἀλλὰ τὰς κατατρήσεις ἔ-
 χειν μείζονας ὑγρότητι.

DE MANANTIBVS
 capitis ulceribus, quæ acho-
 res græcè dicuntur, &
 fauis. Cap. VII.

Vitium quod à Gre-
 cis achor dicitur, in ca-
 pitis cute oritur, eamq;
 tenuissimis foramini-
 bus perforat, per quæ
 glutinosa sanies reddi-
 tur, simile ipsi malum
 specie est, quod à faui
 similitudine κηρίων græ-
 cis vocatur, & forami-
 na ampliora habet, in
 a v quibus

μελιτώδης πειεκτικός. ἢ
 ἢ γένεσις τέτων ἐκ νιτρώ-
 δος καὶ ἀλμυρῶ φλέγμα-
 τός ἐστιν. ἔτοι πάσης τρο-
 φῆς δριμέας καὶ ἀλμυρᾶς
 ἀπεχέσθωσαν. καὶ τὴν πλεο-
 νάζουσαν (εἰ δυνάτην) κα-
 ταχυμίαν ἐκκενῶντες τῷ
 σώματι. Διὰ φλεβοτο-
 μίας, ἢ καθάρσεως, ξυρή-
 σαι τὰς τρίχας πυρία θέρ-
 μων ἐμυρσίνης ἀφέψη-
 μα, ἢ βάτῃ, ἢ φακῶ. Διὰ
 χρεῖ δὲ κιμωλίαν γλυκῶ, ἢ
 λιθάργυρον, ἢ καδμίαν, ἢ
 χαρτίον κεκαυμένον σιῶ
 οἶνω αὐσηρῶ. ἄλλο. λιθαρ-
 γύρῃ L. ις. πηγάνῃ Φύλ-
 λων L. η'. σαφίδος ἀγρί-
 ας L. δ'. χαλκάνθῃ L. β'.
 ὅξει καὶ μυρσίνῃ λειώσαις ἐ-
 πίχρει. ἄλλο. σήρικον L.
 δ'. σμύρνης L. δ'. θείῃ ἀ-
 πύρῃ L. δ'. σιῶ ἐλαίῳ πα-
 λαίῳ καὶ ὀξὺ διὰ χρεῖ. ἄλλο.
 λιθαργύρῃ ὀξ. δ'. ἀλῶν
 κρινῶν γο. β'. συπληρίας

quibus humor crassitu-
 dine mel repræsentans
 cōtinetur, origo autem
 ipsi est, ex nitrosa falsa-
 que pituita. Abstineant
 itaque ab omni cibo &
 acri & salso. Euacuetur
 deinde è toto corpore,
 si quis adest humor vi-
 tiosus, qui abundat, id-
 que per venæ sectionē,
 si nihil prohibeat, vel
 purgatione, derafis po-
 stremo capillis, caput
 foueatur aqua, in qua
 lupini & myrtus sit de-
 cocta, vel rubus, vel len-
 ticula, vel terra cimo-
 lia, vel argenti spuma,
 vel cadmia, vel charta
 combusta, ex vino au-
 stero caput illinito. A-
 liud. Argenti spumæ
 drachmæ sedecim, rutæ
 foliorum drachmæ ο-
 cto, herbæ pediculariæ
 drachmæ quatuor, atra-
 menti sutorij drachmæ
 duæ, ex aceto myrtheo-
 que oleo tritæ, illinun-
 tur,

γρ. β'. χαλκίτεως κεκαυ-
μένης γρ. α'. ὄινω, ἐλαίῳ τὸ
δρεκν, σμύρνης ἢ μυρσί-
νης λουκῆς χλωρα Φύλλα
λεία ἐν ὄινῳ λειώσας κα-
τάχει. ἄλλο. πιεῖν ἢ πρὸς
πίτυρα. νίτρω, χαλκάνθη
αἰὰ ℥. λειώσας κατάχει
ἐλαίον, ἢ ὀπίχει.

citidis combustæ vnciæ, vini & olei quantum satis
est. Myrrhæ & myrthi albæ folia viridia, ex vino in
pulverem redacta, inungito. Aliud. Quod & ad por-
riginem accommodatum est. Nitri, atramenti suto-
rii, singulorum drachma, contrita, & oleo affuso, ca-
piti applicatur.

ΠΕΡΙ ΑΛΩΠΕΚΙΑΣ
καὶ ὀφιάσεως. Κεφ. η'.

DE ALOPECIA
Ophiassi. Cap. VIII.

Ἀλωπεκία ἐστὶν ὅταν αἱ
τρίχες ἀποπέσωσι τῆς κε-
φαλῆς διὰ χυμὸν θερμὸν
καὶ διαβροτικὸν κόπτοντα
τὰς ρίζας αὐτῶν. Διαφέ-
ρεται δὲ ἡ ὀφίασις τῷ σχήμα-
τι ἢ τῷ ὀφίασις λεγόμενα
ἐστὶν, ὥσπερ οἱ ὄφεις, ἢ ἡ ἁ-
λωπεκία τραχυτέρα πολ-

Alopecia est, cum pi-
li capitis decidunt, ob
humores calidos, qui
exedunt radices capil-
lorū, & extenuant. Dif-
fert ab ophiassi figura
tantum. Nam quæ à ser-
pentis similitudine ὀφί-
σις appellatur, leuior,
sed ea quæ ἀλωπεκία νο-
minatur

λῶ. σοχάζει δὲ ἀπὸ τῆς
 χροιάς τὸ δέρματ' τὸν
 πλεονάζοντα χυμὸν, καὶ τῶ-
 τε τὴν κάθαρσιν πρῶτον
 ποιεῖ εἰ μὲν ἵπτι τὸ μελάντε-
 ρον, ἢ λευκότερόν ἐστιν ἡ
 χροιά, διὰ τῆς ἱεράς ἀντι-
 δόσεως καθαίρομεν: εἰ δὲ ἵπτι
 τὸ ὀχρύτερον τὰ διὰ τῆς
 ἀλόης, καὶ τῆς πικρᾶς, καὶ
 ἀποφλεγματισμοῖς ἡ χρη-
 στέον δι' ὅξους, καὶ νάπτου, καὶ
 μέλιτος, ἢ δι' ὀριγάνεως,
 καὶ γλήχων, καὶ θυμῶ, καὶ
 υσσώπου, σὺν ὀξυμέλιτι ἀ-
 φεψῶν, καὶ ἀποφλεγματί-
 ζων, ἐκνιτρώσας ἡ τὸν τῶ-
 πον, τῶν ἐστὶ διὰ νίτρου καὶ
 ὀλίγου ὅξους, ῥάκη ἐμβά-
 πλων καὶ τριβῶν, ἕως ἐρυθρὸς
 γένηται. ἀλκυώνιον, ὃ ἐστὶ φώ-
 κιον, κεκαυμένον, σὺν ἐ-
 λαίῳ ἀπὸ λύχνου λήψας,
 χρίει. ἢ καλὰ μὲν ῥίζαν κε-
 καυμένῃ σὺν ἐφελβίῳ
 καὶ σέδατος ἀρκείῳ λειώσας
 χρίει. ἄλλο. θείον ἄπυρον

minatur magis aspera
 apparet. Coniecturam
 autem de humore, qui
 abundat ex cutis colo-
 re facies, eumque pri-
 mum expurgabis, si igitur
 color ad nigrius al-
 bidiusue mutatus fue-
 rit, hiera purgabimus,
 si ad pallidius, pillulas
 ex aloë, seu hiera exhibe-
 bimus, utemur præte-
 rea medicamentis, quæ
 pituita per os educunt,
 & salivam movet, quæ
 constant ex aceto, fina-
 pi & melle, uel decocto
 origani, uel portulacæ,
 uel thymi, uel hyssopi,
 admixto oxymelite, pi-
 tuitam extrahemus. uel
 locum ex nitro, adiecta
 parua aceti portione,
 confricabimus, & pan-
 no detricto intincto in
 eo, & defricato, donec
 ruborem contraxerit.
 Aut alcyonio (quod
 phociū appellatur) com-
 busto, & cum oleo lu-
 cernarum

λαβὼν, πύσῃ ὑγρᾷ κατὰ
 χριε. ἄλλο. ῥίζωμις πύρ-
 μα γο. α'. νίτρου γο. α'. λεά-
 νας σὺν ὑγρᾷ πύσῃ Διέ-
 χριε.

Aliud. Sulphur ignem non expertum pice liquida
 excipito, & inungito. Aliud, Erucæ seminis nitri sin-
 gulorum uncia pice liquida læuigata, inungitur.

ΤΡΙΧΟΦΥΕΣ.

κεφ. θ'.

AD PILOS GENE-
 randos. Cap. IX.

Αλκυωνίς κεκαυμένη
 ὄν. α'. σέαςτος ἀρκεία ὄν. β'.
 πεπέρεως λ. α'. μυοχό-
 δων λ. γ'. μελανθίς λ. δ'.
 ελαίς ἐξ ἀκόνις τὸ δρεκν, καὶ
 ὀποβαλσάμις. ἄλλο. χῆνον
 χερσαῖον καύσας σὺν κε-
 δρία καὶ σέαςπι δρεκίῳ κατὰ
 χριε. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ πρὸς ὀ-
 φίασιν πιεῖ. ἄλλο. κόπρον
 αἰλῶρις μετὰ ὄξους κατὰ
 χριε, καλὸν ἐστὶ, καὶ πᾶν
 φυσικῶς ἀντιπάθηται ἔχει
 πρὸς τὸ πάθος. κάρυα βα-
 σιλικά καύσας ὀλόκληρον

Alcyoniæ combusti
 uncia, adipis vrsini un-
 cia duæ, piperis drach-
 ma, stercoris murium
 drachmæ tres, nigellæ
 drachmæ quatuor, olei
 & opobalsami in cote-
 tritorum, quantum sa-
 tis est. Aliud, Erinacei
 terrestrem comburito,
 & cedria & adipe vrsi-
 no exceptum, illinito.
 Eadem autem hæc ac-
 commodata sunt etiam
 ophiæsi. Aliud, Stercus
 felinum ex aceto, obli-
 nito, præstans est reme-
 dium.

λείς μετ' ἐλαίῳ κατὰ χριε
 πρὸ ξυρήσεως τὸν τόπον. ποιῇ
 ὅσῳ αὐτὸς ἔῃ τῷ βατρά-
 χων τέφρα μὲν ὑγρὰς πίο-
 σης ἅμα ἀναληφθεῖσαι, καὶ
 περὶ χρισμένη.

loco. idem præstat & ranarum cinis, pice liquida ex-
 ceptus, & vnguenti loco adhibitus.

ΠΕΡΙ ΚΕΦΑΛΑΛΓΙΑΣ.

κεφ. ι.

DE DOLORE CA-
 pitis. Cap. X.

Τῆς κεφαλαλγίας διαφο-
 ραὶ πολλαί. ἢ γὰρ βάρος
 αἰσθάνοντο καμνοντες πε-
 ρὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐστὶ ση-
 μείον πλῆθους, καὶ δεῖ κενώ-
 σαι τὸ ὅλον σῶμα διὰ φλε-
 βότμης, καὶ καθάρσεως, καὶ
 ἀποφλεγματοσμῶς, ἔτι τὴν
 ἱερὰν διδόναι ἑλλογαδίσ. εἰ
 δὲ διὰ τῆς αἰσθάνοντο,
 ἀπὸ πνευμάτων ἐστὶν ἡ κε-
 φαλαλγία, καὶ δεῖ τὴν γα-
 ξέρα κενῶσαι, διδόντες πῖ-
 νειν τὴν δι' ἀλόης πικρὰν,
 καὶ πικρὰς χρεῖσθαι τοῖς

Doloris capitis mul-
 tæ sunt differentia, qui
 enim ex eo laborant ali-
 quando gravitatis sen-
 sum percipiunt, quod
 signum est multitudi-
 nis humorum, in qui-
 bus totum corpus per
 venæ sectionem evacui-
 andum, & medicamen-
 to expurgandū, & quæ
 falsam mouent exhi-
 benda, & hiera logadī
 in vsum adhibēda erit,
 cum autem distentionē
 sentiunt, origo doloris
 ex flatibus erit, itaque
 alius

Διὰ σπυθίς, καὶ πεπέρεως, καὶ
κυμίνς, καὶ κυκλαμίνς πρὸς
τὰ πάσασαυ τὰ πνέματα
ἔα. εἰ δὲ δήξεως αἰσθάνονται
οἱ κάμνοντες, καὶ οἷον θερμό-
σσηται, δεῖ καθαίρειν τὴν
χολὴν, καὶ λένειν σπασμῶς, καὶ
ἀλείφειν ῥοδίνῳ καὶ ὀμφα-
κίνῳ ἐλαίῳ θερμῷ, ἢ πηγα-
νίνῳ, ἢ ναρδίνῳ, συμπλέ-
κοντες καστορίδα, ἢ ἄφορβίδα
βραχὺ.

ceco, & aceto calido, vel rutaceo, vel nardino, adie-
cta parua portione castorij vel euphorbij.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΞ ΕΓΚΑΥ= DE CAPITIS DO-
σεως κεφαλαλγίας, ἢ ἀπὸ ὕπνου, ἢ
ἐκ ἡλίου, ἢ πυρετοῦ.
κεφ. ια'.
lore contracto ex ardore
uel uini, uel solis, uel fe-
bris. Cap. XI.

Τέτοις παρακταλθεῖ ἄλ-
γημα σφυγματῶδες μετὰ
πυρώδους αἰσθήσεως, καὶ
ὀφθαλμῶν ἐρυθρότης, καὶ ἀ-
ρεπνία. τέτοις συμφέρει
ἐμβροχή δι' ὀμφακίνς ἐ-
λαίς ψυχρῇ, ἢ ὀξυρροδί-

Ad hunc affectum
capitis sequitur dolor
pulsans, cum sensu calo-
ris febrilis, oculorum
prætere arubor, & vigi-
liæ. His caput utiliter
perfunditur oleo acero
bo frigido, vel aceto ru-
taceo,

18, πρὸς μιγνύοντες χυλὸν
 πολυγόνου, ἢ ἀνδράχνης, ἢ
 θριδακίνης, ἢ αἰζώου, δι-
 δόναι δὲ τῷ ἀνὰ κωδίων
 ψυχρὰν. τὰς δὲ αὐτὰς χυ-
 λὰς καὶ ἐπὶ τῷ μετώπῳ σὺν
 κροκῷ ὡς καὶ ψυχλῷ ἐπι-
 τίθῃ.

oui luteo & mucilagine pſili imponere licet.

faceo, admixto prius
 succo polygoni vel por-
 tulacæ, vel lactucæ syl-
 uestris, vel semperuiui,
 vel medicamentum qd
 ex papaueris capitibus
 paratur, frigidum pro-
 pinatur. Eosdem vero
 succos fronti quoq; ex

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΥΥ.

χρᾶ δυσπραξία κεφαλᾶ
 γέντων. Κεφ. 16.

DE DOLORE CA-
 pitis, ex frigida intemperie
 orto. Cap. XII.

Τέτοις ἐπεὶ νερκῶδες
 βάρος, καὶ ψύξις, καὶ πίλη-
 σις τῆς κεφαλῆς, καὶ ἄχρεν
 αὐτῶν τὸ πρόσωπον καὶ ὑ-
 πνώδες. τέτοις ἀρμόζῃ μ-
 εροχὴ τῆς κεφαλῆς ἀνὰ
 τὰ ἀνθίνου καὶ πηρανίνου ἐ-
 λαίου. ἢ ναρδίνου, ἢ ἀμαραν-
 τίνου ἐλαίου σὺν ὄφορ-
 βίῳ, ἐπαλείφῃ δὲ τὰς ῥί-
 νας καὶ τὰ ὠτὰ τῷ ναρδίῳ καὶ
 τῷ ὀπιθαλσάμῳ. ἄλλο.
 συκαμίνων χυλῷ δι' ὀθονίς

Hi stuporis sensum
 percipiunt, & refrigera-
 tionem veluti & com-
 pressionem capitis, fa-
 ciæq; sunt decolori seu
 pallida, & somnolenta.
 His conuenit irrigari ca-
 put, oleo anethino &
 rutaceo, seu nardino,
 vel eo quod ex amaran-
 tho paratur, adiecto eu-
 phorbio, aures vero &
 nares nardino & opo-
 balsamo perungere. A-
 liud. Mororū succi per
 linteo.

ἐκτεθλισμένῳ Ἐροδίνῳ ἴ-
σα χρῶ σπύχνον καὶ καθ' ἑ-
αυτὸ ἄλλο. καὶ μὲν πασιπλά-
της ἀλφίτῃ κατὰ πλάσ-
σε. ἄλλο. ἀμπελόφυλλα
λεῖα ἐψήσας ἐν μελικρά-
τῳ λεάνας Ἰππιτιθῆ. τέτοις
δὲ πρὸς χρῶ καὶ ἐπ' αἰδίοις
φλεγμαίνουσι, καὶ ῥέυματι-
ζομένοις σφοδρῶς, σιὴν αὐ-
τοῖς ἢ καὶ ὀξυφακίνῳ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΧ ΑΝΑ-
θυμιάσεως τῆς στομάχου καὶ
φαλαγγέντων.
κεφ. ιγ'.

Τέτοις ἀλγηματέπετα
νυγματῶδες, Ἐσφυγμὸς
μετώπῃ, καὶ ἱλιγοί, Ἐω-
των ἦχοι. τέτων κένωσον τῇ
γατέρῃ, ἔμβρεχε ἢ τῇ κε-
φαλῇ ἐλαίῳ ἀνηθίνῳ,
σιὴν ὀξείῳ λίγῳ, διδόναι δὲ
καὶ τῇ πικρᾷ πίνειν, δηλο-
νότι προεμέσαντι, καὶ τὸ ἀλφί-
νῳ.

lindeolum percolatū, &
rosacei, par mensura, &
solanum quoque per se
adhibetur. Aliud. Vel
cum farinae polline in-
ducitur, vel, vitis folia
in puluerem redacta, &
laeuigata, & ex melicra-
to decocta, imposito,
potes iisdem etiam vti
in partiū obsecnarum
inflammatione, & cum
valida fluxione tentan-
tur admixta ὀξυφακίνῳ.

DE DOLORE CA-
pitis, qui fit ab eleuatis à
uentriculo uaporib-
us. Cap. XIII.

Ad hunc affectum
etiam sequitur dolor fe-
riens & pulsans fron-
tem, & vertigo, & au-
rium tinnitus. His al-
uus ducenda, caput au-
tem oleo anethino, exi-
gua aceti portione, ad-
iecta, humectandum e-
rit, & in potu exhiben-
da

ἀπολιπκόν, ἔμπλαστρον δὲ
τὸ διὰ σπερμάτων ὀπιτί-
θῃ τῷ στήθεϊ, καὶ ὅσα τὸν ὄ-
σιν αὐτὸν ὥσπερ ἡ τὸ πηγᾶ-
νινον ἔλαιον ἀρμότιζεν ἔφω,
ἔτω ἔτι τὸ συμψύχινον, ἔτι
τὸ δάφνινον, ἔτι τὸ ἐρπύλι-
νον.

dum, & quæcunque eundem roborant, applicanda
erunt. Quemadmodum autem oleum rutaceum con-
uenire dixi, ita & maioranæ oleum, & laurinum, &
quod è serpyllo paratur, ex usu erunt.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΞ ΟΙΝΟΥ ΔΕ CAPITIS DO

κεφαλαλγίας.

κεφ. ιδ'.

lore ex uino.

Cap. XIII.

Εἰ μὲν ἀπεπλήσῃ ὁ οἶνος
ἐπιμένει, κελύειν ἐμῶν, ὅ-
δωρ πόντος χλιαρόν. εἰ δὲ
μετὰ πένιν κεφαλαλ-
γῆεν, ῥόδινον καθ' ἑαυτὸ τε,
καὶ σιῶ ὄξει, ἢ χυλῶ κισσῷ,
ἢ κράμβης διαχρίσωμεν,
ἢ αὐτὰ τὰ φύλλα τῆς κράμ-
βης συνεπιθήσωμεν τῷ με-
τώπῳ, καὶ ταύτην ἐσθίειν
ἐψηθῆσαν. Φυσικῶς γὰρ

Si inconcoctum vi-
num adhuc maneat, vo-
mitum ex aqua tepida
imperabimus. Quod si
à cōcoctione dolor per-
seueret, rosaceo & per se
& cum aceto utemur,
caputq; aut hædere suc-
co, aut brassicæ inunge-
mus, aut huius folia
frōti simul inducemus,
& pro cibo decocta ofe-
feremus,

ὡφελῆ, καὶ ῥοιὰς, καὶ μῆ-
λα, καὶ ἅπα ἐοδιέτωσαν, καὶ
ὕδροπότητωσαν. ἀμέθυ-
στα δ' εἰσι κράμβης καυλὸς
ὥμος νῆστις περὶ ἐοδιόμηνος,
ἢ ἀμύγδαλα πικρὰ πέν-
τε, ἢ τὰ ἀκραιπύλα, ἀπέ-
χεσθαι δὲ τῶν φοινίκων. αὖ-
τις γὰρ ἰδιότητι πινὰ ἔχουσι
κεφαλαλγίαν ἐμποιεῖν.
lam arcent, abstineant autem a dactylis, Naturæ es-
nim quadam vi capitis dolorem inducere consueue-
runt.

ΠΕΡΙ ΑΜΕΘΥΣΤΩΝ.

Κεφ. ιε'.

Αμέθυστα δὲ αὖ εἴη ταῦ-
τα, ἀψίνθιον πρῶτον νῆστιν πό-
τιζε, ἢ μυρσίνης αὐθόου, ἢ
ζίνθου καὶ πῆλαιον λεῖον μεθ'
ὕδατος. καὶ πολύγονον ἀρ-
μότῃ τῆς θερμαῖς καὶ πνέ-
ματώδεσι κεφαλαλγίαις
συνεχῶς πινόμενον, δι' ἐγ-
καυσιν, ἢ μέθην. καὶ δὲ ἐξ
αὐτοῦ σέφανον ὀπιπθέναι
τῇ κεφαλῇ χρήσιμοι αὖ-

feremus, naturæ enim
quadam vi profunt, ma-
la punica praterca, po-
ma & pyra comedant,
& aqua pro potu utan-
tur. Ebrietatem porro
arcent brassicæ caulis
ieiuno ventriculo com-
māducatus, vel Amyg-
dalæ amaræ quinq; &c
si quæ sunt quæ crapu-

lam arcent, abstineant autem a dactylis, Naturæ es-
nim quadam vi capitis dolorem inducere consueue-
runt.

DE REMEDIIS.

quæ aduersus ebrietatem

adhibentur. Cap. XV.

Hæc igitur ebrietati
aduersantur, absynthiū
ieiunus prius in potu
assumito, aut myrthi
flore, vel zinziber, vel
rutam in puluerem tri-
tam cum aqua. polygo-
num vero crebro in po-
tu adhibendum, hīs dolo-
ribus capitis conuenit,
qui vel a caliditate, vel
flatibus, vel ex ardore,

b ἢ αὐτ

τοῖς καὶ οἱ ῥόδινοι τέφανοι. aut vini larga portione
 seu ebrietate ortum habent, idem quoq; & capiti in=
 star coronæ imponi potest, quemadmodum & quæ
 ex rolis conficiuntur.

ΠΕΡΙ ΚΕΦΑΛΙΑΣ, ΚΑΙ DE CERPHALAE A,
 ἡμικρανίης. seu uetusto capitis dolore,
 Κεφ. 19. σ̄ hemicrania.

Cap XVI.

Ἡ κεφαλαῖα ὀδυνη εἰς
 τῆς ὅλης κεφαλῆς, κατὰ
 πλείους γινομένη: ἡ δὲ ἡ=
 μικρανία τῆς ἡμικρανίης μέ=
 ρος τῆς κεφαλῆς ἀλγη=
 μα, παροξυσμὸς ἀμφό=
 τερα ὅτι τοῖς ψόφοις καὶ
 κραυγαῖς, καὶ λαμπρῷ φω=
 τὶ, καὶ οἶνοποσίᾳ, καὶ ἀπεψία.
 καὶ εἰ μὲν ἡ διάθεσις ἐνδον ὡ=
 πάρχει τῆς κρανίης, ὁ πό=
 νος εἰς τὰς τῶν ὀφθαλ=
 μῶν ρίζας διήκει, οἷς ὁ ἐξω=
 θεν περὶ αὐτὸ τὸ κρανίον,
 ὀδυῶνται. τὰ μὲν ἔν μετὰ
 βάρους ἀλγήματα, πλῆ=
 θεστα δηλοῖ, τὰ δὲ μετὰ δὴ=
 ξεως, ἡ χυμῶν, ἡ ἀτμῶν
 δριμύτητα, καὶ τὰ λοιπὰ, ση=
 νάσκει.

Cephalæa dolor est
 totius capitis, qui fit
 per circuitus seu inter=
 ualla, hemicrania au=
 tem alteram tantum ca=
 pitis partem occupat,
 utraq; tamen exacerba=
 tur strepitu, clamore, lu=
 minis splendore, viniq;
 meracioris portione, &
 cruditate. Quod si affe=
 ctus intra cranium con=
 sistit, dolor ad radices
 oculorum usq; porrigi=
 tur, quibus vero extra,
 hi citra caluariam do=
 lent Dolores autem cō=
 iuncti cum grauitate,
 multitudinem, qui ve=
 ro cum rosione laborā=
 tem exercēt, humorum
 vel

μείωζον, ὡς ὅτι τῆς κεφα-
 λαλγίας περιήρηται. Ἐάν
 μὲν πληθωρικόν ἔσῃ τὸ σῶ-
 μα, φλεβοτομητέον, ἢ διὰ
 ῥινῶν κενώτεον, κλυσέον,
 κενώτεον ἢ Ἐπὶ τῷ γαστέρι,
 χρῆσθαι Ἐπὶ ταῖς ἐμβροχαῖς
 ταῖς περιηρημέναις ἐν ταῖς
 κεφαλαλγίαις. εἰ μὲν αἰ-
 σθάνονται ζέσεως, τῆς ὅτι
 τῆς θερμῆς δυσκρασίας
 κεφαλαλγούντων εἰς ψυ-
 χράς, Ἐναρκώδης αἰσθά-
 νον ἢ δυσκρασίας, ταῖς ὅτι
 τῆς ψυχρᾶς. χρῆσθαι δὲ
 ὅτι τῶν καὶ ἀποφλεγ-
 ματισμοῖς, Ἐπὶ ῥίνοις.
 uel uaporum acrimoni-
 am significāt, reliquos
 suis notis discernes, ut
 superius, de capitis do-
 loribus sunt compræ-
 hensæ. Pleno itaq; cor-
 pore, incisa cute san-
 guis mittendus, & eua-
 cuatio p̄ nares tentāda,
 clysteribus quoq; uten-
 dum, & alius soluenda,
 seu uenter exinaniedus
 erit. Irrigationes quoq;
 supra in dolore capitis
 positæ, repetendæ erūt,
 ueluti cum acrimoniā
 sentiunt, ex quæ in do-
 lore capitis, ex intempe-
 rie calida orto, cum ue-
 ro frigus & stuporem ueluti percipiunt, ex quæ in
 dolore capitis, ex frigida intemperie orto, in usum
 transferendæ erunt, quamuis in his etiam, medica-
 menta quæ saluam mouent, & ea quæ naribus in-
 duntur (Errhina appellantur) adhiberi debeant.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΦΛΕΓΜΑΤΙΣ, DE MEDICAMEN-
 τῶν, καὶ καθιόντων κεφαλῶν. tis, quæ saluam mouendo,
 κεφ. ιζ'. caput purgant.

Οριγάνη, ὑσσώπος, σάμ-

Cap. XVII.
 Origanum, hyssopū.
 b iij maior.

ψύχῃ, γλήχων, ταῦτα
 ἐψησον σιῶ ἐψηματι καὶ
 ὄξυς, ἔδιδῃ ἀνακαρζαρί-
 ζειν. ἄλλο. σαρφίδα ἀρρί-
 αν, ἔπερι, ἔμασιχλῶ
 δίδῃ μάσιδα διὰ μάσι-
 μα μασιχλῶ ἀρρίο σαρφί-
 δα ζιγγίβερ δίδῃ διὰ μά-
 σαδα. ἄλλο. ἀποφλεγ-
 ματισμὸς σαρφίδῃ ἀρρί-
 ας, γλήχων, ὑσώπῃ,
 θυμῃ, ὀριγανέως, σιῶ ὄξυς
 ἔψηματι ἐψησας, δίδῃ
 ἀνακαρζαρίζειν.

ΕΡΡΙΝΑ ΚΡΑΝΙΟΥ ΚΑ

θαρκινά.

Κεφ. ιβ'.

Στόμαχος ῥίζης χυλὸν
 ἔγχεε ταῖς ῥισίν. ἄλλο. με-
 λανθιον σιῶ γάλακτι γυ-
 ναικείῳ λειώσας, ἔγχεε
 ῥισίν, ἢ χυλὸν κυκλαμίνῃ
 ἔγχεε ταῖς ῥισίν. ἄλλο. ἔρ-
 ρινον καθαίρον ἰσχυρὸν ἐλα-
 τήριον ℥. α'. μελανθιον

maioranam, portulacā,
 cum sapa & aceto deco-
 quito, & gargarizandū
 præbeto. Aliud. Her-
 bam pediculariam, pi-
 per, & mastichem com-
 manducādā dato, uel
 mastichem, herbam pe-
 diculariam et zinziber.
 Aliud. Quod pituitam
 educit, uel herbam pe-
 diculariam, portulacā,
 hyssopum, thymum, &
 origanum, in aceto &
 sapa decoctas, pro gar-
 garismate adhibeto.

STERNUTATORIA

que naribus induuntur, ad
 purgandam caluariam.

Cap. XVIII.

Radicis betæ succum
 naribus infundito. A-
 liud. Nigellam ex lacte
 muliebri leuigatam, uel
 cyclaminis succum ea-
 dē ratione naribus indi-
 to. Aliud. Sternutato-
 rium quod ualidè pur-
 gat, Elaterij drachma,
 nigellæ

Ζ.β. λειώσας σὺν κυπρί-
νῳ ἐλαίῳ ἔγχυε ταῖς ῥίσιν.

nigellæ drachmæ duæ
ex oleo cyprino trita na-
ribus instillatur.

ΠΤΑΡΜΙΚΑ ΔΙΑ ΤΩΝ

μυκτήρων.

Κεφ. ιθ'.

STERNUTATORIA

naribus excipienda.

Cap. XIX.

Στρυθίς, ἐλεβορίς λδ=
κβ, ἀνὰ Ζ. α'. καστορίς Ζ.
α'. πεπέρεως Ζ. γ'. λειώ-
σας δίδω ἀνασπᾶν διὰ τῶν
ρίνων. ἄλλο. μελιάνθιον, καὶ
στρυθίον, καὶ πεπέρεως δι-
δω λεία διὰ τῶν ῥίνων ἀ-
νασύρειν. ἄλλο. κυκλα-
μίνης Ζ. γ'. κηκίδος Ζ. α'.
στρυθίς Ζ. β'. λειώζας.

Struthij, veratti albi,
castorij, singulorum
drachma, piperis drach-
mæ quatuor, in pulue-
rem redactæ, naribus
attrahuntur. Aliud. Ni-
gella, struthiū & piper
contrita eodem modo
applicantur. Aliud. Cy-
claminis drachmæ qua-
tuor, gallarū drachma,
struthij drachmæ duæ
tritæ exhibentur.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΥΣΑΙ

πύρρως, Κεφ. η'.

DE REMEDIIS
quæ sternutamenta inhi-
bent. Cap. XX.

Ωκίμης σπέρμα, καὶ ἐκκῆνο
αὐτὸ ὅσφραϊνόμενον. ἄλλο.
ψήλλιον συνεχῶς ὅσφραί-
νου, ἢ ὅπιον συνεχῶς ὅσ-
φραίνε, τοπικὰ πρὸς ἡμι-

Ocimi semen naribus
ad odorandum admo-
tum. Aliud. Psilium aut
opium frequenter odo-
rare. Medicamenta ex-
terius applicata, quæ fa-
ciunt,

b iij

ciunt,

κρανίας Διὰ ψυχρὰν δυσ-
κρασίαν. δαφνίδας, πή-
ρανον, πωκεδάνης ρίζας
ὄξω λείξ, Ἐάνια λαβῶν κη-
ροπλὴν ὀπιτήθη. ἄλλο. ὅς ἐ-
ων πρσικῶν τὸ ἐντὸς λειώ-
σαις, συνὸ ὄξω καὶ λιβαίνῳ ἐ-
πιτίθη, ἢ καρυδάμιν σπέρ-
ματ' ὅ, καὶ πείσερās κό-
προν συνὸ ὄξω λειῶν, ὀπι-
τιθεῖ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑ ΘΕΡ-
μὴν δυσπρασίαν ὀδυνο-
μένους.
Κεφ. κα'.

Κοχλίας γυμνὰς συνὸ λι-
βαίνῳ Ἐὸ ὄξω λειώσαις ὀπι-
τιθεῖ. ἄλλο. ἔντερα γῆς
συνὸ λιβαίνῳ καὶ καστορίῳ
λειώσαις, συνὸ ὄξω ὀπιτιθεῖ.
ἄλλο. Ἐφὸρβιον Ἐ χάλ-
κανθον ἀνὰ ℥. α'. λιβαίνῳ
℥. β'. συνὸ ὄξω λειώσαις ἐ-
πιτιθεῖ.

ciunt ad hemicraniam
ex frigida intemperie
ortam, lauri baccas, ru-
tā, pencedani radices,
cum aceto terito, coq̃
excipito, & instar cerati
imponito. Aliud. Ex nu-
cleis persicis mediū læ-
uigato, & cum aceto &
thure inducito, aut car-
dami semen, vel colum-
bae sterus ex aceto tri-
tum imponito.

AD DOLORES CA-
pitis vetustos, ex calida in-
temperie ortos.
Cap. XXl.

Cochleas exentera-
tas, ex thure & aceto
tritas imponito. Aliud.
Vermes terrestres ex
thure & castorio tritas,
cum aceto admoueto.
Aliud. Euphorbij, atra-
menti sutorij, singulo-
rum drachma, thuris
drachmæ duæ ex aceto
tritæ applicantur.

DE

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΡΡΟΥ, ΚΑΙ DE DESTILLATIO

κέρυβις.

Κεφ. κβ'.

ne & grauedine.

Cap. XXII.

Ὅταν πληρωθῇ ἡ κεφα-
λὴ υγρῶν, & πέμψῃ εἰς τὸ
ὑπερώον, λέγεται κατάρ-
ρως. Ὅταν δὲ εἰς τὴν τρα-
χεῖαν ἀρτηρίαν, λέγεται
βράγχος. Ὅταν δὲ εἰς τὰς
ρίνας φέρεται τὸ υγρὸν, λέ-
γεται κόρυζα. & εἰ ἐστὶ θερ-
μὴ ἡ αἰτία, οἷον ἐξ ἡλίου
καύας, λεπτόν ἐστι & θερμὸν,
& δάκνον. & δεῖ ἀλείφειν
ρόδιον τὴν κεφαλὴν, ἢ ὁμ-
φάκινον ἔλαιον, & λῆναι
αὐτὰς: εἰ δὲ ψυχρὰ ἡ αἰ-
τία, Ὅταν παχὺ ἐστὶ & ψυ-
χρὸν τὸ κατὰφερόμενον, δεῖ
τὰς ὀλιγοσιτεῖν, καὶ ἀ-
λείφειν ἀνιθελαίῳ, & πη-
κανελαίῳ τὴν κεφαλὴν,
& τὰ ναρδίνῳ, & ἱρίνῳ: ταῖς
δὲ ρίσις ἀλαχρῖς ἐὼν ἐνδο-
γενεὶ λιβαίῳ & σμύρνη σὺν
ελαίῳ. ὅσφρακτα δὲ με-

Cum caput humore
fuerit plenum, cumque
ad extimam cutem pro-
pulerit, catharrus græ-
cis, latinis destillatio di-
citur, cum vero in aspe-
ram arteriam, brāchus
græcis, nostris raucitas
appellatur. Quod si hu-
mor ad nares decūbat,
κόρυζα græcis, à nobis
autē grauedo vocatur,
si præterea causa fuerit
calida, quemadmodum
que ortum habet ex ar-
dore solis, tenue est &
calidum & acre quod
profluit, caput itaq; ro-
saceo et oleo acerbo in-
ungere & lauare eos o-
portet, si vero frigida
fuerit causa, & id quod
destillat crassum est &
frigidū, pauco cibo eos
uti, & caput oleo ane-
thino uel rutaceo uel

b v nardino,

λαύθιον, ἢ κύμινον, πε-
 Φρυγμένα, ἐν ὀθονίῳ δε-
 θέντα, ἔοσφρανόμια: καὶ
 ἡ τὰ μετώπῃς ὀπιτιθέτω
 τὴν ὀξυράν, ἢ τὴν ἰκέστον
 ἐμπλάσπον: κατὰ δὲ τὰ
 δάρακα τοῦ ὀποβάλασα-
 μον, ἐπαλειφέτω καὶ τοῖς
 θερμοῖς ἐλαίοις, οἷον τὸ πη-
 γαίνιον, τὸ ἀνήθιον, τὸ νάρ-
 δινον, καὶ τὸ σαμψύχινον.

dem, oleis calidis, quale est rutaceum, anethinum,
 nardinum & maiorana oleum.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΠΡΟΣ ΒΗ-
 χας, καὶ κατάρρους.
 Κεφ. κγ'.

Στύρακα, σμύρνης,
 ὀπίς, χαλδαίης, ἴσα γλυ-
 καῖ ἀναλαβὼν, δίδου εἰς
 κρίτῳ γ'. ἢ πέντε κακκία,
 ἔγλυκέ τοῦ ὀπιρροφεί-
 τω, πρὸς δριμύ ρεύμα. ὑ-
 οσκιάμιν πέρμα ℥. δ'. καὶ
 κενναρίων ℥. ε'. κρόκος ℥.
 δ'. ἐψήματι ἀναλαβὼν δι

nardino, uel irino inun-
 gere oportet, nares at-
 tem intrinsecus illinire
 thure, & myrrha ex o-
 leo, odorari autem ni-
 gellam aut cymini fri-
 xa, & in linteolo ligata.
 Fronti uero inducere
 oportet oxeram, & ice-
 rum emplastra, thoraci
 uero opobalsamum, seu
 balsami liquorem, uel
 circum inungere eun-

CATAPOTIA AD
 tusses & destillationes.
 Cap. XXIII.

Styracis, myrrhæ,
 opij, galbani, singulo-
 rum par pondus, cum
 uino passo excipe, & cu-
 bitū ituris, quatuor aut
 quinque pillulas exhibe,
 eadem quoque passum su-
 perbibāt. Ad fluxiones
 acres. seminis hyoscia-
 mi drachma 4, nucleo-
 rum

δε ἐκλείχειν. ἄλλο. μέλι-
 τϞ, βετύρε, κυμίνε συ-
 νεψήσας δίδε ἐκλείχειν.
 δίδε δε ροφήματα τε δι'
 ὑσώπε & σύκων, ἔσπο-
 βύλε, & ἰρεως ἀφέψημα.
 ἄλλο. σύρεκϞ & γλ. ε'.
 σμύρνης & γλ. β'. ε'. τερεβιν-
 θίνης, χαλβανής, ὀποπάνα
 κϞ, ἰρεως ἀνὰ ℥. β'. ὀπίε
 ℥. α'. δίδε εἰς χοίτῳ νύκτα.
 drachmæ duæ & semis, terebinthinæ, galbani, op-
 popanacis, iridis, singulorum drachmæ duæ, lachry-
 mæ papaveris drachma dormituris dantur.

ΓΑΣΜΑΤΑ ΚΡΑΝΙΟΥ

ξηραντικὰ.

Κεφ. ηδ'.

Ερίκης καρπὸς, & γλ. α'.
 χοίνε ἀνθϞ, & γλ. α'. καὶ
 κηκίδων & γλ. α'. σαμψύ-
 χος, & γλ. ε'. ἰρεως & γλ. ε'. ξυ-
 λοβαλσάμος & γλ. ε'. κόσος
 & γλ. ε'. κόψας, σείσας, ὅππῃ
 πασαι εἰς λετὸν πλὺ κε-
 φάλῳ. ἄλλο. κηκίδων

REMEDIA QUAE

capiti insperguntur, quæ
 calvariam exiccant.

Cap. XXIII.

Ericæ fructus, floris
 iunci odorati, gallarū,
 singulorum vncia, ma-
 ioranæ, iridis, xylobal-
 fami, costi, singulorum
 vnciæ sex, incidantur,
 agitentur, & inspergan-
 tur ad capitis lotionem.
 Aliud, Gallarum, iridis,
 singulo-

δρ.β. ἱρεως δρ.β. σιδίων
δρ.β.

singulorum drachmæ
duæ, malicorij tantun-
dem.

ΠΕΡΙ ΦΡΕΝΙΤΙΔΟΣ.

κεφ. κβ'.

DE PHRENITIDE.

Cap. XXV.

Ἡ Φρενίτις Φλεγμονή
ἐστὶ τῶν μινιγῶν, ποτὲ μὲν
ἑαυτῶν τῶν ἐγκεφάλου συμ-
φλεγμαίνονται. ἐστὶ δὲ
ὅτε παρὰ φύσιν θερμα-
σίας συστάσης ἐν αὐτῷ, ἥτοι
αἵματος πλεονάσαντος,
ἢ ξανθῆς χολῆς, ἢ μελαί-
νης. παρέπεται δὲ αὐτοῖς
πυρετὸς ὀξύς, ἑ παραφρο-
συνή, ἑ κροκυδισμός τῶν
χειρῶν. ἑ οἱ μὲν δὲ αἱματι-
κῶν χυμῶν, μετὰ γέλω-
τος εἰσιν, οἱ δὲ διὰ ξαν-
θὴν χολῆν, μετὰ θράσους.
οἱ δὲ διὰ μέλαιναν, μανιώ-
δεις, ἑ ἀκατάχετοι. τῶν
τῶν φλεβοτομεῖν ἀπ' ἀγ-
κῶν αὐτίκα, ἑ κλύειν
δι' ἐδρας τοῖς ἀποκρεστικαῖς

Phrenitis inflammatio est, membranarum
cerebri, quæ μίνιγες græ-
co sermone appellatur,
nunc quidem cerebro
ipso ea laborante, nunc
uero caliditate præter
naturam in eo existen-
te, vel sanguine abun-
dante, uel flaua bile uel
atra. Comitatur porro
hos febris acuta, deliri-
um, & manibus floccos
euellere videntur, qui
igitur hoc affectu ob
sanguineos humores la-
borant, ἢ rident, qui ve-
ro ob flauam bilem, fe-
roces sunt, qui ob atrā
infanientes & contine-
ri non possunt. His igitur
statim vena in cubi-
to secāda, & alius elu-
enda

δι' ἐψήματ^Θ, ἔχυλ^α
 πλιοσάνης, ἔροδίν^α, ἔπλω
 κεφαλῶν ἐμβρέχ^ν ἐκ ῥο-
 δίν^α, χυλῶ ἢ σὺ χαμαι-
 μέλ^ω, ἔτριβ^ν εἰς ἐσπέ-
 ραν τὰς τε χεῖρας, ἔστ^ν
 πόδας, ἔπιδέσμε^α ποι-
 εῖν, δίδόναι δὲ ἔπλω διὰ
 κωδίων π^ν. καὶ τλ^ω κε-
 φαλῶ κατεωνῶν ἐλαί^ω,
 ἐν ᾧ ἐναπεζέσθ^ησαν αἱ
 κωδία^ι, ἢ τλ^ω ψύχ^ησαν
 ἢ ὑγραίν^ησαν τροφῶν πα-
 ρέχ^ν, δίδόναι δὲ ἔτ^ο ὑ-
 δροροζάτ^{ον}, ἔτ^ο ὑδρόμι-
 λ^{ον}. Ἰπίζ^ηρε τῷ μετώπ^ω,
 πρὸς τὸ ὑπνώ^σαι ὅπ^{ον},
 ἢ μανδραγό^{ρα} χυλ^{ον}, ἢ
 τὸν διὰ σπερμάτων τρο-
 χίσκ^{ον}, ἢ τὸν πάγχ^ησον,
 ἔτ^ο σπλάγχ^{νον} Ἰπιμε-
 λητέ^{ον} π^ν ψύχ^ησιν Ἰπι-
 θέμασι.

& à græcis dia spermaton dicitur, vel qui ob multi-
 plicem usum quem habet πάγχ^ης^Θ uocatur, uiscer-
 ris porro quoq; ratio habenda est, & ea quæ refrige-
 rant imponenda erunt.

enda reprimētibus, de-
 cocto & cremore ptisae-
 nae & rosaceo, caput ve-
 ro perfundendum rosa-
 ceo, & succo chamae-
 meli, & uesperis perfri-
 canda & manus & pe-
 des, & uincula parāda,
 & potui dandum medi-
 camentum, è papaueris
 capitibus, caput uero
 fouendum seu perfun-
 dendum oleo, in quo
 ebullierint capita papa-
 ueris, cibosque refrige-
 rantes & humectantes
 offerre, & potui dare hy-
 drorosatum, id est, in lep-
 ex infusione rosarum,
 & aquam mulsam. Ad
 somnum vero inducen-
 dum fronti illinito pa-
 paueris lachrymā, aut
 mandragoræ succum,
 aut pastillum qui è se-
 minibus & conficitur,

DE

ΠΕΡΙ ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ

ἐγκεφάλου.

κεφ. κγ'.

DE INFLAMMA

tione cerebri.

Cap. XXVI.

Φλεγμαίνων ὁ ἐγκε-
φαλὸς εἰς ποσὸν ὄγκον
αἰρεται πολλάκις, ὥστε καὶ
τὰς τῆς κεφαλῆς ῥαφὰς
δι' ἑαυτὰς, ἢ ὁδὴν μεγί-
στην παρέπετα, ἢ ἐρῶν
τὸ πρὸς ὤπτε, καὶ τὰ ὄμματα
τὰ πρὸς πετὴν γίνεται. Φλε-
γομεῖν γὰρ τὰς τῆς κεφαλῆς, δει-
κνύει ἢ ἀπὸ ῥινός, ἢ ἐκ τῶν
ὑπὸ τῷ γλῶσσῳ φλε-
βῶν αἷμα ἀφαιρεῖν. καὶ
δὲ τῆς πρὸς φλεγμοναῖς
ἐπὶ τῷ κεφαλῷ ἐμβρο-
χῶν, ἢ κατὰ συμπάθειαν
γίνεσθαι, παχόντων τῶν φρε-
νῶν, καὶ τῶν σπλάγχνων,
ἢ κατὰ πρωτοπάθειαν τὴν
ἐγκεφάλου, καὶ οἷς μὲν δὴ-
θέως ἐξ ἀρχῆς, οἷς δὲ ἐκ
μεταπίσεως τινὸς τῶν ὁ-
ξέων νοσημάτων.

Cerebrum inflamma-
tione laborans, se penu-
mero ad tantam molem
attollitur, ut capitis su-
turas diuidat ab inuicē,
dolor comitatur maxi-
mus, rubor faciei, & o-
culi prominere quasi ui-
dentur, his igitur statim
uenæ sectione succur-
rendum, & sanguis ex
naribus & venis sub lin-
gua detrahendus, & per-
fusionibus ijsdem, qui-
bus in inflammatione
capitis utimur, proce-
dendum erit, siue affe-
ctus per cōsensum præ-
cordiorum uel uiscerū
fiat, siue primo & per se
affecto cerebro statim
à principio, uel trāsmu-
tatione morbi alicuius
acuti.

DE

Ο δὲ λήθαργος ἐπὶ
 φλέγματι γίνεται ὑπερτέ-
 ρω, διαβρέχοντι τὸν ἐγκέ-
 φαλον. παρέπεται δὲ τοῖς
 ληθαργικοῖς πυρετὸς βλη-
 τὸς μετὰ κατὰ φοράς, ἔ-
 ἔρωτῶντο δὲ πηλὸν σμονες
 εἰσὶ, τῶν εἰ μὲν ἡ διῶα-
 μιν ἐπιτρέψῃ φλεβοτομη-
 τίον· εἰ δὲ μὴ, κλύσμασι
 χρῆσώμεθα δριμέσιν, οἷον
 κενταυρίου ἀφεψήματι
 σὺ μέλιτι, ἐνί τρω, καὶ χα-
 μαμηλίνῳ ἐλαίῳ. ἐμβρέ-
 ξωμεν δὲ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
 ὄξυροδίνῳ σὺ καστορέῳ.
 τὰς δὲ χεῖρας ἐπὶ τὸ πόν-
 δας ἐπαλείψωμεν ἐλαίῳ
 σὺ παλαιῷ νίτρω ὀπῶ, ἢ
 πυρέθρῳ, ἢ κόκκῳ κνηδίνῳ.
 ὅσφρακτα δὲ τῇ ῥινὶ προ-
 σίσωμεν, σὺ ὄξω λειώ-
 σαντες, θυμόν, ἢ ὀρύζανον,
 ἢ γλήχωνα, χρίειν δὲ τὸ

Lethargus fit ex ple-
 ruita humidiorē cere-
 brum madefaciente, co-
 mitatur hoc affectu cor-
 reptos febris lēta, cum
 alto sapore coniuncta,
 & interrogati obliuiscuntur. His igitur, si vi-
 res patiantur, sanguis
 mittendus est, sin mi-
 nus clysteres adhiben-
 di erunt acres, ut qui ex
 centaurij decocto, mel-
 le, & nitro, & oleo cha-
 mæmelino sunt compo-
 siti, caput etiam oxyrho-
 dino, castorio adiecto,
 perfundendū, manusq;
 & pedes ex oleo ueteri,
 nitro asso, seu pyrethro,
 aut cocco gnidio illinē-
 dæ erunt, naribus deni-
 que admouenda quæ
 odorem monent, ut thy-
 mum ex aceto contritū,
 aut origanum, aut pu-
 legium, os inungēdum
 etiam,

σόμα, ἔ τὸν ἔρανίσκον σί-
 νιπι λείων σὺ μέλιτι πρὸς
 τὸ κομίσασθαι φλέγμα, ἔ
 ἀποφλεγματοῖς χρᾶ-
 σθαι τοῖς περὶ τὸν ῥινο-
 στίλβον, ἔ σινεψὶν
 τῷ ὀξυρρόδιῳ. ἔ τῶν λε-
 πτύνων ἅμα διωαμένων,
 οἷον περικεδάνη, ἢ καστο-
 ρία, ἢ γλίχων, ἢ καλα-
 μίνθη, ἢ ὀπιθύμω, ἔ ὀπι-
 χρίαν τὸ μέτωπον, ἢ θριξί-
 κεκαυμένας ἀνδρωπει-
 ας, λειώσας μετὰ ὄξος.
 πάνυ γὰρ ὠφελεῖ, ἔ διεγεί-
 ρει τὰ τοιαῦτα, ἴσως δὲ καὶ
 ἀντιπαθεία τινί. εἰ δὲ ὀπι-
 μένοι τὸ πᾶν, ἔ δυστέ-
 χεστοι τυγχάνωσι, κεχρη-
 σθαι δὲ πικρῶν τῶν εὐ-
 θίων καλῶν, ἢ καστορίῳ,
 ἢ πέπερι, ἢ ὀφορβίῳ, ἢ
 ὀπιθύμῳ, ποτὲ μὲν ἐμφυ-
 σῶντας, ἄλλοτε δὲ πικρῶ
 χροῖοντας. ἔ δεῖ δὲ σινε-
 ψὸς τὸ ποιεῖν, διδόναι
 δεῖ πᾶν ἔ τὸν ὀξυρρόδιον

etiam, & palati cauitas
 detricto sinapi cum mel-
 le, & ad pituitam extra-
 hendam, medicamentis
 saluam mouentibus, &
 iam supra positis vten-
 dum, cum oxyrhodino.
 præterea simul miscere
 & incoquere oportet
 ea, quæ uim extenuandi
 quoq; habent, ut peuce-
 danum, castorium, uel
 pulegium uel calamin-
 tham, uel epithymum,
 & ita frontem inunge-
 re, uel capillis humanis
 combustis, ex aceto con-
 tritis, ualde enim profi-
 cit, eosq; insita quadam
 ui fortasse, a somno ex-
 citare solet, quod si affe-
 ctus adhuc perseveret,
 & difficulter expergi-
 scantur, sternutamenta
 mouere struthio, hoc
 est, radice lanariæ, uel
 castorio, uel pipere, uel
 euphorbio, uel epithy-
 mo, eaq; nunc quidem
 naribus insufflare, nunc

uero

λιτον. Ἰπὶ δὲ τῶν χρονι-
σάντων, καὶ τρομωδῶν,
Ἐκαστομον δοτέον πᾶν,
ὅσον L. 5. χρονίζοντι
δὲ, ξυρησαντες πῶ κεφα-
λῷ ξηραῖς πυρίαις χη-
σεον δι' ἀλῶν καὶ κέ-
χρων, Ἐπὶς παρμικαῖς
χησαται.

sale & milio, vttere, & sternutamenta moue.

ΠΕΡΙ ΚΑΡΟΥ.

Κεφ. κν'.

Ὁ δὲ κάρθ' ἔοικεν ἀ-
ποπληξία, Διαφέρει δὲ,
ὅτι μὲν ἡ ἀποπληξία, ἡ ὀ-
πίδια καίλια τῶ ἐγκε-
φάλε μαλλον πάχα, ἔ-
χει τὸ φλέγμα: ὁ δὲ κάρ-
θ' ἰπὶ τὰ ἐμπροσθεν.
τῶ ληθάργω Διαφέρει
τῶ τὸν πυρετὸν προηγεί-
σθαι μὲν ἡ κάρθ, Ἐσφο-
δρόπρον εἶναι, ἐπεσθαι δὲ
τῶ ληθάργω. γίνεται δὲ
κάρθ' ἀπὸ πληγῶν, ἢ

vero calamo eas perun-
gere, sed nequaquam cō-
tinuò id faciendū est, po-
tui vero dare hygrodiā-
spolitem. Quod si vitium
inueteratum fuerit, & tre-
mor etiam superuenerit,
castorij drachmę dimidi-
um potui dato, & derafo
capite, ficcis fomentis, ex

DE CARO.

Cap. XXVIII.

Carus apoplexię simi-
lis est, ab ea tamē differt,
quod in hac posteriores
cerebri ventriculi, in illo
vero anteriores magis
afficiuntur, & pituita sunt
oppleti. A Lethargo q̄q;
differt, nam hunc sequi-
tur, illum uero præcedit,
febris, & quidē validior.
Fit autem ex ictu aut do-
lore capitis, aut ossis fra-
ctura, cerebrum concu-
tiente, curatio eadem fe-
rè quæ lethargi.

ε

DE

ὁδυνῶν τῆς κεφαλῆς, ἔκκαταγμα ὅσες, θλίβον-
 τῶ τὸν ἐγκέφαλον. ἡ δὲ θεραπεία αὐτῇ ἐστίν, ὅπως
 καὶ τῶ ληθάργου.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΑΤΟΣ.

Κεφ. κβ'.

Κῶμα λέγεται ὁ βα-
 ρύς, ἔκπαρὰ φύσιν δυ-
 σέγερτος ὅτι καὶ γὰρ
 αἰεὶ κοιμῶνται οἱ κάμνον-
 τες, καὶ νυκτὶ ὥραιοι ἐκ ἐγεί-
 ρον. γίνετο δὲ ἐπὶ φλέγ-
 ματι ψυχρῷ ἐν τῷ ἐγ-
 κεφάλῳ, ἔδει ἀλείφειν
 τὴν κεφαλὴν πηρανέ-
 λαίῳ, σιῶ καστορέῳ, ἔσ-
 ξη, ἔς τὰς ῥίνας σίνη-
 πι χρίειν, ἢ πᾶσι μετ'
 ὄξους, χαλκῶς δὲ ἐπὶ τοῖς
 πῇ θεραπείᾳ, τῇ περὶ τὴν
 μὲν ἐπὶ τῶ ληθάργου.

DE COMATE.

Cap. XXIX.

Coma appellatur so-
 mnus præter naturā gra-
 vis, & cum non facile ex-
 citantur. Nam qui hoc af-
 fectu laborant, semper
 dormiunt, nec puncti ex-
 pergiscuntur. Oristur à pi-
 tuita frigida in cerebro
 contenta, itaq; capiti oz-
 leum rutaceum cum ca-
 storio & aceto inducen-
 dum, naresq; sinapi inun-
 gendæ, vel pipere cum
 aceto, & reliquis, quæ su-
 pra de curatione lethargi
 posita sunt, utendum.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΟΧΟΥ, ΚΑΙ

καταλήψεως.

Κεφ. λ'.

DE CATOCHO, ID

est, uigilanti sopore, & cata-
 lepsi. Cap. XXX.

Κάτοχος ἐστίν, ὅταν

Catochus dicitur, cum
 ægri

ἀγρυπνῶσιν οἱ κάμνοντες, ἔχουσιν αὖ ἀνέως γόττας τῶν ὀφθαλμῶν, ἔμην κινεμένους. ἔστι δὲ καὶ τὸ πνέσθαι αἰδῶ παρὰ νοῖας, ἢ παρακοπῆς. γίνεται δὲ χυμῶν μᾶλλον μελαγχολικῶν, καὶ πυρετοῦ δὲ συνίσταται παρομοίως ληθάργω. τὰς δὲ κενῶν διὰ φλεβοτομίας, καὶ διωάμεως ἀντιχέσης, κλύειν δὲ καὶ τὰς σείρειν διὰ κυμίνου, καὶ πηγάνου ἀφεψήματι, σὺν μέλιτι καὶ νίτρω. ὅππῃ λειμένους, δηλονότι καὶ τῶν πλάγχυνων τοῖς ὅππῃ μασι, καὶ ὑδρέλαιον ἐμβρέχειν τὸ κεφάλιν.

ΠΕΡΙ ΑΓΡΥΠΝΟΥ

καὶ ματι.

Κεφ. λβ΄.

Ἀγρυπνον καὶ ματι εἶναι, ὅταν ἀγρυπνῶσι, καὶ καθύπνουσιν. γίνεται δὲ ἐξ ἐναντίων χυμῶν, ἀπὸ τε χολῆς καὶ φλέγματι, καὶ

DE VIGILI CO-

mate.

Cap. XXXI.

Vigilans sopor est, cū simul & vigilant, & dormiunt ægri. Fit autem ex oppositis humoribus, à bile scilicet, & pituita,

c ij quorum

τὸ μὲν φλέγμα τὸ ὕπνον,
 ἢ ἡ χολή τὴν ἀρευνίαν
 ἐργάζεσθαι. παρέπε) δε τῶ-
 πος, ἔπειτα, ἔπειτα
 Φορὰ. ἔπειτα τῶ πύ-
 λων πύλων, ἔπειτα
 τῶ μέλιτος, ἢ ἐλαίω
 τὸ κεφαλὴν ἐμβρέχειν, ὅ-
 τε μὲν ἡ πικρὰ τῆς ἀρε-
 νίας, καὶ οὕτως ἐναφε-
 ψεῖν πρὸς ἐλαίω, ὅτε δὲ ἡ
 κατὰ Φορὰ, ἐρπυλον ἐνα-
 φεψεῖν, πομα ἢ αὐτοῖς
 τὸ ἀπόμελι, καὶ τοῦ δρόμελι, καὶ τὰ παραπλήσια.

ΠΕΡΙ ΜΑΝΙΑΣ.
 Κεφ. λβ'.

Γίνεται ἡ μανία χωρὶς
 πυρετῶ, αἵματ' ἀσα-
 πῶς ἐπιρρίπτειν πρὸς
 ἐγκεφαλῶ, πρὸς μὲν δὲ
 κράτ' ὅντων, καὶ
 παρέπε) αὐτοῖς γέλω-
 ὀς, ἔπειτα καθά-
 περ οἱ μεθύοντες: πρὸς δὲ

quorum ille vigilias, hic
 vero somnum inducit.
 Hunc affectum comita-
 tur febris & delirium. His
 itaque ex inferiore parte
 infundere oportet liquo-
 res, vel nitri spumam, vel
 mel, & oleo caput irriga-
 re. quod si vigiliæ magis
 urgent, oleo papaveris
 calices incoquendi sunt,
 quemadmodum si deli-
 rium, serpyllum, in potu
 utantur apomelite & a-
 qua mulsa & similibus.

DE INSANIA.
 Cap. XXXII.

Insania fit absque fe-
 bre, cum sanguis crudus
 in cerebrū influit, & qui
 omnino temperatus exi-
 stit. Hi subinde ridet, &
 contineri non possunt, &
 more ebriorum canunt.
 vel biliosus & acris, & hi
 fiunt audaces, furibundi,
 &

ξανθολικῶν καὶ δριμέων τῶν
 αἵματι, καὶ γίνονται ἔτοι-
 μα θρασεῖς, καὶ ὀργίλοι, καὶ τῶν
 ιδίων σαρκῶν ἐμφορέμε-
 νοι. βέβλαπται ὅτι τῶν
 τῶν καὶ τὸ φανταστικόν, καὶ
 τὸ λογιστικόν. γίνεται δὲ ἐ-
 πί τῶν τοῦ πάθους καὶ
 κατὰ περὶ οὐδὲς πρὸς. τῶ-
 ν ἡ διαίτα ἔσω δ' αἰ-
 λοῖται, καὶ οἶνον ἀπεχέσθω-
 σαν, τέμνειν ὅτι πλεονάζον-
 τινι φλέβα τὴν ἀνω, ἢ τὰς
 ὅτι τῶν σφυρῶν, μάλιστα
 ταῖς γυναιξί, ἔστι αἷς τὰ ἐ-
 πιμύωια ἐπέχεται, ἔστι πρὸς
 ἐσπέραν ὑπνον μηχανητέ-
 ον, προσενεγκάμφοι τὸ
 διὰ τῶν κωδύων φάρμα-
 κον, σιὴν χυλῶν πρὸς αἵμα, ἢ
 ὕδατι, καὶ ἐμδρέχων τὴν
 κεφαλῇ, ἀλάροδις, καὶ
 κωδύων ἀφεψήματα.
 ἐγγερονίζονται δὲ ὅτι πά-
 θος, ἀφαιρεῖν δεῖ καὶ ἐκ τῶν
 ὅτι μετώπῃ φλεβὸς αἷμα,
 εἴτα καθαίρειν ἀπὸ τῆς π-

& qui à proprijs carni-
 bus nō abstinent. Lesa
 est præterea in his ima-
 ginatio & ratio, & qui-
 busdam malum per in-
 terualla redit, vtantur
 cibo boni succi, & à vi-
 no abstineant, secetur
 vena superna cubiti,
 vel in talo, præcipuè in
 mulieribus, quibus men-
 ses retinentur. Vesper
 somnus, puocetur, qd
 fiet, oblato medicamē-
 to, quod è papaueris ca-
 pitibus paratur, cum
 ptisanæ liquore vel a-
 qua, & caput irrigetur
 rosaceo & papaueris
 decocto. Quod si affe-
 ctus adhuc perseueret,
 etiam ex vena frontis
 sanguinē auferre oportet,
 & aluum purgare
 hiera picra cum aqua
 mulsa, & caput per na-
 res purgare, betæ radi-
 cis succo infuso, vel cu-
 cumeris asinini succo
 instillato, & sternuta-

c iiij menta

κράς συν μελικράτῳ, κα-
θαίρον ἢ Ἐλὲ ρινῶν τλῷ
κεφαλῷ, σάτλα ρίζης
χυλὸν ἐκχέοντα, ἢ ἐλατή-
ριον σὺ γάλακτι, καὶ παρ-
μικὸν προσφέρειν δι' ἐλλε-
βόρου, καὶ εὐθρίας, καὶ ἀπο-
πλεγματού δι' ὀξύμέ-
λιτος, σὺ τῷ ὕδατι, καὶ
γλήχωνος ἀφεψήματι.
κλυάσθω ἢ καὶ ἡ κριλία δρι-
μύτι, τῷ ἔστι, ἀλὲ κενταυρίας, καὶ γεντιανῆς ἀφεψή-
ματος. δίδω ἢ καὶ τλῷ συχάδα πίνον, καὶ τλῷ γεν-
τιανῷ, καὶ τλῷ ἱερῶν τῷ χαλκῷ.

ΠΕΡΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ. DE MELANCHOLIA. Cap. XXXIII.

Ἡ μελαγχολία παρὰ
φροσύνην ἐστὶν ἀνὰ πυρε-
τον, ὅπῃ ἀλλοφύροις αἰτί-
αις συνιστάμενη. ὅθεν ἔδω
τὰ αὐτὰ πάντες ὑπεμέ-
νουσι συμπνώματα, ἔδω ὡ-
σαύτως ἔχουσι τὰ κινήμα-
τα τῆς φαντασίας, ἀλλ' οἱ
μὲν αὐτῶν γελοῖον αἰεὶ, ἔ

Melancholia est mē-
tis alienatio sine febre,
& ex diuersis causis ori-
ginem ducit. Vnde ne-
que omnes eadem sym-
ptomata pariuntur, ne-
que similiter easdē ima-
ginationes habent, sed
alii ipsorum rident sem-
per, & cum hilaritate
imagi-

μετὰ ἰλαρότητι ἢ φαν-
 τασία αὐτοῖς γίνεται. οἱ δὲ
 μετὰ ὀργῆς ἔστωσι, ὡς
 εἰκότες ὅσον ὅτι τῶν
 τοῖς φρενητικαῖς ὀνομαζο-
 μένοις. τινὲς δὲ μετὰ νω-
 θρότητος πολλῆς, ὡς μηδὲ
 φθέρειν θέλει αὐτοῦ
 παρὰ πλεονεξίας τοῖς καλῶ-
 μένοις μωροῖς. ἄλλοι δὲ δό-
 ξας ἔχουσιν, ἔστωσι τὰ
 μέλλοντα οἰοντά. ἕτεροι δὲ
 φιλοῦσι τὸν θάνατον, ἄλ-
 λοι δὲ φοβῶνται. καὶ οἱ μὲν
 αὐτῶν ἀφαιρέματα κα-
 τά τινος καιροῦ ἔχουσιν,
 ὥστε καὶ τῶν σωτήρων ἀπεί-
 ρηται. οἱ δὲ συνέχουσιν φυλάτ-
 τεσι, καὶ ληρῶσι καὶ φο-
 βῶν, καὶ ἐπιθυμοῦσιν ἀπο-
 θανεῖν. γίνεται δὲ ὅτι με-
 λαγχολικῶν χυμῶν ἐν τῇ
 κεφαλῇ ὄντι, ἐστὶ δὲ ὅτε ἐκ
 τῆ γαστρὸς ἀναθυμιῶν ἔστω
 ὁ χυμὸς ἐν τῇ κεφαλῇ, ἔ-
 λέγεται ὑποχονδριακὸν
 πάθος, καὶ φουσῶδες, κα-

imaginantur, alij cum
 ira & contentione, hys
 qui phrenetici appellā-
 tur, ea in re consimiles,
 quidam ipsorum cum
 torpore multo & segni-
 tie, ut ipsi loqui nolint,
 stultorum modo, quos
 Græci vocāt μώρος, nō
 nulli opinionibus ad-
 dicti sunt, & futura præ-
 dicere arbitrantur. Hi
 vero mortem expetūt,
 illi eandē expauescunt.
 Atq; ex his quidā ipso-
 rum interualla morbi
 tēporibus quibusdā
 habent, ut etiam con-
 sucta administrent, alij
 in continua dementia
 sunt, delirant enim, &
 metuunt, & mori cupi-
 unt. Fit porro ex humo-
 re melancholico, cere-
 brum occupante. Ali-
 quando etiā ex humo-
 re, qui sursum à ventri-
 culo ad caput effumat,
 & dicitur affectio hy-
 pochondriaca, seu fla-
 c. iiij tulenta.

θαίρειν ἢν αὐτῷ χεῖρ Διὰ
 ἐπιθυμῶν καὶ ἀλόης, διαίτα
 δεῖν χυμῶν, δοτέον δὲ ἐν
 τῷ μέλαινα ἐλλέβορον, ἐν
 τῷ ἱερῷ γαλλικῷ. εἰ δὲ
 Διὰ τῷ ὑποχονδρίων καὶ
 καὶ τὸ πάθος ἐστίν, ἐμ-
 βρεχέσθω δι' ἐλαίᾱς, ἐν ᾧ
 ἔψηται πῆλαινον, αἶνηθον,
 ἀνίσθιον, γλήχων, ἀγνή-
 σπέρμα, δάφνης καρπός,
 κύμινον. ταῦτα γὰρ ἐν τῷ
 νῆς παρηγορεῖ, καὶ τὰς φύ-
 σεις μειοῖ καὶ καθαπλάσσει
 διὰ τε κελθίνᾱς, ἐν τῇ λίνῃ
 ἀλδύρε, καὶ κυμίνῃ, καὶ σελί-
 νῃ σπέρματι, καὶ ἀνίσθι-
 καὶ σικίας κολλητέον τοῖς
 σπλάγχνοις, καὶ ἐντερι-
 σματι, τε Διὰ σπέρμα-
 των, καὶ τὸ πολυάρχιον, δι-
 δόναι δὲ ἐν τῷ δι' ἀλόης
 ἱερῷ, ἐν τῷ ἐπιθυμῶν, καὶ
 τὸν ὀρρὸν τῷ γάλακτι.
 χρονίσαντι δὲ τῷ πικ-
 τῷ πάθει, ἐπὶ τῷ Διὰ τῷ
 δερμικῷ λίθι δόσιν ἔλγε.

tulenta. Hos itaq; pur-
 gare oportet epithy-
 mo aut aloë, & cibo uti
 boni succi, vel nigrum
 veratrum, seu Galeni
 hieram exhibere Quod
 si ob Hypochondria ma-
 le affecta, malum cuene-
 rit, irrigare ipsa oportet
 oleo, in quo incocta sit
 ruta, anethum, absyn-
 thium, pulegium, viti-
 cis semen, lauri buccæ,
 & cuminum. Hec enim
 dolores leniunt, & fla-
 tus minuunt, cataplas-
 mata autem confician-
 tur ex farina hordei, &
 fœnu græco, cymino et
 petroselinī semine, et a-
 netho: cucurbitulæ præ-
 terea uiscerib; admouē-
 da, et emplastra, quale
 est, quod ex seminibus
 conficitur, & polyar-
 chium: postremo assu-
 mere hieram ex aloë, &
 Epithymum cum sero
 lactis. Quod si affectus
 inueterauerit, ad Arme-
 niaci

οἶδα γὰρ ὅτι τῶν ἀρχαίων
οἱ παλαιότεροι Ἰππὶ τ' λαι-
κὸν ἐλλέβορον ἐτρεχον. ἡνίκαι
καὶ μηδὲν ἀξιόλογον ὑπὸ
τῶν ἄλλων καθάρσεων ἐ-
θεώρεον τὸ πάθος μείζ-
ονον. ἀλλ' ἐγὼ καὶ τὸ ἐλλε-
βορον τοῦ λαικοῦ περιμῶ
ἔαρρηκὲς λίθος τινὲς δό-
σιν καὶ παρέστι τῇ ψαίρα τὸ
γινῶναι τὸν χρωδμον αὐ-
τῶ ποτὲ ἅμα τῷ δρασικῷ
ἔτ' ὁ ἀλυπὸν ἔσ' ἀκίνδυνον
ἔχον. εἰ μὲν γὰρ ἐστὶ χρεῖα μὴ
μόνον διὰ τῆς κάτω γασ-
τρὸς, ἀλλὰ καὶ δι' ἐμέτων γί-
νεσθαι κάθαρσιν. ἀπλυτὸν
διδόναι χρεὶ τὸν λίθον. εἰ γὰρ
μὴ πάνυ χρεῖζων ὁ κάμ-
νων φαίνοιτο τῆς διὰ τῶν
ἐμέτων καθάρσεως, ἀλλὰ
διὰ τῆς κάτω γαστρὸς τη-
νικαῦται τ' λίθον ὑποπλύ-
ναι χρεὶ, ἔσ' ἄρα δύο κα-
θόδων. ἕτως γὰρ ἡμῶν πσα-
ξαίντων, ἔσ' ἔσ' ἑσ' ἑσ' ἑσ' ἑσ'
θλίψιν ἐμποιεῖν ὁ λίθος

niaci lapidis exhibitio-
nem te accingito, noui
enim ex veteribus anti-
quiores, ad veratrum al-
bum properasse, ubi af-
fectum ab alijs purga-
tionibus nihil penè im-
minui conspicerent. Et
omnino Armeniaci la-
pidis assumptionē po-
tiores, quam veratri al-
bi existimō. cui experi-
entia quoque suffraga-
tur, cum cognouerim
eum (si aliquando quis
eo usus esset) debitum
& efficaciter, & absq;
modestia & periculo
præstitisse nouimus. Si
igitur necessitas postu-
lat, non modo infra per-
alium, sed etiam per vo-
mitus purgationem fie-
ri, lapidem illotum ex-
hibere conuenit, at si æ-
ger purgatione per vo-
mitum non admodum
indigere videatur, sed
per imum ventrem to-
tum viciosum humorē

διώσῃ, καὶ μάλλον ἀλύπως
τὸν μελανὰ καὶ γεώδη χυ-
μὸν κενώσῃ, ὥστε παρελθ-
σῶν ὀλιγῶν ἡμερῶν αἰσθῇ
τὴν ἡμῖν γενέσθαι τὴν ἐξ
αὐτῆς ὠφέλειαν.

minori cum molestia, nigrum terrestremque humo-
rem vacuabit, ut intra paucorum dierum spacium
notabile ex illo emolumentum percepturi simus.

ΠΕΡΙ ΜΝΗΜΗΣ ΑΠΩ-

λείας.

κεφ. λδ.

Γίνεται ἡ ἀπώλεια τῆς
μνήμης διὰ ψηροτήτις ἔ-
ντροπης ἀμέτρου τῆς ὀπί-
σθιας κοιλίας ἐν κεφα-
λῃ, καὶ ἐδενὸς μέμνῳται,
καὶ δεῖ ξηρᾶν τὴν κεφα-
λὴν πρῶτον, καὶ καθαί-
ρειν διὰ τῆς ἱερᾶς, καὶ ἀπο-
φλεγματισμοῖς χρῆσθαι,
καὶ ἐρρίνοις, καὶ τὴν κεφα-
λὴν ἀνατριβεῖσθαι δι' ἐ-
λαῖς καὶ σινήπεως, καὶ πυ-
ρέθρου. ἀραθῇ δὲ καὶ ἡ τοῦ

exire conducat, tunc la-
pidē eluere oportet dua-
bus vicibus. Vbi enim
sic fecerimus, neq; tur-
bationē stomachi, aut
compressionē lapidis ex-
citare potest, sed etiam

DE MEMORIAE

iactura.

Cap. XXXIII.

Memoriae iactura cau-
sam habet, immodera-
tam posterioris ventri-
culi cerebri frigiditatem
& humiditatem, itaque
nullius rei meminerunt.
In his itaq; caput exic-
care oportet prius, de-
inde alium purgare hic-
ra, & medicamentis, sa-
liuam & sternutamen-
ta mouentibus, uti, &
caput ipsum perfricare
oleo & sinapi, seu pyre-
thro. Ad idē quoq; fa-
cit

μεμφίτη ἀντίδοτον δι-
δομένη.

cit, quæ Memphitis di-
citur, antidotus, per os
assumpta.

ΠΕΡΙ ΣΚΟΤΩΜΑΤΙ-

κῶν. Κεφ. λε'.

DE VERTIGINO-
sis. Cap. XXXV.

Τὸ σκοτωματικὸν πά-
θος οὐκ ἀπὸ ψυ-
χρῆς, ἔγγλινος χυμῶν κα-
ταλαβόντων τὸν ἐγκεφα-
λον, ἢ ἀτμῶν θερμῶν καὶ ὀφ-
ρμῶν, ὅτι πρὸ κεφαλῆς
ἀναφερομένων, ἔκτρεπόν-
των τὸ ψυχικὸν ἐν τῇ ἐγ-
κεφαλῇ πνεῦμα, σπρεφό-
ντων κυκλικῶς ἐν τῇ κε-
φαλῇ. τέτρες φλεβοτομη-
τέον πρῶτον, εἴτα καθαρ-
τέον τῇ ἱερᾷ, εἴτα σικύας
καὶ τῇ ἰνίᾳ κολλητέον μετ'
ἐγχαράξεως, ἔπειτα ἀπο-
φλεγματισμοῖς, ἔκταρ-
μοῖς χρῆστέον. ἐφ' ὧν δὲ ἐξ
ἀτμῶν θερμῶν καὶ ὀφ-
ρμῶν ὅτι πρὸ κεφαλῆς
ἀναφερομένων γίνεσθαι, πρὸ
ἀρτηριοτομίας ποιεῖ ὅτι

Vertigo nascitur ex
frigido & glutinoso hu-
more, qui cerebrum oc-
cupat, aut vaporibus ca-
lidis & acribus ad ca-
put delatis, & spiritum
animalē in cerebro ver-
tentibus, & ceu in gyrū
agentibus. His primum
sanguis mittendus, &
hiera purgandi sunt, cu-
rbitula etiam occipi-
ti admouenda cum sca-
rificatu, & medicamen-
ta, quæ saliuam per os
eliciunt, & sternutamē-
ta mouent. Quibus ve-
ro accidit ob vapores
calidos sursum per arte-
rias ad caput elatos, ar-
teriæ sectio retro aures
ijs adhibenda est. Stechas
quoq; potui offerenda,

cum

θεν τῶν ὧτων. δοτέον δὲ
 ἐτὼν συχὰ δα συνύσας
 πῶ ἐκ αἰθέρος ἀέρος πίν-
 νειν, ἐτὼν δὲ αἰσκάρεος
 θεοδώρητον, ἐτὼ μεμφί-
 τος. ἢ ὅτι διάτῃ ἐσὼ λεπύ-
 νουσα, ἐκ ἄφυσου.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΛΗΨΙΑΣ.

κεφ. λγ'.

Ἡ ἐπιληψία πασμός
 ἐστὶν ὅλας τὰς σώματος μὲν
 βλάβης τῶν ἡγεμονικῶν
 ἐνεργειῶν, ποτὲ μὲν ἐν αὐ-
 τῇ τῇ ἐγκεφαλῷ συνιστά-
 μένῃ ἔχων τὴν αἰτίαν,
 ποτὲ ὅτι ἐν ταῖς τῶν κελύ-
 σιν ἀπάσας, ἐμφράττων
 τὰς διεξόδους τὰς ψυχικὰς
 πνέματῃ, ὥστε πίπῃ
 ἐκ ἀφρίζειν, ὅπως οἱ ἰδιώται
 δαίμονα καλοῦσιν. ἐμ-
 φράττωνται ὅτι ἀπὸ φλέγ-
 ματῃ, ἢ μελαγχολικῇ
 χυμῷ. ἐστὶ δὲ ὅτε ἐκ τῆς
 τῆς γαστρὸς σόμας συμ-

cum hyssopo & anethi
 femine, & antidotus
 Theodoretī ex Anacar-
 do, & quæ Memphis
 dicitur, victus ratio sit
 extenuans, & quæ mi-
 nimè flatus generet.

DE MORBO CO-
mitiali.

Cap. XXXVI.

Morbus comitialis
 cōuulsio est totius cor-
 poris, cum offensa fun-
 ctionum principum, &
 causam habet quando-
 que in ipso cerebro,
 quandoque vero in om-
 nibus ipsius ventricu-
 lis, prohibentē transitū
 spiritui animali, ita ut
 concidant, & spumam
 ex ore moueāt, id quod
 idiotæ dæmonē appel-
 lant. Fit autem obstru-
 ctio ab humore pitui-
 toso et atrabilario, non
 quā etiam per con-
 sensum oris ventriculi,
 aut

πάθειαν γινόμενον. πότε γ' ἐξ ἐτέρων μορίων, οἷον χειρὸς, ἢ ποδὸς αὐρὰς ἰνὰς ἀνερχομένας καὶ τὸν ἐγκέφαλον, ἔκαστα πίπτειν αὐτῶν. ὠνόμασαι δὲ τὸ πάθος Ὀπιληψία διὰ τὸ ἐπιλαμβάνειν, ἔκρηται δὲ αὐτῶν τὰς αἰσθήσεις ἐκάλεισαν δὲ αὐτὸ τῶν ἱερῶν νόσων, διὰ τὸ ἱερὸν καὶ τίμιον εἶναι τὸν ἐγκέφαλον. ἄλλοι δὲ ἡρακλείαν νόσον, διὰ τὸ ἰσχυρὸν καὶ δυσμεταίτετον τῆς νόσου, ἔῃ ἄλλοι ἄλλως. γινέται ποίνω κατὰ τρεῖς τρόπους ἢ Ὀπιληψία. ἢ γὰρ τῆς κεφαλῆς πρωτοπαθούς, ἢ τοῦ στομάχου, ἢ ἄλλης ἰνὸς μορίου πάσχοντος, ἔῃ πῶς κεφαλῇ ἀναπέμποντες αὐρὰς ἰνὰς. τῶν δὲ ἐρεθίζειν μέινει διὰ πλεονεξίας κενερισμένων ἐλαίου ἱρίνω, ἢ κυπρίνω, ἔῃ οὐ φρενοποιῶν εἰσφέρειν, τῶν τε πάλ-

aut alterius partis ut manus, vel pedis, cum aura quaedam elcuiatur ad cerebrum, et concidunt. Dicitur porro hic affectus Epilepsia, à greco verbo ἐπιλαμβάνειν, quod significat cōprehendi, nam sensus in his intercipiuntur, & veluti retinentur. Vocatur & sacer morbus, qđ cerebrum sacrum sit et honoratum, alij appellarunt morbum Herculeum, ob morbi vehementiam et pertinaciā, et alij alio modo. Triplex igitur ratione excitatur morbus comitialis, aut enim caput primario afficitur, aut per cōsensem patitur, uel stomachi uel alterius partis auram quandam ad caput mandantis. Hos ad uomitum irritare oportet, intincto calamo in oleo Irino aut Cyprino, et medicamē-

τα

κεδάινω, ἔ τῷ κυρηναικῷ
 ὀπῷ, ἀσφάλτῳ δὲ ἔ κε-
 δρία, εἴτε φλεβοτομία
 χρῆσθαι, ἔ ἄκρα τρίβειν,
 καὶ σωμαπίζειν, καὶ σικύας καὶ
 φας τοῖς ὑποχονδρίοις
 κολλᾶν, ἔ κασόριον δι' ὅξυ
 κράτῳ ἐγχέειν τῷ σώματι,
 ἢ ὀπὸν κυρηναικὸν σὺν ὀ-
 ξυμέλιτι, εἴτε καθαίρειν
 διὰ τῆς ἱερᾶς, ἢ ἔ ἑλλεβό-
 ρου. εἴτε κολοκυθίδι ὅτι
 ἐντερίωνων, ἐν γλυκεῖ δι'
 ὅλης τῆς νυκτὸς ἀποβρέ-
 χων, ἔωθεν ἐκθλίψας δι-
 δῶ πιεῖν. εἴτε σικυάσειον τὸ
 ἰνίον, ἔ ξυρήσεις τῷ κεφα-
 λῷ καταχρεῖται περικεδά-
 νει ὀπῷ σὺν ὅξει, καὶ ἀπο-
 φλεγματίζειν, καὶ ἔρρινα
 ἔ μασήματα προσάγειν.
 εἴτε τῷ ἱερᾷ αὐτοῖς διδό-
 ναι τῷ λοχαδίῳ, ἢ τῷ χα-
 λῳ, εἴτε σωμαπίζειν τῷ
 κεφαλῷ, ἔ δριμιφαγί-
 ας χρᾶσθαι, ἔ τὸ σκιλλη-
 πικὸν ὀξύμελι διδόναι. τὸς

ra q̄ odorē mouēt exhibē-
 bere, ex peucedano &
 cyrenaico liquore, bitu-
 mine etiā & cedria. Ven-
 ge sectione deinde vten-
 dū, et extreme partes p̄-
 fricandæ, & sinapismo
 delinēde sunt, & cucur-
 bitulæ sine ferro hypo-
 chōdris affigēde, & ca-
 storiū ex posca ori infū-
 dendū, aut liquor cyre-
 naic⁹ ex oxymelite. Pur-
 gādū postremo corpus
 hiera aut veratro, aut
 cucurbite syluestris me-
 dulla, tota nocte in pas-
 so immergēda, manē ex-
 primenda, & potui offe-
 rēda. occipitio demū cu-
 curbitule admouēde, et
 abrafo capiti, peucedana
 liq̄r ex aceto inducen-
 d⁹, et medicamēta, q̄ sa-
 liuā & odorē mouēt, &
 ore sumūtur, exhibēda.
 hierā deniq; Logadij vel
 Galeni dare, et capiti si-
 napisinū inducere, ac ri-
 oribus cibis uti, et acetū

ἢ ἀπὸ σμάχου Ἰππληπ-
κῶς σπασμένους τῷ ὤπεν-
τοις, καὶ τοῖς πονέσι τὸ σόμα-
χον χαλαρῶν, ἔστιν ὡς τῶν
στομαχικῶν ῥηθήσονται, ἔ-
τινὸν παρὰν δίσπασιν, ἔτις
δοτέον. ὡς ἀπὸ τῆς
παιωνίας τὸ ῥίζαν τῆς
χάλας, καὶ τὴν χαλαρὰν ἰάσ-
πιν. ὅν δ' ἀπὸ μορί-
σπασμένους δὲ ἑσάχα δισ-
μεῖν, καὶ σπασίαν τὸ μόρι-
ον, ἔτι δ' ἄλλα δριμέα Ἰπ-
πλέναι. ἀρμόζει ἢ αὐτοῖς καὶ
ἢ τὸ λεπίδιον ὀνομαζομένη
κη βοτάνη, ἐλέγχει ἢ ὅν
Ἰππληπτικὸς ὑποθυμω-
μένη, ἔτι καὶ πίναν αὐτὴς
παρασκαλάζει, ἀσφαλ-
τον, γαγάτης λίθου, ἔτι κί-
ρας ἐλάφου, ἢ αἰγῶν, καὶ ἢ
ὄσμῃ τῆς αἰγῆς ἢ πάλος ὀπ-
τωμένους, καὶ αὐτὸ τὸ ἢ παρ-
ἐοτιόιδιον. διεγείρει δὲ αὐ-
τὸς, εἰὰν διέλῃ τὸ μέγαν δάκ-
τυλον τῆς ποδὸς ἐξ οἷς δὴ πο-
τε μέρας καὶ τῆς ἀπορρέοντι

ex scilla offerre. q uero
ob stomachum morbo
comitiali corripiuntur,
hos cibis vti oportet, q
facile concoquuntur, et
ventriculū roborant, &
q̄cunq; de uētriculi affe-
ctibus dicētur, & picrā
antidotū bis aut ter of-
ferre, & collo pæonię
radicē suspendere opor-
tet, & iaspidē colore vi-
ridi. q uero ob particulā
aliquā corripiūtur, hos
fune vincire oportet, &
particulæ ipsi sinapis
mum inducere, & id ge-
nus acria imponere, cō-
uenit etiam ipsi herba,
q̄ lepidiū appellatur. nā
suffitu comitiali mor-
bo oppressos arguit,
eosq; collabi facit, bitu-
mē item, lapis gagates,
cornu ceruinum aut ca-
prinū, odor hepatis ca-
prini assī, & ipsum iecur
comestū. Excitat autē
ipsos, si quis magnum
digitum pedis eius qui
concia

ἰασπιδῶς

αἵματι διαχρίσας τὰ χεί-
 λη αὐτῶ καὶ ἀπεκόντος,
 ἔτο μέτωπον, ὅθεν ὡς διε-
 γερθήσονται. ἄλλο ἐλέγχον.
 ζζ. βραχὺ ἐνθεῖς εἰς στυ-
 μυκτῆρας, ἔπραυτικά
 πεσεῖται. σημεῖον εἰ ἰάσι-
 μός ἐστιν ὁ ἐπιληπτικός.
 ἐπειδὴν καὶ ἀπέση, πρὸς-
 θεῖς αὐτῷ θυμόν. ἔει μὲν
 αὐτὴν ἔψαται, ἰάσιμος ἐ-
 ςιν, εἰ δὲ μὴ ἔ, σημεῖον ἐπὶ
 στομάχου γινομένης ἐπι-
 λεψίας. σημεῖον δὲ τῶ ἀ-
 πό στομάχου γίνεσθαι τὴν
 ἐπιληψίαν, τὸ συνεχῆ
 πολλάκις ἐν αὐτῷ γίνεσθαι
 κλόνον ἵνα ἔδηξιν, ἔπα-
 ροξυνέσθαι μακρόν αὐτῶν
 ἔῖωσιν ἐν τῇ ἐπι-
 λεψίᾳ πάθος. ἡνίκα
 συμβῇ βραδυσιτεῖν, ἢ ὀλι-
 γοσιτεῖν. σημεῖον τῆς ἐπι-
 λεψίας μορίᾳ ἐπιληψίας.
 οἱ δὲ ἐπὶ τῇ μορίᾳ καὶ ἀ-
 πίπτοντες, αἰσθάνονται συ-
 φῶς τὴν ἀνάδοσιν γινο-

concidit, diuidat ex qua-
 cunq; parte, et labia a-
 gri sanguine qui pro-
 fluit illinat et faciem.
 Aliud, quod eundem u-
 sum præstat. zinziberis
 pauxillum in nares in-
 dito, et statim concidet,
 signum, utrum sanatio-
 nem recipiat Epilepti-
 cus, cum quis concidit,
 thymū obijcito, quod
 si retinuerit, sanari po-
 test, sin minus, curatio-
 nem non recipit. Signa
 morbi comitialis ex sto-
 macho oriuntis. Mor-
 bum comitiale a sto-
 macho proficisci testa-
 tur, quod continua ple-
 runq; in eo gignatur, et
 turbatio quedam et ro-
 tio, item quod morbi
 acceisionem, tum po-
 tius ægri sentiunt, irri-
 tanturque, cum tardè
 ipsos cibū sumere, aut
 paucum contingit, qui
 uero ob particulā quan-
 dam concidunt, distri-
 butio

μέντω Ἰπὶ τὰ ἀνω, καὶ πε-
 λέγχι τὸ μέλλον αὐτοῖς
 ἔσται τῆς ἀναδόσεως Ἰπὶ
 τὸν ἐγκέφαλον ἀρχομέ-
 νης γίνεσθαι. συμβαίνει ὃ τὸ
 πάθος ἐ παιδίοις, καὶ
 μάλιστα τοῖς ὑγροτέροις,
 διὸ καὶ παιδικὸν αὐτὸ ἵνες
 ὠνομασεν. σημεῖον τῆς ἐ-
 πί τῇ πρωτοπαθείᾳ τῆς
 κεφαλῆς Ἰπιληψίας.
 πρωτοπαθείας τῆς κεφα-
 λῆς βαρυῶνται τὰ κατ'
 αὐτῷ, ἐ σκοτίζονται, ἐ ἀμ-
 βλυώθησι, καὶ βραδέως
 αἰσθάνονται. παιδίοις ὃ μᾶ-
 λιστα συμβαίνει τὸ το
 πάθος. περνωτικόν, εἰ
 ἐστὶ τις Ἰπιληπτικός, χλω-
 ραὶ αἱ ὑπὸ τῷ γλῶττι
 αὐτοῦ εὐρίσκονται φλέβες.
 θεραπείαν. ἐν τοῖς νεοσ-
 σοῖς τῶν χελιδόνων ἀνα-
 γιγασκὶν εὐρίσκονται λι-
 θάρια δύο, ὧν τὸ μὲν κίρ-
 ρόν ἐστὶ, τὸ ὃ λευκόν, τὸ μὲν
 ἐν λευκὸν καταπεσόντι τῷ

butionem mali ad supe-
 riora fieri manifestò
 percipiunt, & id quod
 futurum ipsis est predi-
 cunt, cum distributio vi-
 tij ad cerebrum uergere
 incipit. Accidit autem
 hic affectus etiam pue-
 ris præsertim humidior-
 ribus, qua de causa nō
 nulli puerilē ipsum no-
 minarunt. Signa morbi
 comitialis, ex primario
 capitis affluxu excitati.
 Qui primario capitis
 affluxu laborāt, grauan-
 tur capite, obscurantur,
 caligant, tardēq; senti-
 unt. At hic affluxus pue-
 ris potissimum accidit.
 Ad prænoscentiū, si q̄s
 morbo comitiali labo-
 rat, venæ sub lingua vi-
 rides reperiuntur. Cu-
 ratio. Duo lapilli in hi-
 rundinum pullis disse-
 ctis inueniuntur, quo-
 rū vnus quidem niger,
 alter vero albus existit,
 comitiali collapsō eas
 d imponi

Ὀπληπικῶ Ὀπιτίθῃ, ἔ-
 χειρὸς αὐτὸν, τὸ κίρρον δὲ
 λαβὼν περιέπλε δερματι.
 τὰ δὲ λιθαρία ταῦτα λέ-
 γεται δίδοναι τὰς χελιδό-
 νας τῷ πρώτῳ νεοτῶ, ἑ-
 περ ἑκ ἄλλως εἰρίσκεται,
 εἰ μὴ διὰ τῆς ἀνατομῆς τῶ
 νεοτῶν ἀπάντων. ἄλλο
 πάντῃ θαυμαστόν. πῆρανον
 ἀγρίον ὀσμώδημον εὐθείως
 διεγείρῃ τὸν Ὀπληπικόν.
 ἕτερον, ὃ λαβὼν παρὰ κερ-
 κυραῖς ἀγροίκῃς. ἔραν σὺν
 ἑνὶ καπνῷ ξηραῖας, καὶ
 λειώσας, δίδῃ ἐξ αὐτῶ κα-
 ρύς τὸ μέγεθος Ὀπὶ ἡμέ-
 ρας τριάκοντα μετ' ὀξυμέ-
 λιτος. ἕτερον. ἦλον ἐκ
 πλοῖς ναυαγῆσαντες ἐ-
 λάσας, ποίησον βραχιόνος
 πλατὺ, ὥστε ἐνθεῖναι ὅσέον
 ἀπὸ καρδίας ἐλάφῃ, καὶ
 περιθεῖς ἐν τῷ δεινύμῳ
 βραχιόνι. ἐκ καρδιώσας
 δὲ τὴν ἐλάφον ζῶσαν, ἔ-
 ἀναπύξας τὴν καρδίαν

imponito, ac ipsum ex-
 citabis, nigrū vero cuti
 alligato. At hirundines
 dicuntur primo pullo
 eos lapillos dare, qui
 non inueniuntur alibi,
 nisi vniuersis pullis dis-
 sectis. Aliud valde ad-
 mirabile. ruta sylvestris
 odorata, statim excitat,
 comitiali morbo labo-
 rantem. Aliud, quod ac-
 cepi à rustico Corcyre-
 si. caudam porci sylue-
 stris fumo exiccatam,
 & tritā, cum aceto mul-
 so ad dies triginta exhi-
 beto. Aliud. Clauum ex
 nauigio confracto ex-
 emptum, ad brachij la-
 titudinem concinnato,
 vt imponatur os ex cor-
 de cerui, & sinistro bra-
 chio circundetur. Post-
 quam autem ceruo vi-
 uo cor exemeris, ossicu-
 lum, quod in eo explica-
 to, ceu carunculam con-
 cretam arundini statim
 sine mora inuenies, fice-
 cato,

αὐτοπερθέτως παραχρη-
μα καλάμῳ δρίσκεις ὡς
σαρκίον πεπηγὸς ὅς ἄκιον.
εἴ τ' ἀξήρανον ἔβαλὼν, ποι-
εῖ ὡς προσείρηται. σκῶδα-
σία αὐτίδοις. Διὰ πεί-
ρας γενομένη πρὸς ἐπιλη-
πτικῆς. σέσελι, πύρεθρον,
στειχάδα αὐτὰς γ.β'. ἀγα-
ρικόν. γ.ε'. πλατυκύμι-
νον. χαλθιθι ἔαριστολοχί-
αν σρογύλα αὐτὰς γ.β'. ε'
ὁξύμελι σκυλλικόν. Ηζ.
α'. εἰ μὲν ἔν ἐνεργήσῃ ἔ-
ως ἰδὲ καλὸν, εἰ δ' ἢ μὴ, εἰς-
βάλλοντα σὺ αὐτοῖς, καὶ
τὰ δύο ταῦτα. ἤγαν ὁ πὸς
σκαμμωνίας γ.β'. καὶ ὅτι
θύμα. γ.β'. λέγει δ' ὁ τε-
χνικὸς ὡς αὐτὸς ἔχ' εὐρηται
ἀριστολοχία σρογύλη, εἰ-
(ἀγε) αὐτὴ αὐτῆς εἰς πῶ
σκῶδασίαν ὅτι τὸ διπλὸν ἑτέρα ἀριστολοχία.

cato, ac ubi reliquum
proieceris, facito ut præ-
dictum est. præparatio
antidoti, experientia cō-
probata, ad comitiales.
sefelis, pyrethri, stœchia-
dis, singulorum exagia
duo, Agarici exagia
quinque, cumini lati
Aristolochiæ, rotundæ,
singulorum exagia,
aceri mulsi scillitici. qđ
si hoc modo operetur
benè est, sin minus, cum
ipsis hæc duo quoque
cōiunguntur, succi scā-
monie nimirum & Epī-
thymi singulorum exa-
gia duo, Technicus ta-
men negat, Aristolo-
chiam rotundam repe-
riri, sed pro ea, duplo
pondere alia Aristolo-
chia assumi debet.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΠΛΗΞΙΑΣ. DE APOPLEXIA.
κεφ. λζ'. Cap. XXXVII.

Αποπληξία ἐστίν, ὅταν

Apoplexia est, cum
dñ quis

ἐξαίφνης τις πεσὼν ἀναι-
 δητῶ ἐκίνητῶ γέ-
 νη) νεκρῶ παραπλησίως.
 σπινθίται δὲ το πᾶθῶ
 αἰθρώως, ψυχρῶ πληρῶν-
 τῶ φλεγματῶ τὰς
 κυριώτερας τῶ ἐγκεφά-
 λου κελίας. εἰ δὲ κτ' τῶ ἡ-
 μίσεως μέρος τῶ σώμα-
 τῶ γένηται, παραπλη-
 γίαν τῶ το λεγομένου. ἐστὶ δὲ
 τῶν ἀναισθητῶν. θάνατον γὰρ
 ἀπὸ λείψαντον. εἰ δὲ πρὶν
 ἢ λυθείη ὡς τὰ πολλὰ με-
 τὰ παραλύσεως μέρος ἡ-
 νος διαλαύσεται. τετὶς εἰ
 ἀντέχη ἡ δύναμις, φλε-
 βοτομήν δεῖ, ἐπ' αὐτὴν δὲ ἔ-
 τ' γαστέρα δριμύτη κλησῆ-
 ραι, ὡς κενταυρίου ἀφε-
 ψήματῶ, ἢ ἐντερῶνος,
 σὺν ἁλμυρῶντες. ἀλει-
 φέσθω δὲ ἡ κεφαλὴ ἐν
 λαίῳ, ἐν ᾧ ἐψηται πῆρα-
 νον, ἢ σπονδύλιον, ἢ καλα-
 μίνθη. ἔσθ' ὅσφρα τὰ πρὶν
 σάκην ὁποπανάκα, ἢ κα-

quis subito concidit, &
 sensu et motu priuatur,
 mortuo similis, oritur
 hic affectus subito, pi-
 tuita frigida principes
 cerebri ventriculos op-
 plente. Quod si secun-
 dum alterā tantum cor-
 poris partem fieri con-
 tingat, paraplegiam vi-
 tium appellabimus. Est
 autem ex morbis qui
 curationem non recipi-
 unt, mortem enim præ-
 cipitem minatur, quod
 si aliquando soluitur,
 ut plurimum in resolu-
 tionem alterius partis
 degenerat. His, si vires
 patiuntur, vena secan-
 da, & alius acri clyste-
 re ex Centaurij deco-
 cto, vel interaneorū ex
 muria, subducēda erit,
 caput etiā oleo in quo
 ruta ebullierit, vel spon-
 dylum, vel calamin-
 tha, perfundendū, odo-
 rata deniq; naribus, ut
 opopanax, castorium
 seu

σόριον, ἢ χαλθαίνω. Ἐ=
 μείν τέτρες ἐρέθιζε διὰ
 πλεῖ. χρησώμεθα δὲ καὶ
 παρμικαῖς, Ἐ ἀποφλεγ-
 ματισμοῖς. ἀφριγνομένων
 δὲ, Ἐ εἰς τὴν λοιπὴν θερα-
 πείαν χωρήσωμεν, τὴν ἐ=
 πὶ τῆς ὀπιληψίας γινο-
 μένῃ. ποτίζειν δὲ τέτρες
 ἢ τὸ κασόριον ὅσον ℥. α'.
 μὴ πεπέρως ℥. ε'. σὺν
 ὀξύμελιτι. ἄλλο. κασό-
 ριον, πέπερι, πύρεθρον
 ἀνὰ ℥. γ'. κάγχρυον, δὲ-
 φορβίαν ἀνὰ ℥. κ'. κυπρί-
 νος ἐλαίου, ναρδίνος, γλευκί-
 νος ἀνὰ ℥. ε'. γ'. ἄλειφε
 θερμὸν. ἄλλο. κηρὸς ε'. α'.
 χαλθαίνος ε'. γ'. καστορίαν,
 δὲ φορβίαν, ἀνδράχνης, νί-
 τρος, κάγχρυον ἀνὰ ℥.
 δ'. πόματα ἀπαρέτοις. κα-
 σόριον ℥. γ'. σὺν δὲ κερα-
 τόμελι πινόμην. σφόδρα
 δὲ βοηθεῖ τοῖς παρεμένοις
 σώμασι τὸ ἀφέψημα τῶν
 χλωρῶν κληματίδων, συ-

seu galbanum naribus
 adiuuenda. Et vomit-
 us penna prouocandus.
 Medicamentis item quæ
 sternutamenta mouet,
 & pituitam per os edu-
 cunt, utemur. Quod si
 adhuc duret affectus,
 curationē, qua in mor-
 bo comitiali vti sumus,
 instituemus, & Casto-
 rij drachmam, adiun-
 ctis drachmis sex pipe-
 ris ex aceto mulso pro
 potu offeremus. Aliud.
 Castorij, piperis, pyre-
 thri, singulorum drach-
 mæ tres, Canchryos
 seu fructus rorismarini,
 euphorbij singulorum
 drachmæ undecim, o-
 leorum cyprini, nardi-
 ni, gleucini singulorum
 vnciæ tres, calidè inun-
 gito. Aliud. Cere vnciæ
 galbani vnciæ sex, Ca-
 storij, Euphorbij, por-
 tulacæ, nitri, canchryos,
 singulorum drachmæ
 quatuor. Potio ad reso-
 lutos.

d iij

lutos.

κεχῶς πανόμδμον ἡγεῖται ἄλ-
 λο. δεδοκιμασμένον πρὸς
 τὰς πιαύτας ἀλαθέσεις.
 καστορίε, πηγαίε ἀγρίε
 σπέρματ' , ὁ παπανάκος
 αἰὶά ὀβολὸς δύο. πυρέθρε
 ὀβολὸς δύο, ἀκόρε τ' ἴσον,
 πέπερι κα. ἰ. μεθ' ὑδρο-
 μέλιτος κυάθους δύο, δί-
 δε τὸ ἥμισυ τῶ παντὸς τ'
 πρῶτον, εἰς τὴν ἵκαντος δὲ
 τὸ ὅλον. πρὸς δὲ πάρεσιν
 αἰδοίε σὺν τοῖς ἄλλοις, δί-
 δε πᾶν εἰς τὸ αἰδοῖον τῶ
 ἐλαφίου προσεσμέμενον
 ὥσπερ ζώνη, καὶ τὰ κρέα
 αὐτῶ ἐσθιόμενα, καὶ πολὺ-
 ποδες θαλάττιοι, εἰς χῖνοι,
 εἰς τῶν πτερυγίων οἱ ψάροι.
 pudendum cerui, alligatum uelut zona, & carnes is-
 prius comestæ, & polypi marini & serinacei, & ex
 uolucris sturni huc faciunt.

lutos. Castorij drachi-
 mæ tres cum melle tepi-
 do epota. Resolutis etiã
 valde prodest cōtinuo
 ieiuno ventriculo sum-
 ptum decoctũ, sarmen-
 torum viridium. Aliud.
 Experientia ad similes
 affectiones comproba-
 tum, castorij, rutæ syl-
 uestris, seminis opopa-
 naxis, pyrethri, singulo-
 rum oboli duo, acori
 tantundem, piperis gra-
 na decē, cum aque mul-
 fax cyathis duobus, di-
 midij huius totius pri-
 mum dato, robusto ve-
 ro totum. Ad colis ve-
 ro resolutionē vnā cum
 reliquis, potui exhibeto

ΠΕΡΙ ΣΠΑΣΜΟΥ.

κεφ. λκ'.

DE CONVULSIONE.

ne. Cap. XXXVIII.

Ο σπασμὸς ἢ τοῦ ὑπὸ
 πληρώσεως γινέσθαι, ἢ ὑπὸ

Conuulsio fit aut ex
 repletionē aut inanitiō-
 ne,

κενώσεως. ἔστι δὲ κίνησις ἀ-
 ποφαίρετ' ὅ, ἐν αποφαίρε-
 τικοῖς μορίοις, ἃ εἰσι νεύρα
 καὶ μῦες. ταῦτα δὲ ἢ πληρὰ
 ὑγρότητι παύονται,
 ἢ ξηραίνονται διὰ κένω-
 σιν, ἢ πυρετὸν. Ἐὐ μὲν διὰ
 ξηρότητα γινόμενος πασ-
 μος, ἀνιάτος ἐστίν. τὸν δὲ
 ὑγρότητα, δεῖ πηγαίνω ἐ-
 λαίω διὰ τριβῆν τὰ παύ-
 ματα μόρμα, ἢ συκιονίω, ἢ
 παλαιῶ, ποσπλέκων τὰ
 ποῖς κασόρον. βοηθεῖ δὲ
 τὰ ποῖς πινόμενα, ἀκαίνθης
 λάκῃς τὸ σπέρμα πινό-
 μενον, ὁμοίως δὲ ἔτι τῆς αἰ-
 γυπίας ἀκαίνθης, καὶ τὸ
 κασόρον. Ὅν δὲ διὰ ξη-
 ρότητα παυμένους λῆειν,
 καὶ εἰς ὑδρέλαιον ἐμβιβά-
 ζειν.

ne, et est motio inuolun-
 taria partium seruien-
 tium motui volunta-
 rio, quæ sunt nervi &
 musculi, quæ cum hu-
 more implentur, cōuel-
 luntur, quemadmodū
 etiam cum vel exinan-
 untur, vel ob febrē exci-
 cantur, itaq; quæ à sic-
 citate fit conuulsio, sa-
 nationem non recipit:
 quæ vero ab humidita-
 te, in hac oleo rutaceo
 partes conuulsas perfri-
 care, vel sycionio, vel ve-
 teri castorio admixto
 oportet. Hos præterea
 iuuat spingæ albe semen,
 & Aegyptiæ quoq; &
 castoriū in potu assu-
 ptū. Qui vero ex siccita-
 te cōuellūtur, hos laua-
 re, et in oleum aqua mi-
 xtū immergere oportet

ΠΕΡΙ ΕΜΠΡΟΣΤΟΤΟ. DE EMPROSTO-
 τος, καὶ ὀπισθότουν, καὶ τετανός. tono, Opisthono & Tetano.
 κεφ. λθ'. no. Cap. XXXIX.
 Εμπροσθόπνός ἐστιν Emprostotonus con-
 d iij uulsio

πασμὸς τῶν ἐμπροσθί-
 νων ῥαχιδῶν μυῶν, ὅταν κε-
 καυμένοι εἰσὶ, καὶ οἷον κε-
 κυρτωμένοι, ἔξ δὲ διώανται
 ἀνατείνειν ἐαυτοὺς. ὁ πῶτό-
 πινος δὲ, τὸναντίον, ὅταν
 πεταμένοι εἰσὶν εἰς τὰ ὀπί-
 σσω. τὸτανος δὲ σωθετόν
 ἐστὶ πάθος ἐκ τῆς ἐμπρο-
 σθοτόνης, ἔξ ὁπισθοτόνης, ὅ-
 ταν ὀρθοὶ ἴσανται, καὶ ἔτε ἀ-
 νατείνειν ἐαυτοὺς, ἔτε κάμ-
 ψαι διώανται. τὸ δὲ αἵπ-
 ον πλήρωσις ἐστὶ τῶν μυῶν
 πνέματός τε παχέος, ἔξ
 ψυχροῦ χυμοῦ. κράτιστον ἢ
 αὐτοῖς ἐστὶ βοήθημα, πυρε-
 τὸς ὀπιγενόμενος ἔκβιν ἐξ
 ἀρχῆς. τῆς φλεβοτομῆς
 τέον, καὶ ἐρίοις σκεπασέον ἐ-
 λαίῳ βραχέϊ συκιονίῳ, ἢ
 παλαιῷ σὺν καστορίῳ, καὶ
 σικύας κολλητέον τῷ τε
 αὐχένι, ἔξ τῆς ῥάχης, ἔξ εἰς ἑ-
 λαιον ἐμβιβάσαι δις τῆς
 ἡμέρας. ποτισέον δὲ πάντα
 καὶ ὀπὸν, ἢ ἀμμωνιακόν,

uulsio est anteriorū spi-
 næ musculorum, cum
 veluti combusti & de-
 curtati sunt, & sese fle-
 ctere nequeunt. Opisto-
 tonus cōtra cum in po-
 steriora tendunt. Tetanus
 porro compositus
 ex utroque, affectus est,
 cum & recti stant, & se-
 se extendere uel flecte-
 re nequeunt. Causam
 habet repletionem à spi-
 ritu crasso, & humore
 frigido, optimum uero
 ipsis præsidium est, fe-
 bris, quæ non per initia
 fuerit, superueniēs. His
 itaque venam incidere,
 & lanis in oleo sycio-
 nio desideratur in græ-
 co, sed subintelligendum
 tamen imbutis, uel ue-
 teri cum castorio conte-
 gere oportet cucurbitu-
 las denique & collo &
 spinæ admouere, & bis
 in die in oleo immerge-
 re, pro potu utantur li-
 quore panacis, uel Am-
 moniacō,

ἢ ὁπὸν κυρναϊκὸν ὀρόβον
μέγθ' ὅσων μέλιτι, σιλ-
φίς τε ρίζης κοχλιάρια
δύο σὺν δίκρατομέλιτι,
ἑὺσώπης ἀφελήματι, ἢ
κασορίς ὅσον ℥. α'. σύγ-
χρισμα δὲ νάρδος ℥. α'. κη-
ρὸς ὄνυξ, β'. φύλλοι, μώμος,
σύρακ' ὅσον, μαστίχης ἀνὰ
ὄνυξ, α'. κασορίς, ἀδάρκης,
δύο φορβίς, πεπέρως ἀνὰ
ὄνυξ, β'. ὀποβαλσάμος ὄνυξ,
α'.

moniacο, uel liquore cy-
renaico, erui magnitu-
dine cum melle, uel la-
serpitij radicis cochlia-
rijs duobus cum mulla,
& hyssopi decocto, uel
castorij drachma. Un-
guentū uero hoc. Nardi
sextarius unus, cera un-
cia dua, folij, amomi,
styracis, mastycis singu-
lae uncia, castorij, adar-
ca, euphorbij, piperis
singulorum uncia dua,
opobalsami uncia.

ΠΕΡΙ ΤΡΟΜΟΥ.

Κεφ. μ'.

Ὁ τρόμος γίνεται ὅταν
ψύξιν νεκρωδῶν μορίων.
ψύχονται ἢ διὰ ψυχρο-
ποσίαν, ἢ διαίταν ψυ-
χρᾶν, ἢ διὰ ψυχρῶν καὶ
γλίχρων χυμῶν πείσ-
σιαν. γίνεται ἢ ἐκ τῆς πυ-
ρεπτοῦς κακότητος. τῶν ἐκ
πύρεχέσθω τὸ σῶμα ἐκ
λαϊώσαςίνω, ἢ παλαιώ, ἢ

DE TREMORE.

Cap. XL.

Tremor fit ex refri-
geratione partium ner-
uofarum, refrigerantur
autem uel ob frigidum
porum, uel uictum fri-
gidum, uel ob succorū
frigidorum & glutino-
forum praesentiam, ori-
tur etiā in febris mali-
moris. His corpus olco
sabino aut ueteri uel
d v sycio

συκιονίω, ἔτα ἄκρα σκε-
 πέσθω ἐρίοις. εἰ ἤχρονίζ-
 σιν οἱ πυρετοὶ, καὶ εἰς ὑδρέ-
 λαον ἐμβιβατέον. ψύξε-
 ως δὲ ὑπονοσμένης, καὶ κα-
 σορίξ ποπτεόν, ἢ σπονδύ-
 λιον, σιῶ ὀξύμελιτι, ἢ πᾶ-
 νακος, ἔπεπέρως, κόσχυ,
 εἰ. πόπιζε σιῶ μελικράτῳ.
 ἀπλᾷ δὲ τρεμόντας ποτι-
 ζόμενα ὠφελεῖ λαγῶς ἐγ-
 κεφαλῇ, καὶ ὁ λαγῶς
 ἐοδιόμῳ. ἀλθαίης ρί-
 ζης ἀφέψημα, δαμασ-
 νίης φύλλων ℥. γ. σιῶ με-
 λικράτῳ. ἀλφίμα. Ἄφορ-
 βίς ὄζ. α'. ματίχ. ὄζ. α'.
 σύρακ. ὄζ. α'. κηροῦ.
 ὄζ. α'. νάρδος ὄζ. η'. βαλ-
 σάμης ὄζ. α'. ἄλλο μυρά-
 κηπον. σύρακ. ὄζ. β'.
 ματίχ. ὄζ. α'. δαφνίνης ἐ-
 λαίης ὄζ. α'. χηνίης σέατος
 ὄζ. β'. κηρῶ ὄζ. γ'. ναρδί-
 νης ἐλαίης ὄζ. β'. βαλσα-
 μης ὄζ. α'. τὸτο ἔπαρεθέν-
 τας πιεῖ.

sycionio perfundatur,
 & summa corporis seu
 extremę partes lanis in-
 tegantur. At si inuetera-
 uerint febres, in oleum
 quoque descendant.
 Quod si adsit frigoris
 suspicio, castorium quo-
 que potui dabitur, uel
 spondylium cum oxy-
 melite, uel panacis uel
 piperis grana quinque
 ex mulsa, simplicia que
 in potu sumpta tremo-
 re laborantes iuuant,
 leporis cerebrum & le-
 pus ipse comestus, Al-
 theę radicis decoctum,
 Damasonij foliorum
 drachmę tres ex mulsa.
 Vnguentum. Euphor-
 bij uncia, mastyches,
 styracis, cerę, singulo-
 rum tantundem, nardi
 uncię octo, balsami un-
 cia. Aliud myracopon.
 Styracis uncię due, ma-
 styches uncia, olei lauri
 ni tantundē, adipis an-
 serini uncię duę, cerę
 uncia

uncia tres, olei nardini uncie duodecim, balsami uncia, idem & ad resolutos facit.

ΟΦΡΥΩΝ ΤΡΙΧΟΦΥΑ QVAE PILOS SV

καὶ αὐξητικὰ.

κεφ. μβ'.

perciliorum nasci faciant,
eosdemq; augeant.

Cap. XLI.

Φοινικώστα καύσας, καὶ
λειώσας, συὺ ροδίνω ἐ-
λαίῳ χρίε. ἄλλο, Φέλλον
ἐκπατήδων καύσας, λεύ-
σας συὺ δαφνίνω ἐλαίῳ
Ἰπίζριε. ἄλλο, ὅσέα Φοινί-
κων βρέξας εἰς κεδρέαν ἡ-
μέρας δεκαπέντε, λεύσας
συὺ ναρδίνω ἐλαίῳ Ἰπί-
ζριε.

Palmarum ossa com-
burito, & ex oleo rosa-
ceo trita illinito. Aliud.
Corticem palmæ com-
burito, & cum oleo lau-
rino lauigata inungito.
Aliud. Ossa palmarum
per quindecim dies cū
cedria macerato, & cū
oleo nardino trita illi-
nito.

ΟΦΡΥΩΝ ΜΕΛΑΝ

τινὰ.

κεφ. μβ'.

QVAE SVPERCI-

lia denigrent.

Cap. XLII.

Κέρας τράγος καύσας,
ἐμετ' ἐλαίῳ νάρδε λειώ-
σας, χρίε. ἄλλο, λάδανον
λεύσας συὺ οἴνῳ, ἐλαίῳ
ῤαφανίνῳ, Ἰπίζριε. ἄλλο,
καρύων ποντικῶν τὸ ἐντὸς

Cornu hirci combu-
rito, & cum oleo nardi-
no lauigato, & inungi-
to. Aliud. Ladanum ex
uino tritum, & oleo ra-
phani illinito. Aliud.
Nucū pōticarum quod
intus

κά. ὅπλᾳ ἐν ἀγρίῳ λειώ-
σας σὺν γάτι αἰγρίῳ ἀ-
γρίῳ ὀπίχρει.

intus est capito & in ua-
se aliquo assum, & cum
adipe caprino tritum,
inungito.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΝ ΒΛΕ-
φάροις διπλὰς τριχας.
Κεφ. μγ'.

AD DVPLICATOS
pilos palpebrarum.
Cap. XLIII.

Ανασπάσας ταύτας,
πρῶτον τζιμηρίδαιμα ἐ-
πίχρει. νυκτερίδα σφά-
ξας τὸ αἷμα ὀπίχρει. ἄλ-
λο. περεκτίλας τὰς τρι-
χας. βατράχου αἷμα, ἢ κό-
ρεων ὀπίχρει. ἄλλο. λιβά-
νις, χαλκαίθος ἀνὰ ℥. β'.
σκολοπένδρων θαλασσί-
ων ℥. β'. λειώσας πάντα,
σὺν χυλῷ κενίῳ περεκτί-
λας, ὀπίχρει.

Euulsis pilis, primum
sanguine inungito,
uespertilionē occidito,
& sanguine inungito.
Aliud. Euellito pilos
primum, & cruore ran-
narum uel cimumil-
linito. Aliud. Thuris, a-
tramenti sutorij, singu-
lorum uncia duæ, scol-
opendrorum marino-
rum tātundem, omnia
ad læuorem detrita, ex
calcis puluere pilos e-
uellens, inungito.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΝ ΒΛΕΦΑ-
ροις τρίχας, καὶ χαλαζία.
Κεφ. μδ'.

AD PILOS PALPE-
brarum & chalazia, id est,
humoris ociosi in palpebra
colluuiem. Cap. XLIII.
Sulphur uiuum ex
aceto

Θεῖον ἄπυρον σὺν ὄξει

λφώσας Ἰπίζριε. ἄλλο. μῦ-
 ας, ἢ μύρμηκ. Μεγάλῃ
 τῷ κεφαλῇ ἀφελών, τὸ
 λοιπὸν σῶμα στυθλάσας
 διὰ τῶν δακτύλων, Ἰπίζ-
 ριε τῷ κριθῶ. ἄλλο. σι-
 γάπλινον μετ' ὄξους λειώ-
 σας, Ἰπίζριε.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΟΦΘΑΛ-
 μοῖς παθῶν, καὶ περὶ ταραξέως,
 καὶ ὀφθαλμίας.

Κεφ. με'.

Ἡ μὲν ταραξίς ὑγρότης
 ἐστὶ τῶ ὀφθαλμοῦ, καὶ θερμό-
 της σιμῆς ἔθω, ἐκ τῶν ἐ-
 ξωθεν γινόμενα, οἷον ἡλίου,
 κενιορτῶ, ἔκ τῶν ποικίλων. ἢ
 δὲ ὀφθαλμία ταραξίς ἐ-
 σιν ἢ μόνον ἔξωθεν, ἀλλὰ ἔ-
 χωρὶς φανεράς αἰτίας, ἐ-
 ρυθρὸν τὸ λευκὸν γινόμε-
 νον, καὶ ἀλγῶσι τὰ βλέφα-
 ρα ἐν τῷ μύειν. καθίσταται
 δὲ ῥᾶτα ὀλιγοσιτία καὶ ὑ-
 δροποσία, ἔκ τῶ διαιρέδω

aceto lauigatum illini-
 to. Aliud. Muscarū aut
 formicæ magnæ capite
 ablato, & reliquo cor-
 pore digitis contrito,
 paruulum abscessus tu-
 berculum inungito. A-
 liud. Sagapenum ex a-
 ceto ad lauorem detri-
 tum illinito.

DE OCVLORVM
 morbis, perturbatione ni-
 mirum & lippitudine.

Cap. XLV.

Perturbatio humidi-
 tas oculi est, & calor cū
 rubore, & fit à causa ex-
 terna, ut à sole, pulucre
 & similibus. Lippititu-
 do uero perturbatio
 est, quæ non tantum ab
 externa, sed etiā ab oc-
 culta causa originē du-
 cit, cum id quod in oculo
 albū est rubrum fit,
 et palpebræ dolorem in
 motu percipiunt, Cohi-
 betur autē facillimè ab-
 stinentia,

καλλυρίῳ ἐγχεομένῳ, καὶ
τῷ λυκῷ τῷ ὡῷ, καὶ γά-
λακπιγωνακείῳ.

stinentia, seu parcio-
re cibo & aquæ potu, &
collyrio, quod Diarho-
don dicitur, instillato,
seu oui albo, uel mulie-
brilacte.

ΠΕΡΙ ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ.

Κεφ. μθ'.

DE INFLAMMA-

tionē. Cap. XLVI.

Ἡ δὲ φλεγμονὴ γίνεται
ἐκ πταίματι ῥύσαντι εἰς τὸ
ἐπιπεφυκότα. Ἐδὲ τῶ-
ν φλεβοτομῶν, καὶ σι-
κῶν, ἐγχεῖν δὲ ποῖς ὀφ-
θαλμοῖς τὸ λυκὸν τῷ ὡῷ.
καὶ τῷ γωνακείῳ γάλακ-
τι ἐγχυματίζειν καὶ καλλυ-
ρίοις τῷ τε νεύλῳ, ἀλαρό-
δῳ, καὶ τῷ ναρδίνῳ, περι-
δὲ δὲ ἀφεψήματι με-
λιλώτῳ, Ἐκωδύων, ἢ τή-
λεως, καὶ χαυμαμήλων, ἢ
ρόδων. κατὰ πλάσματα δὲ,
ὄπιον, κρόκον, ὑοσκιάμη
σπέρμα, ὡς ὁπῶς κροκόν.
ἀειζῶς χυλοῦ τὸ ἀρκῶν,
ψυλλίς, ὀπίς, κρόκῳ ὡς

Inflammatiō fit flu-
ente sanguine ad mem-
branam adnatam. His
itaque venam secare, &
cucurbitulas admoue-
re, oculisq̃ue oui candi-
dū, & muliebre lac, col-
lyrijs, nili, Diarhodone
& Nardino, simul per-
mixtis, instillare opor-
tet. Fouere deinde ocu-
lū decocto Meliloti, uel
papaueris capitum, uel
fanugræci aut Chame-
meli, uel rosarum. cata-
plasmata uero ex opio,
croco, alterci semine, &
oui afsi luteo, uel, sem-
peruiui succi, psylli, o-
pū, lutei oui afsi quod
fatis

μετώπῳ. ἄλλο. κοχλίαν
 συν λιβανῶν λειώσεις, Ἰπί-
 θεσσ. ἄλλο. σεμιδάλεως,
 σμύρνης, λιβανῶν, λειώσεις
 συν ὡς τῷ λουκῷ, Ἰπίθε-
 σσ. ἄλλο κροτειφικόν. ἀλό-
 ης, σαρκοκόλλης, λιβανον,
 κόμεως συν ὅξει λειώσεις,
 χρίε. χρίσματα πρὸς ὀδύ-
 νας ὀφθαλμῶν. ψύλλιον
 ἀποζέσεις, εἰς τὸν χυλὸν
 μίξας ἀμυλον, καὶ ὀπιον,
 χρίε. ἄλλο. σπύχνον συν ἀε-
 λώϊ ἐπίχρισον. ἄλλο. πλυε-
 γόνος χυλὸν συν μηλοκυ-
 δωνίοις λειώσεις, Ἰπίχρι-
 σον. Ἰπὶ δὲ τῶν ψυχροτέ-
 ρω ῥιζμάτων τὰ μυστὰ τ'
 τριχίσκον, ἢ τ' ἀστράγαλόν,
 ἢ ἡμερικὴν, λήγυμνα καὶ Ἰπὶ
 χριόμυρα ὠφελῶσι. χρίε
 δεῖν καὶ εἰρίαις, καὶ ἀποφλε-
 γματισμοῖς, καὶ ξυρίαις τ'
 κεφαλῇ, ἔν τοις πύσ-
 μασι πρὸς γεγραμμένοις.

gata, & linteolo indu-
 cta, & fronti applicata.
 Vel. Cochleā cum thu-
 re læuigatam, imponi-
 to. Aliud. Similaginem,
 myrrham, thus, oui can-
 dido excipito, & appo-
 nito. Aliud. Quod tem-
 poribus applicari de-
 bet, aloen, sarcocollam,
 thus, gummi ex aceto
 subacta, illinito. Inun-
 ctiones ad dolores ocu-
 lorum, psylium deco-
 quito, & succo permi-
 sceto, amyllum & opiū,
 & ita inungito. Aliud.
 Solanum cum melle il-
 linito. Aliud. Polygoni
 succum cum malis coto-
 neis subactū fronti in-
 ducito, in frigidioribus
 uero fluxionibus, Musc-
 pastillus & Aster, uel
 Theriaca, dissoluta &
 illita profunt, uti quoq;
 oportet, prius tamē ab-
 raso capite, lanis molli-

bus, & medicamentis, quæ per os pituitam eliciunt,
 & quæ antea in conuulsione fuerunt præscripta.

DE

ΠΕΡΙ ΧΗΜΩΣΕΩΣ.

Κιφ. μζ'.

Χήμωσιν λέγουσιν, ὅταν
ἀπὸ Φλεγμονῆς ἰχυρᾶς
τὸ λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ
ὕψηλότερον τῷ μέλαν
γένηται, ἔρυθρον, τῆς
φλεβοτομῆς δὲ, ἔσχυ-
αν, ἐκχέειν δὲ τῷ Διαρό-
δῳ καλαδρίῳ, καὶ τῷ σω-
διακῷ μὲν γάλακτι. ἢ
ὡς τὸ λευκόν, καὶ περι-
εῖν τὰ βλέφαρα, καὶ οὖ-
κροτάφους, ἔτὸ μέτωπον,
ἔπερῆαν, ἔκαταπλάτ-
την τοῖς προγεγραμμένοις
ἀπασιν ὑπὲρ τῆς Φλεγμο-
νῆς. κεκαυμένον δ' ὑπὲρ πλεῖ-
στον τῶν σώματι ἔαν ἀνέ-
χονται περῆαν Διασπόγ-
γος.

inflammato, si ferre possunt, spongia etiam fouere.

DE CHEMOSI, HOC
est, utriusque palpebræ di-
stortione ex inflammatione
oborta. Cap. XLVII.

Chemosis appellant,
cum ex uehementi in-
flammatione, id quod
in oculo album est, sub-
limius nigro, et rubrum
apparet. His itaq; vena
secanda, & cucurbitule
affigendę erunt, et oculo
collyrium, quod ex
rosis conficitur infun-
dendum, & quod a cin-
nereo colore spodiacei
dicitur, cum lacte uel
oui candido. Eodem e-
tiam & palpebras, tem-
pora et frontem illinire
oportet, & fomentis &
cataplasmatibus omnibus,
supra in inflammatione
comprehensis, uti.
Corpore autē maximē

DE

ΠΕΡΙ ΥΠΟΣΦΑΓΜΑ

τωρ.

κεφ. μβ'.

Υπόσφαγμα ἐστὶ ῥήξις
τῶν φλεβῶν ὅτι πεφυ-
κότ' ἐκ πληγῆς γινώ-
σκον. ὅτι πᾶσαι δὲ τὸν
ὀφθαλμὸν αἵματι φάσ-
σις, ἢ πῆλ' ἢ ἡ δερμὶς
γάλακτι γυναικείῳ, ἢ ἄλ-
μυ καππαδοκίᾳ ἄλως,
ἢ περὶ ἄφελ' ἡμα ὑσ-
σώπ'· πρὸς δὲ τὰ γενόμε-
να ἐν ὀφθαλμοῖς οἰδήμα-
τα ἢ ἀπὸ πληγῆς, πικρῆς, πυ-
ρίᾳ δὲ ὀξύκράτ' ἢ σπόγ-
γ'· κατὰ πλάσσει δὲ τὸν
τηρὸν νεαρὸν, ἢ ῥαφαίῃς
φλοιὸν, ἢ σαφίδ' ὅτι γί-
γασκεν ἐν ὀξύκράτ'.

ΠΕΡΙ ΕΜΦΥΣΗΜΑΤΩΝ,

καὶ κυστίδ' καὶ ψωροφθαλ-
μίας.

κεφ. μβ'.

Τὸ μὲν ἐμφύσημα ὄγ-

DE HYPOSPHAG-
matis.

Cap. XLVIII.

Hyposphagma, ru-
ptura est venarū mem-
branæ adnatæ, ex pla-
ga oborta. Oculo itaq;
instillari debet sanguis,
palumbi uel columbæ,
vel lac muliebri cali-
dum, uel muria ex sale
cappadocio, potu deni-
que utendum ex hyssopi
decocto. Ad tumo-
res uero molles, œdema-
ta uocant, ex ictu obor-
tos, fomēta, ex posca &
spongia faciunt, caseus
præterea recēs, cataplas-
matis more impositus,
uel raphani cortex, uel
uua passa cum posca.

DE TVMORE OCV

li œdematoso seu inflatione
ἢ pruritu, ἢ scabio-
sa lippitudine.

Cap. XLIX.

Emphysema palpe-
bræ

κ^θ ἐστὶν οἰδηματώδης &
 βλεφάρα. ἡ δὲ ψωρίασις
 δι' ἀλμυρὸν ἐν τρωάδεσ ὑ-
 γρὸν γίνεται. ἀρμόζει ὅν
 αὐτοῖς τό, τε ὀξύκερατον, &
 φακῶν ἀφέψημα, καὶ ῥό-
 δων πυρίαν, διαχρίειν δὲ
 τῷ λυκίῳ τὸν χυλὸν μετὰ
 σάγματι ^θ ῥόδου, ποιῆ δὲ
 ἐν ἔρασι σπάτῃ ὑγρὰ. ἔχει
 ὅστωσ. χαλκῷ κεκαυμέ-
 νῳ $\text{L. } \zeta'$. μίσι ^θ ὀπιοῦ,
 σμύρνης, αὐτὰ $\text{L. } \gamma'$, κρόκου
 $\text{L. } \alpha \zeta'$. πεπέρεως $\text{L. } \alpha'$.
 οἶνον γλυκέως, κοῦλη $\alpha \zeta'$.
 ἔψη, ὡς μέλιτι ^θ πά-
 χ^θ ἔχειν, ἐν πίχρει. ἐν
 ἄλλῳ ἡ ἐρασι σπάτῃ ὑγρὰ
 ἔχει ὅτω. χαλκῷ κεκαυ-
 μένῳ $\text{L. } \alpha'$. μίσι ^θ ὀπιοῦ
 $\text{L. } \alpha'$. σμύρνης $\text{L. } \alpha'$, κρό-
 κου $\text{L. } \gamma'$. πεπέρεως $\text{L. } \beta'$.
 κῶ. $\text{L. } \beta'$. οἶνον χίον κοτυλ.
 α' . λέανον πάντα τὰ ἐν οἶ-
 νῳ, ἕως ἀναξηρανθῆ. εἴτα
 πίχρει τὸ γλυκὺν, ἐν ἔψῃ
 ἐν χαλκῷ ἀγείω, ἕως μέ-

bre tumor est, œdemati
 similis. Scabiēs autem
 fit ex humore falso &
 nitroso, conuenit ipsos
 fouere rosca, lenticulæ
 decocto & rosarum, &
 illinire lycium ex rosa-
 rum liquore. Huc etiā
 facit, quod ad Erasistra-
 tum autorem refertur,
 liquidum collyrium, sic
 autem habet. Aeris cō-
 busti drachmæ sex, mi-
 syos tostī, myrrhæ, sin-
 gularū drachmæ tres,
 croci drachma vna ses-
 mis, piperis drachma,
 vini passī, seu dulcis cya-
 thus vnus & dimidiū,
 decoque ad mellis spis-
 situdinem, & inunge.
 Alibi ita legitur hæc E-
 rasistrati cōpositio. Ae-
 ris vsti drachma, mi-
 syos tostī par pondus,
 myrrhæ tantundē, cro-
 ci drachmæ tres, piperis
 albi grana duodecim,
 vini chij dimidia pars
 sextarij, hæc omnia ex
 c ij vino

λιτθὴν ἢ πάχυν. ποιῆ
 δεῖ πρὸς σωμαγλίω, καὶ
 τὰ ἐν τῷ σώματι ἔλκη, ἔ
 πρὸς ὠπαλγίαν, καὶ τὰ ἐν
 αἰδαίοις ἔλκη, ἔπρὸς ψω-
 ροφθαλμίαν. ἄλλο πρὸς
 ψωροφθαλμίαν. καδμί-
 ας ℥. α'. χαλκοῦ κεκαυ-
 μένης ℥. α'. ναρδοῦ ἄχυος
 ℥. α'. πεπέρειως ὀβολοί.
 β'. τριβέ μετ' ὄξους ἐν ἡ-
 λίῳ, ἔχρω.

drachma, piperis oboli duo, in sole ex aceto terito &
 vtitur.

ΠΕΡΙ ΞΗΡΟΦΘΑΛΜΙΑΣ,

ἢ σκληροφθαλ-

μίας.

Κεφ. ν'.

DE SCLEROPH-
 talmia ἢ xerophthalmia,
 seu de pruriginosa ἢ ari-
 da lippitudine.

Cap. L.

Ἡ μὲν κληροφθαλμία
 ξηρότης καὶ δυσκίνησις ἐστὶ
 τῷ ὀφθαλμῷ, μὴ πόνος ἔ
 ἐρυθρός, χωρὶς ὑγρασίας.
 καὶ ἂν περιᾶν αὐτοὺς
 πόζους ἐξ ὕδατος θερ-
 μῶς, ἔπιπνεῖναι ποῖς βλε-

Sclerophthalmia sic-
 citas est, et difficilis mo-
 tus oculi, cum labore &
 rubore citra humidita-
 tem. Aqua calida itaq;
 ipsos fouere, adhibita
 spongia, & cubitū itu-
 ris

Φάροις εἰς χρίτω, ὡν με-
τὰ ροδίνῃ, ἢ τέαρ χλωδός,
λιπανέσθω ἢ ἐλαίῳ ἢ κε-
φαλῇ. ἢ δὲ ξηροφθαλμία
κνισμῶα ἐστὶ χωρὶς ῥό-
ματ^Θ. θερὰ πείθει δὲ καὶ
αὐτῶν λυτὰ, ἢ ἀποδα-
κρυτὰ, ἢ ἢ ἐρασιγράτῃ ἢ
περὶ γεγραμμένη, καὶ διὰ
τὰ ὑγρὰ.

chrymas reprimētia appellantur, et Erasistrati com-
positione supra posita, et collyrijs liquidis.

ris oui album cum ro-
saceo, uel adipem anse-
rinum palpebris impo-
nere oportet, & caput
oleo humectare. Xer-
ophthalmia uero seu a-
rida lippitudo, prurigo
est citra humoris fluxū.
Curatur autem balneis
& medicamentis quæ
ἀποδακρυτὰ, hoc est, la-

ΠΕΡΙ ΕΚΤΡΟΠΙΩΝ.

Κεφ. γα'.

Τὸ ἐκτροπίον ἐκτροφῇ ἐ-
στὶ τῶ βλεφάρῃ, ἢ διὰ ὑ-
λῶν ῥόσεισαι, ἢ διὰ χα-
ρουργίαν γινόμενον. μόλυβ-
δον κεκαυμένον μετὰ θείῃ
ἀπύρῃ ἀναμίξας, παράπ-
τῃ, ἢ τὸν ξυστὸν φρύξας,
παράπῃ.

DE ECTROPIIS.

Cap. LI.

Ectropium palpebre
euerfio est, & fit inter-
dum ob materiam de-
fluentem, interdum etiā
vitio curationis. plum-
bum itaq; vstum cum
sulphure uiuo permis-
xtum, vel æruginē tor-
refactam applicato.

ΠΕΡΙ ΑΙΓΙΛΩΠΟΣ, ΚΑΙ

ἀγχίλωπ^Θ.

Κεφ. νβ'.

Ὁ μὲν αἰγίλωψ ἀπό-

DE AEGILOPE, FL-
stula oculorum & Anchis-
lope. Cap. LII.

Aegilops est absces-

c iij

sus

σημά ἐστι μετὰ ξὺν μεγάλῃ
 κανθῶ, ἔκ τῆς ῥίνος ῥηγνύ-
 μιν, καὶ σπριγνύμιν.
 πρὶν δὲ εἰς ἑλκὸς τραπῆ,
 ἀγχίλω ψ λέγεταί. κρίν
 ῥίζαν λειώσας, σὺν μέλιτι
 κατὰ πλάσσει. ἄλλο. αἰγί-
 λωπα βοτάνην κατὰ
 πλάσσει. ἄλλο. θέρμυς
 λείας, πηγάνης φύλλα, χο-
 λῶν ταυρίων σὺν λειώσεως,
 κατὰ πλάσσει. ἄλλο. πηγά-
 νης φύλλα 56. ἀλόης 4.
 γ. ταυρίας χολῆς τὸ δρῶ-
 κεν. ἄλλο. κελίας σὺν ἀ-
 λόῃ λειώσεως 8 πίνθες.

es drachmæ tres, fellis taurini quantum satis est. Aliud. Cochleas cum aloë tritas imponito.

ΠΕΡΙ ΜΙΛΦΩΣΕΩΣ,

ἅτοι μαλαρώσεως.

Κεφ. νγ'.

DE MILPHOSI ET

Madarosi.

Cap. LIII.

Υπόπλωσίς ἐστι τῶν τῶν
 βλεφάρων τριχῶν. τὸ τὸ
 πάθος ἀπὸ δριμέων χυ-
 μῶν γίνεται. ἔδ᾽ ἐπὶ πρῶτον
 φλεβοτομεῖν, καὶ καθαί-

Milphosis seu glabri-
 ties defluuium est pilo-
 rum palpebrarum. Hic
 affectus ex acris hu-
 moribus originem su-
 mit.

ρην, ἔτι καλλιβλεφά-
ροις λεγομένοις (corruptè le-
gendum σκίμασι) χεῖρα.
σίμμεως ὀπῆς ℥. α'. μο-
λύβδ' κ'. ℥. δ'. κρόκ' ℥. δ'.
νάρδ' ἰνδικῆς ℥. δ'.
λειώσας χεῖρ. ἄλλο. σίμμε-
ως, καδμίας, χαλκίτεως,
μίσυος ἴσα, κόπτε, ἔμελιτι
φυράσας, ὀπῆ, ἔλειώσας
χεῖρ. ὅσα Φοινίκων κεκαυ-
μένα λειώσας ℥. α'. καστο-
ρί' ℥. α'. σμύρνης ℥. α'.
ῥίατ' ὅ ἀρκεί' τὸ ἀρκῆν
λειώσας ὅτι χεῖρ.

to, & tritis in puluerem utitur, palmarū ossium com-
bustorum, et in pollinem tenuissimum redactorum,
drachma, castorij, myrrhæ singulorum par pondus,
seu drachma, adipis vrsini quantum satis est, læuiga-
tis utitur.

ΠΕΡΙ ΡΥΑΔΩΝ.

Κεφ. νδ'.

Ρυῆς ἐστὶ παράλυσις ὅ-
μεγάλ' καυθός, μηκέτι
κατέχεν τὸ δάκρυον δυ-

mit. In hoc igitur pri-
mum vena secanda, &
corpus expurgandum
erit, & sinigmati, quæ
ab honestandis palpe-
bris καλὴ βλέφαρα dicun-
tur, utendū. Stimmeos
tosti drachma, plumbi
vsti drachmæ quatuor,
croci, nardi Indicæ, sin-
gulorum par pondus
in puluerem redactis uti-
titor. Aliud. Stimmeos,
cadmiæ, calcitidis, my-
rseos, singulorum pares
portiones contundito,
& melle respersa torre-

AD RHYADAS.

Cap. LIII.

Rhyas resolutio est
magni anguli, cum la-
chrymas amplius con-
tinere nequit, sed inuo-

e iij lunta-

ναμένον, ἀλλὰ φέρεσθαι ἀ-
κασίως. ἡ δὲ ξηρίοις πυ-
κνωτέροις, οἷον ἀπόγονον βρέ-
ξας κεδρία καῦσον, καὶ λήψω-
σαι, ξηρὸν ἡ δὲ ἄλλο. ἀπόγ-
ον σὺν κεδρία καύσαι,
λήψαις L. β'. αἵματι
δρακοντίς L. α'. σμίξας
ἡ δὲ.

nis Draconis drachmam pro sinegmate adhibeto in
vsum,

ΠΕΡΙ ΕΛΚΩΝ ΤΩΝ ΕΝ DE OCULORVM

ὀφθαλμοῖς.

κεφ. νε'.

ulceribus.

Cap. LV.

Τὸ μὲν ἐν τῇ κερκτι-
δῇ χιτῶνι σφισάμνον
ἐλκός, χρίλον τε ἐκ καθα-
ρὸν, ὀνομάζεται βοθρίον. τὸ
δὲ πλαγύτερον μὲν τῷ βο-
θρίῳ, ἴσον δὲ βαθύ, κοίλω-
μα καλεῖται. ἀργεμον δὲ τὸ
ἐπὶ τῆς ἱρεως κύκλος γινώ-
σκον. τὸ δὲ ἐπὶ καυμά ἐλ-
κος ἐστὶ ῥυπαρὸν, καὶ ἀκά-
θαρτον, ἐλεχαρῶδες. τὰς
τα καθαυμένον πλά-

Vlcus quod in cor-
nea membrana est ca-
uum et purum, botrion
græcis dicitur. quod au-
tem latius est botrio,
sed æquè profundum,
κοίλωμα seu cavitās ap-
pellatur. ἀργεμον autem
vocamus, quod in iri-
dis circulo nascitur. ἐπί-
καυμα vero seu inustio,
vlcus est sordidum, im-
purū & crustosum, quo
expur-

χίς, ἐκρεῖ τὰ ἐν τῷ ὀφθαλ-
μῷ ὑγρὰ. ῥυπαρῶν μὲν ὄν-
των τῶν ἐλκῶν, τό, τε με-
λίκρατον, ἔ τὸ τ' τήλεως
ἀφέψημα ὀπίσταζε, καὶ
καλλυρία τό, τε σεβηρια-
νόν, ἔ τὸ ἀλὰ τῆς σμύρνης.

expurgato, sæpenu-
mero oculi humores efflu-
unt. Quod si vlcera for-
dida fuerint, mulsam &
sænugræci decoctum
instillato, & collyrijs
Seberiano, et Diasmyr-
ne vitior.

ΠΡΟΣ ΤΡΙΧΙΑΣΙΝ.

κεφ. νθ'.

Τὰς ὀπιφυσόμενας ὀπι-
τῶν βλεφάρων τρίχας
τίλλων αἵματι κόρευς κα-
τάχρει, ἔ δ' φουονται.

DE TRICHIASI
seu pilis palpebrarum, oca-
lum irritantibus.

Cap. LVI.

Pilis, qui in palpe-
bris creuerunt euulsis,
locum sanguine cimicū
inungito, & ita non re-
nascentur.

ΠΕΡΙ ΣΤΑΦΥΛΩ-

μάτων.

κεφ. νζ'.

Σταφυλώματα αἶρει
κανθαρίδων χυλὸς ἐνα-
λειφόμενος. πρὶ λούκα-
μάτων. λούκωματα πα-
χέως ἰάται. νίτρον μετ' ἐ-
λαίᾳ παλαιᾷ λειανθέν ἐ-

DE STAPHYLO-
mate oculi, et albugini-
bus. Cap. LVII.

Staphylomata seu ea
oculi vitia, quæ vix
acimum referunt, tollit
cantharidum succus il-
litus. Albugines autem
citissimè curat, nitrum
ex oleo ueteri diligen-

c v

tcv

πμελῶς, καὶ χειρόμυον.
σαύρας ἀφόδδμα ἔγ-
χει, ἔαίρεις.

ter tritū & illitum. La-
certæ stercus illine, &
tollis.

ΠΡΟΣ ΑΜΑΥΡΩΣΙΝ

καὶ ὑπόχυσιν.

κεφ. νθ'.

DE OBSCVRITA

te & suffusione.

Cap. LVIII.

Αμαύρωσιν πᾶσαν, ἢ
ἀρχομένῳ ὑπόχυσιν θε-
ραπείῃ χολῇ γηπός, με-
τὰ πρᾶσθ χυλῶ, ἔμέλι-
τῷ ἀπικῶ.

Omnem obscuritas
tem, (quam ἀμαύρωσιν
græci appellāt) seu suf-
fusionem incipientem,
curat fel vulturis, cum
succo marrhubij & mel-
le Attico.

ΠΡΟΣ ΓΛΑΥΚΩΣΙΝ.

κεφ. νθ'.

DE GLAVCEDINE,
sive crystallini in oculo hu-
moris, in albū aquosumq;
colorem mutatione.

Cap. LIX.

Στρώχνη χυλὸς ἐγχυ-
μαπιζόμενῳ μέλανας ὀ-
φθαλμοὺς πιεῖ, καὶ ἀνά-
παλιν ὅπῃ τῶν νυκταλω-
πόντων ἢ παρ τράχηλον ὀ-
πήσας, αὐτὸν τὸν ἐν τῇ
ὀπήσῃ διαπορρέοντα ἰχῶρα
ἐγχει. αὐτὸ ὃ τὸ ἢ παρ ἐ-

Solani succus infus-
sus oculos nigros red-
dit, quemadmodum &
iecur hircinum, eos qui
nocturna cæcitudine la-
borant, iuuat, cū aquo-
sa sanie, quæ inter assan-
dū emanat collecta in-
unguntur, vel cū ipsum
iecur

δίαιεν δίδω. ὠφελῆ ἔσται
μα πεισερᾶς ἐγγυρίομε-
νον, ἢ χαλὴ αἰγία, ἢ ἡ παρ
αἰγῶν ἔσται, κέλθε αὐ-
τῶν περικαλυψαμένους
ἀτενίζεν εἰς τὴν κύβην, καὶ
δέχεσθαι τὴν ἀτμίδα τοῖς
ὀφθαλμοῖς, ἐξ αὐτῆς δὲ ἡ-
πατ. Θ. εἰδίεν δίδω σωε-
χῶς. τὸ το πῖει, καὶ ὀφελῆ-
θήσονται ταχέως.

iecur comedendum ex-
hibetur. Prodest et fan-
guis columbæ illitus,
uel fel, uel epar caprinū
elixum. Iubeto autem i-
psos benè coopertos, fa-
ciem recta ad ollam di-
rigere, et vaporem ocu-
lis excipere. Frequenter
autem iecur caprinum
pro cibo exhibeto, quo
facto statim iuuabun-
tur.

ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΟΔΥΝΙΑΝ,

καὶ μεγίστας ἐπι-

φορὰς.

κεφ. ξ'.

AD DOLORES, ET
defluxionis impetum, qui
gracis ἐπιφορὰ dicitur.

Cap. LX.

ρόδων ξηρῶν ℥. δ'. κρό-
κος ℥. α'. ἀναλάμβανε με-
λιλώτων ἀφεψήματα, ἐν
γλυκεῖ ἀφεψηθέντων.

Rosarum siccarum
drachmæ quatuor, cro-
ci drachma. Excipe de-
cocto meliloti, fiat autē
decocto ex vino passo.

ΠΕΡΙ ΚΟΛΛΟΥΡΙΩΝ.

κεφ. ξα'.

DE COLLYRIIS.

Cap. LXI.

Κολύριον παρηγο-
ρὸν τρυφερόν πρὸς αὐτὸν

Collyrium quod do-
lorem mitigat delicatū,
ihs

μὴ διωαμένους φέρειν τῷ
 δῆξιν τῶν κολλυρίων, καὶ
 μαλιστα πρὸς τὰς προσ-
 φάτους ἀφθέσεις. ἄλλο.
 καδμίας κεκαυμένης, καὶ
 ἰσθεσμένης γάλακτι γυ-
 ναικός. (ἐμοὶ δὲ κάλλιον ἐ-
 φαίη προπεπλυμένην
 καῦσαι, ἢ ἔτω κατασβέ-
 σαι τῇ γάλακτι.) ψυμ-
 μιθίς πεπληγμένου ἀνὰ
 ℥. ις. κρόκος ℥. δ. ἐν ἄλλῃ
 λω ℥. α. ὀπίς ℥. δ. τρα-
 χακάνθης ℥. β. ὕδατι ὀμ-
 βρίμῳ λείξ. ἢ χερῆσις ὡς
 λεικῶ. ποιῆ ἢ πρὸς φλυ-
 κταίνας. ἄλλο σιντόμως
 σκευαζόμενον. ἀμύλας ἑγ.
 ζ. κόμμεως ἑγ. ιδ. ὀμβρι-
 μον ὕδαρ. κολλυρίον τὸ
 διὰ λιβαίνης ποιῆν πρὸς χη-
 μώσεως. καδμίας, λιβαίνης
 ἀνὰ ℥. η. ψυμμιθίς ℥.
 κ. ὀπίς ℥. ε. ὕδατι ὀμ-
 βρίμῳ ἀναλαμβάνων. ποι-
 ῆ δὲ καὶ τὸ γλαυκίον, μὲν
 ὕδατ' ἐξωθεν τὸ φθαλ

ijs qui nullum possunt
 collyriorū morsum per-
 ferre, sed præcipue ad
 recētes affectiones. cad-
 mia combusta, & lacte
 muliebri extincte, (quā
 uis ut mihi uidetur sa-
 tius esset et melius, eam
 prius ablutam in cinerē
 redigere, et deinde lacte
 extinguere.) cerusæ elo-
 tæ singulorū drachmæ
 sedecim, croci drachmæ
 quatuor, (alius codex
 habet drachmam) opij
 tantundē, tragacanthæ
 drachmæ duæ. Terun-
 tur & læuigantur aqua
 pluuiiali, vsus est cum
 oui albo, facit idem &
 ad pustulas. Aliud qd
 cito parari potest. Amy-
 li vnciæ septem, gummi
 vnciæ quatuor, aquæ
 pluuiialis quod satis est,
 collyrium διὰ λιβαίνης ad
 chemosin efficax, cad-
 miæ, thuris, singulorum
 drachmæ octo, cerusæ
 drachmæ viginti, opij
 drach.

μῶν Ἰππυρίον, ἀλλ' ἔ-
κατ' ἀρχὰς οὐθὺς τῆς χη-
μώσεως, ἀλλὰ μετὰ τὰς
πέντε, ἢ ἕξ ἡμέρας, ὅτε καὶ
σύμψις γένηται. ταῦτα
καὶ τὸ πᾶν δέδωκε.

sex diebus, ubi huius concoctio facta fuerit. Hæc &
similia experientia nobis communicauit.

ΠΕΡΙ ΟΥΛΩΝ ΚΑΙ

λευκώματων,

κεφ. ξβ'.

DE CICATRICIBVS

et Albuginibus.

Cap. LXII.

Τὰ Ἰππολέως γινόμε-
να νεφέλια ἐν τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς ἔλας περιγορεύ-
σιν, οἱ δὲ νεφέλια καλεῖσι,
τὰ δὲ διὰ βάθος, λευκώ-
ματα. τέτοις Ἰππυρίε ἀ-
νεμόνης χυλὸν, ἢ κενταυ-
ρίε χυλὸν μετὰ μέλιτος.
τὰ δὲ λευκώματα, νίτρον
μετ' ἐλαίου παλαιῶ λειώ-
σας, Ἰππυρίε. Ἐσηπίας ὀ-
τρακὸν καμφθεν, καὶ σινὴ
μέλιτι λειωθέν. ἄλλο. αἰ-
λῶν χολίῳ μετὰ μέλι-

Que per summa ocu-
lorum nubeculæ sunt,
aliqui cicatrices tantū
appellant, alij nubecu-
las, si altius descende-
rint λευκώματα, id est, al-
bugines crassas nuncu-
pant. In illis igitur ane-
monæ succum, vel cen-
tauri cum melle instil-
lato. Has uero nitro cū
oleo ueteri detricto inun-
gito, item sepiæ testam
combustā et cum melle
laxigatam, uel cati fel
cum melle. Aliud. Sal

Cappæ

τος χρίε. ἄλλο. ἄλως καπ-
παδοκικῶ σινὺ ὕδατι λείω-
σαις ὁπίσταζε.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ-
τα βάψαι.

Κηκίδ Ⓢ , ἀκακίας ἀ-
νὰ L.δ' . χαλκαίνου L.β' .
λειώσαις κατὰ χρίε. κηκί-
δ Ⓢ L.α' . μελαντορίας
 L.α' . κόμμεως L.α' . ὕδα-
τ Ⓢ ὁμβρίου λειώσαις, κα-
τὰ χρίε. ἄλλο. χυλὸν ῥοϊ-
δίῳ τῶν πιπλόντων L.β' .
σίμμι L.α.ς' . κηκίδος L.
 α' . σινὺ ὕδατι λειώσαις διὰ
χρίε.

ΠΕΡΙ ΠΤΕΡΥΓΙΩΝ.

Κεφ. ξγ'.

Τὸ πτερύγιον ὡς σάρι-
κωμάεισι τῶ ὁπίπεφυκό-
τ Ⓢ ὑμέν Ⓢ , ἀρχόμνον
ἐκ τῶ μεγάλου κανθῶ, ἐ-
ἰφραπλόμενον μέχρι τῆς

Cappadocum aqua tri-
tum & instillatum.

QVOMODO CICA-
trices tingantur.

Gallæ, Acaciæ, singu-
lorū drachmæ quatuor,
atramenti sutorij drach-
mæ duæ tritæ illinentur.
Gallæ, atramenti suto-
rij, gummi singulorum
drachma, aqua pluuiali
excipitur, & illinitur.
Aliud. Succum seminis
rosarum quæ decidunt
drachmæ 2, stimmeos
drachmæ vna & semis-
sis, gallæ drachma, a-
qua tritæ illinuntur.

DE VNGVE OCV-
lorum, quod πτερύγιον (qua
si alulam dixeris) vocatur
græcis. Cap. LXIII.

Vnguis vero quod
πτερύγιον græci vocant,
est ex crescentia adnata
tunicæ, quæ ab angulo
magno orta, ad pupillā
quoq;

κόρης. ποιῇ πρὸς αὐτὰ. χαλκὸν κεκαυμένον ℥. α'. χαλκὸν τοῦ ὀπίης ℥. α'. ξηρὸν. ἄλλο. μίσην ὀπίης ℥. δ'. θερμίναν ἀλβὴν ρυ ℥. β'. σφύχιν χυλοῦ ℥. ζ'. λειώσας, ὀπίζει.

quoque peruenit. Huc igitur faciunt. Aeris combusti, atramenti sutorij, torrefacti, singulorum drachma, sicca in usum adhibita. Aliud. Misyos torrefacti drachma quatuor, faring lupinorum drachmae duae in puluerem redactae ad usum.

ΣΜΙΚΤΑ ΟΥΛΩΝ.

κεφ. ξδ'.

Ανεμόνης ἀπάσης ὀχυλὸς τὰς ἐλὰς ὀποσμήχει τὰς ἐν ὀφθαλμοῖς. ὁμοίως ἔ τὴν κενταυρίαν τὴν μικροῦ ὀχυλὸς. ὀπὶ δὲ τῶν χρονιωτέρων καὶ σκιρρῶδων νίτρον μετ' ἐλαίαν παλαιὰν λειωθὲν ὀπιδιμελῶς, ἔ τὴν ξηρίον, καλῶς πιεῖ. ἔ τὴν σηπίας τὸ ὄσρακον καυθὲν, ἔ μετὰ μέλι τὸ λειωθὲν. ἄλλο. ξηρίον τὸ σεβήριον καλῶς μελῶν πρὸς ὀξυδορκίαν. καδ-

QVAE EX SME-
gmatis cicatrices exterunt.
Cap. LXIII.

Anemone omnis succus cicatrices oculorum exterit, similiter etiam centaurij minoris succus, in magis autem vetustis & scirrhis nitrum cum oleo veteri diligenter tritum, & illitum bellè facit, item sepię testa combusta, et ex melle contrita. Pulvis seuerius cognomento, ad acuendum visum, cadmię vnciæ tres, salis ammoniaci vncia una semis, folij vnciæ tres, piperis

μίας ὀγδ. γ'. ἄλως ἀμμι-
νιακοῦ ὀγδ. α'. Φύλλα
ὀγδ. γ'. πεπέρεως L. ε'.
πιήσας ξηρίον, ὑπὸ ἀλει-
φε. τῷ το ποιεῖ ἔκ πρὸς ξη-
ροφθαλμίαν.

ΞΗΡΙΟΝ ΤΟ ΦΩΣ ΛΕ-
γόμενον πρὸς ἀμβλυωπίαν, καὶ
πρὸς ὀδόντων πόνους, καὶ
ρίσματα.

Κεφ. ξε'.

Καδμίας L. η'. ἄλως ἀμ-
μωνιακῶ L. δ'. κρόκος L.
ε'. πεπέρεως L. β'. Φύλλα,
ἀρσενικῶ ἀνὰ δραχ. α'.

ripigmēti singulorum, drachma,

ΠΡΟΣ ΑΜΒΛΥΩΠΙΑΝ,
καὶ ἀρχομένας ὑποχύσεις.
Κεφ. ξς'.

Χολῶν πέρδικου, καὶ
χυλὸν μαράθρου ἔγχρει.
παῖνυ καλὸν ἔκ πρὸς τὰς
ἀρχομένας ὑποχύσεις, ἔκ
ὀπρωτῶς τὸ κηλάρειον.

piperis drachmæ semis-
sis, in puluerē redacta
sublinito. Facit etiā ad
aridam lippitudinem,
quam græci xerophthal-
miam appellant.

PVLVIS, CUI NO-
men est à lumine, phos, ad
oculorum hebetudinem, &
dolores dentium, fluxio-
nesq; efficax.

Cap. LXV.

Cadmia drachmæ
octo, salis Ammoniaci
drachmæ quatuor, cro-
ci drachmæ duæ, pipe-
ris par pondus, folij, au-

AD HEBETVDI-
nem & incipientes oculo-
rum suffusiones.

Cap. LXVI.

Fel perdicis cū melle
& succo faniculi, illini-
to. Admodum efficax
etiam ad incipiētes suf-
fusiones, collyrium pro-
theus

ἄλλο. χολὴ αἰετῶ καλῶς
ποιεῖ, ἔμετὰ μέλιτος ἐγ-
χειρομένη. γραφῆναι ὅτι
ἔτο τῷ περὶ φήτε υἱοῦ
καλλέριον.

theus existit. Fel aquilæ
benè facit cum melle il-
litum. Scribendum est
etiam prophete Hygro
collyrium.

ΠΡΟΣ ΝΥΚΤΑΛΩΠΑΣ.

Κεφ. ξβ'.

DE NYCTALORE.

Cap. LXVII.

Νίτρον τρίψας μεθ' ὕ-
δατος ποταμίου, χρω. ἄλ-
λο. χολὴν τραγίαν μετὰ
μέλιτος ἐγχει. ἄλλο πρὸς
τὸ αὐτό. ἡπαρ τραγίον ὀ-
πίσας, τὸν ἐκ τῆς ὀπίη-
σεως ἰχώρα συνάραγε, καὶ
ἔτως ἐγχει αὐτὸς. αὐτὸ
δὲ τὸ ἡπαρ ἐοθίην δίδε, ἔ-
τὸν ἀτμὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς
ὀπίσμεν κέλευε ἀνεωγό-
σι δέχεσθαι.

Nitro ex aqua fluvia
li trito vtitur. Aliud. Fel
hirci ex melle illinito.
Aliud ad idem. Iecoris
hircini saniem quæ dum
assatur, effluit, colligi-
to, atq; hæc eos oblini-
to. Idem autem iecur
comedendum dato, &
vaporem eius, dum as-
satur oculis apertis ex-
cipere iubeto.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΒΑΥΑΙΛΕΥ,

νόματ.

Κεφ. ξγ'.

AD TINGENDAS

albugines.

Cap. LXVIII.

Χαλκάνθη δραχμ. δ'.
ἀκαάνθης αἰγυπίας, κηκί-

Atramenti sutorij
drachmæ quatuor, spi-
næ Aegyptiæ, gallæ, si-
f gulo.

δ' αἰὰ δραχμ. δ'. ὕδατι
ἀναλαβὼν ζεῶ.

gulorum drachmę qua-
tuor, aqua exceptis uti-
tor.

ΠΡΟΣ ΣΤΑΦΥΛΩ
μηκν.
κιφ. ξβ'.

AD STAPHYLO-
mata.
Cap. LXIX.

Χαλκίτεως, κρόκος, αἰὰ
δραχ. α'. μέλιτος δραχμ.
ε'. ὕδατι τὸ ἄρκυν.

Chalcitidis, croci, sin-
gulorum drachma, mel-
lis drachmę quinque, a-
quę quantum satis est.

ΚΟΛΛΟΥΡΙΟΝ ΤΟ ΔΙ-
ἀρρόδον ποιεῖν πρὸς ὑποπύον-
τα ὀφθαλμούς, καὶ σταφυλώματα,
καὶ σφακελισσάσας ὀφθαλ-
μούς.

COLLYRIVM DIA-
rhodon, oculis purulentis,
staphylomatis, lippitudini-
bus, in sphacelum dege-
nerantibus, utile.

Ἐπὶ μὲν τῶν σταφυλω-
μάτων μετὰ γάλακτι,
ἔπὶ δὲ τῶν ἄλλων μετὰ ὕδατος.
καδμίας κεκαυμένης, καὶ
πεπλυμένης δραχμ. ἡ.
χαλκὸς κεκαυμένος δραχ.
δ'. ῥόδων ξηρῶν δραχ. δ'.
ὀπίς θηβαίος δραχ. β'. κρό-
κος κίλικος δραχ. δ'. ἐν
ἄλλω δραχ. α'. λίθος χιτῶν
δραχ. β'. κόμμεως δραχ.

In staphylomatis qui-
dem ex lacte, in alijs au-
tem ex ouo, cadmię cō-
bustę & elotę drach-
mę octo, gr̄is vsti drach-
mę quatuor, rosarum
ficcarum par pondus,
opi Thebani drachmę
duę, croci siculi drach-
mę quatuor, (alibi legi-
tur drachma tantum)
lapidis scissilis drach-
mę

Ε' οἶνω ἀθαλάσῳ, ἢ πα-
 ρίτῃ ἀναλάμβανε. πρὸς
 πτερύγια ἢ συκώσις. χαλ-
 καίνθ, ἄλος ἀμμωνιακῆ
 κόμμεως ἴσα, ὅξυ λεῖώσας,
 ποίει κολύτριον, Ε' χρῶ.

aceto laxuigata, in collyrium redigito & vtor.

ΠΕΡΙ ΑΝΘΡΑΚΩΣΕΩΣ, DE CARBUNCV

καὶ καρκινωμάτων.

Κεφ. Δ'.

lo est carcinomate.

Cap. LXX.

Τὸ καρκίνωμα πάθος
 ἐστὶ τῆς κεραιοειδὸς, ἔχων
 ὀδυώας σφοδράς. τῆτο δὲ
 τῶν ἀνιάτων ἐστὶ τὸ πά-
 θος. τέττες δὲ περιᾶν, Ε'
 καταπλάσσειν ἀλδύρω ὀ-
 ροδίνῳ ἐν μελικράτῳ, ἢ
 κρίνῃ ρίζαν λεῖαν σὺ μέ-
 λιτι, Ε' γάλα ἐνσάζειν τὸν
 ὀφθαλμὸν. εἰ δὲ νέμεται
 τὰ ἔλκη, φακῶ κατὰ-
 πλάσσει μετὰ μέλιτι. ἢ
 ἐλαίας φύλλα ἐφθὰ, ἢ ἡ-
 δύοσμος ἐν οἶνῳ ἐψημέ-
 νος σὺ μέλιτι κατὰ-

Carcinoma tunicae
 ceratoidis affectus est,
 quem vehementes do-
 lores comitantur, & o-
 mnino est ex uitis quae
 sanationem non recipi-
 unt. His itaq; fomenta
 adhibere, & farinam ex
 mulsa decoctam obdu-
 cere instar cataplasma-
 tis oportet, vel lilij radi-
 cem cum melle tritam,
 & lac instillare oculo.
 Si uero vlcera serpunt,
 lenticula cum melle, uel
 folijs oleae decoctis, uel
 malicorio in vino co-
 cto

f ij

cto

πλασσε. καθαρεῖ δὲ γινο-
 μένους τοῦ ἔλκους, κατὰ-
 πλασσε κροκτοῖς ὡάν ὁ-
 πῶν μετὰ κρόκον ἔ μέλι-
 τῷ. πρὸς δὲ τοῦ ἐν τῷ
 βλεφάρῳ αἰθέρακα, ἐστὶ
 δὲ ἔλκος ἐπὶ ὀδυνὸν ἐσχά-
 ραν ἔχων μέλαιναν, τα-
 φιδά λειώσας, ἔ κερμα-
 νον χλωρὸν τὸ ἴσον ὀπιτί-
 θαι, ἢ φακῶ σιῶ μέλιτι, ἢ
 ἀνισογλώσσου χυλὸν, ἢ τὰ
 φυλάσσω μέλιτι, ἢ χυ-
 λὸν πολυγόνου, ἢ ἀνδράχ-
 νου.

ΠΕΡΙ ΑΜΑΥΡΩΣΕΩΣ,
 καὶ ἀμβλυωπίας.

Κεφ. Δε.

Ἡ μὲν ἀμαύρωσις παν-
 τελής ἐστὶ τῶ ὁρᾶν παρεμ-
 ποδισμὸς, χωρὶς τινὸς φα-
 νεροῦ πάθους, ἢ ὅτι ἀμβλυω-
 πία ἀμυδρότης τῶ ὁρᾶν.

cto cum melle ad cata-
 plasmatis modum uti-
 tor, repurgato vero vl-
 cere, ouorum affatorū
 lutca cum croco et mel-
 le ad cataplasomatis for-
 mam applicato. Ad pal-
 pebrarum uero carbun-
 culos (vltus autem est
 dolorosus, & crustam
 habens nigram) vuam
 tritam & coriandri se-
 men viride pari ponde-
 re imposito, vel lenticu-
 lam cum melle, vel plan-
 taginis succū, vel folia
 cū melle, uel polygoni
 succū, vel portulacam.

DE OBSCVRITA-
 te & hebetudine seu offu-
 scatione oculorum.

Cap. LXXI.

Obscuritas (quam
 ἀμαύρωσις græci vocāt)
 perfectum est videndi
 impedimentum, absq;
 manifesto affectu, quē
 admodū ἀμβλυωπία vi-
 sus

Ἐ δὲ τῶν τῶν καν-
θῶν κενῶσαι αἷματ', Ἐ
βδέλλας ἐμβαλεῖν καὶ τοῦ
κροτάφου. Ἐ τὴν γαστέρα
κενῶσαι διὰ τῆς ἱερᾶς ῥι-
φου, Ἐ παρμοῖς γρησέον, Ἐ
ἐμέτοις, καὶ ὑπαλείφειν
τοῖς ὀφθαλμοῖς, πρῶτον
μέλιτι Ἐ ἐλαίῳ παλαιῷ,
ἴσον. ἄλλο. ἐπὶ τῇ τῇ συνθέ-
τῳ τῷ τῷ. κρόκος δραχ. β'.
χολῆς υἰάνης δραχ. β'. πε-
πέρεως καὶ πῆ'. μαράθρου
χυλῆ ἀλὸς ἀμμωνιακοῦ
δραχ. α'. μέλιτ' δραχ.
β'. λειώσαις ἀπόθου, καὶ ἔγ-
ρηε ἀποσπορῆζων θά-
λασσαν θερμῇ.

drachmæ duæ, hæc trita reponito, & illinito, prius
tamen spongiam in marinam calidam demergens.

ΠΕΡΙ ΓΛΑΥΚΩΜΑΤΟΣ DE GLAUCOMA-

καὶ ὑποχύματ'.

Κεφ. Δβ'.

te & suffusione.

Cap. LXXII.

Τὸ γλαύκωμα ἔκρυ-
σταλλοειδὲς ὑγρὸ πάθ' ἔ-
στιν, ὑπὸ ψυχρότητ'.

Glaucoma seu glau-
cedo uitium est humo-
ris, qui à similitudine
f in crytalli

μεταβαλομένου ὅτι τὸ
 γλαυκόν. τὰ δὲ ὑποχύ-
 ματα, ὑγρὰ παρέγχυσις,
 πηγνυμένα μεταξὺ τῶν ῥα-
 γοειδῶν, καὶ κρυσταλλοειδῶν.
 τὰς τὰς δὲ φλεβοτομεῖν, καὶ
 καθαίρειν, καὶ σικυᾶν, καὶ ὑ-
 δροποτεῖν, καὶ ἀποφλεγμα-
 τίζειν. ὅσοι δὲ ἀπὸ σωμα-
 τος ἐκτὶν ὁ κακοχυμίας,
 ἢ χολωδεσέρων ἀτμῶν ἀ-
 ναδιδόμενων βλέπωσιν,
 οἷον κωνώπια, καὶ ὅσα ὑπο-
 χεοῖμοι ὁρῶσι, τὴν πι-
 κρὰν δώσωμι, καὶ ἀπὸ
 ταύτης καθαίρωμι. ἐν δὲ
 τοῖς ὀφθαλμοῖς χρησέον
 τὸ μὲν πρῶτον μέλιτι καὶ
 ἐλαίῳ σὺν μαράθρω χυ-
 λῶ. ὑστερον ἢ τῆς τοῖς. σαγα-
 πῆν δραχ. β'. ὅπῃ κυρη-
 ναϊκῶν, ἐλλεβορῶν λουκῶν ἀ-
 νὰ δραχ. γ'. μελιτος λειώ-
 σαις ὅτι χρεῖ. ἄλλο. καυκα-
 λίδων χυλὸν, χαμμηδρίαν,
 κερωνοπόδιον, ἐκάστη ἴσον
 σὺν χυλῶν ξηραίας, ποῖον

crystalli κρυσταλλοειδῆς di-
 citur, cum ob frigidita-
 tem in glaucum colorē
 transit. Hypochymata
 vero humoris affusio,
 qui inter tunicas rha-
 goidē & crystalloidem
 suffocatur. His itaq; san-
 guis mittendus, cucur-
 bitulæ sine ferro admo-
 uendæ, & aqua potui-
 danda, & medicamen-
 ta quæ pituitam per os
 eliciunt, exhibenda e-
 runt. Quibus uero ceu
 culices oculis obuersa-
 ri uidentur ex quadam
 humorū prauitate, uel
 biliofioribus uaporib;,
 sursum à ventriculo ela-
 tis, his pieram exhibe-
 bimus, & cum illa pur-
 gabimus. In oculis autē
 primum melle & oleo,
 cum fœniculi succo u-
 tendum, tandem uero
 his quæ sequuntur. Sa-
 gapeni drachmæ duæ,
 liquoris cyrenaici, uera-
 tri albi singulorū drach-
 mæ

καλλύματα, καὶ χρω.

linuntur. Aliud. Succī caucalidis, triffaginis, coronopī singulorum æquas portiones, exiccatas in collyria redigito & vtor.

ΠΕΡΙ ΥΠΩΠΙΩΝ.

Κεφ. Δγ'.

Υπώπιά ἐστι τὰ πελιδνώματα ὑπὸ τῷ ὀφθαλμῷ, ὅταν μελαίνεται τὸ κάτω βλέφαρον. συμβαίνει ἢ τῷτο μᾶλλον γυναιξίν. ῥάφανον λειώσας, κατὰ πλάσσει, ἀφαιρεῖς δ' αὐτὸν ὅταν ἄρξηται δάκνειν. ἢ πρὸς νεαλὸς καταπλάσσει μύρον. ἢ ὑσώπον, κόμη λεία, ἢ κηρωτὴ μὲν ἀψίνθιον, καὶ λιθάργυρον ἴσα μετὰ μέλιτι. ἢ λεάνας χρίει, ἢ σίνηπι μετὰ κηρωτῆς ὀπιίθει, ἢ κύμινον, ῥάκει ἐνδύσας εἰς ὄξος ζεστόν ἀποδάπλων πυρίαι, ἢ ἀψίνθιον, καὶ λίβανον, ἴσα μετὰ ῥοδίνης κηρωτῆς, ἢ

DE SVGGILLATIONE. Cap. LX XIII.

Suggillatio est, cum liuor sub oculo apparet, et inferior palpebra denigratur, mulieribus autem magis solet accidere. Raphanus tritus impositus, auferes autē ipsum cum mordere inceperit, caseus autem recens eodem modo adhibitus, uel hyssopī comatrita utere, uel ceratum cum absynthio in puluerem redactum, imponito. Aliud. Absynthii, lithargyri pares portiones ex melle tritas illinito, aut sinapi cum cerato applicato, aut cum minum linteo alligatū in feruenti aceto tinctū pro fomento adhibeto.

f iij

Aut

ἡ δ' ὁσμὸν καὶ λιθάργυρον
ἴσα ἵπτιθαι, ἐφ' ὧν δὲ αἵ-
ματῶδες ἐστίν, ἢ ὑπόξαν-
θῃ ἢ χροῖα καλὰ πλάσσει
σαφιδας. χωρὶς τῶν γι-
γάρων, σὺν ἀψινθίῳ, ὕσ-
σώπῳ, ἢ ὀριγάνῳ, ἢ βολ-
βόν μετὰ μέλιτι, ἢ κυ-
κλάμινον λεῖον.

Aut absynthij & thuris
par pondus, cum cera-
to osaceo, aut mente et
argēti spumæ pares por-
tiones imponito, in qui-
bus uero sanguinolentus
uel subflauus color
apparet, uuas passas in-
ducito, absq; acinis, cū
absynthio, hyssopo, ori-
gano, uel bulbum cum melle, vel cyclamen tritum.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ

ὡσὶ παθῶν.

κεφ. ΔΔ'.

DE AVRIVM

morbis.

Cap. LXXIII.

Ἡ ἀκοὴ πολλοῖς ἔστι ποι-
κίλοις ὑποκείται νοσήμα-
σι. ἔστι δὲ διὰ ψυχρὰν πολ-
λάκις, ἔστι θερμὴν δυσκρα-
σίαν, ἔστι τε καὶ δι' ἐμ-
φραξίν, καὶ χρωῶν χυμῶν,
ἔστι διὰ πνεῦμα φουσῶδες,
φλεγμονὴν ἐξωθεν, ἢ ἐν-
δοθεν συστάσαν τὴν πόρον,
καὶ δι' ὑπὲρβολὴν θερμότη-
τος αἵματι, καὶ χολώδεσσι, ἔστι δὲ
ἄλλας αἰτίας πάντων πολ-
λὰς, περὶ ὧν ἀπάντων λεχ-

Auditus sensus et mul-
tis & uarijs morbis ob-
noxius est. Sæpe enim
ex frigida & calida in-
temperie, interdum ob-
structione, à uiscidis hu-
moribus & spiritu fla-
tuofo, uel inflammatione
externa uel interna
meatus auditorij, uel af-
fluxu sanguinis calidi
& biliosi, et ex alijs mul-
tis causis, de quibus o-
mnibus, adhibitis debi-
tis

θήσεται, μετὰ τῶν προσηκόντων διορσμών. ἀρξώμεθα πίνω ἀπὸ τῆς ὀδυώης πρότερον, ἐπειδὴ ἡ μάλιστα τὸ σύμπλωμα τῶ το πρὸς θερμότητα ἐπείγει τὴν τέχνην.

ΠΕΡΙ ΟΔΥΝΗΣ ΩΤΟΣ

διὰ ψύξιν.

Κεφ. Δε΄.

Διὰ ψύξιν γίνεται ὀδύνη ἢ ἰσχυρία ἢ ἐκ τῆς ψύξεως τοῦ ἀέρος, ἢ διαίτης ψυχρᾶς. ἔστι δὲ βάθους αἰσθάνονται τῆς ὀδυώης, χωρὶς βάρους, ἢ τάσεως, ἢ πυρώσεως. καὶ δεῖ τοῖς θερμαίνεσθαι ἰσχυρᾶ, ἐλαίῳ πηγαίνῳ θερμῷ, ἢ ναρδίνῳ, ἢ δαφνίνῳ, ἢ πεπέρεω, ἢ καστορίῳ, ἢ ὀποδαλσάμῳ, εἰς τὸν ἀκυστικὸν ἐνστάζεσθαι πόρον. καὶ τὸ ἔλαιον δὲ ἐν ᾧ ἔστι ψῆ) σκόροdon, ἢ κρόμμυον ἐνστάζεσθαι ὡς φελεῖ.

vel cepa bullierit, instillatum proficit.

tis distinctionibus, dicetur, laborat. Itaque à doloribus primum auspicabimur, cū hoc symptoma præceptis artis auxilium desideret.

DE DOLORE AV-

ris ex frigidityte.

Cap. LXXV.

Dolor aurium ex frigidityte, fit vel ob aërē frigidum, vel victus rationem frigidam. Dorem vero sentiunt altē, citra gravitatem tamē, vel tensionem aut ardoris sensum. Curare itaque oportet tales medicamentis quæ calefaciunt, nempe oleo rutaceo calido, vel nardino, vel laurino, aut piper vel castorum, aut balsami liquorem in meatum auditorium instillare, oleum etiā in quo allium

f v

DE

ΠΕΡΙ ΤΟΥΣ ΔΙΑ ΘΕΡ-
μὴν δυσπρασίαν ὀδυνομένους
τὸ 88. Κεφ. Δτ'.

DE DOLORE AV-
ris ex calida intemperie.
Cap. LXXVI.

Πρὸς τὴν Διὰ θερμὴν
δυσπρασίαν γινομένην ὀ-
δυνίαν, ἐφ' ἧς ζέσεως πι-
νὸς, ἢ βάρους χωρὶς, ἢ τά-
σεως αἰσθάνον, τό, τε λου-
κὸν ἐνστάζων τῷ ὡσ, ἢ γά-
λα γυναικῆον σιῶ ὀπίω,
ἢ χυλὸς σιδηρίτιδος σιῶ
ροδίνω, ἢ ὀξυρόδινον, ἢ χυ-
λὸν σπύρχιν, ἢ κερμανῶ, ἢ
ἀσφοδέλιν σιῶ ὀλίγω ρο-
δίνω, καὶ ἀμυγδαλινὸν ἐ-
λαιον, ἢ μανδραγόρος χυ-
λὸν, ἢ γὰρ ἔψημα σιῶ ὀ-
πίω ὀλίγω.

Ad dolorem vero qui
ex calida intemperie o-
ritur, in quo feruorem
quendam sine grauita-
te & tensione sentiunt,
oui album instillare o-
portet, aut muliebre
lac cum opio, uel succo
sideritidis, cū rosaceo,
aut oxyrhodinū uel so-
lani succum uel corian-
dri, uel hastulæ regie cū
rosacei momento, uel
oleum amygdalarum,
uel mandragoræ succū,
uel decoctum cum mo-
dico opio.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑ ΠΛΗ-
θος ὀδυνοῦς.
Κεφ. Δζ'.

DE DOLORE EX
repletione contracto.
Cap. LXXVII.

Τὴν δὲ Διὰ παχῆς ἔ-
γλίσχρους χυμὸς ὀδυνίαν
γνωσώμεθα, ἐκ τε τῷ τῆς

Dolorem igitur qui
ex crassis & glutinosis
succis ortus est, depræ-
hendemus è capitis &
auris

κεφαλῆς, καὶ τῆς ἀκοῆς
 βάρος: εἰν δὲ χωρὶς βά-
 ρος ἡ Διάτασις μόνη τῆς
 ἀκοῆς ἐστὶ, πνεῦμα Φυσῶ-
 δες σὺν ἔχον διέξοδον δη-
 λοῖ. χρῆσθαι ἔν ἐπ' ἀμφο-
 τερά τοις ἐκφράττουσιν,
 οἷον ἐστὶ τὸ ἀφρόνιτρον σιῶ
 ὀξυμέλιτι, ἢ ἡ περὶ βαλεῖα
 χολῆ σιῶ ἐλαίῳ ἀμυγδα-
 λίνῳ, ἢ ὁ τῷ πρᾶττι, καὶ ὁ
 τῷ κρομμύτι χυλὸς χλια-
 ρὸς μετὰ μέλιτι. ἢ ἰσχυρό-
 τερά δὲ τῶν ἐστίν, ὅ, τε τῷ
 δρακοντίῳ χυλὸς, ἢ ἄρξ,
 ἢ βρυωνίας. ἄλλο. ὀρίανον
 τρίψας μετὰ μέλιτι, ἢ
 ἢ γάλακτι γυναικείῳ,
 ἐγχυμάτιζε. ἄλλο. χολῶ
 αἰγείαν μετὰ πρᾶττι χυ-
 λῷ πρὸς τὰς σφοδροῖας
 ἐμφράξεις προσφέρει.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΑΝΕΥ ΟΔΥ.

νης ἐμφράξεις.

Κεφ. Δη'.

Ελκεδὼρ λδκδ δραχ.

auris gravitate. Quod
 si citra gravitatem di-
 stentio sola aurem di-
 uexet, spiritum flatuo-
 sum qui non habet exi-
 tum indicat. In ambo-
 bus itaq; utendum est
 medicamentis de ob-
 struentibus, quale est
 nitri spuma, cum aceto
 mulso, uel ouillum fel
 cum oleo amygdalarū,
 porriq; & cepæ succus
 tepidus cum melle, va-
 lidior porro his est dra-
 cunculi succus, ari item
 & bryoniae. Aliud. Ori-
 ganum cum melle et la-
 cte tritum muliebri, in-
 fundito. Aliud. Fel ca-
 prillum cum porri suc-
 co, ad vehementiores
 obstructions admoue-
 tur.

AD OBSTRVCTIO-
 nes sine dolore.

Cap. LXXVIII.

Veratri albi drach-
 mæ

β'. νίτρε δραχ. γ'. κρόκος
 δραχ. γ'. ποίει τροχίσκους,
 ἐν ὧν λειώσας, καὶ πρὸς
 τὰς αὐτὰς ὀδυώης ἐμφρά-
 ξεις, καὶ πρὸς βαρυκαίαν.
 ἄλλο. ἐλεβορέ μελανθ
 ρίζην μετ' ὧν, καὶ μέλι-
 τος λήψας, ἐν σαζέχλια-
 ρον. ἄλλο. εἰς χολὴν βωὸς
 κρόκον βρέξας, καὶ λειώ-
 σας, ἐντίθει εἰς τὸ ὕδρ. ἄλλο.
 χολὴν βοῖαν, ἢ περδά-
 τας, ἐν σαζέ αἰγὸς ὕδρον ἐγ-
 χυμάπζε.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑ ΦΛΕΓ-
 μονίᾳ ὀδυώσης ὥτος.

Κεφ. Δθ'.

Ἐπὶ δὲ βάρους ἐν ὠ-
 τᾷ, μετὰ θερμότητος
 ἐν ὀδυώῃ σφυγματώδους
 αἰσθάνονται, καὶ πυρετῆ-
 σιν, φλεγμονὴν ὑπονο-
 τέον. Ἐν δὲ ταύταις φλεβο-
 τομίᾳ, ἐν σκυᾶν, καὶ πυρετῶν
 συχνῶς ἐλαίῳ γλυκεῖ θερ-

mae dug, nitri drachmae
 sex, croci drachmę tres,
 læuigata in pastillos ex
 aceto redigito, ac vitior
 ad obstructions, quę
 sunt sine dolore item in
 his qui grauiter audiūt.
 Aliud. Veratri nigri ra-
 dicem ex aceto, & mel-
 le læuigatam instillato
 tepidam. Aliud. Cro-
 cum felle taurino imbu-
 tum, læuigatumq; auri
 imposito. Aliud. Fel bu-
 bulum aut ouillum in-
 stillato, aut caprę vri-
 nam infundito.

DE DOLORE EX
 inflammatione oborto.

Cap. LXXIX.

At si grauitatem, di-
 stentionem, cum calore
 & dolore pulsatili sen-
 tiunt, aut etiā febre cor-
 ripiuntur, inflammatio-
 nem suspicari & sangui-
 nem mittere, & cucur-
 bitulas admouere et au-
 rem adhibito specillo
 oleo

μῶν ἀμυλοτριβῶν, καὶ
μαλλίς ἔσωφεν, ἔνσταζε δὲ
ἔσωφεν τὸ ὠτὸς χλωὸς σέ-
αρ, ἢ τὸ τ' ἀλώπεκον, ἢ ὀ-
πιον, ἢ κασόριον, μὴ γυ-
ναικίς γάλακτος, ἢ ἔφε-
μα μετὰ ὀπίς, ἢ λύκιον, καὶ
ὀπιον ἰσα μὲν ἐφήματ' ἔ-
νσταζε. ἄλλο γάλα γυναι-
κείον, κολοκινθίδης ξυσμά-
των χυλὸν.

ΠΡΟΣ ΩΤΑ ΠΥΡΡΟ.
ἔντα. κεφ. τ'.

Οινόμελι δι' ἐργαλείς
ἐγκλυζε, σκερίαν σιδήρε-
σιν ὅξει λειώσας, εἰς χρο-
νον ἔνσταζε, ἢ συπληρίαν μετ'
οἶνον αὐστηρόν, ἢ μίσου καύ-
σας ἐν χύτρᾳ, ἢ λειώσας,
ἐμφύσα, ἢ κεδρίαν σινὲ μέ-
λι, ἐγχέει, ἢ σμύρναν τρο-
γλωδιτῶν, σινὲ οἶνω λειώ-
σας, ἐγχέει, ἢ ἐλαίᾳς φύλ-
λων τὸν χυλὸν σινὲ μέλι-
τι ἐγχυμάζει, ἢ ἀλόω
σινὲ οἶνω λειώσας, ἔνσταζε,

oleo dulci calido fove-
re oportet. Extra uero
aurem anserinus adeps
vulpinusue, aut opium
feu castorium cum la-
cte muliebri, uel sapa,
feu uinum dulce cum o-
pio, uel lycij & opi par-
pondus cum sapa instil-
latur. Aliud. Lac mulie-
bre, colocinthidis ra-
mentorum succus.

AD AVRES PY-
rulentas.

Cap. LXXX.

Mulsum per auricu-
larium clysterem inij-
cito, recrementum ferri
ex aceto lauigatum,
per aliquod dierum
spacium instillato, aut
alumen cum uino au-
stero, uel mysi crema-
tum in olla, tritum-
que in sufflato, uel ce-
driam cum melle inun-
gito, aut myrrham tro-
glodyticam, cum uino
in

κλύζει ἢ πρόπρον δι' ἔργα-
λαίς τὸ ὄς, ἀφέψημα φα-
κῆς, ἢ ῥόδων, ἢ οἰνόμελι.

in puluerem redactam
infundito, uel deæ folio-
rum succum cum melle
instillato, uel aloen ex
vino tritam, prius tamen per clysterē auricularium
aures decocto lenticulæ, rosarum uel mulsi eluito.

ΠΡΟΣ ὩΤΑ ΡΥΠΟΝ

ἔχοντα.

Κεφ. πα'.

DE AVRIBVS SOR-

dibus repletis.

Cap. LXXXI.

Νίτρον σιῶ ὄξει καὶ ῥο-
δίνῳ ὀπίσσει. κάρδαμον,
καὶ νίτρον βραχὺ μὲν ἰσά-
δων, χωρὶς τῶν κεγχρεα-
μίδων σιωλειώσις, ἐντίθει
τῇ ἀκοῇ, καὶ κόμιζε διὰ
τρεῖς ἡμερῶν, ἀγὰρ ῥύ-
πον πολλῶν.

Nitrum cum aceto et
rosaceo instillato, car-
damomum & nitri pau-
lum cū aridis ficubus,
granis exemptis, quæ
græci κεγχράμιδας appel-
lāt, excepta, auri immit-
tito, & tribus diebus
ferto, multas enim for-
des educit.

ΠΡΟΣ ΑΙΜΟΡΡΑΓΟΥΝΤΑ

ῥα ὦτα.

Κεφ. παβ'.

AD AVRES CRVO-

rem fundentes.

Cap. LXXXII.

Εγκλύζει μὲν κρίνα ἀ-
φέψημα, ἢ ῥόδων, ἢ μυρ-
σίνης, ἔνσταζε δὲ εἰς τὸ ὄς
πολυγόνου χυλὸν σιῶ ὀλί-

Aurem lentisci, uel
rosarum, uel myrrhi de-
cocto eluito, & herbæ
sanguinalis (quam πο-
λύγονον

γω ὄξει, ἢ λύκιον, ἢ ἀκα-
κίαν, ἢ ἀμόργιν, ἢ πρᾶσ-
χυλόν. ἄλλο. βάτῃ, κηκί-
δων ὄξει ἐψηθέντων τὸν
χυλὸν ἐγχυμάπζε, ἢ χυ-
λὸν περικιάδος χλιαίας,
ἐγχει.

λύγονον Græci uocant)
succum cum pauco ace-
to instillato, uel lyciū,
uel acaciam, uel amur-
cam uel porri succum.
Aliud. Rubi, gallarum
in aceto decoctarū suc-
cū infundito, uel succū
herbæ perdicij tepidū.

ΠΡΟΣ ΒΑΡΗΚΟΙΑΝ, ΚΑΙ

πῶνον, σιῶθετον βοή-

θημα.

Κεφ. τῷ γ'.

AD GRAVEM AV-
ditum & dolores remedi-
um compositum.

Cap. LXXXIII.

Σμύρνης δραχ. α'. λι-
βαίνε δραχ. γ'. ἀμυγδά-
λων πικρῶν κεκαθαρμέ-
νων. κ'. ἀφρονίτες δραχμ.
α'. κρόκος δραχμ. δ'. ὀπίς
δραχμ. γ'. χαλκίτεως
δραχ. β'. ἢ χαλβαίνης, μὲν
ἀμυγδάλων λήψας καὶ
ιδίαν, ἀναλάμβανε ὄξει
συνὸ τοῖς λοιποῖς, ἡρῶ δὲ πρὸς
μὲν περὶ οὐδυνίας συνὸ ῥο-
δίνῳ, δὲ δυσηθείας
συνὸ ὄξει. ὡπκὸν αἰῶδυν-

Myrrhæ drachma,
thuris drachmæ tres, a-
mygdalæ amaræ detra-
cto cortice, viginti, spu-
mæ nitri drachma, cro-
ci drachmæ quatuor, o-
pij drachmæ tres, chalci-
tidis uel galbani drach-
mæ duæ, singula per se
aceto excepta, & cum
reliquis deinde, in dolo-
ribus quidem rosaceo,
in difficultate uero au-
ditus, cum aceto utitor.
Auriculare anodynum,

fi

τον, συνεχῶς ἐγχυμαλίζο-
 μενον, ἐφ' ὧν ἂν ᾖ φλεγ-
 μονή, ἢ θλάταις παρῇ, ἢ
 σφοδραὶ ὡσιν αἱ ὀδυῖαι.
 Στέατ' ὅχι μὲν, ἢ ἔρνι-
 θίς δραχ. γ'. ὀπίς, σμύρ-
 νης, κρόκε, αἰῶν δραχ. β'.
 θάρρων ζεῶν. πάντα ἐς κα-
 λὸν ἄλλο πρὸς τὰς μὴ πά-
 νυ ζέουσας φλεγμονὰς. Βύ-
 τυρον, μέλι, ὑσώπον, ἴσσι
 ἐξ ἀπάντων χλίσαντας, ἐν-
 σταζε. ποιῇ καὶ πρὸς τὰ ῥυ-
 παρὰ ἔλκη, ἢ φλεγμαι-
 νοντα. πρὸς δὲ τὰς ὑπό-
 πληγῆς, καὶ ῥόδιατ' ὅχι
 φλεγμονὰς βύτυρον πρὸς
 φατον διεῖς, ἐνσταζε. ἄλλο.
 σέαρ χλωρὸς, ἢ γάλα γυν-
 ναικίον διεῖς, ἐνσταζε. ἄλ-
 λο. ψίλλιον τρίψας, μεθ'
 ὕδατ' ὅχι κατὰ πλάσσει.
 ἄλλο. ψιμνίθιον, κρόκε χυ-
 λὸν, ἢ σκύχνον μίξας πρὸς
 ῥίζαις. ἄλλο. φακὺ ἐψή-
 σας, μετὰ ψυχῶν κατὰ
 πλάσσει, ἐφ' ὧν ἂν ᾖ ἔλκη ὅχι

si frequenter infundatur, ubi & inflammatio
 & distētio urget, & ve-
 hementes admodū do-
 lores infestant. Adipis
 anserini aut gallinacei
 drachmæ sex, opij, myr-
 rhæ, croci, singulorum
 drachmæ duæ, cum fi-
 ducia utitur, valde bo-
 num est. Aliud ad inflā-
 mationes non admodū
 feruentes. Butyrū, mel,
 hyssopum, pari portio-
 ne, omnia tepida instil-
 lato, valet etiam ad for-
 dida ulcera, & inflam-
 matione obsessa. Ad in-
 flammationes uero ex
 ictu & fluxione ortas,
 butyrum recens liqua-
 tum instillato, vel anse-
 rinum adipem & lac
 muliebri soluta. Aliud.
 Psillium tritū ex aqua
 inducito. Aliud. Ceru-
 sam, coriandri succum,
 aut solanum mixta in-
 ungito. Aliud. Lenticu-
 lam coctam cum mica
 panis

ἐς μετὰ φλεγμονῆς. panis obducito, in quibus etiam vlcus est cum inflammatione.

ΠΡΟΣ ΩΤΩΝ ΕΛ-

κώσεις.

Κεφ. πδ'.

AD AVRIVM VLA-

cera.

Cap. LXXVIII.

Γλαύκιον, λύκιον, καὶ
μηκάνιον τρίψας μὲν μέ-
λιτ' ὀπίσθαι. τὸ τοῦ
τὰς μετὰ φλεγμονῆς ἐλ-
κώσεις παρηγορεῖ.

Glaucium, lycium et
meconium, quod est pa-
paueris lachryma, trita
ex melle imposito. Idē
& ulcera cum inflam-
matione mitigat.

ΠΡΟΣ ΩΤΩΝ ΧΡΟΝΙΑ

ἔλκη.

Κεφ. πε'.

Κεδρία σὺν μέλιτι μι-
γείσας, ἔγχυσται ἐν μένῃ, κα-
λῶς πιεῖ. ἄλλο. ψιμύθιον
μετὰ μέλιτι καθαίρει
πάντα τὰ ῥυπαρά. ἄλλο.
λίθανωτον δις εἰς οἶνον, χεῖρ.
τὸ τοῦ σαρκοῦ.

AD DIVTVERNA

aurium ulcera.

Cap. LXXXV.

Cedria mellī mixta
inuncta que benè profi-
cit. Aliud. Cerussa cum
melle purgat ualdè for-
dida. Aliud. Thuris la-
chryma vino soluta vi-
titor, hoc etiam carnem
generat.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΑΝΥ ΡΥΠΑ-

ρά, καὶ νεμόμενα.

Κεφ. πς'.

Οἶνον καὶ ἔξρον ἀφθόρκα

AD VLCERA VAL-

de sordida et depascentia.

Cap. LXXXVI.

Vinum, urinam que

g

pueri

παιδος μίξας, μέλιτι ἐν-
 σαζε. ἄλλο. σανδαράχην
 λειώσας, ἔμειλιτι μίξας,
 ἐνσαζε, ἢ ἐλλίχνηιον ποιή-
 σας, ἔχρῃσας πάνυ κα-
 λῶς, ἐμβάλε εἰς τὸν πό-
 ρον, ποιῇ πάνυ καλῶς, ἔ-
 καθαίρει, ἔξηραίνει, ἀπ-
 λῆτε, ἔάνωδιωίης ποιῇ.
 θαρρῶν χρῶ. ἄλλο. Σκω-
 ρίαν λειοτριβήσας μετὰ
 ὄξος, ἔέψῃσας, ἡρέμα ἐν-
 σαζε εἰς τὸ ὄξος. ἄλλο. Στυ-
 πηρίαν χρῖν σὺν ὄξει
 λειοτριβήσας, ἕως ἂν γῆ
 πάχῃ μέλιτι, ἀνα-
 λάμβανε μὲν ἐρίξ τρυφε-
 ρῶν, ἔσταν ψυχθῇ, ἐντίθει
 ἐνδον τῶ ἀκαστικῶ πόρῳ.
 πρὸς τὰ καταγνώμματα τῶ
 ὠτῶν, καὶ θλάμματα ἐκ
 πλεονῶν. ἄρτε θερμοῦ τοῦ
 ἐντός μετὰ ὀλίγῳ μέλι-
 τος τρίψας θηπιθή. ἄλ-
 λο. σμύρναν τρίψας μετὰ
 οἶνον λεπτομερῶς, θηπιθή.

Myrrham cum vino tenuium partium trita illinito.

AD

pueri impuberis mellis
 mixta instillato. Aliud.
 Sandaracham in pulve-
 rem redactam, & cum
 melle permixtam instil-
 lato, uel ellychnium (ap-
 pellant autem ita funi-
 culum, qui in lucernis
 continetur) cōficito, &
 probè inunctū, in mea-
 tum auditorium immit-
 tito, optimè facit, pur-
 gat, siccatur, ad cicatricē
 ducit, & dolorē aufert,
 cum fiducia utitur. A-
 liud. Scoriam læuigatā
 ex aceto, coctamq; sen-
 sim auri instillato. A-
 liud. Alumen scissile ex
 aceto tritum, dum mel-
 lis crassitudinē habet,
 molli lana excipito, &
 cum refrixerit, in mea-
 tum auditorium impo-
 nito. Ad aures diruptas
 & contusas ex ictu, pa-
 nis calidi id quod intus
 est, cum pauco melle tri-
 tum imponito. Aliud.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΤΟΙΣ

ὡς σκώληκας.

κεφ. πζ'

AD AVRIV M

uermes.

Cap. LXXXVII.

Οξέλαιον ἐγχυμάπζε
 ἀλ' κλησῆρ, ἢ ἀψιν-
 θίς ἀφέψημα, ἢ κενταυ-
 ρίς, ἐνταζε δὲ ἐκ ἀπώ-
 ρεως φύλλων χυλόν, ἢ δ-
 ρόν ἀνθρώπου παλαφόν, ἢ
 ἐλέβορον λυκόν σὺν οἰ-
 νῷ, ἢ καλαμίνθης χυλόν,
 ἢ ρόδακινέας φύλλων χυ-
 λόν.

Oxelæum per clyste-
 rem infundito, aut ab-
 synthē decoctum, vel
 centaurij uel capparis
 foliorum succum instil-
 lato, uel urinam huma-
 nam veterē, uel album
 veratrum cum uino, uel
 calaminthæ succum, uel
 perfici foliorum suc-
 cum.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΜΠΙΡΤΩΝ

των ἐν τοῖς ὠσὶ.

κεφ. πη'

AD EA QVÆ IN

aures inciderunt.

Cap. LXXXVIII.

Ψύλλης μὲν ἐμπεσέσης
 ἔλαιον ἐγχεε. ἄλλα δὲ ὕ-
 να ἐμπεσόντα ἐρία εἰλή-
 σαι εἰς μελωρίδα, βάψον
 αὐτὸ τερεβινθίνη, ἢ κόμμι,
 ἐβαλὼν ἐνδοθεν ἀνάσπα.
 δεῖ δ' ἐλαιον πολλάκις
 ἐγχεῖν χλιαρόν, ἕτω γὰρ
 τόπων ἀφλεγμάτων γε-

Si pulex in aurem in-
 ciderit, oleum infundi-
 to, si aliquid aliud, spe-
 cillum lana inuolutum,
 in resina terebinthina,
 uel gummi intingito, &
 in aurem iniecito & exi-
 mito. Quare oleū quo-
 que tepidum frequen-
 ter infundere oportet.

g ἢ

Nam

νομένων, τὸ ἐγκείμενον ῥα
 δίως ἐξελδύσεται. εἰ δὲ συμ-
 βῇ τὸ ὕδωρ ἔμπεσῃν εἰς
 τὴν ἀκροῦ, ποίει τὰ ἐν
 ποδὶ τὰ κατὰ τὸ πᾶχος
 ἕως ἀλλεῖσθαι παρεγκλίνον-
 ται πρὸς αὐτό. ἐκκρίνε γὰρ
 ἔσταις ὀχρεῶς. ὅππασα-
 ται δὲ ἔσονται σόμα. ὅ
 ἐκμυζήθῃς πάντῃ τὸ ἐγ-
 κείμενον, καὶ διὰ καλὰ μὲν
 δε τὸ αὐτὸ γίνεται. μετὰ δὲ
 τὴν ἐκμύζησιν, καὶ ἔλαιον
 θερμὸν ἱερνόν, ἢ ἀμυγδά-
 λινὸν ἐνσταξε.

ΠΡΟΣ ΗΧΟΥΣ ΤΟΥΣ
 ἐν τοῖς ὦσι.
 κεφ. πθ'.

Οἱ ἦχοι φουσδῶν πιδ-
 μάτων εἰσὶν ἐξονοί, ἢ ἐν
 τῇ κεφαλῇ γενομένων, ἢ
 ἐκ τῆς σμάχης ἀναφερο-
 μένων. ἀψινθίς ἀφέψη-
 μα πηλίας, ὅζον, ἔρ-
 ο-

Nam hoc modo locis
 inflammatione libera-
 tis, id quod infidet, faci-
 le eximetur. Quod si a-
 quam auri incidere cō-
 tigerit, fac ut æger vno
 pede, qua auris affecta
 est, subsiliat, ad eam in-
 clinando, sic enim faci-
 le excernitur. Cæterum
 extrahit etiam id, quod
 ualde infixū est, si quis
 ore aurem exugat, id
 quod per arundinem
 quoq; fieri potest. Vbi
 uero exuxeris, etiam o-
 leum irinum, aut amyg-
 dalarum instillato.

AD AVRIVM SO-
 nitus.
 Cap. LXXXIX.

Aurium sonitus so-
 boles est flatuosorum
 spirituū, qui uel in ipso
 cerebro generantur, uel
 à uentriculo sursum ef-
 feruntur. Vbi igitur il-
 las absynthij decocto
 foueris,

διον ἔγχει. ὅτ' ἢ χρονίς
ἦχες ὅτ' ἀπὸ παχύτη-
τι, ἔν γλίσχρότητα χυμῶν
γινόμενης, ὅς' ὅτ' σιὴ μέ-
λιτι, ἔν νίτρον ἔνταζε. ἄλλο.
Ἄφ' ὀρεῖον μετὰ κυπρίνης
ἐλαίᾳ λειώσαι, ἔν θερμά-
νας, χροῖ. ποιῇ ἔν μάλισα
τῷ πρὸς ὅτ' χρονίς ἦ-
χες, καὶ σπασμοὺς. ἄλλο.
κύμινον ἔν πῆρανον, ἔν νί-
τρον σιὴ ῥοδίνῳ ἐλαίῳ ἔν
ὅς' ἐψήσαι, ἔγχει.

foueris, acetum cum ro-
faceo infundito Ad diu
turnos uero sonitus, ex
humorum crassicie &
uisciditate ortos, acetū
cum melle & nitro in-
stillabis. Aliud. Euphor-
bium oleo cyprino la-
uigatum & calefactum
in usum adhibeto. Idem
ualde etiam prodest, ad
inueteratos sonitus seu
fibilos. Aliud. Cyminū
et rutam et nitrum cum
oleo rosaceo & aceto
decocta infundito.

ΠΡΟΣ ΔΥΣΗΚΟΙΑΣ,

καὶ ἠωφώσεως.

Κεφ. 9.

AD GRAVEM AV-

ditum & surditatem.

Cap. XC.

Τὰς μὲν ἀπὸ χολώδη
χυμὸν ἀνάρροπον γρόμι-
νον σπασιστάμενας καθαίρειν
δεῖ ἀπὸ τῆς ἱερᾶς, καὶ ἀπο-
φλεγματίζειν, ἔν ἐρίοις
χρώμην, καὶ παρμικαῖς.
ἐντάζειν δὲ τὸ ὅς' αἶγος ὅ-
ρον, ἢ χολικὸν αἶγος, κατὰ

Cum ex bilioso hu-
more impetum ad supe-
riora capiente, accidit
surditas, Hiera imū uen-
trem purgare oportet,
& medicamentis, quæ
saluam per os educūt,
uti, et lanis mollibus &
ijs quæ sternutamenta
g iij mouent,

μόνας ἔνταζε, ἢ πῆγαίς
 χυλὸν σὺν μέλιτι, ἢ κασό-
 ριον σὺν ἐλαίῳ ἀνηθίνῳ, ἢ
 ῥαφαίς χυλὸν μετὰ ῥο-
 δίνῃ. ἄλλο κασόριον δραχ.
 β'. νίτρου, ἐλλεβορου λίκου
 αἰὰ δραχ. β'. σὺν ὀξυροδί-
 νῳ ἔνταζε. διὰ φλεγμα-
 τισμὸν ἢ τῶν τοις εἰσὶν ἀρι-
 στοί, οἵ τε διὰ τῆς ἀχραιο-
 φίδου συγκείμενοι, ἢ σι-
 νήπε, ἀνακαρκαρίζο-
 μνοι.

quæ ex herba pediculari, & sinapi sunt composita,
 si ex eis fiat gargarisatio.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΩΤΙΔΩΝ.
 κεφ. θ'.

Αἱ παρωτίδες πᾶσι
 εἰσὶ τῶν παρὰ τοῖς ὤσιν
 ἀδένων, τῶν ὑλῶν ἔχουσι
 ποτὲ μὲν, ἀπὸ τῆς κεφα-
 λῆς σφινωθέντων ἐν αὐ-
 τῇ χυμῶν, ποτὲ δὲ ἀπὸ τῆς
 ὅλης σώματος, ὡς ἐν ταῖς
 κρίσεσι τῶν νοσημάτων. ταύ-

movent. In aurem vero
 urinam, vel fel capri-
 num, seorsim & per se
 quodlibet instillare, uel
 rutæ succum cum mel-
 le, uel castorium cum
 oleo anethino, uel ra-
 phani succum cum ro-
 faceo. Aliud. Castorij
 drachmæ duæ, nitri, ve-
 ratri albi singulorū totī
 dem, cum oxorrhodino
 instillantur. Ex saliuam
 porro ducentibus me-
 dicamentis, optima sunt,

DE PAROTIDIBUS.
 Cap. XCI.

Parotis uicium est
 glandularum, quæ sunt
 iuxta aures, materiam
 habens alias à capite,
 humoribus nimirū in
 ipso impactis, alias ue-
 ro à toto corpore, quæ
 admodum in morborū
 iudicationibus. His ca-
 taplas

Ἰατρὸς δὲ καταπλάττειν, τὸ
 ἀλά κριθίνης ἀλά λίνου, ἔλαι-
 οῦ ἀλά τῆλιν, ἔλαι-
 οῦ ἀλά ρίζης, σὺν μελικρά-
 τω ἐψόμην, καὶ ὁππότε
 ὕμην, ἢ λαπάθης φύλλα
 σὺν σέαπι ἀνάλω, ἢ πρᾶ-
 σιον μετὰ ἀλῶν, πυρελῶν
 θάλασσαν θερμῶ ἀλά
 ἀπόγης, ἢ ὀξάλμης. ἄλλο.
 Φολῶν ἐφθον σὺν θερμί-
 νω ἀλά λίνου, καὶ ἐψέματι
 καλὰ πλάσσει. ἔμπλασ
 δὲ ἢ τε μνασαίς, καὶ ἢ ἀλά
 χυλῶν, ἔλαιον οἰνίσια. ἄρ-
 ρα δὲ ποιεῖ ἔλαιον ἀλά μέλι-
 τος καθ' ἑαυτῶν, ἔλαιον μετὰ
 ψιττακίς. ὡσαύτως δὲ ἔλαιον
 ἢ παγωνικῇ ὁππότε τῶν ὁπ-
 πολαίων, ἔλαιον ἐξ αἵματος
 ἐχσῶν τῶν γενέσιν παρω-
 τίδων. ὁππότε δὲ τῶν ἐν βᾶ-
 θει, ἔλαιον ἐφ' ὧν ἐστὶ τὸ δέρμα
 πυκνόν, καὶ ὕλη παχυτέρα
 ἐν ἱστῶ βραχὺ, καὶ δρασ-
 κεντὶς ρίζης, τὰς εἰρημένω
 καταπλάσσει συμμί-

taplasinata adhibenda
 sunt, quale est ex farina
 hordeacea, & lini semi-
 ne & foenu græci, & al-
 theæ radice, ex aqua
 mulsa decoctis & im-
 positis. Vel folia Iapatij
 seu ramicis, cum adipe
 porcino sine sale, uel
 marrhubium cum sale.
 Fouere etiam oportet
 spongia, aqua marina
 calida imbuta, uel mu-
 ria. Aliud. Bulbum co-
 ctum cum lupinorum
 farina, & sapa ad cata-
 plasmatiss modum in-
 ducito. Emplastra uero
 conueniunt, quod ad
 Mnasæum autorem re-
 fertur, et quod ex succis
 constat, Diachylon di-
 ctum, & quod Diony-
 sia appellatur, optimè
 facit etiam emplastrum
 Diamelitos, per se, &
 cum psyttacio. Pari mo-
 do etiam pæonia in su-
 perficiarijs parotidib9,
 & quæ ex sanguine ori-
 g. iij. ginem

ξας, ἐν κάλλιον ἔδραφο-
ρητικώτερον ἐργάσῃ τὸ
βοήθημα.

materia, si nitri paulum & Dracunculi radicem ca-
taplasmati iam dicto admiscueris, præstantius ad-
huc magisq; discutiens medicamentum efficies.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΙΝΙ
παθῶν.

κεφ. 96.

Τῆς ὀσφραντικῆς βε-
βλαμμένης δυνάμεως ἀ-
πο χυμῶν λινῶν, πρότερον
δεῖ καθαίρειν ὅλον τὸ σῶ-
μα διὰ τῆς ἱερᾶς τῆς χα-
λῶς. ἐπειτα οὗ χυμὸς
ἐκκενῶν διὰ τὸ ἀποφλεγ-
ματισμῶν, καὶ ἐρρίνων, ἔ-
πιαρμικῶν. ὀσφραντὰ δὲ
προσφέρειν τὰ λεπτομε-
ρῆ, ὅσα ὅπῃ τῆς ληθάργας
περίεργεται, καὶ καπνίλειν
τῷ κεφαλῷ θερμῶς θά-
λασσαν.

ginem trahunt. Verum
in his quæ altius delite-
scunt, & in quibus cu-
tis est densa, crassiorq;

DE NARIVM
morbis.

Cap. XCII.

Olfaciendi faculta-
te læsa ob humores a-
cres, primum totū cor-
pus ex Hiera Galeni
purgare oportet, & hu-
mores deinde euacua-
re, medicamentis quæ
pituitam per os, & na-
res educunt, & quæ ster-
nutamenta mouent, &
quæ odorem feriunt, &
tenuium sunt partium,
& superius sunt in le-
thargo comprehensa,
& caput marina calida
perfundere.

DE

ΠΕΡΙ ΟΖΑΙΝΗΣ.

Κεφ. 57.

DE OZAENA.

Cap. XCIII.

Η ὀζαίνα ἔλκεθ' ἐστὶ ση-
 πεδονώδες ἐν τῇ ρίνι, ἐξ ἐ-
 πίρροης ὑγρῶν δριμέων γι-
 νοῦμαι, ὅν ἐλεπίδαῖσα,
 ξηρὸν ἐμβαλε τῇ ρίνι. ἄλ-
 λο. μίσου, χαλκίτεως,
 σμύρνης, ἀνὰ δραχμ. ζ.
 χαλκαίνθης δραχ. 5. συ-
 πηρίας, κηκίδος, λιθαίνης,
 συπηρίας σρογύλης ἀνὰ
 δραχ. γ'. ὅξ. ξ. α'. λφώ-
 σης, ἐψεί ἐν χαλκῷ ἀγ-
 γείω, ἔχρω διὰ μωτοῦ.
 σμύρνης, ἀκακίας, μέλι-
 τ' τὸ δρεκόν, ἔχρω διὰ
 μωτῶ. ἄλλο. καλαμίνθης
 χυλὸν ἐγχυμάπιζε, ἢ αὐ-
 τὴν ξηρὰν τὴν καλαμίν-
 θην ἐμφύσα διὰ σύφω-
 νος. ἄλλο. σμύρναν ἐκαρ-
 δάμων μετὰ μέλιτ' ἐ-
 πρὸς βάλε τῇ ρίνι.

insufflato. Aliud. Myrrham & cardamomum cum
 melle naribus indito.

Ozaena ulcus est pu-
 tredinosum, quod in na-
 re ex illuue humorum
 acrium nascitur. Rubi-
 ginis & squammæ ferri
 pares portiones, sicca-
 tas nari inſcīto. Aliud.
 Misyos, chalcithidis,
 myrrhæ singulorum
 drachmæ septem, atra-
 menti ſutorij drachmæ
 ſex, aluminis, gallarum,
 thuris, aluminis rotun-
 di, ſingulorū drachmæ
 tres, aceti ſextarius, tri-
 ta & in vaſe æneo co-
 cta, per linamentum in
 uſum adhibentur, myr-
 rhæ, acaciæ, mellis, quā-
 tum ſatis eſt, vtere per
 linamentū. Aliud. Cala-
 minthā inſundito, vel
 herbam ipſam in pul-
 uerem redactam nari-
 bus ipſis per fiſtulam

§ V DE

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΠΟΔΟΣ.

Κεφ. 94'.

DE POLYPO.

Cap. XCIII.

Ο δὲ πολύπυς ὄγκος
 ἐστὶ παρὰ φύσιν ἐν ταῖς
 ρίσι γινόμενος, ὅμοιος
 ταῖς δὲ πολύποδ' ὡλε-
 κλάναις. τῆς αὐτῆς δὲ ὁσί-
 ας ἐστὶ τὸ σάρκωμα. δεῖ
 ἐπὶ τῶν τῶν νοσημά-
 των πρῶτον μὲν καθαίρειν
 τὸν ὅλον σῶμα κα-
 τοχυσίαν διὰ τῆς ἱερᾶς,
 ἐπειτα ἐπὶ τοῖς ἀποφλεγμα-
 τισμοῖς χρῆσασθαι, καὶ τοῖς
 ἐρρίνοις. εἴθ' ἔτω τις το-
 πικῆς βοηθήμασι. πρὸς
 πολύποδας καὶ σαρκώ-
 ματα. χαλκαίνθ' κεκαυ-
 μένη δραχμ. δ'. μίλτη
 δραχμ. α'. λείαν ἐμφύσει
 διὰ καλὰ μ. ἄλλο. χαλ-
 καίνθης καὶ σανδαράχης ἴση
 λειώσας, ἐμφύσει. ἄλλο.
 σανδαράχης, λεπίδ' ἐ-
 ρυθρᾶς ἀνὰ δραχ. δ'. συ-
 πτηρίας δραχ. β'. λειώσας,

Polypus tumor est
 præter naturam, qui in
 naribus nascitur, simi-
 lis polypi piscis carun-
 culis. Eiusdem uero na-
 turæ est, & quod sarco-
 ma dicitur. Oportet ita-
 que in his quoque mor-
 bis totius corporis, vi-
 tiosos succos per Hierā
 purgare prius, deinde
 uero medicamentis, quæ
 pituitam per os eliciunt,
 uti, & quæ sternutamen-
 ta mouent, & tandem
 loco affecto mederi. Ad
 polypos & sarcomata.
 Atramenti sutorij in ci-
 nerē redacti drachmæ
 quatuor, minij seu ru-
 bricæ synopicæ drach-
 ma, trita per calamum
 insufflatur. Aliud. Atra-
 menti sutorij & sanda-
 racæ pares portiones tri-
 tæ insufflantur. Aliud.
 Sandaracæ squammæ
 rubi-

ἐμφύσαι. ἄλλο. βρυωνίας
ρίζης ξηρᾶς, χαλκαύθης,
ἀφονίτης, ἐλαφρίδος λειώ-
σας, ξηρὸν χρῶ.

rubiginis singulorum
drachmæ quatuor, alu-
minis drachmæ duæ, tri-
ta naribus inspirantur.

Aliud. Radicem bryo-
niæ siccam, atramentum futorium, nitri spumam,
claterium, uel succum cucumeris afinini in puluerē
reducta in usum adhibeto.

Aliud. Radicem bryo-

ΠΡΟΣ ΤΑ ΤΗΣ ΡΙΝΟΣ ΑΔ ΝΑΡΙΩΝ ΥΛ-

ἔλαια.

cera.

Κεφ. 9ε.

Cap. XCV.

Ψιμυθίς, ὄζ. γ'. λι-
θαργύρος ὄζ. α'. μολύβδος
κεκαυμένη ὄζ. α'. οἶνω καὶ
μυρσίνῳ ἐλαίῳ ἀνάλα-
βῶν, χρῶ. ἄλλο. λιθαργύ-
ρος δραχμ. δ'. συπληρίας
δραχ. β'. πηγανὸς Φύλ-
λων δραχ. δ'. σιὺ μυρσί-
νῳ ἐλαίῳ, ὅξος λειώσας,
χρῶ, καὶ πρὸς γλυκεῖα λε-
γόμενα. ἄλλο. ψιμυθίς
δραχμ. δ'. λιθαργύρου
δραχ. β'. μολύβδος σκορί-
ας δραχμ. β'. συπληρίας
δραχ. β'. κηρὸς δραχμ. ε'.

Cerussæ vnciæ tres,
argenti spumæ vncia,
plumbi combusti tan-
tundem, vino & oleo
myrtheo excepta in v-
sum adhibentur. Aliud.
Argenti spumæ drach-
mæ quatuor, aluminis
drachmæ duæ, rutæ fo-
liorum drachmæ qua-
tuor, oleo myrtheo &
aceto tritis utitor, facit
idem & ad ulcera quæ
glycea uocantur. Aliud.
Cerussæ drachmæ qua-
tuor, spumæ argenti
drachmæ duæ, recre-
menti

πρεβινθίνης δραχ. β'. σεία-
 τ' & χλωείς δραχ. γ'. λα-
 δαίς δραχ. β'. ροδίνης τὸ
 ἀρχὴν.

drachmæ tres, ladani drachmæ duæ, rosacei quan-
 tum satis est.

menti plumbi par pon-
 dus, aluminis tantun-
 dē, ceræ drachmæ quin-
 que, terebinthine drach-
 mæ duæ, adipis anserini

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚ ΡΙΝΩΝ

αἰμορραγίας.

Κεφ. σσ'.

AD SANGVINIS

profusionem à nari-

buis. Cap. XCVI.

Χαλκίτιν λεάνας, λι-
 νον μωτὸν ποιήσας, ἔμβα-
 λον εἰς ὄξ' &, καὶ ἐν αὐτῷ
 κυλίσας, ἔμβαλε τῇ ρινί.
 ἄλλο, ὡς ὅτ' ἔραχνον καύσας,
 μίσην αὐτῷ μέρ' & ἐν κη-
 κίδ' &, ὥσ' αὐτῶς χερῶν ἢ
 μυλίτης λίθου καίντ' &, ὥ-
 σ' ὅτε φέντ' & ὄξει, τινὲν ἀτ-
 μίδα ὅσ' φραγνέστω. ἄλλο.
 μαίνης λιδαίνης, ὥσ' ἀλόης,
 μετὰ ὧν λούκ' & τῶν ὡς μω-
 τὸν ἀλείψας, ἔμβαλε τῇ
 ρινί. ἄλλο. ἀκακίαν ὥσ' συ-
 πηρίαν σινὲν ὄξει λειώσας,
 ἔμβαλε. ἄλλο. χαλκίτιν,

Chalcitidem tritam,
 in aceto intinctam, &
 obvolutā per linamen-
 tū nari inijcito. Aliud.
 Putamen oui comburi-
 to, & gallarum partem
 unam admisceto & eo-
 dem modo vritor, uel
 molaris lapidis com-
 busti, & aceto extincti
 vaporem naribus attra-
 hat. Aliud. Manna thu-
 ris & aloë ad formam
 linamenti inunctæ, uel
 in nares demissæ. Aliud.
 Acaciam & alumen ex
 aceto trita naribus in-
 dito. Aliud. Chalcitidē

&

Ἐπράσῃ χυλὸν στυλαίω-
 σας, ἔμβαλε. βοχίζαν δὲ
 Ἐτὰς χεῖρας, καὶ σικυῶν
 κατὰ τὴν ἀπλάγχυν, κα-
 τὰ τὴν αἰμορραγῶντα μυκ-
 τήρα ἔμβαλε, ἢ ἀπόρρω-
 ξὺς οἰκράτης ψυχρῆς ὅπ-
 τίβει τῷ μετώπῳ, Ἐψυ-
 χρὸν ὕδωρ κατὰ τῆς κε-
 φαλῆς ὅπτιχες ἄλλο. γύ-
 ψον κεκαυμένον, ἢ βῶλον
 μετὰ τῆς λάκκῃς τῆς ὠκῆς
 Ἐμελώπῃς ὅπτιθῃ. Φράτ-
 τῇν δὲ Ἐτὰ ὠπὲ κηρῶ.

ΠΡΟΣ ΕΦΗΛΙΝ, ΚΑΙ
 φακὺς ἐν προσώπῳ.

κεφ. 57.

Κιμωλίας πεφρυγ-
 μένης δραχ. ἢ. ἀφονίτρε
 ὅπτις δραχ. δ. ὀροβίνος ἄ-
 λδρες δραχ. δ. ὠῶν λά-
 κῶν δ. πυροκόλλης ρινίσ-
 ματα δραχμ. δ. λειώσις,
 ἄλειφε. ἄλλο. ὀροβίνου

& porri succum contri-
 ta eodē modo in vsum
 adhibe. Manus præte-
 rea vinculis excipere, &
 præcordijs cucurbitus
 las admouere, è directo
 naris, qua sanguis pro-
 fluit, oportet, vel spon-
 giam in poscam frigidā
 demersam fronti impo-
 nere, uel frigida faciem
 perfundere. Aliud. Gy-
 psūm combustum, uel
 bolum cum oui candi-
 do frōti admoueto, vel
 aures cera obturato.

AD EPHELIDEM
 seu maculas ex mora in sole
 contractas, & lenticulas.

Cap. XC VII.

Cimolix torrefacta
 drachmæ septem, spu-
 me nitrī tosti, drachmæ
 quatuor, farinæ orobi-
 totidē, albuminis ouo-
 rum quatuor, fellis tau-
 rini, eburnei scobis
 drachmæ quatuor, trita
 illinun-

δραχ.ί. φαβαρίνης ἀλδ-
 ρα δραχ.ί. ἐλεβορά λδ-
 κοδ δραχμ.έ. ἀφονίτρε
 δραχ.ί. ἀλκυονίς δραχ.
 ί. λειώσας σὺν ὠῶ, πρῶτα
 λειψαμένη μὲν ῥόδου ἀγ-
 ματ' ὅ τῳ πρῶτ' ἀπονη-
 πτότω, ἄλλο. πικραμύγ-
 δαλα καθαρὰ, σεμιδά-
 λεως, ἀφονίτρε, βρυωνί-
 ας, λειώσας σὺν ὠοῖς, ποίει
 τροχίσκους. ὅπῃ δὲ τ' ἤρει-
 ας λειῶν σὺν ζάγματι ἄ-
 λειφε, ἔπειθεν ἀπονήπια.

cum liquore inungito, & mane abstergito.

ΠΕΡΙ ΙΟΝΘΩΝ.
 Κεφ. 57.

Ὁ ὄγκ' ὁ μικρὸς καὶ
 σκληρὸς ἐν τῷ κατὰ τὸ
 πρόσωπον δέρματι γινέσθαι,
 καλὸν δὲ μὲν ἰόνθ' ὅ. ὑπὸ
 παχέ' ὁ δὲ φανερὸς χυμὸς
 σπιγδαμ' ὅ, ἐνδεικνύ-
 μενός τε πρὸς ἑαυτὸν ἰερα-
 πείαν ὁ λόγος ἐσομένην

illinuntur. Aliud. Farinæ erui drachmæ decē,
 farinæ fabarum tantun-
 dem, veratri albi drach-
 mæ quinq; , spumæ ni-
 tri, alcyonij singulorū
 drachmæ decem, trita
 cum ouo, & inuncta
 prius, & deinde in li-
 quore rosarum deterfa.
 Amygdalas amaras, si-
 miliginem, spumam ni-
 tri, bryoniam, cum ouo
 trita, in pastillos effor-
 mato. Quorum si vsus
 necessitas incidit, tritas

DE VARIS.
 Cap. XC VIII.

Tumor exiguus &
 durus in faciei cute na-
 scitur, græcis ἰόνθ' ὅ latine
 varus appellatus, à
 crasso uidelicet humo-
 re originem trahens, in-
 dicansque sui curationē
 optima ratione per-
 fici per emollientia &
 discu-

Δὲ Φαρμάκων μαλα-
τόντων τε, ἔ Διὰ Φορβέν-
των. ἡ μὲν γὰρ σκληρότης
αὐτῶν τῶν μαλαπόντων, ὁ
δὲ παρὰ φύσιν ὄγκος τῶν
Διὰ Φορβέντων δεῖται.

discutientia medicamē-
ta. Duricies etenim ea
molliētibus, tumor ue-
ro præter naturam dis-
cutientibus opus ha-
bet.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΚΩΔΩΝ DE FICOSIS TU-
moribus.
Κεφ. γθ'.

Ἐν τῷ ποιεῖν τὸ πάθημα
τῶν ὅπῃ τῶν γενεῶν γρομέ-
νων ἐστὶ, Διὰ Φέρον τῶν καλὰ
τῶν ἰόνθας τῶν μὴ μόνον
παχύνειν τὸν ἐργαζό-
μενον αὐτὰ χυμὸν, ἀλλὰ
καὶ λεπτότητος ἰχωρεῖ-
δὲς μετέχειν, δι' ἣν ἔπα-
χέως ἐλκύνται, μὴ θερὰ
πυομένων ὡς προσήκει,
ἔ Διὰ τῶν ξηραντικῶν
ῶν ἢ καὶ τῶν ἰόνθας δεῖται
Φαρμάκων.

Vnum quoddam vi-
tæ genus est, ex his quæ
in mento oriri consue-
uerūt, quod à variis dif-
fert, in eo quod non so-
lum crassus est, qui hos
tumores efficit humor,
sed & serosa tenuitate
participat, quo fit, vt ci-
to etiam exulcerentur,
cum non ut debent cu-
rantur, itaque sicciori-
bus medicamentis quæ
vari opus habent.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΓΕ. DE LICHENOSIS
in mento tumoribus.
Κεφ. ρ'.
Καὶ τῶν τῶν πάθους ἐκ
Et hæc affectio ex
mixto

μικτὸν ἴνους γίνεται χυμῶ, μεμιγμένων τῶν ἰχωροειδῶν τε καὶ λεπιδῶν, καὶ δριμέων τοῖς παχέσι, ἃ διὰ τὸ ῥαδίως εἰς ψῶραν τε, ἃ λέπραν μεταπίπτει, δεόμνον ἃ αὐτὸ τῶν ἰχυρῶς ξηραυνόντων φαρμάκων. ὅταν δὲ εἰς ψῶραν, ἢ λέπραν μεταπέσῃ, πρὸς τὰ ξηραυνόντων δεῖσθαι φαρμάκων ἐν τοῖς χυμοῖς ἐξανθημάτων, ἐπὶ καὶ ῥυπλόντων χρῆζει.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ
γενέοις ἐξανθημάτων.
Κεφ. ρα'.

Κοινὸν τι τὸ τῶν ὀνόμα
τῶν αὐτομάτως γινο-
μένων ἐλκωδῶν τε ἃ τρα-
χέων ἐν τοῖς χυμοῖς παθη-
μάτων ὅτι φέρουσιν ἔνιοι,
καθάπερ ἃ ὁ ἀρχιγένης,
ξηραυνικῶν τε ἃ αὐτὸ δεό-
μενον φαρμάκων.

mixto quoque generatur humore, serosis nimirum ac tenuibus & acribus succis cum crassius permixtis, quapropter facile etiam in psoram ac lepram transit, indigetque etiam ipsa fortiter resiccantibus medicamentis. Postquam vero in psoram aut lepram transierit, ultra hoc, quod resiccantibus indiget, repurgantia etiam & deterforia ex- postulat.

DE MENTI PV-
stulis.

Cap. CI.

Hoc nomen quidam in communi usurpant, de affectionibus uidelicet ulcerosis, & asperis in mento sua sponte pro- uenientibus, quemadmodum etiam Archigenes, opus autem & hac ipsa resiccantibus, medicamentis habet.

DE

Εκ παραπλησίων τοῖς
 ἰόνθοις χυμῶν οἱ δοθιλιῶες
 γίνονται καθ' ὅλον τὸ σῶ-
 μα, διηοίπερ ὄντες, ἐνιοί
 μὲν, ὡς ἀνείποι τις, ἰονθώ-
 δας, σκληροὶ καὶ δύσπε-
 πτοι. πινὲς δὲ φλεγμονώ-
 δας, ἐφ' ὧν ἔπυρετοὶ συ-
 νίστανται. ἐνίοτε, καὶ μέγε-
 θος οὐκ ἴσχει, ἔμε-
 παβολὼν εἰς πύον, ὅθεν ἔ-
 ἡ θεραπεία, τὸ πλεῖστον ἐ-
 χει ταυτὸν ταῖς φλεγμο-
 ναῖς. Τῶ κρίτωνος πρὸς
 ἰόνθους. μέλι τοῦ ἀπικοῦ
 κύαθου εἰς, ὅξους δριμυ-
 τάτε τὸ ἴσον μίξας Ἰππμε-
 λῶς, Ἰππίχρειε σὺν ἰόνθους,
 τῷ δακτύλῳ Ἰππίτριβων,
 ἔπραχρίων. ἄλλο. ἀμύγ-
 δαλα πικρὰ ὅξει διελύ-
 σαι, ἔτριψαι Ἰππμελῶς,
 κατάρχειε τὸ πρόσωπον,
 ἄλλο. ῥιζὴν λεάναις Ἰππ-

Furunculi ex iisdem
 ferè humoribus, quib9
 vari nascuntur, & circa
 totum corpus duorum
 generum sunt. Quidam
 enim ipsorum, ut quis
 dixerit, varosi sunt, du-
 ri, et qui ægrè discutiun-
 tur, aliqui uero inflam-
 mati apparent, & febrè
 comitem habent. Quan-
 doque uero tumorma-
 gnus etià fit, et in pus
 vertitur. Quo fit, ut eor-
 dem ferè modo quo in-
 flammatio curetur.

Crito ad varos. Mel-
 lis Attici cyathum, accu-
 ratè acerrimi tantundem,
 accuratè misceto, & di-
 gitum perfricando va-
 ros illinito. Aliud. A-
 mygdalis amaris aceto
 dissolutis & accuratè
 tritis, faciè inungito. A-
 liud. Alumen scissum di-
 ligenter critum, & emol-
 h litum

μελῶς, ἀναλάμβανε περὶ
βινθίνῃ, ἔμαλάξας, ὅπ-
τιθαι.

litum terebinthina ex-
cipito, & inducito.

ΠΤΑΡΜΙΚΟΝ.

QVAB STERNVTA-
menta citent.

Κεφ. ργ'.

Cap. CIII.

Πταρμὸς κινεῖ, στρυθὶς,
ἐλεβορός λευκὴ ἀναδύσ-
καστορίς δραχ. α'. πεπέ-
ρεως δραχ. γ'. λειώσις, δι-
δρα. Διὰ τῶν ῥινῶν ἀνασύ-
ρειν. Πταρμὸς δὲ παύει,
ὠκίμης τὸ σπέρμα, καὶ αὐ-
τὸ ῥ' ὠκίμον ὅσφραινόμε-
νον. ἄλλο. ψύλλιον, ἢ ὅπιον
συνεχῶς ὅσφραινόμενον.

Sternutamenta mo-
uent, struthij seu herbæ
lanariæ, veratri albi sin-
gulorum vncia, castorij
drachma, piperis drach-
mæ tres, trita naribus
attrahuntur. Hæc vero
sistunt, ocymi seu bafi-
liconis semen, & herba
ipsa olfactu. Aliud. Her-
ba pulicaris, uel opium
frequenti olfactu.

ΕΠΙΧΡΙΣΤΑ ΠΡΟΦΥ-

CIRCVMLITIO-

λαπτικά πρὸς ὅπως ὥστε μὴ
ὑπὸ ἡλίου, ἢ ἀνέμου ἐκκαίεσθαι.

nes præseruantes faciem, ne
à sole uel uento exuratur.

Κεφ. ρδ'.

Cap. CIIII.

Σεμίδαλι πλυῖας, ἔ-
διηθήσας διὰ ῥάκας, καὶ
ἐάσας κατασιῶναι, ἀπόχρε-
τὸ ὕδωρ, καὶ τῇ ὑποστάθμῃ

Similaginem ablu-
ito, & per pannum per-
colato, & stillare finito,
aquam uero abijcito, &
oui

προσμίξας ὡς τὸ λευκόν,
 ἔποιων μέλιτος πάχος,
 τῷ δ' ὀπίχρει τὸ πρόσω-
 πον, ἐν ἡλίῳ μέλων διχα-
 τρίζειν, ἀπὸ τῆς ἡλίου γε-
 νόμενον, προσκλυζε ψυ-
 χεῖν πολλῶν. ἄλλο. μασί-
 χην λεανὰς μετ' ἐλαίῃς
 ὀμφακίνε, ὀπίχρει, ἐνίοτε
 δὲ ἀντὶ τῆς ἐλαίῃς μυελὸν
 ἐλάφου, ἢ μόσχου ἐμβάλλο-
 μεν. ἄλλο. ξυσματα κυ-
 παρίους, καὶ πρίνους ἐν ἐ-
 λαίῳ ἐψήσας, ἀλειφε τὸ
 σῶμα, καὶ ὀχρεὺν ποιή-
 σεις.

NIMA ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΕΥ-
 Δόνημον, καὶ θαύμασιον, ποιεῖ
 τὸ πρόσωπον ὡραῖον, καὶ τετα-
 νόν, ἐκλεαίνει τὰς παχυτῆτας
 πάσας. ὠφέλυσεν δὲ καὶ ἀρχὴν
 ἔχοντας ἐλεφαντιάσιν, σὺν
 τοῖς ἄλλοις δυνάτοντι βελθίμασι.

ἔσθ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ παντὶ
 τῷ σώματι.

Κεφ. ς.

ous albū faci que subli-
 det admiscero; ad mel-
 lis usq; crassitudinem,
 eoque cum in sole ver-
 sature es faciem per-
 ungito: cum uero a sole
 abfueris, multa aqua
 frigida abluito. Aliud.
 Mastichem tritam cum
 oleo acerbo, seu ompha-
 cino, illinito, potest etiā
 pro oleo medulla cerui
 vel vituli induci. Aliud.
 Cupressi ramenta et ilī-
 cis cum oleo decocta,
 corpori obducta, pul-
 chrum colorem concī-
 liant.

SMEGMA FACIEI
 celebre, et admiratione di-
 gnum, quod faciem reddit
 uenustam, et exporrectam,
 et omnes asperitates abor-
 let: profuit etiam aliquan-
 do, cum alijs medicamentis
 in usum adhibitum, his qui
 principio Elephantiasis la-
 borarunt, usus est in omni
 corpore. Cap. CV.

h ij Masti-

Μασίχης, λιβαίνης, ἀμ-
μωνιακῆς θυμιάματι, ἴ-
ρεως ἀνὰ ὄνυξ. α'. τραγα-
καίθης ὄνυξ. α'. ὄμφακι
χυλοῦ ὄνυξ. θ'. πεπονί-
σσι ὄνυξ. α'. σιὺν τῷ ἑαυ-
τοῦ ὕδατι ὄνυξ. ι'. ὡν τὰ
λῶκα καὶ σερμυδάλεως ξ.
ε'. κόψας πάντα, ἔφυρά-
σας τὰ λῶκα τῶν ὡν, ἔ-
τῳ ὕδατι τῆς πέπον, καὶ
τῳ χυλῳ τῆς ὄμφακι,
ἀνάπλαττε ἀρίστως πλα-
τεῖς, ἔξηραίνε, ἐπειτα κό-
ψας, σείσας, φύλαττε ἐν
υελίνῳ σκεύει, καὶ ἡρώ.
tusos, & cōtritōs in vase vitreo reponito & vtitor,

ΣΤΙΛΒΩΜΑΤΑ ΠΡΟΣΩ-

πς, τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ὑπερυ-

θραίνει.

κεφ. ρθ'.

Οροδίνης, κυαμίνης, θερ-
μίνης, κελθίνης, ἐρεβινθίνης
ἀλδύρης, ἔναρκίους βολ-
βῶ ἀνὰ ξ. ἰταλικῆς τὸς 5".

Mastiches, thuris; stil-
lae Ammoniacæ, iridis,
singulorum vncia, tra-
gacanthi par pondus,
succu vnae acerbæ, vncie
nouem, peponis semi-
nis recētis, hoc est, cum
humore in eo contento
vnciæ decem, ouorum
albumina vnus & vi-
ginti, similaginis chœ-
nices quinque, singula
contundito, et oui albo
& humore peponis, &
succo vnae acerbæ subi-
gito, & in pastillos la-
tos redigito, & exicca-
to. Nouissimè verò con-

SMEGMA FACIEI,

quod est rubicundam

ipsam reddit.

Cap. CVI.

Farinæ crui, fabarū,
lupinorum, hordei, ci-
ceris, & bulborum nar-
cissi singulorum sexta-
rii Italici dimidium, si-
mila.

σεμιδάλεως ζε. α'. κό-
ψας, σείσας λεπτοτάτω
κοσκύνω, & Φυράσας ὡς
τὸ λίκω, ἀνάπλαττε
τροχίσκας, & ξήραινε ἐν
σκιά. ὅπῃ δὲ τῆς χρήσεως
αἶρων ὅσον ἐξαρκεῖ, διά-
λυε ὕδατι, & χεῖρ μετὰ
βαλανεία.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ
ΠΟΜΑ ΠΑΘΩΝ, καὶ περὶ ὁδόντων
διὰ φλεγμονὴν ὀδυνομένων.

κεφ. ρζ'.

Διακλυζέσθωσαν ὄξος
ἐν ᾧ ἀφέψηται κηκίς, ἢ
εὐρύχνης ρίζα, ἢ πενταφύλ-
λα, ἢ καπνάρεως ρίζα, ἢ
μυρσίνης φύλλα, ἢ πό-
λιον, ἢ βάτρυ ρίζα, ἢ σκαλ-
λητικὸν ὄξ. & δει. ἢ φλε-
βοτομῆν τέττας, καὶ σικυᾶν.
ὀδυῖνης δὲ πολλῆς ἔσης,
πρόσβαλλε ταῖς κλύσμασι
& ὀπιον. Διὰ χεῖρε δὲ καὶ τῶ
φίλωνος, ἢ τὸν πάγχρη-

milaginis choenix ve-
nus, cōtunde & cribro
tenuissimo excute, &
oui albo subige, & pa-
stillos efforma, & in
ymbra exicca, & cum
vsius necessitas incidit,
accipe quantū satis est,
et vino solutis à balneo
utere.

DE ORIS AFFE-
ctibus, & dolore dentium
ex inflammatione.

Cap. CVII.

Dentium dolore af-
fecti aceto os colluant,
in quo galla cocta sit,
uel solani radix, uel
quinquefolij, uel cappa-
ris, uel myrthi folia, uel
polium, uel rubi radix,
uel acetum scillites. Ve-
nam præterea secare, &
cucurbitulas admoue-
re in hoc casu oportet.
Quod si dolor grauior
est, collutionibus opiū
adijci potest, vel illini

h iij dens

τον. τὸν δὲ διὰ ψυχρὰν
 δυσκράσιαν ὀδυνωμένους,
 γλήχωνα σιὴ ὄξει, ἢ οἶνω
 ἐψήσας, διὰ κλύζε, ἢ πῆ-
 ρανον σιὴ ὄξυμέλιτι, ἢ
 πύρεθρον δίδως διὰ κρα-
 τεῖν εἰς τὸν ὀδυνώμενον ὀ-
 δόντα, ἢ σαφίδα ἀγρίαν,
 ἢ κιννάμωμον, ἢ τιθυμά-
 λε ρίζαν ἐν οἶνω ἐψήσας,
 ἢ δάδα, ἢ κηκίδα σιὴ οἶ-
 νῳ, ἢ πλὴν θυμακίῳ ἐμ-
 πλάσαι, ἢ σκορόδον κατε-
 χέτω, ἢ ὀρίγανον, ἢ θυμόν,
 ἢ ὕσσωπον σὺν ὄξυμέλιτι
 ἐψήσας, δίδως διὰ κλύ-
 ζειν.

ant, uel origano, uel thymo, uel hyssopo, in aceto
 mulso cocto os colluant.

ΠΕΡΙ ΠΕΛΙΔΝΟΥΜΕ-
 νων, καὶ βεβρωμένων ὀδόντων.

Κεφ. ρη'.

Καὶ τὸν πελιδνόμε-
 νους δὲ, καὶ διὰ βεβρωμέ-
 νους ὀδόντας, ὡς ἀνὲξ ὀπίρ-

dens phislonis antidon-
 to, uel ea quæ ob multo-
 plicem usum panchre-
 stus dicitur. Quibus ue-
 ro dentes ex frigida in-
 temperie dolent, pule-
 gio, in aceto uel uino
 cocto, os colluant, uel
 ruta cum aceto mulso,
 uel pyrethrū in ore seu
 dolente dente contine-
 ant, uel herbam pedicu-
 larem uel cinnamomū,
 uel titymalī radicem in
 uino decoctam, uel tæ-
 dam & gallam eodem
 modo paratam uel the-
 riaca seu allium ad em-
 plastri modum adhibe-

AD DENTES NI-
 gros et exesos.

Cap. CVIII.

Ad nigros uero den-
 tes & exesos, idq; ob af-
 fluxum humorum vitio-
 forum, nigellam cum o-
 leo

ροῆς ὑγρῶν μοχθηρῶν πά-
χοντας, μελαύθιον μετ' ἐ-
λαίῃς ἀφρίπλασσε τὸν ὀδόν-
τα, ἢ πᾶπερι, ἢ κάγχρεν ἔ-
πιον ὀπιτιθεῖ, ἢ πᾶπερι,
ἔνι τρεῖς ἀφρόν, ἢ πύρεθρον
μὲν σμύρνης, ἢ ὀπὸν κυρη-
ναϊκόν, ἔνι πᾶπερι μὲν χαλ-
βαίνης, ἢ μελαύθιον, ἔνι σκό-
ροδον ἀφρίπλασσε, ἢ κηκί-
δα λείαν μὲν κεδρίας.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΕΙΟΜΕ-
νους ὀδόντας, καὶ ρευματιζομέ-
νους. κεφ. ρθ'.

Μυρσίνης, ἔνι χίνης, καὶ
κηκίδων ὀποζέματι κλυ-
ζέσθωσαν, ἢ ῥόος συριακῆς,
ἢ βαλαυσίς, ἢ σιδίων. ἄλ-
λο. χαλκίτιν ὀπιλὼ δραχ.
ἑξ. καδμίαν δραχ. ἢ. ζεῶν
ξηρῶ σινὶ ὄξει. ἄλλο. λι-
βαίου, συπηρίας ἀνὰ
δραχ. δ'. ἄλως ὀπιλὼ δραχ.
ἢ. λφώσαις, ζεῶν. ἄλλο. ἐλαί-
ων κελυμβάδων ἄλμυ

leo dēti circumline, uel
piper, uel canchry, hoc
est, rorismarini semen,
& opium impone, uel
piper & nitri spumam,
uel pyrethrū cum myr-
rha, uel liquorem cyre-
naicum, uel piper cum
galbano, uel nigellam
uel allium, uel gallam
tritam cum cedria cir-
cumline.

AD DENTES MO-
biles & fluxione tentatos.
Cap. CIX.

Myrthi, lentisci, vel
rhois Syriaci, balaustio-
rum, uel malicorij deco-
cto os colluant. Aliud.
Chalcitidis tostę drach-
mæ duodecim, cadmiæ
drachmæ octo, sicco vi-
titor, aut cum aceto. A-
liud. Thuris, aluminis,
singulorum drachmæ
quatuor, salis torridi
drachmæ octo, tritis vi-
tere, Aliud. Muria ex oli
h iij uis

σιω πηγάνω διάκλυζε.
 ἄλλο. συπληρίαν ἑμίσι
 σα μετὰ κεδρίας πείχρει
 σὺν ὀδόντας. κενοὶ γὰρ
 φλέγμα. ἄκρως δὲ ποιῇ
 καὶ ἡ χία μασίχη μαστω-
 μένη.

ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ Ο-
 δονταλγίας.
 Κεφ. ρί.

Τιθυμάλῃ ρίζαν ἐψη-
 σαι σιω οἶνω διάκλυζε. ἢ
 συπληρίαν μετ' ὀλίγης
 σμύρνης παράτριβε, ἢ ἱρε-
 ως ἰλλυρικῆς διαμαστω-
 μένης, ἢ ἀρκυθίδας, ἑκυ-
 παρίσθ φύλλα, ἑκηκί-
 δας σιω μέλιτι πείχρει
 πετράκισ τῷ μίλῳ, ἢ πε-
 λέας φλοῖον ἐν οἶνω ἐψη-
 σαι, διάκλυζε.

ΠΕΡΙ ΟΔΟΝΤΟΦΥΟΥΝ-
 τωρ βρεφῶν.
 Κεφ. ρια'.
 Εὰν ὦσιν ἐπαλγεῖς,

uis colymbadibus cum
 ruta os colluant. Aliud.
 Aluminis & myrtos pa-
 res portiones cum ces-
 dria denti illinuntur, pi-
 tuitam enim euacuat,
 summè etiam facit chia
 mastix dentibus attrita,

QVAE PRAESER-
 vent à dolore dentium.
 Cap. CX.

Tithymali radice in
 uino cocta os colluant,
 uel alumen cum myr-
 thae momento affricet,
 uel iridem illyricā den-
 tibus conficiant, uel lu-
 niperi baccas, aut cu-
 pressi folia, uel gallas
 cum melle quater in men-
 se illinito, uel ulmi cor-
 tice in uino decocto os
 colluant.

DE DENTIVM
 ortu in pueris.
 Cap. CXI.
 Cum dolent dentes
 pueris,

κυνείῳ γάλακτι τὰ ἔλα
 ὀπίχρει, ἢ λαγῶς ἐγκε-
 φάλω ὀπίχρει τὰ ἔλα,
 καὶ ταχέως ὀδοντοφυεῖ, ἢ
 λύκιον ἰνδικὸν συν ἔρω
 παιδὶς διάχρει.

ΟΔΟΝΤΟΤΡΙΜΜΑΤΑ

λενπαντινά.

Κεφ. ςβʹ.

Ταῦτα ἔσονται φυλάτ-
 τασιν αἰωδιῶδες ὀδόν-
 τας. κέρατ' ἐλαφείας
 κεκαυμέναι, ἕως ἑλθῶσαν
 θῆ ἔρ. α'. μασίχης ἔρ. β'.
 χοῖνης αἰθῆς ἔρ. β'. πε-
 πέρειως λυκῆς ἔρ. α'. κό-
 τας ἔρ. α'. φύλλας ἔρ. α'.
 λειώσεις, τριβέτε ὀδόν-
 τας. ἄλλο. μαράθρες σπέρ-
 μα δραχμ. μ'. κισσῆρεως
 ἔρ. α'. ἁλὸς ἀμμωνιακοῦ
 δραχ. β'. ἱρεως δραχμ. β'.
 ῥόδων αἰθῆς δραχ. α'. ναρ-
 δος ἁχυος δραχ. α'. λήω-
 σεις, χρω, ἄλλο, κισσῆρεως

pueris, canino lacte gin-
 giuas illinito, uel lepo-
 ris cerebello, & confe-
 stim prodibunt dentes,
 uel lycium Indicū cum
 vrina pueri.

DENTIFRICIA

quæ dealbant dentes.

Cap. CXII.

Hæc dentes à dolo-
 re quoque præseruant,
 cornu cerui usti, dum
 albescat uncia, masti-
 ches uncia dua, floris
 iunci odorati par pon-
 dus, piperis albi uncia,
 costi tantundem, folij
 par portio, tritis dentes
 fricantur. Aliud. Semi-
 nis fæniculi drachmæ
 tredecim, pumicis un-
 cia, salis Ammoniæ
 drachmæ dua, iridis to-
 tidem, florum rosarum,
 spicæ nardi singulæ
 drachmæ, tritis utitor.
 Aliud. Ramentorū mar-

h v

monis

δραχ. δ'. ἁλῶν ἀμμωνια-
κῶν δραχμ. β'. κυπέρη
δραχμ. δ'. πέπερι δραχ.
β'. κόψας, σείσεις, ἡρῶ. ἁλ-
λο. μαρμάρη ρινίσματα
ἑξ. α'. ἁλὸς ὀπίθ' ἑξ. γ'.
κασσίας, ἑξ. γ'. ἱρεως ἑξ.
γ'. ρόδων ξηρῶν ἑξ. γ'. κέρατ' ἐλαφείας κεκαυ-
μένα ἑξ. γ'. ναρδος ἁχυος ἑξ. β'. φύλλα. δραχ. β'.
κισσῆρεως δραχ. γ'.

moris uncia, salis tostī
vnciæ tres, Cassiæ tan-
tundem, iridis & cornu
ceruini usti par pou-
dus, spicæ nardi vnciæ
duæ, folij totidem, pu-
micis vnciæ tres.

ΠΡΟΣ ΣΕΙΟΜΕΝΟΥΣ

ὀδόντας, καὶ αἵμασόμενα

ἔλα.

κεφ. ργ'.

AD DENTES MO-

biles seu uacillātes, et cruo-
re suffusas gingiuas.

Cap. CXIII.

Σειόμενος ὀδόντας, καὶ
τὰ αἵμασόμενα ἔλα ἰα-
πη, ἵσησι δὲ ἔ το Ἰπὶ φερό-
μενον ρεῦμα, ἔ λουήσιν
αὐτὸν ὀδόντας. ρισῆς ἑξ. δ'.
μασίχης ἑξ. α'. λιβαίνης
ἑξ. δ'. φύλλα δραχμ. δ'.
ἄλλο. Ἰπὶ τῶν μεγίστων ὀ-
δονταλγῶν ἁκρως ποιεῖ
ὄφεως γῆρας καύσας, καὶ
λεάντας μετ' ἐλαίᾳ, πά-
χ' αὖ ποιωὶν μέλιτος, ἡρῶ.

Dentes mobiles &
cruetas gingiuas sanāt,
& fluxionem quæ ad i-
psos fertur sistunt, &
dealbāt. Aluminis sciss-
ilis vnciæ quatuor, ma-
stichis vncia, thuris vn-
ciæ quatuor, folij drach-
mæ quatuor. Aliud.
Quod in vehementissi-
mis dentium dolorib⁹
summè facit, Anguium
senectam comburito, et
ex.

ἢ περσέζε τῷ γήρα μὴ
 κεκαυμένῳ, καὶ ἐκπίπτου-
 σιν. ἄλλο. ἢ μελαίνθιον φρύ-
 ξας, ἔμετ' ὅξος λεανίας
 δριμέου, ἐντίθη τῷ βρώ-
 ματι, ἔως ἡπατοσε, ἔξ-
 κετι βρωθήσεται, ἀλλὰ με-
 νεῖ οἷον ἰω. ἢ μελαίνθιον
 φρύξας, λεανίας μετ' ἐ-
 λαίς, χρῶ ὁμοίως. Σμήγ-
 μα ὀδόντων. γλήχων
 ἔαλός ἴσον ἐκάτερα ὕδατι
 φυράσας, καὶ φρύξας, ὁ-
 μοίως χρῶ. ἐν ἄλλῳ. ἔα-
 λός ἀμμωνιακῶ, ἔξ ἱρεως
 ἀνὰ δραχ. β'. ἄλλο. κέρας
 ἐλάφου καύσας, ἔμασί-
 χιον ὀλίγῳ σμίξας, χρῶ.
 ἄλλο. κισσήρεως δραχ. δ'.
 σηπίας ὀσρακῶ δραχ. γ'.
 μασίχης χίας, φύλλοι ἀ-
 νὰ δραχ. α'. ἄλλο. κισή-
 ρεως κεκαυμένης ὄζ. γ'.
 σηπίας ὀσράκω δραχμ.
 δ'. κέρας ἔλαφείας κε-
 καυμένης ὄζ. β'. ἁλῶν ὀ-
 πίων ὄζ. β'. ναρδοσάχυος

ex oleo terito, dum mel-
 lis crassitudinem habe-
 at, & utitor. Aut eam
 quæ nō cremata est ap-
 plicato, & excident. Ali-
 ud. Nigellam frixam,
 & cum aceto acri tritā,
 cavitati crosæ imponi-
 to, seu circumlinito, &
 ita non ulterius serpet,
 sed qualis primo fuit,
 manebit. Vel nigella in
 oleo frixa, eodem mo-
 do utitor. Smegma den-
 tium. Pulegiæ & salis pa-
 res portiones, aqua sus-
 bigito, & frixis eodem
 modo utitor. Alij legū-
 salis Ammoniaci & Iri-
 dis, singulorum drach-
 mæ duæ. Aliud. Cornu
 cerui ustum, & masti-
 cis paulū pro smegma-
 te adhibe. Aliud. Pum-
 cis drachmæ quatuor,
 testæ sepia drachmæ
 tres, mastiches chiæ, fo-
 lij, singulorū drachma.
 Aliud. Pumicis combu-
 sti ynciæ tres, testæ sep-
 iæ

δραχ. δ'. κυπείρα δραχ.
δ'. κόστος δραχμ. δ'.

spicæ nardi, cyperi, costi, singulorum drachmæ qua-
tuor.

ΠΡΟΣ ΑΙΜΑΣΣΟΜΕ-

να ἔλα.

Κεφ. ριδ'.

AD CRVENTAS

gingiuis.

Cap. CXIII.

Αἱμάσσονται ἔλα Διὰ
δερμύτητι ῥόματ. *Θ*.
ποιεῖ ἡ ὑοσκιάμα χυλός,
ἡ τὸ ἀφέψημα αὐτοῦ,
σιωῖ ἔψματι, ἡ σάγματι
(videtur addendum ποινίωρ)
Διακρατέμωρα θερμά. ἡ
ἐλαίας φύλλων ἀφέψη-
μα. ἄλλο. Βαλαυσίς, ῥό-
δων αὐθός, μυρσίνης ἀκρε-
μώνης, ἴσα ἔψ μετὰ ὀξυ-
κράτῃ, ἔ Διακράτῃ. ἄλ-
λο. ῥίνος ἀκρεμώνων, βα-
λαυσίων, κυδωνέας ρίζαν
σιωῖ ὀξυκράτῃ ἔψει, καὶ
Διὰ κλυζε.

Cruorem fundunt
gingiux ob fluxionis a-
crimoniam. Huc itaque
facit hyosciami succus,
aut ipsius decoctum cū
sapa, uel palmarum stil-
lamentum calidum ore
contentum, uel oleo fo-
liorum decoctū. Aliud.
Balaustiorum, florum
rosarum, myrthi sum-
mitatum, singulorū pa-
res portiones, cum po-
sca decoquito, & ore cō-
tinere iubeto. Aliud. Ra-
morum lentisci, balau-
stiorum, radicis mali co-
tonei decocto os collu-
ant.

ΠΡΟΣ ΔΙΑΒΕΒΡΩΣΚΟ- AD EXESAS ET
 ΜΕΝΑ ὀλα, καὶ σηπόμενα. putrescentes gingivas.

Κεφ. ριε'.

Cap. CXV.

Σικυῖς μετὰ σμύρνης
 ξηρᾶς ὀπίπασε. χαλκί-
 πews ὠμῆς ὄγρ. α'. καδμί-
 ας ὄγρ. ε'. λειώσαις σὺ ὀ-
 ξῖ, ἔῃ λειώσαις, ξηρὸν χρῶ.
 ἄλλο. συπληρίας ρόδων ἀν-
 θος ἀνὰ δραχμ. β'. ἀλῶν
 ὀρυκτῶν δραχ. δ'. κρόκx
 δραχ. α'. χρῶ ξηρὸν. ἄλλο.
 ὀμφακίx δραχ. β'. συπλη-
 ρίας, σμύρνης, νίτρεx ἀνὰ
 δραχ. α'. κρόκx. δραχ. ε'.
 χρῶ ξηρὸν, ἔῃ μετὰ μέλι-
 τῷ. ἄλλο. τὸ ἀνθηρὸν συ-
 πληρίας, κυπέρx, σμύρνης
 ἀνὰ δραχ. η'. σάνδαράχης
 δραχ. δ'. ἱρεως δραχ. γ'.
 κρόκx δραχμ. α'. ἀλόης
 δραχ. β'. χρῶ ξηρὸν ἔῃ σὺ
 μέλι π.

Cucumerem asininū
 cum myrrha arida in-
 spergito, chalcitidis cru-
 da uncia, cadmię uncie
 sex, trita ex aceto, in sole
 exiccari finito, & uti-
 tor. Aliud. Aluminis, flo-
 rum rosarum, singulo-
 rum drachmę duę, salis
 fossilis drachmę qua-
 tuor, croci drachma, sic
 cis utitor. Aliud. Succu-
 uę acerbę drachmę
 duę, aluminis, myrrhę,
 nitri, singulorum drach-
 ma, croci drachmę ses-
 missis, ficcis utere & cū
 melle. Aliud Antheron.
 Aluminis, cyperi, myr-
 rhę, singulorum drach-
 mę octo, sandaracę
 drachmę quatuor, iri-
 dis drachmę tres, croci drachma, aloęs drachmę
 duę, ficcis utitor, & cum melle.

AD

ΠΡΟΣ ΧΕΙΛΗ ΕΡΡΩ= AD LABRA DIS-

γέτα.

rupta.

Κεφ. ριγ'.

Cap. CXVI.

Τὸ ὡς τὸν ἐντὸς ὑμένα
ταῖς ραχίσιν τῶν χειλῶν
προσκόλλει. ἢ Φοινίκων
τὸν περὶ τὸν ὑμένα. ἄλλο.
τέταπτον αἰγείῳ, ἢ χλωείῳ, ἢ
μυελῶ βοείῳ, ἢ ἐλαφείῳ
μετὰ (Aëtius Ser. 3. cap. 18. le-
git ἀεὶ βόας) ἀμαραντῶ, ἢ τε-
ρεβινθίνης ἐνώσας, ἢ πιτί-
θει. ἄλλο. κηκίδα λεῖαν μετὰ
τερεβινθίνης, καὶ μασίχης
ἢ πιτίθει. ἄλλο. μασίχην
συνὸν λεαῖνας, ἢ πίχρει.
ἄλλο. ὅς τρεῖς κεκαυμένα ἀεὶ
ἢ πίπαστε.

Aliud. Adipem capril-
lum, uel anserinum, uel
medullā bubulam, uel
ceruinam cum amaran-
tho, et resina terebinthi-
na permisceto & impo-
nito. Aliud. Gallam tri-
tam cum terebinthina,
& mastiche imponito.
Aliud. Mastichen ex ui-
no tritam inungito. Aliud. Ostrea combusta seu in
cinerem redacta inspergito.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ

γλώσση βατράχων.

Κεφ. ριγ'.

DE LINGVAE MOR-

bo, qui Batrachus siue Ra-
nunculus appellatur.

Cap. CXVII.

Ο Βάτραχ Ⓞ ὄγκ Ⓞ

Batrachus tumor est
sub

ἔστιν ὑπὸ τῇ γλῶσσῃ,
 Ἑμάλισα τῶν φλεβῶν γι-
 νόμῳ Θ. ποιεῖ δ' ἐπ' αὐ-
 τοῖς: ἰξ̃ ξυσ̃, χαλκίπεως,
 κηκίδ Θ, ἴσου λῥώσους σιω
 γλυκεῖ, ὀπίχρει. ἄλλο. κη-
 κίδας, καὶ ὀροβον λειώσους
 σιω μέλιτι, ὀπίχρει. ἄλλο.
 ῥόδων σπέρμα, Ἑ ῥὸν ἐρυ-
 θρὸν, κόψας σὺν μέλιτι, ἐ-
 πίχρει, Ἑ εἰλαίας φύλλων
 ἀφεψήμα Διάκλυζε.

sub lingua, sed præci-
 pue tamen venarum es-
 ius. Huc itaque faciunt,
 æruginis rasæ, chalciti-
 dis, gallæ pares portio-
 nes cum passo tritæ in-
 sperguntur. Aliud. Gal-
 las & ernum cum mel-
 le tritas illinito. Aliud.
 Rosarū semen, & rhoen-
 rubrum cum melle con-
 tusa illinito, uel oleæ fo-
 liorum decocto os col-
 luito.

ΠΡΟΣ ΓΛΩΣΣΑΝ
 φλεγμαίνουσαν.

AD LINGVAM IN-
 flammata.

κεφ. ριν'.

Cap. CXVIII.

Ἀνδράχνῳ Διμασά-
 δω, ἢ φύλλα παλιέρε
 Διμασάδω, ἢ φύλλα
 ἀπὸ εἰλαίας τρίψας
 σὺν εἰλαίῳ, Διάχρει, ἢ ἐψε-
 μα μετὰ σάγματος Διά-
 κλυζε, ἢ τὸ ὑδροροσάτον,
 ἢ ψυχλὸν χυλὸν σὺν σάγ-
 ματι.

Portulaca, uel folia
 paliuri commanduca-
 ta, uel folia oleæ tantum
 ex oleo trita & illita, uel
 sapa cū stillamento ore
 contenta, uel hydroro-
 satum, uel pulicariæ suc-
 cus cum stillamento.

AD

ΠΡΟΣ ΑΦΘΑΣ.

Κεφ. ριβ.

Γίνονται αἱ ἄφθαι ὅπῃ
 μὲν τῶν παιδίων ἐκ τοῦ
 γάλακτος τῆς τροφῆς,
 μοχθηρῶν τε, ὅπῃ δὲ τῶν
 τελείων, χυμῶν μοχθηρῶν
 ῥιζάντων εἰς τὸ σῶμα, ἢ
 διὰ δερμύτηα τῶν ἐσθιο-
 μένων γινώσκονται ὡς
 διὰ τῶν χρωμάτων. αἱ μὲν
 γὰρ ἐρυθραὶ ἐξ αἱματός
 εἰσιν, αἱ ὅξινθαι ἀπὸ χο-
 λῆς, αἱ δὲ λευκαὶ ἀπὸ
 φλέγματος. αἱ δὲ καὶ
 παλαιῶν ἐκ μελαγ-
 χολικῶν χυμῶν. ὅπῃ μὲν ἔν
 τῶν βρεφῶν ὅπῃ τῆδε
 εἰσὶν ὅσαι ψωμίζουσιν αἱ γυ-
 ναῖκες. Φακὴ μετὰ βρα-
 χέος ἄρτους, ἢ μυελὸς ἐλα-
 φρεῖς, ἢ μοσχέας, ἢ μηλοκυ-
 δάνια, ἢ ἄπια, ἢ μέσπιλα,
 ἢ ἰντύβα, μίσγειν τὰ ψω-
 μίσματι. ὅπῃ δὲ τῶν πε-

AD ORIS VLCE-

ra serpentia, quæ ἄφθας

Græci nominant.

Cap. C XIX.

Fiunt aphthæ, hoc est,
 oris ulcera, in infanti-
 bus, tenerisque adhuc
 pueris, ex vicioso nutri-
 cis lacte, in firmioribus
 uero, seu in quibus ætas
 paulum processit, ob vi-
 tiosos humores fluen-
 tes ad os, uel ciborum
 acrimoniam, visu vero
 cognoscuntur ob colo-
 rem, rubræ enim ex san-
 guine originem trahunt,
 quemadmodum flauæ
 è bile, & albæ è pituita
 & nigræ ab atra bile. In
 infantibus itaq; conue-
 niunt quæcunq; mulie-
 res alias offerunt, ut est,
 lens cum modico pane,
 & medulla ceruina, aut
 vitulina. Miscere item
 oportet cibis, aliquid
 ex malis cotoneis uel
 pyris, vel mespilis, uel
 intybo. In adultioribus
 porro

λείων ὁμφάκιον θαλυό-
 μρον σὺν οἴνῳ, ἢ ῥοῦς μα-
 χερκὸς ὁμοίως, ἢ μίσυ ὡ-
 μὴ μετὰ μέλιτι, ἢ ἰὸς
 σὺν οἶνο μέλιτι θαλγείο-
 μρον, ἢ κλυζόμρον, ἢ
 χαλκίτης ὤμη, σὺν ἐ-
 λείῳ λειωθεῖσα, καὶ θα-
 λγιομένη τὰς ἀφθας μό-
 νον. ἄλλο, κηρῶ, ῥῶ, ῥόδων
 αἶθρς, κρόκου, κόσμου ἴσαι
 λεία σὺν μέλιτι θαλγίε,
 ἢ κέρας ἐλάφς κεκαυμέ-
 νον παράτριβε, ἢ μαρά-
 θρς ῥίζαν κεκαυμένην.
 * Videtur legendum, ut con-
 stat ex Aëtio Serm. 8. cap. 39.
 μελανόμενα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΓΑ-
 ριδαίοις φλεγμονῶν.
 κεφ. ρη'.

Συνεχέσεται παρίσθ-
 μια ἐν φλεγμονῇ γίνον).
 θερμοὶ γὰρ καὶ ὑγροὶ οἱ τό-
 ποι ἀλίσκονται δὲ μᾶλλον
 τὰ πάθη οἱ πολύαιμοι, καὶ

porro hæc profunt. Suc-
 cus uux acerbæ in uino
 dissolutus, uel rhu co-
 riariorū eodem modo,
 uel misy crudum cum
 melle, uel ærugo cum
 uino mulso illita, uel
 gargarizata, uel chalcis
 tis cruda ex oleo trita,
 & circa aphtas tantum
 illita. Aliud. Cerg, rhois,
 florum rosarum, croci,
 costi pares portiones,
 cum melle tritæ obli-
 nuntur, uel cornu cer-
 uinum crematum affri-
 catur, uel fœniculi ra-
 dix combusta.

DE TONSILLA-
 rum inflammatione.
 Cap. CXX.

Tonsillæ etiam fre-
 quentissimè inflamma-
 tione corripiuntur. Ca-
 lidæ enim & humidæ
 sunt partes, magis uero
 hoc affectu corripiun-
 tur,

παῖδες διὰ τὴν ἀδδὴ φα-
 γίαν, καὶ οἱ ἀκρατοπόται.
 δεῖ ἀναχαρξαρίζειν τὰ σύ-
 φοντα, ἔσπεκροντα, οἷον
 φακῆς ἀφέψημα μετὰ
 ῥόδων, ἔμυξαρίων, ἔφοι-
 νίκων. καὶ φλεβοτομαῖν
 ἀπ' ἀγκῶν, ἢ σικυᾶν,
 μετὰ δὲ τὴν κένωσιν ἀνα-
 χαρξαρίζεσθαι ἀφε-
 ψήμα πηλυκυρρίζης μὲν
 ἐψημα, ἢ σάγματος,
 ἢ σικῶν, ἔϋσώπιδος ἀφέ-
 ψήμα, ἢ ὑδροροσάτον, ἢ
 ῥοιᾶς τεθλασμένης χυ-
 λόν, ἢ γάλαχλιάρον. ἔξω-
 θεν ἢ πυρεταεὶον ἀπόλοις,
 ἔκθερμου ὀμβρίμου ὕδα-
 τος. κατὰ πλάστεν δὲ διὰ
 κελθίν, ἢ λινωσπέρμ, ἢ
 τηλίνωσπέρμα, ἔμυ-
 ξαρίων, ἔφοινίκων. καὶ ἢ
 καὶ τοῖς σωματικαῖς διὰ
 χρίσις. τὰ δὲ λοιμικὰ, ἔ-
 ἑχαρῶδη ἑλκὴ ἐν τοῖς πα-
 ραθμίοις βοηθεῖ, ἢ τε διὰ
 μόρων, ἢ ὑδρόμελι ἔχων

tur, qui multo sangui-
 ne abundant, & pueri
 ob voracitatem, & qui
 vino meraco vtuntur,
 Gargarizandum itaq;
 in hoc casu est, ex astrin-
 gentibus & reprimen-
 tibus, vt lenticulæ de-
 cocto cum rosis, & my-
 xarijs & palmulis, san-
 guis deinde è cubito
 mittendus, & cucurbi-
 tulæ admouendæ, no-
 uissimè etiam post eua-
 cuationem gargarizan-
 dum erit, ex radicis, quæ
 dulcem appellant, cum
 sapa decocto, uel stilla-
 mento, vel ficuum, vel
 hyssopi, vel hydrososa-
 to, id est, iulepo ex infu-
 sione rosarum, vel deco-
 cto granorum mali pu-
 nici contusorū, vel lacte
 tepido, extrinsecus ve-
 rò fouere oportet spon-
 gijs, ex aqua pluuiali ca-
 lida. Cataplasmata verò
 sint ex farina hordeaca,
 vel seminibus lini & fœ-
 nugraci,

αἶθος ῥόδων λειῶν ἐκπι-
πασμένον, ἢ κόσον, ἢ ῥοδὸν
ξηρὸν λείαν, ἢ τὸν ἀνδρόνι-
ον τροχόν, ἀναγαργαρί-
ζειν ἢ διὰ γλυκυρρίζης ἀ-
φεψήματ' Θ , καὶ κρόκον,
καὶ σμύρνης, ἀλάξαι δὲ
καὶ τοῖς στοματικοῖς.

aqua multa quæ rosarum tritarū florem inspersum
habeat, vel costum vel rhu siccum, vel pastillus An-
dronius, & nouissime dulcis radícula, decocta &
gargarisata, & crocus & myrrha, vel illinenda vlce-
ra, ori accommodatis medicamentis.

ΠΡΟΣ ΔΥΣΩΔΙΑΝ

τόματ' Θ .

νεφ. ρηί.

Ἰριον ἀποθρέξας εἰνὼ
παλαιῷ δ' ὡδ' δίδω Δ α
κλύζεσθαι συνεχῶς, ἔκα-
τέραν ἐν τῷ στόματι, ἢ
σμύρναν ἀλάσας, δίδω
ἀκκλύζεσθαι εἰς ἑσπέραν.
πρωτὶ δὲ ἀφεψήματ' εἰ-
χυθ' Θ δίδω Δ ακκλύζεσθαι,
ἢ αὐτὴν ἀμασάσθαι, ἢ
ῥόδα κεκομμένα παράττει

nugræci & myxarum
& palmularum, potes
vti etiā inunctionibus
ori accommodatis. Pe-
stiferis vero iam & cru-
stam habentibus, vlce-
ribus tonsillarum suc-
currit, medicamentum
quod ex moris fit, vel

AD TETRVM

oris odorem.

Cap. CXXI.

Iride in vino veteri
odorato maccrata ose-
luatur frequenter, & i-
psa etiam in ore conti-
neatur, vel myrrha eo-
dem modo dissoluta,
vesperi os colluatur,
manè vero spicæ deco-
cto, q̄ manducari quo-
que potest, vel rosas cō-
tusis affricato, vel iunci
i ἢ odorati

βε συνεχῶς, ἢ χόινος ἀν-
 θρ. πρίβει τὰ ἔλα, ἢ κίσ-
 σην, σμύρναν, ναρδόσα-
 χυ σὺ μέλιτι λεαίας
 χρῶ.

odorati flore gingivas
 terito, vel pumice, myr-
 rha, uel spica nardi in
 puluerem reductis uti-
 tor.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΑΡΓΑΡΕΩ-
 νθ. κεφ. ρηβ'.

DE COLVMELLA.
 Cap. CXXII.

Δεῖ εἰδέναι ὅτι πετρα-
 χῶς λέγεται τὸ μέρος τῆς
 το. γαργαρεῶν μὲν γὰρ ὅτε
 κατὰ φύσιν ἔχει. σαφυ-
 λή, ὅταν φλεγμώη αὐ-
 τὴ τὸ ἄκρον, ἔομοιωθῇ
 ῥόγα σαφυλῆς. ἔοταν νε-
 κρωθῇ, τέμνωμεν τὴν, ἢ
 κηρίον. κιονίς, ὅταν ὅλον
 φλεγμαίνῃ ἔπαχυνθῇ
 ὡς περ κιῶν, ἡμᾶς δὲ ὅταν
 λεπυνθῇ ὡς περ λωρίον.
 καὶ δεῖται ἀναγαργαρεῖσ-
 μοῖς δι' ὑδροροσάτης, ἔα-
 ποζέματ' ὀφθαλμοῦ, καὶ
 φοινίκων, ἢ βάτης φύλων,
 ἢ ῥοιᾶς χυλόν, ἢ βαλαύ-
 σιον, ἢ ῥοιᾶς ῥίζης ἀφέψη-
 μα. ξηρὰ δὲ διὰ σαφυλο-

Nosse oportet quae
 drisariam hanc particu-
 lam dici. Etenim gurgu-
 lio vocatur, cum secun-
 dum naturā habet, vna
 vero, cū summa ipsius
 pars inflammatione cor-
 ripitur, & vnae acinum
 repræsentat, quam ubi
 corrupta fuerit, vel fere-
 ro uel igni auferimus.
 Quod si tota inflamma-
 tionem experitur, & æ-
 qualiter crassa est, colu-
 mella dicitur. Lorum
 uero cū gracilescit. Gar-
 garizandum itaque est
 ex hydorofato, & len-
 ticulæ decocto, & pal-
 marum, uel rubi folio-
 rum, vel malī punici suc-
 co,

πάσθ' ποιῶσιν, αἱματίτης
λίθος λεῖϑος, ἢ γῆ σαμία,
ἢ λημνία, ἢ βῶλϑος, Ἐκη-
κίς, ἢ ὀμφάκιον, ἢ συπλη-
ρία μὲν ῥόδων λεῖα. πρῶ-
τος δὲ κόμμι Ἐκηκίδα,
σαρκὸς κόλλη, ἄμυλον. πᾶ-
χος δὲ αὐτῆς ἕσης. λεῖ κί-
να καλῶσι, χρῶνται. ῥο-
δὸς συριακῆς δραχμ. ἢ. ῥο-
δὸν ἀνέμαλϑος δραχ. α'.
κηκίδα δραχ. γ'. ξηρὸν
χρῶνται. ἄλλο. μύσιϑος, συπλη-
ρίας χαλκίτεως ἴσα λεῖ-
σας, πρῶτα πικ. ἄλλο. συ-
πληρίας δραχμ. γ'. ῥο-
δὸν δραχ. β'. κηκίδα δραχ.
α'. ξηρῶν χρῶνται.

drachma, gallarū drachmæ tres, ficcis utere. Aliud.
Myfios, aluminis scissi, chalcitidis pares portiones,
tritas applicato. Aliud. Aluminis drachmæ tres, rhu
drachmæ duæ, gallarum drachma, ficcis utere.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΓΧΗΣ, ΚΑΙ DE ANGINA ET
παρασυναγχης. eius speciebus.
Κεφ. ρηγ'. Cap. CXXIII.

Συναγχή ἐστὶν φλεγ-

Angina inflamma-
tio

μονὴ τῶν ἐνδον μυῶν τοῦ
 Φάρυγγος. Φάρυγξ δὲ
 ἐστὶν ἡ ἐσω κοιλότης τῆς σό-
 ματος. τῶν δὲ ἐξω μυῶν
 φλεγμαινόντων αὐτῶν, πα-
 ρασιναγχὴ λέγεται. κυ-
 νάγχη δὲ ἐστὶ φλεγμονὴ
 τῶν ἐνδον μυῶν τῆς λάρυγ-
 γος. λάρυγξ δὲ ἐστὶ τοῦ σό-
 ματος τῆς βραχίαιας ἀρτη-
 ρίας, ὅθεν ἀναπνεύομεν, καὶ
 ἐστὶ θανάσιμος. παρέπει-
 ται δὲ τέτοις πόνος μέλας
 δυσπνοίας, ἥ καταπίειν
 ὁ δυνάμεται. τέτρες δὲ αὐ-
 τήκα φλεβοτομαίν, ἥ κε-
 νῶν ὁ κ' ἀθρόαν κένωσιν. λή-
 ποθυμήσαντες γὰρ αὐτοί,
 πνίγονται, ἥ σικυῶν, ἥ κε-
 φιζομένῳ δὲ. ἥ τὰς ὑπὸ
 τῇ γλῶττι φλέβας τμη-
 τέον, ἥ αὐτῇ ἐγχαράξαι-
 ον τῇ γλῶττι, τῇ τε κοι-
 λίαν κλυσεόν, καὶ οὗ πό-
 δας ἐπ' ἀντιλήθρον ὕδωρ θερ-
 μόν, τῷ δὲ τραχήλῳ ἐρίοις
 ἀπύτοις ἐν θερμῷ ἢ ἐ-

tio est interiorū in fau-
 cibus musculorū. Fau-
 ces autem sunt interna
 oris cauitas. Cum vero
 externi muscoli inflam-
 mantur, parafynanche
 uitium dicitur. Cynan-
 che vero inflāmatio est
 interiorū laryngis mu-
 sculorum. Larynx autē
 os est asperæ arteriæ,
 cuius ope respiramus,
 mortis porro periculū
 est in hoc affectu, subse-
 quitur angina laboran-
 tes dolor cum spirandi
 difficultate, nec deuor-
 rare cibum possunt. His
 itaq; statim sanguis mit-
 tendus, sed non confer-
 tim euacuatio molien-
 da erit. Cum enim ani-
 mus deficit, suffocatio-
 nis periculum incurrit,
 cucurbitulæ deniq; ad-
 mouendæ sine ferro, &
 uenæ sub lingua inci-
 dendæ erunt. & lingua
 ipsa scarificanda. Aluū
 quoq; ducere oportet,

&

λαίω ἐμβρέχειν, ἔκ κατα-
 πλάσσειν, τῷ τε λινὸς πέρ-
 μω ἔκ κριθίνω, ἔκ τηλίω, ἔκ
 φοινίκων, κρόκω καὶ ψί-
 χας. χρονίζουσι ἢ φλεγ-
 μονή σκληρωμένη, πρὸς-
 πλέκειν ἰσχάδας, καὶ λά-
 παθον, καὶ σέατθ, ἔκ νί-
 τρος ὀλίγως. ἀνακαρκαρί-
 ζειν δὲ ρόδων, ἔκ φακῆς, ἔκ
 φοινίκων ἀπόζεμα, ἢ ῥῶν
 ὑδρομέλιτι ἀφεψήσαν-
 τες, ὅτι πικρὸς ρόδων, ἢ μυ-
 ξαρίων ἀφεψήμα, εἰ δὲ
 τις ἀναδορὰ γένηται ἔξ ὅ-
 ματθ, πιτύρων ἀφε-
 ψήμα θάκλυζέτω, ἢ
 γάλα, ἐμοὶ δὲ ξηρὸν φάρ-
 μακον, φησὶν ἀρχιγένης.
 ῥῶ μαθηρικῶς δραχ. η'. ρό-
 δων αἴθως δραχ. δ'. κόκκω,
 κρόκω ἀνὰ δραχμ. β'. ἐκ
 τούτων εἰς μελίκρατον ἐμ-
 βαλὼν, ἀνακαργαρίζε-
 τω δὲ ἔκ τῷ θάκ μύρων.
 ἄλλο, ῥοὰς γλυκείας θλά-
 σαι τὸν χυλὸν, μέλιτι μί-

& pedes aqua calida
 perfundere, collum ve-
 ro lana succida aqua ca-
 lida, uel oleo potius im-
 buta madefacere, & ca-
 taplasmatis uti, ex lini
 semine et hordeacea fa-
 rina, & fœnugræco, &
 palmulis, croco, & mi-
 ca panis. Quod si inue-
 terauerit inflāmatio &
 obduruerit, ficus aridas
 adijcere, & rumicem, &
 adips & nitri paulum,
 gargarizare autem, ro-
 sarum, uel lenticulæ, uel
 palmularum decoctū,
 uel rhu in aqua mulsa
 decoquito, uel rosas in-
 spergito, uel myxarum
 decoctum. Quod si ali-
 qua oris facta fuerit ex-
 coriatio, furfurum de-
 cocto uel lacte os col-
 luant. Ego autem hoc
 remedio sicco utor, in-
 quit Archigenes. Rhois
 culinarij drachmæ o-
 cto, florū rosarū drach-
 mæ quatuor, costī, cro-

i iij

ci,

ξαε, ἐψφ μέγρι συσάσεως,
 Ἐσθίγει, ἢ τὴν Διὰ κα-
 ρύων, Ἐκινεῖα ἢ κόπρος
 ἢ λδουκὴ ξηρὰ λεία σιν
 ὀξύμελιτι Διαχειριμένη
 Διὰ πέρσ, Ἐ τῶν ἀγρίων
 χελιδόνων καέντων ἢ τέ-
 φρα ὁμοίως Διαχειριμένη
 ἔσω. χεῖρ δὲ Ἐ τοῖς ἰχυ-
 ροτεροῖς ἀνακαρζαρίσμα-
 σι Διὰ ἱρεως, ὑσσώπῳ, με-
 λανθίῳ ἐψηθέντων ἐν με-
 λικράτῳ, ἢ πηγανίῳ χυ-
 λὸν μετὰ γάλακτι.

Etum, sylvestrium item hirundinum combustarum
 cinis eodem modo illitas interius, uti quoque opor-
 tet, ualidioribus gargarismatis, ut iridis, uel hyssopi,
 uel nigellæ decocto, in mulsa, uel rutæ succo cum
 melle.

ΠΡΟΣ ΧΟΙΡΑΔΑΣ.

Κεφ. ρκδ'.

Χοιράδας ἀφανείς ποιῇ-
 σαι. ἀξυγίῳ παλαιῷ, ὑο-
 σκιάμῳ σπέρμα, πίστες,
 ἐλαίῳ παλαιῷ, ὄρνιθ.

ci, singulorū drachmæ
 duæ. Hæc in aquâ mul-
 sam conijcito, & garga-
 rifato, utere etiam medi-
 camento, quod ex mor-
 ris est. Aliud. Mali puni-
 ci dulcis succum contru-
 sum, & melli admixtū,
 dum crassitudinem ha-
 beat, coquito & illini-
 to, uel medicamento,
 quod à nucibus Diaca-
 ryon dicitur, caninum
 item stercus, album, aridū,
 & tritum cum ace-
 to mulso, penna inun-

ADVERSUS STRU-
mas. Cap. CXXIII.

Ut strumæ nō appa-
 reant. Axungie ueteris,
 seminis alterci, picis, o-
 lei ueteris, stercoris a-
 uis, quæ colore aurum
 repræ-

κόπευ χρυσιζέσης, πάν-
τα ἴσκιον ἐψησας, ὅππῃ θεί,
ἐφαπλώσας εἰς λίνον.
ἄλλο. πρόπιλι, νίτρον, κό-
πων πέντε ἑκάστος μέλιτι
λειώσας, κατὰ πλάσσει.
ἄλλο. νίτρον ἑξήκοντα ἢ κόπευ
περὶ ἑκάστην δραχμήν. ψιμ-
μυθίς δραχμήν. ἄλως κοι-
νὴ δραχμήν. ὅ. προπόλεως
δραχμήν. ἑ. χαλβαίνης
δραχμήν. ἑ. ἐλαίῳ παλαι-
οῦ, μυελοῦ τρωγίς λίτρον.
ἑ. ἄλλο. φόδον χοίρεθ θη-
λείας λειώσας μετὰ μέ-
λιτι, κατὰ πλάσσει.
ἄλλο. ἄμνυ φύλλα λειώ-
σας ὅππῃ θεί. καρδάμυς,
νίτρον ὅππῃ θεί ἀνὰ ἑξήκοντα ἢ κη-
ρὸν ἑξήκοντα ἢ. ἐλαίῳ παλαιῷ
τὸ ὅσον.

repræsentat, singulorum
pares portiones coqui-
to, & in panno lineo ex-
tendito. Aliud. Propo-
lim, nitrum, stercus co-
lumbæ ex melle trita, ad
modū cataplasmatiss in-
ducito. Aliud. Nitri un-
cie octo, stercoris colum-
bini drachmæ octo, ceru-
sæ totidem, salis comu-
nis drachmæ sex, propo-
leos drachmæ duodecim,
galbani totidem, olei ve-
teris, medullæ taurinæ se-
libra. Aliud. Stercus por-
ci feminæ tritum cū mel-
le ad cataplasmatiss mo-
dū inducito. Aliud. Agni-
casti folia in puluerem re-
ducta imponito, carda-
ni, nitri tostī, singulorum
uncia, ceræ uncia 2, olei
veteris quantū satis est.

ΠΕΡΙ ΒΗΧΟΣ.

Κεφ. ρη'..

Βηχὸς αἰτίαι Διάφο-
ροι. ἡ γὰρ ὕψιον ἀπὸ τῆς

DE TVSSI.

Cap. CXXV.

Tussis multis modis
contrahitur, & diuersas
habet.

κεφαλῆς καταρρέει εἰς
τὴν τραχείαν ἀρτηρίαν,
ἐργάζετο βῆχα. ἢ δυσ-
κρασία ψυχρὰ τῶν ἀ-
ναπνευστικῶν ὀργάνων,
ἀλλ' ἔτσι βήσσοντες, ἔ-
δεν πύσσι, καὶ θερμαπύον-
ται ἔτσι τὰ κατεψυγμέ-
τα τῶν μορίων ἐκθερ-
μαίνοντες. αἱ δὲ μετὰ γαρ-
χαισμοῦ αἱ πρὸς τὸν ἔ-
ρηνίσκον γινόμεναι βῆ-
χες, εἰάν δείκνυνται ἀπὸ
τῆς κεφαλῆς σπυγιδόαζ
τὸ ρέμα εἰς τὴν τρα-
χείαν ἀρτηρίαν, καὶ εἰς τὸν
πνέμονα. Ἐ τοῖς μὲν ὅππῃ
λεπτῷ ῥέματι βήσση-
σιν δίδοναι τὴν Διὰ τῶν
κωδύων ἀντίδοτον, Ἐ ἀ-
ναγαρχαρίζην κωδίων ἀ-
φέψημα. τοῖς δ' ἄλλοις
σύραξ καταπινόμεν
λεπτοκάρπ μεγέθος. πρὸς
βῆχας Ἐ κατάρρησ. σύ-
κα ξηρὰ λιπαρὰ δύο, ἀ-
πλόμενα εἰς οἶνον ἄκρα-

habet causas. Aut enim
humor ex capite in aspe-
ram arteriam destillat, &
tussim efficit, aut intem-
peries est frigida instru-
mentorum quæ respira-
tioni seruiunt, sed hi dum
tussiunt, nihil expiunt,
& curantur, cum refrige-
rata particulæ excalefi-
unt. Quæ uero tusses cum
titillatione fiunt, fluxio-
nem à capite ad asperam
arteriam et pulmones de-
ferri indicant. Qui igitur
ex tenui fluxione tussiunt,
his medicamentum quod
ex papaueris capitibus
paratur, et græcis Diaco-
dyon dicitur, dandum, et
ipsorum capitum deco-
ctum gargarisandū erit,
alii ityracæ auellanae ma-
gnitudine deuorare de-
bent. Ad tusses & catar-
rhos. Ficus aridæ pin-
gues due in uino meraco
maceratæ & assumptæ.
Aliud. Resinam terebin-
thinam & mel cocta de-
lingere,

πον, καὶ λαμβανόμενα.
 ἄλλο. περιβινθίνω ἑμέ-
 λι ἐψησας δίδω ἑκλεί-
 χειν, ἑ οἶνον γλυκὺ κε-
 κραμένον δίδω ὁππότε
 Φεῖν. πρὸς τὰς ἐν νυκτὶ
 ἐνοχλῶντας. ἡδυόσμη
 κλονία. γ'. τρίψας σι-
 ὄξει, δίδω ῥοφεῖν εἰς κεί-
 πλιν. ἄλλο. κακκοναρίων
 φρυκτῶν, ἀμύλα, γλυ-
 κυρρίζης, ἀνὰ ἑξ. β'. λι-
 νοσπέρμη ἑξ. β'. ἱρεως,
 πεπέρως, ὑσσώπη, ἀ-
 μυγδαλῶν πικρῶν ἀνὰ
 ἑξ. γ'. μέλιτ' ὅ τὸ δρ-
 κὸν δίδω ἑκλείχαιν. ἄλ-
 λο ἑκλεκτόν. κακκοναρί-
 ων δραχμ. ιβ'. λινοςπέρ-
 μη δραχ. η'. τρακακάν-
 θης δραχμ. ιβ'. φοινίκων
 λιπαρῶν η'. ἱρεως δραχ.
 ιβ'. ἀμυγδαλῶν γλυκέ-
 ων δραχ. ις'. μέλιτ' ὅ τὸ
 ἀρκοδόν, πλὴν τρακακάν-
 θαν οἶνω βρέχει. πρὸς χρο-
 νίαν βήχα. κυμίν, πε-

lingere, & uinum dulce
 mixtum sorbere iubeto.
 Aliud ad tussis, quæ no-
 ctu molestiam exhibent.
 Mentæ ramulos tres ex
 aceto tritos, sorbendos
 dormituri dato. Aliud.
 Nucleorum pineorū tor-
 refactorum, amyli, radi-
 culæ dulcis, seminis lini,
 singulorum vnciæ duæ,
 iridis, piperis, hyssopi, a-
 mygdalarū amararū sin-
 gulorum vnciæ tres, mel-
 lis quantū satis, pro delin-
 ctu. Aliud eclegma. Nu-
 cleorum pineorū drach-
 mæ duodecim, seminis li-
 ni drachmæ octo, traga-
 canthæ drachmæ duode-
 cim, palmulæ pingues o-
 ctodecim, iridis drachmæ
 duodecim, amygdalarū
 dulcium drachmæ sedes-
 cim, mellis quantum sa-
 tis est, sed tragacantham
 tamen in uino macerato.
 Aliud ad uetustas tussis.
 cumini, piperis, urticæ se-
 minis singulæ uncie, mel

lis

πέρεως, κνίδης σπέρμα,
 αἰὰ ὄζυ. α'. μέλιτ ① τὸ
 ἀρκῶν. ἄλλο. μέλιτ ①
 ὄζυ. α'. βετύρῃ νεαροῦ
 ὄζυ. α'. κυμίνῃ δραχμ. α'.
 δίδῃ ἐκλείχειν. ἄλλο.
 γλήχωνος, ὑσσώπῃ, κα-
 λαμίνθῃ ὄζυ. α'. λιν-
 σπέρμῃ ὄζυ. α'. μέλι-
 τ ① τὸ ἀρκῶν, δίδῃ δὲ
 καὶ τὸ ἐκλεκτὸν, καὶ τὴν
 ἀλεπασίῃ. ἄλλο. κοκ-
 κία, ὀπίς, πεπέρεως, σύ-
 ρακος, χαλβανῆς, σμύρ-
 νης ἴσα, ποῖα καταπό-
 πα, ἔδιδῃ. ε'. ἄλλο. κοκ-
 κία τὰ πανάκια, σμύρ-
 νης, ὀπίς, πεπέρεως, σύ-
 ρακ ①, καστορίῃ, χαλ-
 βανῆς ἴσα σὺν ἐψέματι,
 ποῖα καταπόπα, ἔδι-
 δῃ γ'. η'. ε'. νῆστιν, ἔεις καί-
 τιν. δίδῃ δὲ ἔτῶν αἰώ-
 δωίων ἀντιδότων, πῶ τε
 ἀρμονίαν, ἔτῶν συμφῶ-
 να, ἔτῶν ἰσόθεον, καὶ τὴν
 παωνίαν, καὶ τὴν ἀθα-

lis quantum satis est. A-
 liud. Mellis uncia, butyri
 recentis par pondus, cu-
 mini drachma, pro lin-
 ctu exhibetur. Aliud. Pu-
 legij, hyssopi, nepetæ, sin-
 gulorum uncia, seminis li-
 ni uncia una semis, mellis
 quantum satis est, utere
 pro eclegmate, potes etiā
 offerre medicamentum
 quod ex porris fit. Aliud.
 In forma pillularū, opij,
 piperis, styracis, galbani,
 myrrhe pares portiones.
 Finguntur catapotia &
 quinque exhibentur. Aliæ
 quæ panacia uocantur, myr-
 rhæ, opij, piperis, styra-
 cis, castorij, galbani, par
 singulorum pondus. Fin-
 guntur pillulæ, è quibus
 ieiunis et dormituris tres
 uel quinque deglutiendæ
 dantur, uel aliquod ex le-
 nientibus medicamentis,
 ut est, quod dicitur Har-
 monia et Symphonos, et
 Isotheos, & Paxonia, &
 Athanasia. Thoraci no-
 uissimè

πασίαν, ἐμπλασσε δὲ καὶ
 ἔσθωρα καὶ ἥτε διὰ βε-
 τύρε, ἔη ἀνιθίνη ἔπι π-
 θέωρα. ὑποκαπνίσμα-
 τα βηχικοῖς, ἔδυσπνοῖ-
 κοῖς, ὁ τροχίσκος ὑπο-
 καπνίζουρος διὰ χοά-
 νης ἀβροτόνε, σανδαρά-
 χης, σινι πτωε, καρδαμώ-
 μεϊσα κόψας, ποιεῖ τρο-
 χίσκος, καὶ ὑποθυμία.
 ἄλλο τροχίσκος. σαν-
 δαράχης, πρεβινθίνης,
 ἀνὰ εἰς β'. κόστος φύλλον
 ἀνὰ δραχμ. δ'. λαζέρη,
 ματίχης ἀνὰ δραχμ. γ'.
 πεπέρεως καὶ π. μ'. ποιεῖ
 τροχίσκος, καὶ ὑποκα-
 τένιζε, ἔπι πρὸ φῶν οἶνον
 ἢ γλυκυν. ἄλλο. σύρα-
 κα, πρεβινθίνης, σανδα-
 ράχης, ματίχης ἴσα ὁ-
 μοίως χρῶ.

ΠΕΡΙ ΑΡΤΗΡΙΑΚΩΝ.

Κεφ. ρησ'.

Τὸν λάρυγγα, καὶ τὴν

uissimè super imponen-
 da emplastra, quæ ex bu-
 tyro constant, & anethi-
 num, suffimina tussien-
 tium, & difficulter spiri-
 tum trahētium, pastillus
 fumo excitando per in-
 fundibulū idoneus. Ab-
 rotoni, sandaracæ, fina-
 pis, cardamomi, pares
 portiones cōtusas in pa-
 stillos cogito & suffito.
 Alius pastillus. Sandara-
 cæ, terebinthinæ, singulo-
 rum uncia duæ, costi, fo-
 lij singulorum drachmæ
 quatuor, laseris, masti-
 chis, singulorū drachmæ
 tres, piperis grana qua-
 draginta, pastillos fingi-
 to, & suffumigato, vinūq;
 seu sapā sorbeto. Aliud.
 Styracis, terebinthinæ,
 sandaracæ, mastiches, sin-
 gulorū pares portiones
 eodē modo in usum adhi-
 bentur.

DE ARTERIACIS.

Cap. CXXVI.

Laryngem, & quæ ei
 sub-

ὑποκαμέντω αὐτῷ τρα-
χείαν δρετήριαν ὑμῶν τις
ἰσχυρῶς ἐπιλείφει. ὅτος
δὲ ὁ ὑμῶν ὑγραυνόμοτος,
ἢ ἐλκόμοτος, ἢ ἐκ κραυ-
γῆς πολλῆς πληττόμε-
νος, βραγχώδης γίνε-
ται ἢ φωνῇ, ἢ οὗ μὲν ἐ-
πὶ κραυγῆς βοηθεῖ λυ-
τρὸν δ' ἰσχυρῶς, καὶ τρεῖς
φαῖ. Ἰππὶ ηδαιοὶ ὄντες διὰ
τῶ ἀμύλου, ἢ ὡὰ ῥοφῆται
καὶ τὸ γάλα, ἢ τὰ διὰ
τῆς τραχακάνθης ῥοφῆ-
ματα. ἀρτηριακὴ πρὸς
τὰς τῆς φωνῆς ὑποκα-
πὰς, κόμμεως δραχ. β'.
τραχακάνθης δραχ. α'.
ἐψέματ' ἢ χοίνικα α'.
κόψας ταῦτα συνλείω-
σε μετὰ τῶ ἐψέματ' ἢ,
ἢ ἐψέματ' ἐπ' ἀνθρώπων κε-
νῶν. ἐξ αὐτῶ δὲ Ἰππὶ τῆς
χερείας δίδω εἰς ἐσπέραν
βαλεῖν ὑπὸ τῷ γλῶσ-
σῳ, καὶ κατέχειν, καὶ τὸ
σίελον καταπνέτω. ἄλ-

subiacet asperā arteriam
pellicula quædam arctè
complectitur, quæ si uel
humidior reddita, uel ex-
ulcerata, uel ex magna
uociferatione perculsa
fuerit, rauca fit uox. In
hoc itaque casu succurrit
balneum temperatum, et
cibi apti qui constant ex
amylo, & oua sorbilis, &
lac, et ex tragacantho sor-
bitiones. Arteriaca ad uo-
cis interceptionem, gum-
mi drachmæ duæ, traga-
canthæ drachma, sapa
chœnix unus, cōtusa hæc
& cum sapa contrita, co-
quito sub prunis sine fu-
mo. Et cum usus postu-
lat, uesperī sub lingua te-
nendam exhibeto, & salū-
uam deuorare iubeto. A-
liud, quod facit ad uocis
bonitatem. Tragacanthæ
drachmæ sex, radiculae
dulcis succi drachmæ 2,
thuris drachma, gummi
drachmæ sex, uini dulcis
quod sufficit, coquito, ut
supra

λο πρὸς δ' Φωνίαν. Τρα
 γακάνθης δραχ. 5'. γλυ
 κυρρίζης χυλῶ δραχ. 6'.
 λιβαίνης δραχμ. 4'. κόμ
 μεως δραχμ. 5'. κρόκ
 δραχμ. 4'. Φαινίκων
 δραχ. 5'. γλυκέως οἶν
 τὸ δὲ κῆν ἐψήως ποθεί
 ρηται, ἔχρω. ἄλλο. κρό
 κος δραχ. 3'. γλυκυρρί
 ζης, ναρδοσάχυθ' ἀνὰ
 δραχ. 4'. σμύρνης δραχ.
 γ'. λιβαίνης δραχ. γ'. ὑο
 σκιάμης σπέρμα γο. 4'.
 πεπέρως κόκκια. ν'. μέλιτ' τὸ δὲ κῆν δίδω ὑπὸ
 πλὴν γλώσσαν κατέχειν. ἄλλο. χυλὸν κράμβης μετὰ
 μέλιτ' ἐψήσας ἕως πάχους δίδω ἐκλείχειν.

ΠΕΡΙ ΟΡΘΟΠΝΟΙΑΣ,
 καὶ Δυσπνοίας, καὶ
 Ἀσθματος.
 Κεφ. ρη'.

DE ORTHOPNOEA,
 suspirio et spirandi diffi
 cultate.

Cap. CXXXVII.

Τὸς ἀνδρῶν τῶν πυρέτῃν
 ἀναπνέοντας πυκνὸν, ὡς
 ἀπὸ δρόμης, ὀνομάζουσιν
 ἀσθματικὸς ἐκ τῶν συμ
 πτωμάτων. ἀπὸ δὲ τοῦ

Qui citra febrim, cre
 bro veluti ex cursu respie
 rant, asthmatici (quasi an
 helosos dixeris) ratione
 symptomatis appellan
 tur,

σχήματ' ὅτ' ὁ θώρακος
 διὰ τὸ ἀπανόρθιον φυ-
 λάττειν φόβῳ τῷ πνιγῆ-
 ναι, ὀρθοπνοϊκὸς καλοῦ-
 σιν. γίνεται δὲ τὸ πάθος
 ἀπὸ παχέων τε ἔν γλί-
 σχρων χυμῶν, ἐμπλα-
 σθέντων τοῖς βρογχίοις
 τῷ πνέμοντι. ἡ δὲ δύσ-
 πνοια κοινὸν ἐστὶ σύμ-
 πτωμα καὶ τέτοις, καὶ ἐ-
 τέροις πλείοσι. σκοπὸς
 ὅτε τῶν τῆς θεραπείας
 ἐκδοπανήσας τὸν γλί-
 σχρον χυμὸν, ἔπαχυν.
 ὅςθ' ὅτ' οἶνον αὐτοῖς ἀρ-
 μόζει τὸ σκυλλητικόν, καὶ
 ἡ σκύλλα ὅτ' ἡ λεία, μετὰ
 μέλιτι ἐκλειχομένη,
 ἔκκαθαρσις διὰ τῆς ἱε-
 ρᾶς, ἔμετοι ἀπὸ ῥαφα-
 νίδων, ἀριστολοχία στρογ-
 γύλη πινομένη, ἢ κενταυ-
 ρίς τῷ μεγάλῃ ἢ ῥίζῃ, ἢ
 καλαμίνθῃ ὁ καρπὸς, ἢ
 ὑδῶπις, ἢ ἱρις. εἰ δὲ χρεῖα
 κατεπίγῃ, καὶ φλέγμα

tur, à forma uero thora-
 cis, quem rectum seruare
 suffocationis metu cogū-
 tur, orthopnoici nomi-
 nantur. Fit porro hic af-
 fectus, à crassis glutino-
 sisq; humoribus, fistulo-
 sis pulmonum chartila-
 ginibus infarctis. Diffi-
 cultas uero spirandi, non
 tantum huic morbo, sed
 multis etiam alijs acce-
 dit, scopus itaq; curatio-
 nis totus esse debet, ut
 glutinosus humor et cras-
 sus absumatur. Acetum
 igitur è scilla conuenit, &
 scilla ipsa tosta & in pul-
 uerem redacta, & cum
 melle pro delinctu adhi-
 bita, purgatio quoq; per
 hieram fieri debet, & uo-
 mitus radícula eliciendus.
 Vel aristolochia rotunda
 potui danda, uel centau-
 riæ magni radix, aut nepe-
 tæ semen, uel hyssopum
 uel iris. Quod si neces-
 sitas urget, pituita quoq;
 extenuanda, & cataplas-
 mata

τέμνειν, ἔξωθεν τὸν θώρακα κατὰ πλάσσει διὰ σύκων, καὶ αἵρας ἁλδρον, ἔμεινα λιθαίνε, καὶ μέλι. ἀλείμματα ἢ χησέον θερμότεροις, οἷον ἱρίνω μύρω, ἀνιθίνω, πηραινών, ἔμάλαγμασι χησέον, τοῖς ἐλκὲν τὰς ἰχθύας διωαμένοις. χησὶ δὲ ἔ τοῖς ὑποκαπνισμοῖς τοῖς περὶ γεγραμμένοις. Πόμαλα ἀσθματικῶς. πολίς, ἀβροτόνε, καστορίς, ἀμμωνιακὴ θυριάματος ἴσα μέλιτι Φυράσις, δίδε. ἄλλο. καστορίς, ἀμμωνιακὴ θυριάματος αἰὰ δραχ. ἡ. πεπέρως κόκκοι. μ'. γλυκεῖ οἶνω αἰαλαβών, δίδε κυάμιν μέγεθ' αἰσὶν μελικράτω.

ΠΕΡΙ ΑΙΜΑΤΟΣ

πύσεως.

κεφ ρηή.

Αναπύετα ἄμα ἐκ

mata ex ficibus & Iolij farina & thuris manna, uel melle exterius thoraci ex parte exteriori ad mouenda erunt. Vti præterea oportet inunctionibus calidioribus, unguento irino nimirum, anethino, rutaceo, & malagmatis, quæ serofas humiditates extrahere possunt, nouissimè etiam suffumigationibus supra positis. Potio suspensiois apta, polij, abrotoni, castorij, stillæ Ammoniacæ partes portiones melle subigito, & exhibeto. Aliud. Castorij, guttæ Ammoniacæ, singulorum drachmæ octo, piperis grana quadraginta, ex his vino dulci exceptis quod fabæ magnitudinē habet, cum aqua mulsa exhibetur.

DE SANGVINIS

expulsione.

Cap. CXXVIII.

Sanguis aut expectos

k re,

τῷ θώρακι, ἢ τῷ πνεύμονι, ἢ τῆς τραχείας ἀρτηρίας, ἢ ἐκ τῆς κεφαλῆς κατὰ φερόμενον, ἔποτε μὲν κατὰ ῥῆξιν ἀγχείσῃ, ὡς ἴππὶ καταπύσεως, ἔ γίνεται ἀθρόα, ἔ πολλὴ ἢ κένωσις. εἰ δὲ καὶ ἀγέδρωσιν, ἐκ ἀθρόως, ἀλλὰ κατὰ βραχὺ ἢ ἀναγωγὴν τῷ αἵματι γίνεται ἐκ δριμέων βρωμάτων, ἢ ἐκ κατὰ ῥῆξιν δριμέως. εἰ δὲ κατὰ ἀνασώμωσιν, ἐκ λεπτῶν ἀμέτρων, ἔ θερμοῖς χωρίοις. οἷον εἰ μὲν ἐκ τῶν κατὰ τὸν σόμαχον ἢ πρὸ γαστέρας ἔρχεται χωρίων. εἰ δὲ μετὰ βήχος, ἐκ τῶν ἀναπνευστικῶν ἀνάγει μορίων. οὗ μὲν ἴππὶ κατὰ ῥῆξιν πύσαντες αὐτίκα φλεβοτομεῖν, δεσμεῖν δὲ ἔ τὰ ἄκρα, ἔ ἀνατρίβειν σὺν ἐλαίῳ παλαιῷ, τροφὴν δὲ προσάγειν τῷ αὐ-

re, aut ex pulmone, aliā quando ex aspera arteria expuitur, interdum etiā à capite deorsum fertur, idque uel ob uasis rupturam, ut in casu, cum sanguis & subito & copiose erumpit, uel exesa parte aliqua, & tum non subito sed paulatim exit, & fit hoc uel ob cibos uel fluxiones acres, uel ore alicuius uenæ patefacto, ex usu balnei immoderato, & partium calore, ueluti cū ex locis circa stomachum uel uentriculum erumpit. Quod si tussis est, ἐ partium respirationi seruientium aliqua educitur. Qui igitur ob fluxionē sanguinem expuunt, his statim sanguis mitti debet, & extre- mæ partes deligari & oleo ueteri perfricari, cibi- que offerri austero sapore, ut mala punica, poma, pyra, uel hæc ipsa cum sorbitionibus coqui, pa- stillum

σηρῶν, οἷον ροῖας, ἢ μή-
λων, ἢ ἀπίων, ἢ σικυρίας.
Θάσωσαν τοῖς ροφήμασιν.
εἴτε δίδῃς τὸ δι' ἡλέκτρος
τροχίσκον, ἢ πλὴν θηρια-
κῶν ἀντίδοτον πίνειν, εἴ-
τε σικύας τῷ τραχήλῳ
καλλητέον. ὅτ' ἢ ὁκτῶν
ἀνὰ πνέστικῶν, τὸ τ' ἐσι-
τῇ θώρακος καὶ πνέμο-
νος αἷμα πύσας, φλε-
βοτομητέον, καὶ ἀπόχρσις
ἐξ ὀξύκράτους χλιαρῆς πυ-
ριασέον ὅτ' τόπος, ἢ ἀ-
πλῆτοις μαλίοις μὲν ρο-
δίνης, ἢ μυρσίνης σὺν ὀξυ-
ῇ σὺν οἶνῳ αὐσηρῶ. κα-
ταπλάττειν δὲ τὸν θώ-
ρακα κύκλῳ, καὶ μαίνῃ
λιβαίνης, ἢ συπληρίας ἢ ἀ-
κακίας, ἢ κηκίδας ἐμβα-
λεῖν τὸ κατάπλασμα,
εἴτε δι' ἰτεῶν ὀπιθετέον
ἐμπλαστρον. Διὰ τὸ σῶμα-
τ' δὲ ταῦτα δίδόναι,
βαλαύσιον, βῶλον, λημ-
νίαν σφραγίδα, σαμ-

stillū deniq; Diaelectru,
& theriacam antidotum
potui dato, & collo cu-
curbitulas admoueto.
Qui uero sanguinē ē par-
tibus respirationi seruien-
tibus, hoc est, uel pectore
uel pulmone expuīt, his
uena incidenda, & par-
tes ex posca tepida fo-
uendæ erunt, uel lana suc-
cida cū rosaceo, uel myra-
theo, & modo cum ace-
ro, modo cum uino auste-
ro. Pectori uero cataplas-
mata admouenda ex fa-
rinæ polline, & thuris
manna, uel alūmen, uel
acaciam, uel gallas adij-
cere, uel emplastrum ex
falicibus superimponere.
Per os autem dari debēt,
balaustium, bolus, lem-
nia terra, quam sigillum
dicunt, lapidem, sambu-
stem, uel hæmatitē, cum
succo mali punici, uel her-
bæ sanguinalis succum
cum corallo. Aliud. Sa-
mia terre quæ aster dici-
tur,

k ij tur,

Βασίλιν λίθον, αἵματίτιν
 σὺν χυλῶ ροιάς, ἢ πολυ-
 γόνε χυλὸν σὺν κεραλ-
 λίῳ. ἄλλο. γῆς ἀσέρος Θ ,
 λημνίας, κεραλλίς ἴσα
 δίδε λεῖα σὺν ὀξυκρά-
 τῳ. ἄλλο. λημνίας δραχ-
 μῖς. σαρμίσ ἀσέρος δραχ-
 μῖς. σαρκοκόλλης δραχμῖς.
 κόμμεως δραχμῖς. ξηρὸν δίδε μετὰ ἀφεψήμα-
 τ Θ φοινίκων.

tur, lemnix, coralli, pares
 portiones ex aceto tri-
 tas, cum posca exhibeto.
 Aliud. Lemnix drachmę
 sedecim, samie quę Aster
 dicitur, drachmę octo,
 sarcocollę drachmę qua-
 tuor, gummi drachmę
 dua, siccū dato, cum pal-
 marum decocto.

ΠΕΡΙ ΠΛΕΥΡΙΤΙΔΟΣ.

Κεφ. ρηθ'.

DE LATERIS DO-
lore, quę pleuritis dicitur.

Cap. CXXIX.

Κυρίως πλῆξις
 φλεγμονή ἐστὶ τὰς
 πλευρὰς ὑπεζωκότος
 ὑμέν Θ . σπυδαία ἢ δύσ-
 πνοια ἐ βήξ, ἐ συνεχὴς
 πυρετός, ἐ πόν Θ ἀρ-
 κλειδός, ἐ ὑποχονδρίς.
 τῶνδε, εἰ μὲν ἀρ-
 κλειδός ἢ ὀδυνη διατείνει,
 φλεβοτομητέον: εἰ ἢ εἰς
 ὑποχόνδριον, κάτω κα-
 θαρτέον. οἱ δὲ νεώτεροι τ

Pleuritis, qui nobis la-
 teris dolor dicitur, pro-
 prię inflammatio est mem-
 branę, quę costas suc-
 cingit. Huic simul accedit
 difficultas spirandi, tussis,
 febris cōtinua, & do-
 lor qui ad iugulum usq;
 & pręcordia penetrat.
 His, siquidē dolor ad iu-
 gulum usque processit,
 sanguis mittendus est, si
 uero ad pręcordia, aliu
 purga

ἰατρῶν πάντες δεδιώτες
 πῶς κάθαρσιν, πάντας
 φλεβοτομοῦσι, κλυση-
 ρίοις ἢ δριμυτέροις χερῶν
 ταί, οἷον ἐκ χυλῶν πτύ-
 ρων, ἔκ κενταυρίδ, καὶ νί-
 τρος, πυρίαις δὲ ταῖς διὰ
 κέγχρος, ἢ κριθῆς, καὶ ἁ-
 λῶν ἐν μαρσίπποις, ἢ ἐ-
 ρίοις ἀπλύτοις σὺν ἐ-
 λαίῳ, ἔσινω. καταπλα-
 στέον δὲ τὰ διὰ λινωσπέρ-
 μος, ἔκ κριθίνης, καὶ ἀποζέ-
 ματ' χαμαιμήλ, ἔκ
 ἀλθαίας, ἢ ἰσχάδων, καὶ
 ἀψινθίδ, μελιτός τε ὀλί-
 γος. ἀπὸ δὲ τὰς ἐπὶ αἱμέ-
 ρας δοτέον ἐλικτὸν δι' ἀ-
 μυγδάλων, καὶ κνίδης
 σπέρματ', ἔκ ἐν μέλι-
 τι σωλειωθέντων. Ἰπι-
 θέματα δὲ τὸ διὰ συμ-
 ψύχ, ἔκ ἡ πηγανερὰ ἐ-
 πιθεμένη καὶ τὸν ἀλγόν-
 τα τόπον. εἰ δὲ Ἰπιμένει
 ἡ ὀδυνή, καὶ σικυαστέον.
 ἄλλο ἐπίθεμα πλάσσει-

purgare oportet. Nostri
 uero temporis medici o-
 mnes formidantes hanc
 euacuationem, omnibus
 uenam incidunt, & cly-
 steribus acrioribus utun-
 tur, ex succo furfurum ni-
 mirum, centaurio & ni-
 tro, et ex milio fomentis,
 uel hordeo uel sale, in fac-
 culis, uel lanis succidis cū
 oleo et uino. Cataplasma
 tis uero uti oportet, ex se-
 mine lini & farina hor-
 deacea, et chamæmeli iu-
 re, uel Althææ uel ficuum
 aridarum, uel absynthii,
 uel mellis exiguo. Post
 septimum denique diem
 eclegmate uti potest ex
 amygdalis & vrticæ se-
 mine, ex melle simul con-
 tritis confecto. Loco ve-
 ro dolenti imponi debēt
 emplastra, & quod ex
 samfuco fit, & peganera
 dictum, si dolor rema-
 net, cucurbitulæ etiam
 affigi. Aliud Epithema
 dolore lateris affectis a-

k iij ptum,

πικόν. πηγαίνε εἰς. α'.
 θεία ἀπύρε εἰς. α'. νίτρε
 δραχμ. δ'. σέατ. Θ. χοι-
 ρεία εἰς. δ'. κηρὲς εἰς. ε'.
 κυπρίναι εἰλαίαι εἰς βετύ-
 ρα τὸ ἀρκῶν, τερεβινθίνης
 εἰς. δ'. χρῶ. πινόμδα δ' εἰς
 ὠφελῆ πλῆρη πικρῶς,
 ἐν δὲ χαῖς μὲν μελίκρα-
 τον, ἐν ᾧ ἐψηται πηγῶ-
 νον, ἐπὶ ταῖς καὶ ὕδατον, ἢ
 καλαμίνθην, ἢ ἱρῶν. ἄλ-
 λο. σοιχάδα λεῖαν δίδε
 μετὰ μελικράτῃ, ἢ χα-
 μεπύτῃ, ἢ ῥέον. δίδε
 εἰς τὰ ἐλίγματα, ὅσα ἐπὶ
 τῶν βη. κῶν περιέρη).

ptum. Rutæ, sulphuris
 ignem non experti, singu-
 læ uncia, nitri, axungia
 suillæ, singulorum drachi-
 mæ quatuor, ceræ uncia
 sex, olei cyprini, butyri,
 quantū satis est, terebin-
 thine drachmæ quatuor
 utere. In potu uero assum-
 pta iuuant, inter initia
 quidem aqua mulsa, in
 qua ruta sit decocta, hyss-
 opum postremo, nepes-
 ta, uel iris. Aliud. Stecha-
 dem trita cum aqua mul-
 sa exhibeto, uel chame-
 pityn. Vel rheum uel ecle-
 gmata, seu linctus, supra
 de tussi comprehensos.

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΠΝΕΥ-

μονίας.

κεφ. ρλ'.

Ἡ περιπνευμονία φλεγ-
 μονή ἐστὶ τῆς πνέμονος
 μετὰ πυρετῆ, τὰ πολλὰ
 ἐπὶ κατάρροις, ἢ σπλάγ-
 χαις, ἢ πλῆρισι γινώ-
 μένη. ἐστὶ δ' ὅτε καὶ αὐτὴ

DE PERIPNEU-

monia.

Cap. CXXX.

Peripneumonia inflā-
 matio est pulmonis cum
 febre, ut plurimū ex de-
 stillationibus, angina, uel
 lateris dolore orta. Fit
 interdum etiam ut ipsa
 prius

προκατάρχεται. παρέ-
πε) δὲ τέτοις δύσπνοια,
ἔρδθθ τῷ προσώ-
πῳ, ἔρεγμός. φλεβοπο-
μητέον τέτῳς ἀνδρὶ λει-
ποθυμίας. ῥοφήματα δὲ
λαμβάνετωσαν, χυλὸν
πυσαίνης, ἔσεμίδαλιν,
ἔθασόροφον, ἢ ὑδρορο-
σάτον, ἢ ἀπόμελι. διδόν-
ναι δὲ καὶ τὸ ἀφέψημα
τέτῳς πίνειν, ἰχάδας
μὲν ὑσώπῳ, ἔῖρεως, ἀ-
φεψήσας σιὺ μελικρά-
τῳ, ἔσικυᾶν. ὅππῃθεναι
δεῖ καθόλου τῷ θύρακος
πλὺν ἀλάπηγαίς ἐλαίς,
ἢ κυπρίνῳ.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΥΗΜΑ-
ΤΟΣ.

Κεφ. ρλαΐ.

Εμπύημα λέγεται, ὅ-
ταν ἡ πλὺν ῥίπῃς χρονίῳ-
σαι, εἰς ἔμπυον μεταβλη-

prius incipiat. Hos subse-
quuntur spiritus difficul-
tas, faciei rubor & tu-
mor. In hoc itaq; casu san-
guis mittendus, sed ita ta-
mē, ut vires deici nō per-
mittas. Sorbitiones as-
sumant ex cremore ptisa-
næ, & similagine, & a-
mygdalis amaris, uel a-
pomelite, uel inlebo, ex
infusione rosarum, quod
hydrorosatum græci ap-
pellant. Potui uero dan-
dum decoctum ficuū ari-
darum cum hyssopo, &
iride, ex mulsa, & cucur-
bitulæ admouendæ. Su-
per pectus uero imponi
debet, ceræum ex oleo ru-
taceo uel cyprino.

DE PVRI IL-
LUVIE, quam græci ἐμπύημα
uocant.

Cap. CXXXI.

Empyema uocatur, cū
laterum dolor trahitur,
& materia in pus uerti-
tur.

k iij

θῆ. οἱ δὲ τοῖς τοῖς βήτησιν
 ἔμπυον δυσώδες. ἔτι πι-
 νέτωσαν ἀπόζεμα ὑσώ-
 πος, ἔτι θυμὸν καὶ μελικρά-
 τος, ἢ γλυκυρρίζης ἀφέ-
 ψημα. ἔλιγμα δὲ εἰς
 ἑσπέραν γλυκυρρίζα
 λεῖα μετὰ σισάμω, ἔτι μέ-
 λιττον, διδόναι δὲ ἔτι τῷ
 Διὰ πρᾶσις, ἔτι τῷ Διὰ
 ῥόβων, τὸ ἐκλεκτόν. ἔτι
 δὲ εἰς φθίσιν μελαπιδό-
 νος, διδόναι ὅσα τοῖς φθί-
 σι τοῖς ἀναγέγραπται. ἔ-
 τι ἔσδρα, ἔξωθεν δὲ ἔτι
 πιδόνα κηρωτὰς Διὰ βε-
 τύρος, καὶ κυπρίνος, ἔτι
 μνασάω δὲ χρυσέον ῥο-
 μαπιδόμένω δὲ τῷ θώρα-
 κος, ἔτι τῷ δι' ἰπεῶν ἔτι
 πιδόνα. ἀρμόζει δ' αὖ-
 τοῖς, ἔτι ἡμιθερδάτος, ἔτι
 θηριακὴ πινομένη.

datum etiam & theriaca in potu proficit.

tur. Qui hoc affectu labo-
 rant, pus foedo odore tus-
 si reijciunt. Bibant itaq;
 decoctū hyssopi, & thy-
 mi cum mulla, uel dulcis
 radiculæ, uel linctū vran-
 tur uesperī, dulci radice,
 cum sesamo & melle de-
 trita, uel exhibeatur me-
 dicamentum, quod fit ex
 marrubio, & Diaprasii
 vocatur, & quod ex er-
 uis constat, eclegma. Qui
 uero in tabem inciderūt,
 his dari oportet, quæcun-
 que ad tabidos sunt scri-
 pta. Esdre itē antidotum,
 extrinsecus uero impo-
 ni, cerata ex butyro, cy-
 prino, quin & emplastrū
 mnasæum adhibendum
 est. Quod si pectus ad-
 huc fluxione infestatur,
 medicamentum, quod à
 salicibus Dia iteon dici-
 tur induci debet, mithri-

DE

ΠΕΡΙ ΑΙΜΑΤΟΣ ΠΤΥ-
σεως.

Κεφ. ρλβ'.

Τὸ αἷμα ἐκ πολλῶν
τόπων ἀνάγεται. πρῶτον μὲν
ἐν τῇ κοιλίᾳ ἀπὸ γαστρὸς. ἔ-
στι δ' ὅτε ἐκ μετὰ βηχὸς ἀ-
νάγεται. Ἐάν τις ἀφρῶ-
δες καὶ ξανθὸν, ἐκ τοῦ
πνέμοντος ἐστίν. εἰ δ' ἢ μέ-
λαν, ἐκ τῶν φάρμακων ἐστίν.
τῶν τε φλεβοτομῶν δὲ,
ἐκ τῶν ἀκροῦν τὰ ἄκρα, ἐκ
ἀνατριβῆς σιμῶν ἐλαίων
παλαιῶν θερμῶν. τροφῶν
δὲ περὶ σάβαν ἀντιστάντων,
οἷον ῥοιὰς, μήλα, ἄπα,
διδόναι δ' ὡς πίνην βαλαύ-
σιον, βάτῃ καρπὸν, σά-
μιον ἁγνόν, ληνίαν
σφραγίδα, βῶλον, λί-
θον αἰμαλίτην, ἀκακίαν,
κεράλλιον, ὑποκύστιδον
χυλὸν ἐνὶ ἐκάστῳ συνόξυ
κράτῳ, διδόναι δὲ ἐκ τῶν
δι' ἡλέκτρων τροχῶν, ἐκ τῶν

DE SANGVINIS

spūto.

Cap. CXXXII.

Sanguis ex multis cor-
poris partibus ferri con-
suevit. Modo enim per
vomitum, è ventriculo,
modo cū tussi educitur.
Quod si spumofus fue-
rit, & flauus, è pulmone
est, si niger ex pectore.
His sanguinem mittere
oportet, & extremas
partes deligare, & oleo
ueteri calido perfricare,
cibum uero offerre auste-
rum, ut mala punica, po-
ma, pyra, & potui dare
balaustium, rubi fructū,
asterem, samium, lemnī-
am terram, quæ figillum
dicitur, bolum, lapidem
hæmatitem, acaciam, co-
rallum, succum hypocy-
stidis, sed singula cū po-
sca, pastillum item, Diae-
lectru, & Dia coralliu, &
theriacam recens paratā.
Extrinsècus uero pectus

k v

foueri

Διὰ κεραλίας, ἔννεος
 κλύας θυμακῆς. κατὰ
 δὲ τῷ θώρακι ἔξωθεν
 περιὰν ἀόγχοις ἐξ ὀξυ-
 κρατος. ἢ ἔρμα ἄπλυτα
 σιὺ ὄξει, καὶ ῥοδίνῳ, ἢ μυρ-
 σίνῳ ἐλαίῳ. ἔκκατα-
 πλάττην ὅλον τὸν θώρα-
 κα κύκλῳ μετὰ συπλη-
 ρίας, καὶ ἀκακίας, καὶ σιδί-
 ων λείων. Ἰπιτίθει δὲ καὶ τῷ δι' ἱπεῶν ἐμπλάσπον.

ΠΕΡΙ ΦΘΙΣΕΩΣ.

Κεφ. ρλγ'.

Ἡ φθίσις ἐλκωσίς ἐστι
 τῷ πνεύμονι, μὲν σιν-
 τήξεως ἔκκατῳ ὅ-
 λῳ τῷ σώματι μετὰ
 τῷ χυμῷ, ἔκκατῳ ὄνυ-
 χας αὐτῶν, ἔκκατῳ πυρέτην,
 ἔκκατῳ αἰματῶδες
 πύον, καὶ ἀφρώδες ἐξ αὐ-
 τῆς τῆς ἐσίας τῷ πνεύ-
 μονος. Διαβεβρωσκομέ-
 νῳ. τῷ τῷ δὲ ὄνειον γά-
 λα, ἢ γυναικίον διατρί-
 νο

foueri debet, spongia po-
 sca imbuta, uel lana succi-
 da cum aceto, & rosaceo
 uel oleo myrtheo. Cata-
 plasmata uero toti thora-
 ci imponi, ex farina pol-
 line, cum alumine, et aca-
 cia uel malicorio trito.
 Emplastrum nouissimè
 quod fit ex salicibus,
 Dia iteon inducitur.

DE TABE, QVAM
 græci φθίσις nominant.

Cap. CXXXIII.

Tabes exulceratio est
 pulmonis, cum colliqua-
 tione, & extenuatione to-
 tius corporis, vngues
 praterea sunt adunci, fe-
 bricitant, & cruentū pus
 excreant, & spumofum
 ob ipsam pulmonū sub-
 stantiā exesam. Hos a sin-
 no uel muliebri lacte nu-
 trire oportet, pectori ue-
 ro superimponere cerata,
 ex butyro & oleo lauri-

no

Φειν, Ἰπιπθέσαι δὲ τῷ
 θώρακι κηρωτὰς τὰς
 λῆϊ βελύρα, ἔδαφνίνε
 ἐλαίε σκευαζομένας, καὶ
 περεθινθίνης. Ἐὰ λῆϊ φῶς
 τὰς λῆϊ ἔμαρκιάτε, ἔ-
 πηγαίνε, ἔ αἰθθίνε ἐ-
 λαίε. μὲν ταῦτα ἔ ἔμνα
 σαίε τ' ἐμπλαστον χρῆ-
 σέον. τ' ἡ πινομένων φαρ-
 μάκων, μελίκρατον, σισά-
 με, ἡ γλυκυρρίζης ἀφέ-
 ψημα. διδόναι ἡ καὶ τ' βό-
 ρον γάλα, ἡ τ' αἰγόν. ἀπο-
 σρεφομένης δηλονότι τῆς
 προσφευμένης γαλακτοπο-
 ρίας. ἐλιγμα δὲ τέτοις
 ἀρμόδιον τ' δι' ἀμυγδά-
 λων, ἔ κικκυναρίων, ἔ πι-
 σακίων, καὶ τραγοικαίνθης,
 καὶ κρόκε, καὶ μέλιτος. ἄλλο.
 ἀμύγδαλα πικρὰ ὄζ. α'.
 σισάμε ὄζ. ας". κρό-
 κε L. δ'. φοινίκων σαρκὸς
 ὄζ. α'. μέλιτος τὸ ἀρκῶν
 δίδε ἐκλείχην. δίδε ἡ ἔ
 τ' λῆϊ ρόβε, ἀντίδοτον δὲ

no confecta, & terebin-
 thina, vnguenta itē, qua-
 le est Marciaton, & ruta-
 ceum uel anethinum ole-
 um. Nouissimè autem &
 Mnaseo emplastro vti.
 Potu uero prosunt reme-
 dia, mulsæ sesami, uel dul-
 cis radiculae decoctum,
 uel bouillum seu caprillū
 lac, cum priorem illam ex
 lacte nutritionem plerū-
 que auersentur. Delin-
 ctus etiam his conuenit,
 ex amygdalis, nucleis pi-
 neis, pistacijs, tragacana-
 tho, croco & melle. Ali-
 ud. Amygdalarum ama-
 rarum uncia, sesami un-
 cia una & semissis, croci
 drachmæ quatuor, car-
 nis palmularum uncia,
 mellis quantum satis est,
 delingendum exhibeto.
 Medicamentum item qđ
 ex eruis constat, & quæ
 Athanasia dicitur, anti-
 dotus, & Isotheon, &
 Theodoretum, & Esdra,
 & Theriaca.

DE

χρησιμεύει τῷ περὶ ἀθανασίαν, ἔτι τῷ ἰσόθεον, ἔτι τῷ
θεοδώρητον, καὶ τῷ ἑσδρα, ἔτι τῷ θηριακῷ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΚΑΡ-

διως παθῶν.

Κεφ. ρλδ'.

DE CORDIS AF-
fectibus.

Cap. CXXVIII.

Ἡ καρδία ἔπε φλεγ-
μονῇ, ἔτε ἀπόστημα, ἔτε
ἔλκος, ἔτε πτοῖτον πά-
θει. περιλαμβάνει γὰρ ὁ
θανάτος, ἐπεὶ δὲ κυριώ-
τατον μέρος ἐστὶ. θερμαί-
νεται δὲ ἐν τοῖς πυρετοῖς
ἡ καρδία. διὸ ἔτι τὰ ληξο-
πύρετα προσάγοιμι αὐ-
τῇ. συμπάχει γὰρ καὶ τὸ σό-
μα τὸ γαστρὸς ἐν ταῖς συγ-
κοπαῖς, ἀθρόαν κατὰ πλω-
σιν τῆς διωάμεως, ἔτι λη-
ποθυμίαν, καὶ μικροσφυ-
ξίαν, καὶ τῶν ἄκρων ψύ-
ξιν, καὶ ἰδρώτας ψυχρὰς
ἐπιφέρει. καὶ δὲ ἐπὶ
τῶν τριψείων τῶν ἄ-
κρων, ἔτι θερμανσις. ἀλεί-
φειν δὲ ὅλον τὸ σῶμα
μυρσίνῳ ἐλαίῳ, ἢ ρινίνῳ,

Cor nec inflammatio-
nem, nec abscessum, nec
ulcus, nec quicquam si-
mile patitur. Mors enim
preoccupat, cum sit pars
maximè princeps. Cale-
fit autem in febre, & tum
medicamenta, quæ fe-
brim cessare faciunt of-
ferimus. Consortij etiam
lege afficitur os uentricu-
li in subito virium colla-
psu, qui syncope dicitur,
& animæ defectū & pul-
sum paruitatem, & ex-
tremarum partium fri-
gus, & sudores frigidos
inducit. In his frictione
extremorū & calefactio-
ne opus est, corpus uero
inungi debet, oleo myr-
theo, uel lentiscino. Et em-
plastra sudore mananti-
bus

καὶ ἐμπλασέον τὰ τοῖς ὕ-
δρεσσι τῶ σώματι μί-
κροις μυρσίνοις λείαν, ἢ
σίδια μὲν μάνης, ἢ συμί-
αν γλῶ μετὰ κόμμεως.
τροφὴ δὲ, ἄρτος ἐξ ὕδα-
τος ψυχρῶ, καὶ οἶνος βρα-
χέως, κατὰ πλάσμα εἰς
τὸ σπλάγχνον διὰ φοι-
νίκων, καὶ ῥόδων, οἰανίθης
τε καὶ ἀκακίας, καὶ ὑποκυ-
σίδος, καὶ συπληρίας. ὅτι
ἡ καὶ τὴν καρδίαν παλ-
μὸς φλεβοτομία ἰᾶται.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΠΥ-
ρετῶν.
Κεφ. ρλέ.

Ὅτι μὲν πόινω τῶ ἐν
τῇ καρδίᾳ ἐμφύτῳ θερ-
μῶ τροπή ἐστιν ὁ πυρετός,
πάντες ὁμολογήσονται. καὶ διὰ
τῶ ἐν τοῖς πάθεσιν αὐ-
τῆς ἀριθμητέον καὶ τέττα-
ρα πρὸς τῶν εἰπο-
μένων τί ἐστι πυρετός. πυρε-
τός ἐστι παρὰ φύσιν ἐκ

bus corporis particulis,
ex myrtheo trita adhibe-
ri. Vel malicorium cum
manna, vel samia terra
cum gummi, cibis vero
aqua frigida, & vinum
pauxillum esto, præcor-
dijs uero cataplasmata
ad moueri debent, ex pal-
mulis, rosas, œnanthe,
acacia, hypocisthide, &
alumine, palpitationib9
uero cordis, sanguinis de-
tractio per venas mede-
tur.

DE FEBRIVM DIF-
ferentia.
Cap. CXXXV.

Quod igitur febris per-
mutatio quædam calo-
ris natui in corde sit, om-
nibus in confesso est,
ob hoc itaq; illius affecti-
bus quoque annumerari
debet. Sed dicamus pri9,
quid sit febris. Febris est
calor præter naturā, quæ
à corde ad singulas cor-
poris

τῆς καρδίας Ἰπὶ τὸ πᾶν
σῶμα φερομένη θερμα-
σία. τῶν δὲ διαφορᾶν
πολλαί.

ΠΕΡΙ ΕΦΗΜΕΡΩΝ ΠΥ-
ρετῶν, καὶ πολυημέρων.
κεφ. ρλγʹ.

Εφήμερος πυρετός
ὀλυτός ἐστὶ. μίαν γδ ἡ-
μέραν κρατεῖ. γίνεται δὲ
Ἰπὶ θυμοῖς, ἢ λύπῃς, ἢ
κόπῃς, ἢ φρονήσιν, ἢ ἡλιο-
καΐαις, ἢ τοῖς ποῖσι. ὅ-
θεν καὶ τὰ ἔργα ἐπ' αὐτῶν
καὶ φύσιν εἰσὶ. θερμπεῖα
δὲ τῶν μὲν πρῶ-
τῃ ἡμέρᾳ Ἰπὶ λετῶν
ἀγνῶν, ἢ ἀλείφειν ἐλαίῳ,
ἢ λασάντῃ, τρέφειν, καὶ
Ἰπὶ τὰ συνήθη ἔργα ἁπο-
λύειν. ἐστὶν ὅτε ὁ μίαν ἡμέ-
ραν κρατεῖ, ἀλλὰ ἢ τρί-
τῃ, ἢ τετάρτῃ, καὶ λέγε-
ται πολυήμερος. τὰ δὲ
αἵμα τὰ αὐτὰ, καὶ ἡ θερμ-
πεῖα ὁμοίως.

poris partes fertur. Eius
autem differentiae sunt
multae.

DE FEBRIBVS DIA-
rijs & multorum dierum.
Cap. CXXXVI.

Diaria febris facile sol-
uitur. Diem enim tantū
durat, fit ex ira, mœstitia,
lassitudine, curis, solis æ-
stu, & id genus alijs. Un-
de & urinae illorū secun-
dum naturam habet. Cu-
rantur, cum à tertio die
in balneum ducuntur, &
oleo inunguntur, & a lo-
tione cibum capiunt, &
ad operationes consue-
tas ablegantur. Fit inter-
dum, ut non vnum tan-
tum diem, sed ad tertium
& quartum duret, & tū
dicitur multorū dierum
febris. Causam uero &
curandi rationem ean-
dem habet.

DE

Συνεχὴς πυρετός ἐστιν ὁ μὴ ἔχων Διὰ λήμματα τῆς θερμασίας, ὅφρῃ σιν ᾗ μόνον, ἢ μειοπυρεξίαν ἐν τῇ παρακμῇ τῶν παροξυσμῶν. συνόχῃ δὲ, ὁ μὴ δερμίαν μειοπυρεξίαν ἔχων. τὰ τε δὲ τρία εἶδη τὰ σύμπαντα, ἀκμαστικός, ἐπακμαστικός, παρακμιστικός. γίνονται δὲ οἱ σύνοχοι, καὶ οἱ συνεχεῖς πάντες ἔσω τῶν ἀγρίων, τῆς ὕλης σηπομένης τὴν ζέσεως καὶ δὲ χερόν ὅτι πάντων, ἢ μάλιστα τῶν συνοχῶν φλεβοπομεῖν, καὶ τρέφειν τὰς ὑγρὰς, καὶ ψυχρὰς τροφὰς, οἷον θριδακίνας, ἱνπῆα, καὶ τὰ πιαῦτα, καὶ ὕδωρ ψυχρόν δοξέον, εἰ μὴ ἀπλάγχνον τὴν κακοπρασγῇ, ἔξω

Febris continens est, quæ nullum habet caloris interuallū, sed remissionem tantum & inclinationem in uigore accessionum. Continua uero quæ nullam prorsus habet quietem. Huius tres sunt species. Alias enim calor par, suūq; similis toto febris decursu manet, et συνόχῃ ἀκμαστικός dicitur, uel calor continuo incremento inualefcit, & ἐπακμαστικός, id est, increfcens vocatur, uel statim à summo uigore incipit, & sensim minuitur, dum finem integrum habet, & fit συνόχῃ παρακμιστικός. In uersum uero & continue & continentes febres fiunt, cū materia intra uasa uel putrescit, uel effertur, & in singulis ferè, maximè

θεν δε ἀλείφειν τοῖς λη-
ξοπυρέτοις, οἷον ἀμαράν-
του χυλῶ, ἐρύχνης, καλο-
κυΐθης, καὶ τῶν τοιούτων.
τὸ δὲ σπλάγχνον τὸ διὰ
λινοσπέρμου, καὶ ψυλλίς,
καὶ ἀλθαίας, καὶ χαμαμή-
λων, ἰεργέροντος, ἢ ἀν-
δράχνης, ἢ ἐρύχνης, ἢ τινὶ
ἐπὶ τῶν ὑδάτων φα-
κλῶ σινὶ ὠοῖς, καὶ ὅσα τοι-
αῦτα.

uero cataplasmata adhibere, ex semine lini, psyllo,
althea, chamæmelo, senecione, portulaca & solano,
aut lenticula aquæ cum ouo, & quæcunque his sunt
similia.

ΠΕΡΙ ΤΡΙΤΑΙΟΥ ΠΥ-

ρετός.

Κεφ. ρλν'.

Τριταῖον ἐστὶ διὰ
λείπων πυρετός, ὃ διὰ
μίας ἡμέρας εἰσβαλὼν.
γίνεται δὲ ἐπὶ ξανθῆς χο-
λῆς, σηπομένης ἔξω τῶν
ἀγχείων, εἰσβάλλει δὲ με-

maximè uero continuis
sanguinem mittere oportet, & cibis frigidis & hu-
midis nutrire, ut lactu-
ca, intybo, & similibus,
& frigidam offerre, nisi
præcordia malè fuerint
affecta. Extrinsecus uero
inungere aliquo ex medi-
camentis, quæ febrem
cessare faciunt, ut Ama-
ranthi succo, uel solani,
uel cucurbitæ syluestris,
& similibus. Præcordijs

DE FEBRE TER-

tiana.

Cap. CXXXVIII.

Tertiana febris est in-
termittens, quæ altero
die accedit. Fit ex flaua
bile, extra uasa putrescen-
te, & cum rigore inuadit,
terminatur uero sudore.
Hanc quoque subsequun-
tur

ρίγας, ἀποπαύεται ἡ με-
 τὰ ἰδρώτων, ἐπεὶ δὲ αὐ-
 τὰ ἐχολῆς ἐμετῶ, ἐ-
 κατάρρηξις γαστρός χο-
 λωδῶν, ἐστὶν ὀδυμῆα. τὸ
 δὲ μέγιστον μῆκος τοῦ
 παροξυσμοῦ ἐστὶν ὡρῶν
 δώδεκα, καὶ ἀποπαύεται.
 τέτοις συμφέρει ὑγραί-
 νουσα, καὶ ψυχρὰ δίαυτα,
 καὶ ὑδροποσία, ἐπὶ τὸ μὲν
 εἰς γαστέρα συρρέον χολά-
 δεος δι' ἐμέτων, ἢ κάτω
 περὶ τρέφειν ἀπὸ μαλα-
 κῶν κλυσμῶν. ἐν τοῖς ὄ-
 ροις δὲ σελῶν καὶ ἀνήθου
 τοῖς πόμασιν ἀποζεννυ-
 μένων διδόναι, ἐπὶ ταῖς καὶ
 τῶν ἀψιθίων διδόναι, καὶ εἰς
 λεγρόν ἄλγος ποτίμων ὑ-
 δάτων. οὗ δὲ φιλολό-
 γος ὁ δὲ εἰς δις λεγοῖς, ἀμαρταίοις ἀν.

ΠΕΡΙ ΝΟΘΟΥ ΤΡΙ-
 ταίου.

Κεφ. ρλθ'.

Επὶ δὲ τῶν νόθων τρι-

tur bilis vomitio, dele-
 ctiones ventris cum im-
 petu biliosæ & urinæ a-
 cres: spacium uero maxi-
 mum accessionis duode-
 cim horarum est, & tum
 definit. His uictus humi-
 dus & frigidus salubris
 est, & aquæ potio, &
 quod in uentriculū con-
 fluit biliosum, id vomitio-
 nibus, uel infra clysterijs
 mollibus euocari debet.
 Urina uero potitionibus,
 in quibus apium & ane-
 thum maduerunt, exhibi-
 tis, & absynthio etiam,
 sunt etiam in balneum a-
 quarum potabilium du-
 cendi. Et si qui balneis
 admodum gaudent, eos
 etiam si bis die laueris,
 haud peccabis.

DE TERTIANA
 febris.

Cap. CXXXIX.

In febre porro tertia-
 na

ταίων ἐ δὲ λένειν κατ'
 ἀρχάς, ἀλλ' ὅταν φανώ-
 σι σημεῖα πένθεως. Ἐν
 αἵματι ὁ αἰσθάνεσθαι
 χρεῖα, μηδὲ τὸ παρὰ
 λιπὲν διαλεῖν δὲ μὴ πλὴν
 ψυχροῦ, ὡς ἴππὶ τὸ ἀ-
 κρεβῶς τριταῖς εἰρηπῇ,
 ἀλλὰ τμητικαῖς, οἷον
 πλουστῆς χυλοῦ ἐμβα-
 λομένης, πεπέρεως, ἢ ὕσ-
 σάπης, ἢ ὀρυγάνης, Ἐν αἵ-
 ματι δὲ δοῦναι ἔστι
 διερρηκῶν, οἷον σελλῶς
 ἀφένθημα, ἢ μαράθρη,
 ἢ ἀδιάντη. διδοῦναι δὲ ἔστι
 τὸ ὀξύμελι, μετὰ πλὴν ἐξ-
 δόμῳ ἡμέραν, καὶ τὸ ἀ-
 ψίνθιον. τοῖς δὲ χρονίζε-
 σι συμφέρει, καὶ ὁ ἀπὸ τρο-
 φῆς ἐμετῶν, καὶ ἡ ἀγ-
 γαστρός κένωσις.

ΠΕΡΙ ΤΕΤΑΡΤΑΙΟΥ.
 κεφ. ρμ'.

Ὁ δὲ τεταρταῖος πυ-
 ρετός ἐστι διαλείπων, ἀγ-
 γαστρός κένωσις.

na spuria non inter ini-
 tia, sed cum signa coctio-
 nis apparuerint, lauari de-
 bent, & si sanguinis mit-
 tendi necessitas incide-
 rit, neq; illud prætermite-
 ti. Victu uero uti oportet
 nō refrigerante, tantum,
 ut in tertiana exquisita
 dictum fuit, sed qui ma-
 gis incidat, quemadmo-
 dum cremore ptisanæ pi-
 pere iniecto, uel hyssopo,
 uel origano, uel spica nar-
 di. Dare item quæ urinas
 mouent, ut decoctū apij
 uel fœniculi, uel capilli
 ueneris, & post septimū
 acetum mulsum etiam, et
 absynthium. Moram ue-
 ro trahentibus conducit
 à cibo uomitus & per al-
 uum purgatio.

DE QVARTANA.
 Cap. CXL.

Quartana febris inter-
 mittens est, & singulo
 quoq;

δύο ἡμερῶν εἰσβάλλων.
 γίνε) δὲ ἵππὶ μὲν μελαγ-
 χολικῶ χυμῶ, σηπόμενῳ
 ἔξω τῶν ἀρτηρίων. ἔχει δὲ
 ῥίγῃ ἐν τῇ εἰσβολῇ, ἔ-
 σφυγμὸς ἀραιὸς, καὶ ὄρα
 λεπτὰ, ἔλκεα, ἢ μέλαι-
 να, ἔσχαται ὑπόστα-
 σιν ἔχοντα. ἵππὶ τέττων ἔ-
 σπλην κακουργεῖ. ἴστοις
 κατ' ἀρχὰς μήτε φάρ-
 μακον δοτέον, μήτε κένω-
 σιν. εἰ πλεονάζῃ δὲ αἷμα,
 πλυνκαῦτα καὶ φλεβο-
 τομεῖν, ἔχρησιν περὶ σά-
 γαν διατείνει, ἔσπομα-
 λάσειν πλὴν κοιλίαν δι'
 ἀποζέματ' ἵππὶ θύμῃ,
 ἔγλήχων, ἔδὲ ἡμε-
 ρῶν τριῶν διδόναι τὸ διὰ
 τριῶν πεπέρεων, ἢ τὸ διο-
 σπολιτικόν, ἢ πέπερι μό-
 νον σὺν ὕδατι θερμῶ
 λαμβάειν. πρὸ τῆ πα-
 ροξυσμῶ. καὶ αὐτὸ δὲ καὶ
 τοῖς διὰ τῆς κατὰ φαρμά-
 κους, οἷον ἐστὶ τὸ σέλινον,

quoque biduo inuadit. Fit
 ex humore melancholi-
 co, extra vasa putrescen-
 te. Accessio rigorem ob-
 tinet, pullus rari sunt, vri-
 nae tenues, & albæ uel ni-
 græ, subidentia crassa,
 præterea lien quoque in
 his malè habet, & inter
 initia nec medicamentū
 trahēs exhibendum, nec
 euacuatio tentanda est.
 Quod si sanguis exupe-
 rat, tum venam incidere,
 & optimum cibum offer-
 re oportet, & aluū emol-
 lire Epithymi & pulegij
 decocto, & triduo inte-
 gro medicamentum, qđ
 ex triplici pipere constat,
 & quod Diospolites ap-
 pellatur, uel piper solum
 ex aqua tepida sumere,
 ante accessionē. Vt præ-
 terea medicamentis quæ
 vrinam mouent, quale
 est apium, asarum, capil-
 lus ueneris. Visceri uero
 prospiciendū malagma-
 te, quale est copton, &

I ἢ

quod

ἢ τὸ ἀσάρον ἢ τὸ ἀδία-
 τον. μαλαττεῖν δὲ καὶ τὸ
 σπλάγχνον δι' ἐμπλά-
 σμα, πλὴν τε καὶ πλὴν, ἔτι
 ζευσκῶν, ἔτι τὰ πολυάρ-
 χια. μετὰ δὲ πλὴν πέντε
 τὰ νοσήματα. διδόναι
 αὐτοῖς πλὴν τε διὰ
 θείας, ἔτι πλὴν μῆσαν, δηλο-
 ῦσι περικενώσαντες διὰ
 ζαφείον τὸν μελαγχολι-
 κὸν χυμὸν, ἔτι διδόναι
 τῆς θηριακῆς, ἔτι τὸ δι' ὀ-
 πῆ τῆς κυρτωαῖας φάρ-
 μακον. δίδε δὲ καὶ παρεχθὲς τὰ ἐοδίειν, καὶ νάπυ. ἔστι
 δὲ τὸ νόσημα ζεονιον, θανατῶδες ἦ δ'.

quod aureum dicitur, &
 polyarchion. Vbi uero
 coctionis notæ apparue-
 rint, eam quæ ex sulphu-
 re constat, & musæ anti-
 dorum, prius tamen per
 sedem atra bile euacua-
 ta, & theriacam nouissi-
 mē, & medicamentum
 ex liquore cyrenaico, ex-
 hibere, & salsamentis ac
 sinapi in cibo uti oportet.
 Est enim hic morbus
 longus quidem sed nemi-
 nem iugulat.

ΠΕΡΙ ΑΜΦΗΜΕΡΙΝΟΥ DE FEBRE QVO-
 τυρετῆ.

Κεφ. ρμ'.

Cap. CXL.

Αμφημερινός ἐστιν
 διαλείπων πυρετός, ὁ
 καθ' ἡμέραν εἰσβάλλων,
 καὶ ἔχει τὸν παροξυσμὸν
 ὡρῶν ἡ'. γίνεται ὅτε
 φλέγματι σηπομένῳ

Quotidiana febris &
 ipsa intermittens est, quæ
 quotidie inuadit, sed ac-
 cessio ultra horarū octo-
 decim spacium non ex-
 tenditur. Fit ex pituita
 putrescente extra vasa,
 sed

ἔξω τῶν ἀγχείων, καὶ μά-
 λιστα Ἰπὶ κακῆς πρᾶξι
 σωματικῆς. ποιεῖ δὲ πρὸς ἑ-
 ξιν τῶν ἁκρῶν ἐν τῇ εἰς-
 βολῇ, Ἐξ φρίκῃ, φλέγ-
 ματι, ἔμετον, ἔρεαν ἢ
 λεπτὰ καὶ λευκά, ἢ πα-
 χέα, καὶ θολερά. γίνεται δὲ
 παιδίοις, καὶ γυναιξίν,
 ὡς Ἰπὶ πᾶν. τῆτοις διδόν-
 ναι κατ' ἀρχὰς μὲν ὀξύ-
 μελι, καὶ τοῖς διερρηπτοῖς
 χρεῖσται, οἷον σελλύω, ἀ-
 σάρω, ἀδιάνῳ. εἴτα ὀξύ-
 μελι μὲν ῥα φανίδων δι-
 δέοι, καὶ ἐμείν κέ-
 λθε, εἴτα καθάρσιον δια-
 κολοκωθίδος, ἢ ἀγα-
 ρικῆς, Ἐὶ ὅσα φλέγματα
 ἀγωγὰ εἰσὶν. τροφή δὲ
 λεπτοτέρα, οἷον ἀλάκυ-
 μίν, καὶ πεπέρως, Ἐ τῶν
 ποικίλων. Ἰπὶ μελητέον ἢ
 καὶ Ἐ σόματι, Ἐ γαστρὶ
 ἀλάπε καταπλασμά-
 των, καὶ ἐμπλάστων, καὶ
 τοῖς λοιποῖς ἀγωγοῖς.

sed maximè cum uentri-
 culus non ritè suo mune-
 re fungitur. In accessione
 porrò extrema frigus oc-
 cupat, sine horrore tamē,
 cum pituitæ uomitu, vri-
 nis tenuibus, albis cras-
 sis & turbidis, pueris &
 mulieribus, ut plurimum
 accidere solet. His inter
 initia acetū mulsum dan-
 dum, & medicamentis
 quæ urinā eliciunt, quale
 est apium, asarum, capil-
 lus veneris, ut edum erit.
 Acetum mulsum deinde
 cum radícula in cibo of-
 ferendum, & uomitus
 imperandus erit. Deniq;
 purgatio molienda per
 colocynthidem & agari-
 cum, seu ea quæ pituitam
 è corpore educunt. Vi-
 ctus ratio ex extenuanti-
 bus, quale est cyminum,
 piper, & id genus alia cō-
 stet, ventriculi quoq; ori-
 ficij curā habere oportet,
 & cataplasmatibus & em-
 plastris, et reliquis ducē-
 tibus. I iij DE

ΠΕΡΙ ΗΜΙΤΡΙΤΑΙΟΥ. DE SEMITERTIANA.
κεφ. ρμβ'. na. Cap. CXLII.

Ημιτριταῖς σιώθε-
τός ἐστιν ἐκ τριταίης δι-
λείποντος, ἢ συνεχῶς
ἀμφιμερὶν σιωσάμε-
νος, ἢ πικρὰ ἢ φλέγ-
ματι σηπομένων. ἢ δὲ ἐ-
πιτέτῃ ἢ πύθραπεί-
αν σιώθετον εἶναι. καὶ εἰ
μὲν ἡπικρατέστερον εἴη
τὸ φλέγμα, τοῖς ἡπὶ τῇ
ἀμφιμερὶν λελεγμέ-
νοις μάλιστα χρῆσώμεθα
βοηθήμασι. εἰ δὲ ξανθὴ
χολή, τοῖς ἡπὶ τριταίης,
καθόλου πρὸς τὸ κατεπεῖγον ἐπιστὰς.

Semitertiana febris
composita est ex tertiana
intermittente & quoti-
diana continua, putrescen-
tibus & bile & pituita.
Itaque curandirationem
quoque compositam esse
oportet. Si enim pituita
sit superior, praesidijs ma-
ximè utemur, quæ in quo-
tidiana exposuimus, si
autem flaua bilis, ijs quæ
in tertiana comprehensa
sunt, in totum ei quod ur-
get incumbentes.

ΠΕΡΙ ΛΟΙΜΟΥ, Η ΛΟΙ-
μώδης πυρετός.
κεφ. ρμγ'.

DE PESTE SEV
pestilente febre.
Cap. CXLIII.

Τέτῃ ἡ γένεσις ποτὲ
μὲν ἀπὸ ἐδεσμάτων μοχ-
θηρῶν, ἢ κακοχύμων ἐ-
στίν, ἢ ὑδάτων ποικύων,
ποτὲ δὲ ἐξ ἀναθυμιάσεως

Huius febris origo ex
prauis, et uiciosis succi ali-
mentis est, uel aquis eius-
modi, quandoque etiam
ex euaporatione pestife-
ra,

δηλήτηρ ὠδῶν, οἷον ἀ-
 πό ἐλωδῶν χωρίων, ἢ βα-
 ράθρων παρακείμενων. πο-
 τὲ δ' ἐξ ἀέρος, τραπέν-
 τος εἰς δυσκρασίαν πα-
 ρὰ φύσιν ψυχροτέραν,
 ἢ ξηροτέραν, ἢ θερμότε-
 ραν, ἢ ὑγροτέραν, ἔλατ-
 τῆς εἰσπνοῆς τῇ καρδίᾳ
 εἰσφερόμενον, τὸν λοι-
 μὸν εἰργάσατο. ὅππῃ τῶ-
 ν ὀπιμελεῖσθαι δεῖ τῆς
 γαστρὸς διὰ κλυσμών. Ἐ-
 ἰ φλέγμα ἔχει κατὰ τὴν
 αὐτὴν κοιλίαν, ἐμέτοις κε-
 νῶν, καὶ εἰ αἷμα πλεονά-
 ζει, φλεβοτομεῖν. ἀγαθὴ
 δ' ἔστι διὰ τῶν ἔρων κά-
 θαρσις. τοῖς δ' ἐκαυσσμέ-
 νοις ψυχρὸν προσφέ-
 ρειν, μὴ κατὰ μικρὸν, ἀλ-
 λά ἀθρόως, ὥστε σβέσαι
 τὴν φλόγα. δίδόναι δ' ἐ-
 τό, τε ἀπόμελι πίνειν, ἢ
 χυλὸν πηλασάνης μὲν κνί-
 κος σπέρματος, ἢ τὴν δ' ἑ-
 λμυρίαν βῶλον πίνειν, ἢ τὸν λαζέριν.

ra, ut è locis paludosis, et
 quæ barathrum vicinum
 habet, nonnunquam ex
 aëre, ut cum intemperie
 præter naturam acquirit,
 uel frigidiorē, uel sic-
 ciorē, uel calidiorē, uel
 humidiorē, & in spira-
 tu ad cor defertur, & ita
 pestem excitat, in his ven-
 tris per clysteres haben-
 da ratio est. Et si superior
 ventriculus pituitam cō-
 tinet, vomitu euacuare,
 si uero sanguis exupe-
 rat, venam incidere oportet.
 Quæ per urinā quoq;
 fit purgatio, salubris est.
 In perurentibus autem
 febribus, frigidam quo-
 que offerre, non per inter-
 ualla, sed cōfertim & co-
 piose, ut feruor extingua-
 tur oportet. Mulsū de-
 niq; in potu dare, vel pti-
 sanæ cremorē cum chici
 semine, vel bolū armenā,
 uel lazuli lapidem.

ΠΕΡΙ ΕΚΤΙΚΩΝ ΠΥ-

ρετων.

κεφ. ρμδ'.

DE FEBRIBVS

hecticis.

Cap. CXLIIII.

Τρεῖς εἰσὶ τῶν αἰ
 Διαφορῶν. ἐκτικὸς μα-
 ρασμὸς, πρὸς φρουγῆς μα-
 ρασμὸς. ἰδίον δὲ δι' ἐκτι-
 κῆς πυρετῆς τὸ μετὰ τὴν
 τροφὴν ἐπαύξειν τῆς θερ-
 μασίας, ὡς ἐπὶ τῆς ἀσ-
 βείας. Ἐπιβαλομένους γὰρ
 ἐν αὐτῇ τῇ ὕδατι, ἀ-
 ναζέει ἢ ἐν αὐτῇ ἀποκει-
 μένη θερμότης. Ἐξ ἧς τῆς
 τῆς λῦειν, καὶ βάπτειν ψυ-
 χεῖν ὕδατι, ἐστὶ ὅτε καὶ
 πίνειν τῆς ψυχρῆς ὕδα-
 τος, εἰ μὴ ἀδυνάτους ὡς
 πόκειται μόρον, ἢ πᾶν
 ἰσχνὸν ἢ τὸ σῶμα. λαμ-
 βάνειν δὲ δεῖ αὐτῶν, καὶ
 γάλα γυναικῆϊον, ἢ ὄνει-
 ον. ἀλειφᾶς ὅτι τῆς σώμα-
 τος, τὸ, τε ἔλαιον πα-
 λαιὸν ἢ τὸ ῥόδινον, ἢ τὰ
 πᾶντα.

Tres harum sunt dif-
 ferentie, una enim à mar-
 core μαρasmus græcis ap-
 pellatur, altera in totum
 consumpta & torrefacta
 dicitur. Hoc autem pro-
 prium habent hæ febres,
 ut à cibo caloris incre-
 mentum habeant, perin-
 de ac in calce uidere est,
 iniecta enim in eā aqua,
 calor in ea recōditus, seu
 delitescens ebullit, seu ef-
 feruescit. Hos itaq; laua-
 re, & in frigida immerge-
 re, & hanc ipsam quan-
 doq; in potu dare oportet,
 cum videlicet nulla
 pars, imbecilla est, uel
 corpus admodum exte-
 nuatum. Lac præterea
 muliebre, vel asininū su-
 mere, corpus vero inun-
 gere, oleo veteri & rosa-
 ceo, & id genus alijs.

DE

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΠΥΡΕ, DE VIGILIIS IN

τοῖς ἀγρυπνίαις.

febribus.

Κεφ. ρμε'.

Cap. CXLV.

Τῶν δὲ εἰς ὑπερβο-
 λῶ ἀγρυπνῶντων σκέλη
 ἔχειρας δὲ δεσμεῖν, ὅ-
 ποῦν ἵπτι τὸν ὕπνον εἰω-
 θασι τρέπεσθαι. ἢ τρίβειν
 τοῦ πόδας ἀπὸ τῶν μη-
 ρῶν ἀνωθεν κάτω. εἴτα
 ἐξαίφνης λύσαντες τοῦ
 δεσμούς, καὶ τὸν λύχνον
 αἶροντες, ἢ συχίαν εἶναι
 κελύμεν. ἰχυρὰς δὲ
 ἔσσης τῆς ἀγρυπνίας, κω-
 δίων ἀφέψημα τὸ πρὸς
 σῶπον καταντλήμεν, ἢ
 ὕδωρ τοῦ πόδας, καὶ τὸ
 πρὸς σῶπον, ἔχειρας κα-
 ταντλήμεν. τρίβειν ἢ τῶν
 μετώπῳ μανδραγόρου
 χυλὸν, ἢ ὄπιον, ἢ τὸ πάγ-
 λητον τροχίσκον, ἢ πλῶ
 λῆ ἀπερμάτων, ἢ κωδί-
 ας σπέρμα, καὶ ὠκίμιν, ἢ
 μανδραγορίνης ἐλαίῳ ἁ-

At vero eorum, qui im-
 modicis torquentur vigi-
 lijs, crura & manus deli-
 gare oportet, eo potissi-
 mum tempore, cum ad
 somnum conuertere solent,
 et pedes fricare, incipien-
 do sursum ab humeris, et
 descendēdo deorsum. In-
 de subito vincula solui-
 mus, lucernamque tolli-
 mus, et silentium summū
 imperamus. Perseueran-
 tibus uero uigilijs & mo-
 dum ferè excedentibus
 faciem decocto papaue-
 ris calicū irrigamus, uel
 aqua & pedes & manus
 & faciem perfundimus.
 Vel mandragoræ succo
 faciē illinimus, uel opio,
 uel pastillo panchresto,
 uel qui ex seminibus con-
 stat. Huc facit et papaue-
 ris semen & ocymī, uel
 caput oleo quod ex man-
 drago-

! v drago-

λειφε πλὺ κεφαλῶν, ἢ
 τῷ ὀξυρρόδινῳ, διδόναι
 ἢ ῥοφᾶν καὶ ὕδωρ, ἢ πλὺ
 ἀκωδίων. ἄλλο ὑπὸ
 ἱκὸν ἀλγισμῶν. λάδα-
 νον, ὁπιον, ἰσα λειώσεως, ἐ-
 πίχρει τῷ μετώπῳ. ἄλ-
 λα. Σελίνος σπέρμα, ὁ-
 πιον, μανδραγόρος χυλὸν
 λειώσεως, σιὴν οἶνον ὀπί-
 χρει.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΦΟΡΑΣ.

κεφ. ςμς'.

Τῶν δὲ καταφερομέ-
 νων εἰς ὕπνον πολὺν, δεῖ
 ἀποσπογγίζειν τῷ προ-
 σώπῳ ὀξυκράτῳ χλια-
 ρῷ. ἢ δεῖ κρατεῖν ὀτό-
 νως τὰ ἄκρα, ἢ ὀσφραί-
 νεας γλήχωνα σιὴν ὀξυ-
 ἢ ὕσσωπον, ἢ ὀρίγανον, καὶ
 σικύας καλλιτέον κατα
 μεταφρένων, καὶ ῥάχεως

dragora constat, iungimus, uel oxyrhodiuo. A-
 quam præterea sorben-
 dam damus, & quod ex
 papaueris calicibus con-
 stat, decoctum. Aliud,
 quod somnum prouocat
 vnguētum. Ladani, opij,
 singulorum pares portio-
 nes, tritæ & fronti indu-
 ctæ. Aliud. Apij semen, o-
 pium, mandragoræ suc-
 cum terito, & cum vino
 iungito.

DE GRAVI SOPO-
 re, qui καταφορά Græcis dici-
 tur. Cap. CXLVI.

Eorum vero qui in gra-
 uem somnum sunt dela-
 pti, faciem posca tepida
 cum spongia fouere, &
 summas corporis partes
 validè ligare, & pule-
 giam cum aceto, vel hyss-
 opum uel origanum o-
 dorari oportet. Cucurbi-
 tulas deniq; præcordijs
 & spinæ admouere, & in
 accessu

καὶ παρμικὰ ἐν ἀνέσει
τῶν παροξυσμῶν προσ-
γέστω, καὶ διαπαντρη-
πικύ.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝ
τοῖς πυρετοῖς κεφαλαλγίας.
Κεφ. ρμζ'.

Κεφαλαλγίας δὲ ὁ-
χλῶσης ἐν πυρετοῖς, μὲν
τῶν προσήκοντων τῶν πυ-
ρετῶν κένωσιν, καὶ τὰς ἀ-
νέσεις τῶν παροξυσμῶν
ἀλείφειν τῶν κεφαλῶν
δεῖ ὁμοτριβῆς ἔλαιον, ἢ
ὄξυρρόδιον, θερμὸν μὲν, ἐ-
καυσώδους πυρετῶν ὄντος,
ψυχρὸν, χαιμῶν δὲ,
θερμὸν, ἐνεψέστω δὲ τῶν
ἐλαίων, καὶ ἐρπύλλος, ἢ κα-
δαί, ἢ πούκεδανον, θε-
ρμὸν δὲ ἐμβλητέον τῶν ἐ-
λαίων κυλὸν πολυγόνου,
ἢ κολοκυθίας. ὅππῃ δὲ τῶν
μεσῶν καὶ ἀπασθενῶν ἐξ-
άρτε, πολυγόνου, ἢ ὠκί-

accessionum remissione,
ea quæ sternutamēta mo-
uent, & cibum incidendi
facultate præditum offer-
re.

CURATIO DOLO-
ris capitis in febribus.
Cap. CXLVII.

Si capitis dolor in fe-
bribus affligit, post con-
venientem febrium ua-
cuationem, in accessionū
declinationibus, caput
inungi debet oleo acer-
bo, vel rosa cum aceto, æ-
state quidem, & cum fe-
bris ardens est, frigidis,
hyeme vero calidis, inco-
quatur etiam oleo serpyll-
um, vel papaveris capi-
ta, vel peucedanum. Æ-
state etiam in oleum inij-
ciatur sanguinalis herbe,
quam πολύγονον Græci
uocant, succus, vel cucur-
bitæ sylvestris. Fronti ue-
ro conueniunt cataplas-
mata ex pane, polygono,
ocymo,

μα, ἢ σκορπιόερα, ἢ κω-
δίων, ἢ ρόδων, ἢ κριθινον
μὲν ψυλλίς, ἢ κυρτωαί-
κῃ ὁπῶ.

ocymo, scorpioide, papa-
ueris capitibus, rosas, fari-
na hordeacea, cū psyllo
velli quore cyrenaico.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙΤΙΘΕ-

μένων τοῖς σπλάγχνοις ἐν
πομπῇ τοῖς.
κεφ. ρμκ'.

DE HIS QVAE VI-
sceribus in febribus impo-
ni solent.

Cap. CXLVIII.

Εἰ μὲν γὰρ ἄρρωστος
ἢ ὁ στόμαχος, τοῖς τὸν γὰρ
δυναμένοις ἐπιπλάττειν,
οἷα τὰ τῶν φοινίκων ἐστὶ,
ἢ ρόδων, καὶ κρόκος, ἢ οἰ-
νανθίς, καὶ ἀψυθίς, καὶ
μελιλότων, ἢ μασίχης,
ἢ ἀλόης, ἢ κυπέρου, ἢ οἰ-
νός, ἢ ἀλφίτης. ὅππῃ δὲ
χειν δὲ, ἢ ἀλείφειν τοῖς
δι' ἀψυθίς, ἢ μηλίνος, ἢ
μασίχης. εἰ δὲ ἐγκαίρῳ
πομπῇ τὶ τῶν ἐμ-
ψυχόντων, οἷον κολο-
κυνθίς, χυλὸν, ἢ θειδα-
κίνης, ἢ ἀνδράχνης, ἢ σπύ-
χνης, ἢ ἰντίβου. εἰ δὲ φλεγ-
μονῶδες τὶ περὶ τὰ

Quod si itaq; stomas-
chus imbecillis fuerit,
ijs, quæ robur ipsi addere
possunt, oblinetur, è quo-
rum numero sunt, palmu-
la, rose, crocus, œnanthe,
absynthium, melilotum,
mastiche, aloë, cyperus,
vinum & polenta. Irriga-
bitur autem & inunge-
tur, oleis ex absynthio,
melino, masticino. Quod
si ardorem quoq; patian-
tur viscera, aliquod ex re-
frigerantibus miscere o-
portet, cucurbitæ nimi-
rum succum uel lactucæ,
uel portulacæ, uel solani,
uel cichoriæ. Si uero infla-
mationi aliquid uel scyr-
rho

σπλάγχνα φαίνοιτο, καὶ
 σκιρῶδες, ταῖς μὲν ὀπι-
 θροχαῖς ἐλαίς χαμαι-
 μηλίνῃ, Ἐκυπρίνῃ, Ἐά-
 νηθίνῃ, καὶ στατών χη-
 νείῃ τε, Ἐὐρνιθείῃ, τοῖς δὲ
 κατωπλάσμασι λινὸν
 σπέρμιν, Ἐτήλεως, Ἐάλ-
 θαίας, καὶ χαμαιμήλων
 αἰθέρι, Ἐμελιλώτῃ, καὶ
 ψυχλῇ, καὶ φοινίκων, καὶ ῥόδων, καὶ ἀψινθίῃ.

ΙΑΡΩΤΟΠΟΙΑ.

κεφ. ρμβ'.

Νίτρον μετ' ἐλαίῃ χα-
 μαιμηλίνῃ συγχρῖόμε-
 νον, ἢ ὁ ἥλιακος τροχίσ-
 κος σὺν χαμαιμηλίνῃ
 ἐλαίῃ συγχρῖομεν.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΙΑΡΩΤΑΣ

ἀναίρεσι πᾶσαι.

κεφ. ρν'.

Ἀῆρ ψυχρότερον, καὶ
 ῥίπισις. ἀλειφέτω τὸ
 ὅλον σῶμα μυρσίνῃ ἐ-

QVAE SVDOREM

mouent.

Cap. CXLIX.

Nitrum cum oleo cha-
 maelino illitum, uel pa-
 stillus Heliacus eodem
 modo adhibitus.

AD INTEMPESTI-

uos sudores coërcendos.

Cap. CL.

Aër frigidior & euen-
 tilatio. Totum vero cor-
 pus myrtheo oleo perun-
 gitur,

λαΐω, ἢ ὀμφακίνω, ἢ χι-
νίνω. ἐμπασέσθω ἢ τῷ
σώματι μυρσίνη λεῖα, ἢ
κηκίς, ἢ πίτουρος Φλοιός.
ἀποσπογίζεσθω δὲ δι'
ὀξυκράτους ψυχρῶ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ

ΤΗΣ ΜΑΣΤΟΣ ΠΑΘΩΝ.

Κεφ. πρῶτον.

Μετὰ οὗτοκ τετὸς
πολλὰκις τορσμένε τοῦ
γάλακτο τοῖς μαστοῖς
Φλεγμονὰς ἀπεργάζετο.
Ἐπὶ τούτων χρῆσθον καὶ
δεχάς μὲν σπόγγον, ἐν
ὀξυκράτῳ χλιαρῷ βρέ-
ξας, καὶ ἐκπίεσαι, ἢ πτί-
θει, καὶ ἢ πιδέσαι. ἢ φοίνι-
κας μετὰ ἄρτου σὺν ὀξυ-
κράτῳ λεῖωσαι, ἢ ψύλ-
λιον σὺν τυπηρίᾳ, ἢ ἄρ-
τῳ κατὰ πλάσσει, ἢ ἀν-
δράχνῳ σὺν ἄρτῳ, ἢ σι-
δηρίτῳ μὲν ἄρτε, ἢ τή-
λῳ μετὰ κριθίνε, καὶ ὕ-

gitur, vel acerbo, vel len-
tiscino. Inspergatur præ-
terea myrthus in polline
redacta, vel galla, vel pi-
cea cortex, vel posca fir-
gida per spongiam adhi-
beatur.

DE MAMILLARVM

affectionibus.

Cap. CLI.

Lac à partu sæpe casei
modo coactum mamil-
lis inflammationes pa-
rit. In his itaq; per initia,
utendum est spongia, in
posca tepida imbuta ex-
pressaq; , superimposita,
alligataq; . Vel palmulæ
cum pane ex posca in læ-
uorem contritæ, vel psy-
lium cum alumine, uel pa-
ne applicatum, uel por-
tulaca cum pane, vel fide-
ritis eodem modo, vel fœ-
nugracum cum hordea-
cea & hydromelite in u-
sum adhibetur, & super-
imponitur, cum vero in
abscessu

δρομέλιτος καταπλασ-
σε. εἰς ἀπόσασιν δὲ τρε-
πομένῃ τῇ ὀγκῇ, τοῖς ἐν
τοῖς πυρετοῖς χρεῶν, καὶ τοῖς
πρὸς ἀποσημάτων.

ΠΡΟΣ ΑΝΑΒΡΩΣΙΝ

μαδῶν.

κεφ. ρνβ.

Κισσὸς φύλλα, καὶ ῥῆ-
δραχ. δ' ἐψήσας, πυρία.
αὐτὰ ἢ λεῖα κατὰ πλάσ-
σε, ἢ ἀρνόγλωσσον, ἢ σι-
διάσιω φακῶ.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΝ ΤΟΙΣ

μασθοῖς παρηνέδεις διὰ
θέσεις.

κεφ. ρνγ.

Λιθαργύρος δραχ. κ'.
χαλκοῦ κεκαυμένῃ L.
δ' ἐλαίῃς τὸ ἀρκῆν, ἐψῆ,
ἢ χρεῶν. ἄλλο. ὅξοι τρυγί-
ας κεκαυμένῃ δραχμ. δ'.
λεπίδος χαλκῷ δραχμ.

abscessum tumor uertit-
tur, ἢ s. utendum est. Quæ
in febribus compræhen-
sa sunt, illis item quæ de
abscessibus dicentur.

AD EROSIONEM

mamillarum.

Cap. CLII.

Hæderæ foliorū, rhois
drachmæ quatuor, cocta
pro fomento adhiben-
tur, vel in pollinem reda-
cta inducuntur, vel plan-
tago, uel balauftia cum
lenticula.

AD CANCRINATV-

ram referentes mammarum
dispositiones.

Cap. CLIII.

Argenti spumæ drach-
mæ undecim, æris com-
busti drachmæ quatuor,
olei quantum satis est,
coctis utitur. Aliud. Ace-
ti facis combustiæ drach-
mæ quatuor, squamæ æ-
ris,

Ε'. ψιμυθίς δραχ. Ε'.
κηρὸ δραχμ. 5'. ἐλαίς
μυρσίν τὸ δέκον.

ris, cerussæ singulorum
drachmę dug, cerę drach
mę sex, olei myrthei quā
tum sufficit.

ΔΙΑΦΥΛΑΚΤΙΚΑ ΜΑ-

ῥωρ.

Κεφ. ρνδ'.

QVAE MAMILLAS

conseruent.

Cap. CLIIII.

Κύμινον σὺν ὕδατι τρί-
ψας, κατὰ πλάσσει σὺν
μασθῶς, καὶ ἐξωθεν ὀπιτί-
θῃ σπόγγον ἀπὸ ὀξυκρά-
της, καὶ σφίγγῃ σὺν μα-
σθῶς δεσμῶ. μὲν δὲ τρεῖς
ἡμέρας τὸ κύμινον ἄρας,
καὶ ἀπλάσσει κρίνον βολ-
βῶν σὺν μέλιτι. Ἐδῆσαις
πάλιν ἑα ἡμέρας τρεῖς,
Ἐτῷ τε ποτὶ τρεῖς τῷ μη-
νός. ἄλλο. Κάνιον λεάνιας,
ὀπιτίθῃ ὀπι ἡμέρας ἐν-
νέα, καὶ τὸ σπογγάριον ἐξω-
θεν ὡς εἴρηται.

Cuminum cum aqua
tritum, mamillis obducito,
extrinsecus vero spon-
giam ex posca imponito,
& vinculo mamas strin-
gito. Triduo vero elap-
so, & ablato cumino,
bulborum florē cum mel-
le applicato, & ligatum
per triduum finito, & hoc
ter mense fac. Aliud. Ci-
cutam tritam per nouem
dies, imponito, & spon-
giam extrinsecus ut di-
ctum est.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΤΩΝ ΜΑ-

χάλων δυσωδίαις, καὶ σιων
δρώσεσι. Κεφ. ρνέ'.

Στυπτηρίας ὑγρὰς με.

AD FOEDVM AXIL-
larum odorem sudationesq̃.

Cap. CLV.

Aluminis liquidi par-

tes

Ζ. σμύρνης με. α. οἶνω
 Διφύλλου, ἀλειφε. ἄλ-
 λο. Διθαργύρου δραχ. ε'.
 σμύρνης δραχ. β'. ἀμώ-
 μος δραχμ. α'. οἶνω ἀνα-
 λάμβανε. ἄλλο. συτήη-
 ρίας ὑγρᾶς, ἀμώμους,
 σμύρνης, ναρδοσάχου
 αἰὲν δραχμ. δ'. ἐκλείβ-
 σιν οἶνω δάδει, ἑξῶ.

tes duæ, myrrhæ pars va-
 na, vino dissolutis utitur.
 Aliud. Argenti spumæ
 drachmæ sex, myrrhæ
 drachma duæ, amomi
 drachma, vino excipian-
 tur. Aliud. Aluminis li-
 quidi, amomi, myrrhæ,
 spicæ nardī, singulorum
 drachmæ quatuor, vino
 odorato leuigatis utitur.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ
 ΣΤΟΜΑΧΟΝ, καὶ γαστέρα, καὶ ὑ-
 ποχόνδρια παθῶν, καὶ περὶ
 ἀνορεξίας.

Κεφ. ρντ'.

Ἡ ἀνορεξία ἀποπροφῆ
 ἐστὶ σιτίων. γίνεται ἢ ἡ Διὰ
 δυσκρεσίαν τῆς στομάχου,
 ἢ Διὰ χυμῶν πείσιν.
 ἔπειτα δὲ τῇ θερμῇ δυσ-
 κρεσίᾳ δίψη, ἢ ἐρυ-
 γαίνκνισσός τις. τῶν δὲ ψυ-
 χρᾶν, ὀξύρεγμία. τῶν δὲ
 Διὰ χυμῶν ἀνορεκτάν-
 των, εἰ μὲν λεπτοὶ εἰσὶ, ἢ

DE STOMACHI,
 uentriculi & præcordiorum
 affectibus, & cibi fastidio,
 quod Græci ἀνορεξίαν
 appellant.

Cap. CLVI.

Fastidium cibi est, cum
 stomachus cibos auerfa-
 tur, idq; fit vel ob intem-
 periem ipsius, vel humo-
 rum redundantiam, calida
 nam porro intemperiem
 sequuntur sitis, nidorosi
 ructus. Frigidam ructus
 acidi. Qui humorum vi-
 tio cibum respuunt, liqui
 dem temues sunt & eros-
 dentes,

δακνώδεις, δάκνον) τὸν
 σάμαχον, ἔναυτιῶσι, καὶ
 διψῶσι μᾶλλον: εἰ δὲ πα-
 ρεῖς, καὶ γλίχροι, ἀδιψοί
 εἰσιν ὡς ἴππων. τοῦ μὲν
 ἐν Διὰ θερμῷ δυσκρα-
 σίαν ἀνορεκτῆντας ἡ ψύ-
 χουσι διαίτα ὠφελεῖ, οἷ-
 ον, ἄρτοϛ ἐξ ὀξυκράτϛ,
 ὀξύγαλα, ἰντίβα, θριδα-
 κίνα, ἔτα δὲ ὀξϛς ἅπαν-
 τα. πόσις δὲ, ὀξϛ μεθ'
 ὕδατος, ὕδωρ, ποῖς δὲ Διὰ
 ψύξιν, τὰ ἐναντία προ-
 σήκϛ. οἶνον δίδϛ παλαιὸν
 πίνειν, καὶ κενδρίτον, ἔυ-
 δρόμαρον. ἀνίσϛ τε, πη-
 γανϛ, καὶ πετροσελίνϛ τὸ
 ἀφέψημα, καὶ πέπερι.
 δίδόναι δὲ ἔτα Διὰ τρι-
 ῶν πεπέρων, καὶ τὸ Διὰ
 καλαμίνθης, καὶ τὸ πο-
 λύετεϛ, καὶ τὸ διοσπολιτι-
 κόν, καὶ πλὴν Διὰ μόχϛ, ἔ-
 πλὴν θηριακῶν, ἔσκηρδο-
 Φαγίαν. τοῦ δὲ Διὰ πλὴν
 θϛ χυμῶν ἀνορεκτῆν-

dētes, ventriculi morsum
 percipiunt, nauseaque &
 siti magis conflctantur,
 si vero crassi & visceridi,
 nulla prorsus siti torquē-
 tur. Qui igitur ob calidā
 intemperiem cibum auer-
 santur, hos victus ratio
 frigida iuuat, qualis est
 panis ex posca, lacaceto-
 sum, intybum, lactuca, et
 quæcunque ex aceto pa-
 rātur. In potu aceto cum
 aqua mixto vtantur. Cō-
 traria autem conueniunt
 his, qui ob frigidam in-
 temperiem cibi fastidio
 laborant, vinum itaque
 vetus & conditum pro-
 pinato, & hydrogarum,
 anisi item, rutæ, & petro-
 selini decoctum, vel pi-
 per etiam, vel ipsum etiā
 medicamētum, quod ex
 triplici pipere constat,
 vel cui nomen est Diaca-
 laminthes, vel polyetes,
 uel quod Diospolites di-
 citur, uel Diamoschum,
 vel theriacam ipsam exhi-
 beto,

πας ἐμείν κελύσωμεν,
 δι' ἑκράτῃς, ἢ μελικρά-
 τῃς, ἢ καθαρτέον αὐτοὺς
 διὰ τῆς πικρᾶς, ἢ διὰ τῆς
 μηλοκυδωνίων, τὸ λαμ-
 βάνειν σκαμμωνίαν, ἢ τὸ
 διὰ τῆς ῥοδομελιτῆος. ἐ-
 πιθέματα ἀνορέκτοις. ὁμ-
 φακίς δραχ. δ'. ῥόδων
 ξηρῶν δραχμ. δ'. ἀλόης
 δραχ. δ'. κηκίδος δραχ.
 ε'. φοινίκων ὄζυ. β'. οἰνάν-
 θης, μελιλότων, ῥόδων ἀ-
 νὰ δραχμ. γ'. μασίχης
 ὄζυ. α'. κρόκῃς δραχμ. ε'.
 ὁμφακίς δραχ. β'. ἀλό-
 ῃς δραχ. ιη'. ὡὰ καὶ οἶνος.
 ἄλλο. ἀψινθίς, μελιλώ-
 τῃς, κηκίδων ἀνὰ δραχ.
 γ'. μασίχης δραχ. ε'. ῥό-
 δων, κρόκῃς ἀνὰ δραχ. β'.
 ἀλόης δραχ. γ'. ξηρῶν.

cim, albuminum ouorum & vini quantum satis est,
 Aliud. Absinthij, meliloti, gallarum singulorū drach-
 mæ tres, mastiches drachmæ quinque, rosarum, cro-
 ci, singulorum drachmæ duæ, aloës drachmæ tres,
 vttere,

beto, & sæpe allia esui ofe-
 ferto. Qui vero ob humo-
 rum redundātiā cibos
 fastidiunt, his vomitum
 imperabimus, vel ex a-
 qua temperata, vel mul-
 sa dilutissima, & illos pi-
 cra ex aloë, uel medica-
 mento ex malis cotoneis
 præparato, cui adiectum
 sit aliquid scammonia,
 vel quod constat Rhodo-
 melite, purgabimus. Epi-
 themata ad eos qui cibi
 fastidio laborāt. Ompha-
 cij, rosarū siccarū, aloës,
 singulorū drachmæ qua-
 tuor, gallarum drachmæ
 quinque, palmularum vñ-
 cia duæ, cenanthæ, meli-
 loti, rosarum singulorum
 drachmæ tres, mastiches
 vñcia, croci drachmæ sex,
 omphacij drachmæ duæ,
 aloës drachmæ octode-

m q DE

ΠΕΡΙ ΒΟΥΛΙΜΟΥ.

Κεφ. ρνζ'.

Ο βούλιμος πάντε-
 λής ἐστὶν ἀνορεξία. γινέ-
 δει δὲ τῇ ψύξει, καὶ νεκρώ-
 σι τῆς σωματικῆς. καὶ δὲ τοῖς
 θερμαίνουσιν ἄγαν χρη-
 σται. τὸ δὲ καλαμίνθης,
 τὸ δὲ πεπέρεως, τὸ διο-
 πολιτικόν, ἔτα ποιαῦ-
 τα. ἐξωθεν δὲ τό, τε δὲ
 δαφνῶν, ἔτα πλυάρ-
 χιον, ἔτα δὲ ὠδες, ἔτα
 περιημένα.

tur, & quæ superius compræhensa sunt.

DE BULIMO.

Cap. CLVII.

Bulimos perfecta est
 cibi inappetentia, nasci-
 tur ex refrigeratione &
 vetriculi exolutione. Ita-
 que valde calefacienti-
 bus utendum est, quale
 est, quod Diacalamin-
 the dicitur, & quod ex pi-
 peribus constat, & Dio-
 spolites, & id genus alia.
 Extrinsecus vero, quod
 ex lauri folijs constat, &
 polyarchion, & quod à
 grato odore cuodes dici-

ΠΕΡΙ ΚΥΝΩΔΟΥΣ

ὀρέξεως.

Κεφ. ρνθ'.

Κυνώδης ὀρεξίς ἐστὶν,
 ὅταν ἀμέτρων σιτίων ὀρέ-
 γονται, καὶ αἰεὶ ἐοδίοντες πρὶ-
 νῶσιν, ὡς περ οἱ κύνες μὴ
 χορταζόμενοι. γίνεται δὲ
 τὸ πάθος δὲ ψυχρὸν

DE CANINO AP-

petitu.

Cap. CLVIII.

Caninus appetitus est,
 cū immoderatius cibos
 appetūt, & quamuis sem-
 per cibum sumant, nun-
 quam tamen saturantur,
 instar canum. Fit autem
 hic affectus ob humore
 frigi-

χυμὸν, Ἐὐξώδῃ ἐν τῷ στο-
μάχῳ. τῆτοις διδόναι
δεῖ ὑδρογόαρον, καὶ τὸ Διὰ
τριῶν πεπέρειων, καὶ τὸ
κυδωνάτον, Ἐ τὸ διοσπο-
λιπκὸν, Ἐ τὰ πιαῦτα,

frigidum & acidū in ven-
triculo. His hydrogarū,
& quod ex triplici con-
stat pipere medicamen-
tum, & cydonatum, &
Diospolites, & id genus
alia exhibere oportet.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΥ-
ΤΟΥΣ ΣΤΟΜΑΧΟΥΣ, καὶ ἐμύοντας
τὴν τροφήν.
Κεφ. ρνθ.

AD VENTRICU-
lum resolutum, & qui cibos
euomit.

Cap. CLIX.

Αλόης, μασίχης, στυ-
ρακ Ⓞ ἀνὰ ὄνυξ. β'. ἀψιν-
θίς ὄνυξ. γ'. οἰναιθίς ὄνυξ.
γ'. γλυκύκινδύλαϊς ὄνυξ.
δ'. μηλίνδ ὄνυξ. δ'. ὄνυξ τὸ
ἀρκῶν. βοηθήματα ἦ, ὅτε
τῶν ἀμαζόνων τροχίσι-
ς Ⓞ, καὶ ὁ ἀστήρ, καὶ ῥοῖα μῆ-
νις ἡδυόσμος κυλός, καὶ μέλι-
τ Ⓞ ἐψημένοι. ἕως μέ-
λιτος πάχ Ⓞ, καὶ ἐκ λυ-
χόμυ Ⓞ.

Aloës, mastiches, sty-
racis, singulorum vncie
duæ, absinthij vncie tres,
œnanthe tantundē, gleu-
cini olei vncie sex, melini
vncie quatuor, vini quā-
tum satis est. Huc etiam
facit pastillus Amazo-
num, & aster, & mali pu-
nici succus, pro delinctu,
cum mentha & melle co-
ctus, dum mellis crassitu-
dinem habeat, sumptus.

ΠΕΡΙ ΑΣΗΣ, ΚΑΙ ΣΥΕ-
ΛΣ. Κεφ. ρξ'.

Τὸ γίνεσθαι δὲ ἀλ-

DE FOETORE ET
salua. Cap. CLX.

Hoc fit ob humores
m iij falsos

μυρῶν φλεγμάτων ἐν
τῷ στομάχῳ ὄντων. καὶ δὲ
τοῖς ἐμετικαῖς κενῶν τὸν
στόμαχον, ἢ ὀξύμελιτι, ἢ
διὰ ῥαφανίδων, ἢ ὀξυ-
συλληπκόν. εἴθ' ἔτως δο-
τέον τῷ πικρῶν.

ΠΕΡΙ ΛΥΓΜΟΥ.

Κεφ. ρξά'.

Τὸ τῷ λυγμοῦ σύμ-
πτωμα (ἴπινε) τῷ στο-
μάχῳ διὰ πλήρωσιν, ἢ
κένωσιν, ποτὲ δὲ καὶ διὰ
δύξιν χυμῶν, δριμέων τε
καὶ φαρμακωδῶν ταῖς
ποιότησιν, οὓς ἐὰν ἐμέσω-
σιν αὐτίκα παύον. τὰς
ταῖς δίδοναι καὶ πῆλα-
νον μετ' οἶνου, ἢ σέλλων
ἐψημένον μελικράτῳ, ἢ
κύμινον λεῖον μετ' οἶνου, ἢ
καλαμίνθης, ἢ καστορέ-
δραχμ. α'. σιὺ ὀξυκρά-
τῳ. δίδε καὶ τὸν ἀστέρα
τροχόν, καὶ σικύας καὶ φας

falsos contentos in ven-
triculo. Vomitu itaque eua-
cuatio tentāda erit, quod
fiet, exhibito, vel aceto
mulso, vel radiculae sue-
co, vel aceto scillite, &
nouissimè picra exhiben-
da.

DE SINGULTU.

Cap. CLXI.

Singultus oritur uel ex
repletione stomachi, uel
inanitione, nōnunquam
ex rosione humorum a-
crium, & qualitate medi-
camentosa præditorum,
quos ubi euomuerint, sta-
tim liberantur, & affe-
ctio cessat. His ruta ex ui-
no dāda, seu apium cum
mulsa coctum, uel cymi-
num ex uino tritum, uel
calamintha, aut castorij
drachma ex posca, præte-
rea pastillus, qui aster di-
citur, cucurbitulas, item
uentriculo absque scarifi-
catu

καὶ τὸ σμάχος ὀπιπθέ-
ναι χρὴ, καὶ τὰς ἐμβρο-
χὰς τὰς ἀλὰ κυπρίνας, ἢ
ναρδίνας.

ΠΕΡΙ ΑΠΕΥΙΑΣ ΕΝ

γαστρί.

κεφ. ρξβ.

Απεψία ἐν τῇ γαστρὶ
ἢ ἀλὰ ψύξιν γίνεται, ἔ-
χει σημεῖον τὴν ὀξώδη
ἐρυγλὴν, καὶ δεῖ τὰ θερμαί-
νοντα διδόναι, οἷον ὑδρο-
γαρον, ἀπόθερμον κυδω-
νάτον, τὸ διοσπολιπκόν,
τὸ ἀλὰ τριῶν πεπέρων,
τὸ ἀλὰ καλαμίνθης, τὸ
ἀλὰ κυτρίας, καὶ θάλψις
τῶν ποχονδρίων, ἢ πα-
δίον ἔσκαρχον ὀπιπθέναι
τῇ γαστρὶ. εἰ δὲ ἀλὰ θερμό-
τητα, σημεῖον ἔχει τὴν κνι-
σώδη, ἢ καπνώδην ἐρυ-
γλὴν. ἔδει τὸναντίον τὰ
ψυχρὰ διδόναι, οἷον ρο-
σάτον, καὶ ὀπώρα, ἢ τὰ

ficatu affigere, eumque
ciprino seu nardino oleo
irrigare oportet.

DE CRUDITATE

uentriculi.

Cap. CLXII.

Cruditās uentriculi ex
frigidityte oritur, & si-
gnum habet ructum aci-
dum. His calida sunt ex-
hibenda, quale est hydro-
garum calidum, cydona-
tum, Diospoliticum &
quod ex triplici pipere
constat, & Diacalamen-
tum, & quod ex malo ci-
trio est. Fetus item præ-
cordiorū necessarius, &
puerum benè carnosum
uētri apponere utile est.
Quod si è caliditate ini-
tium fuerit mali, signum
habet nidorosum, & fu-
mosum ructum. His itaq;
contrario modo frigida
dāda, quale est rosatum,
& poma, et quæ difficul-

m iij

ter

δύσφθαρτα, ἔτα τριαυ-
τα.

ter coquuntur, et id ge-
nus similia.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΝΕΥΜΑΤΩ
στως γαστρος.
κεφ. ςξγ'.

DE INFLATIONE
uentriculi.
Cap. CLXIII.

Εμπνέμα ἰώσεως δὲ-
χὴ τροφὴ κακῶς διοι-
κημένη. ἐστὶ δὲ τῶν πνέ-
μάτων γενέσεως χυμῶν τι-
νῶν εἰς ἀτμῆς ἀναλυο-
μένων ὑπὸ θερμότητι
χλιαρᾶς. Ἐδὲ τῇ ἐμμερο-
χαΐς μὲν δι' ἐλαίῳ, Ἐκυ-
μίνῳ, καὶ σελίνῳ, Ἐδαύ-
κῳ σπέρματι, Ἐναφε-
ψημένῳ τῷ ἐλαίῳ, Ἐ-
σιπύκῳ κέφαις, Ἐπυ-
ρίαις διὰ κέγγυρα. πίνην
δὲ δίδοναι πολὺς ἀφέ-
ψημα, ἢ καλαμίνθης ἀ-
φέψημα σιγῇ ὀλίγῳ μέ-
λιτι. Ἐπεπέρειως δραχ-
ῶσιν α', ὠφελᾷ δὲ καὶ τὸ
κατόρμεν πινόμδρον σιγῇ
ὀξύκράτῳ, Ἐξωθεν δὲ πι-
πθέμδρον σιγῇ ἐλαίῳ σι-

Inflationis origo ex ali-
mento malè distributo
est. Flatus uero ex humo-
ribus ab imbecillo calo-
re in uapores resolutis
generantur. Irrigationes
itaq; ex oleo, in quo cy-
minum, apium, & dauci
semen sit decoctum, ne-
cessariæ sunt, cucurbitu-
læ item absq; cutis inci-
sione admota, et fomen-
ta ex milio, & potui da-
tum polij decoctum, uel
calamenthi cum exiguo
mellis, & piperis drach-
ma, castorium quoq; ex
posca potum, & extrin-
secus cum oleo sycionio
appositum confert. Ta-
lus denique suis combu-
stus potusque cum ui-
no, aliaque medicamen-
ta,

κυονίω, καὶ ὁ ἀσπραγάλλου τα, quæ coctionem iu-
 ύειου καυθεῖς, ἔποθεῖς uant.
 σὺν οἴνω. διδόναι δὲ τῶν πεπληκῶν βοηθημάτων.

ΠΕΡΙ ΧΟΛΕΡΑΣ.

Κεφ. ρξλ'.

DE CHOLERA.

Cap. CLXIII.

Χολέρα ἐστὶν ὅταν κά-
 τωθεν, καὶ ἀνωθεν χολή
 φέρεται βιαίως. γίνεται
 δὲ ἀπὸ συνεχῶν ἀπεψι-
 ῶν. τὰς τρεῖς μὲν δεῖ ἔξωθεν
 καταπλάττειν, οἶνάνθιν,
 ἀκακίαν, ὑποκυσίδου
 χυλὸν, σιδίων, βαλαν-
 σίς μετ' οἴνου. διδόναι δὲ
 καταφορὰν ἀφέψημα
 ρόδων, ἢ οἶνάνθης, ἢ ῥόδου,
 ἢ ἐλίκων ἀμπέλους, ἢ χυ-
 λὸν ροῖας ὀξείας, ἔσθιον
 αὐστηρὸν μετὰ ψυχίων, καὶ
 σεμιδάλεως, καὶ τῶν ὀπω-
 ρῶν, οἷον μέσπιλα, κυδῶ-
 νια, ἄπια, ροῖας. Ἰππιθέ-
 ναι δὲ ἔσθιον κέφας
 καὶ τὴν σμάχιν, ἔσθιον
 θερμῶν προσαντλησέον
 τὰ κῶλα. διδόναι δὲ καὶ

Cholera dicitur, cum
 & infra & supra bilis, id-
 que cū impetu erumpit,
 origo autem eius ē conti-
 nuis cruditatibus est. His
 itaque extrinsecus cata-
 plasmata, ex cennathæ, aca-
 cia, hypocystidis succo,
 malicorio, flore mali pu-
 nici agrestis, cū uino ad-
 hibenda, & offerendum
 ad sorbendum rosarum
 decoctum, uel cennanthæ,
 uel rhois, uel uitis capreo-
 lorum, uel succi mali pu-
 nici acidi, uinum item au-
 sterum cum mica, & lini
 lagine, & fructus hora-
 rij, quales sunt, mespila,
 mala cotonea, pyra, ma-
 la punica, cucurbitulæ
 deniq; leues extrinsecus
 contra uentriculum ad-

m v mouen-

τὴν Διὰ κωδίων, ἔλ-
τρυν προσκλίειν.

tum Diacodion ipsis propinandum, & in balneum deducendi sunt.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΡΡΟΙΑΣ.

Κεφ. ρξε'.

Ἡ δὲ Διάρροια Δι-
αφθορά ἐστι σιτίων. τὰ πολ-
λὰ μὲν αὐτομάτως πά-
υεῖ, μὴ τρεφομένων αὐ-
τῶν ἄχρι τελείας ἐκπέ-
ψεως, ἔκκενός τε τῶν
Διαφθαρέντων. ποιεῖ ὅ-
τι αὐτοῖς γίγαρτα σαρ-
φυλῆς λεῖα, σὺν οἶνῳ πι-
νόμενα, ἢ βάτρυ καρπὸς
ἄωρος ξηρὸς, ἔοσα δὲ
τῆς χολέρας περιέχοντα.

ΠΕΡΙ ΛΕΙΗΝΤΕΡΙΑΣ.

Κεφ. ρξς'.

Λειεντερία ἐστίν, ὅταν
ἅμα τὸ ἐσθίειν κατενέγ-

mouenda, & artus aqua
calida superfundēdi. No-
uissimè etiā medicamen-

DE VENTRIS FLV-
ore qui Diarrhoea dicitur.

Cap. CLXV.

Diarrhoea ciborum cor-
ruptela est, & ut plurimū
sua sponte cessat, nec an-
tea nutriunt, quam abso-
luta facta fuerit conco-
ctio, & corruptorum eua-
cuatio. Huc faciunt uuae
acini triti, & in uino as-
sumpti, et rubi semen ari-
dum & immaturum, &
quaecunque superius de
cholera sunt comprehen-
sa.

DE LAENITATE IN-
testinorum quae λειεντερία
dicitur.

Cap. CLXVI.

Intestinorum laenitas
dicitur, cum quicquid as-
sum-

και τὰ σίτα ἄπεπτα, ἔγι-
 νεται δι' Ἰππολαίων ἐλ-
 κωσις ἐν τοῖς ἐντέροις, ἔ-
 τῃ γαστρί. ἢ δι' ἄμετρον
 ψύξιν, καὶ νέκρωσιν. καὶ α-
 πλασίον ἐν αὐτῇς Διὰ
 Φοινίκων, ἔκυνδωνίων, ἔ-
 συπληρίας, ἀκακίαν τε ἔ-
 κηκίδας, καὶ ὑποκυτίδας·
 ἐμπνέμα ἰώσεως ἢ ἔσης
 πρὸς μικτόν κύμινον, καὶ
 αἶνον, ἔκ πῆλινον. Ἰπ-
 θέματα ἢ τό, τε Διὰ δαφ-
 νίδων, καὶ τὸ Διὰ πτερμά-
 των, καὶ τὸ δι' οἰανίθης.
 χρονίζσης δὲ τῆς νύκτος,
 καὶ δροπάκι χροσίον καὶ α-
 τῆς κοιλίας, ἔκ τῶν ἀπὸ
 αὐτῶν μὲν ἰχθῶν. πόμα-
 τα ἢ ἀπὸ μὲν ἀρνὸς γλώσ-
 σης πτέρμα, κηκίδος μὲν
 πεπέρως, γίγαρτα σα-
 φυλῆς σιυοῖνω, καὶ τὰ
 διερρηκὰ, οἶον· σέλιον,
 ἀδιαντον, πινόμην. διδό-
 ναι δὲ ἔκ τὸν Διὰ σπερ-
 μάτων τροχόν, καὶ τὸ πάγ

sumptum est, imperfectū
 protinus redditur, & sus-
 perficiaria in intestinis et
 uentre oritur exulcera-
 tio, immoderata quoque
 ventris frigiditas & reso-
 lutio huic malo causam
 præbere potest. His itaq;
 cataplasmata ex palmu-
 lis, malis cotoneis, alumi-
 ne, acacia, gallis & hypo-
 cystide sunt adhibenda.
 Cū uero inflatio adest, cu-
 minum quoq; anethū &
 ruta admiscebuntur. Ex-
 trinsecus uero adminis-
 trentur epithemata, qua-
 le est, quod ex lauri bac-
 cis & ex seminibus con-
 stat, & dia œnanthes.
 Quod si vetustior mor-
 bus est, dropace contra
 ventriculum utendum et
 sinapi ipso cum carycis.
 Potiones uero conueni-
 unt ἐ plantaginis semine,
 gallis cum pipere, vel vo-
 uarum acinis cum uino,
 & his quæ urinam mo-
 uent, quale est apium &
 adians

ζεησαν, ἐπὶ τῷ ἐκλογῷ
αντίδοτον, ἐπὶ τῷ ἔσθρα, καὶ
τῷ θηριακῷ.

anridotum quæ electa dicitur, & Esdræ & theriaca
denique ipsa.

adanthum, postremo da
ri potest pastillus è semi
nibus, & qui ad omnia
utilis est, panchrestus, &

ΠΕΡΙ ΔΥΣΕΝΤΕΡΙΑΣ.

DE TORMINIBVS
seu dysenteria à græcis dicta.

κεφ. ρξʹ.

Cap. CLXVII.

Δυσεντερία λέγεται ἡ
ἐλκωσις τῶν ἐντέρων. γί-
νεται δὲ ποτὲ μὲν ἐκ με-
ταπλάσεως πνεύματος, πο-
τὲ δὲ ἀπὸ χολωδῶν, καὶ
δριμέων ἐκκρίσεων. ση-
μῆον δὲ ἔχει τὸ αἱματώ-
δες, ἐξύσματα καταφέ-
ρειν, ἔστι δὲ ὅτε καὶ ὑμένας
ἐκ τῶν ἐντέρων σηπωμέ-
νας καταφέρειται. ἄλλ'
εἰ μὲν ἐν τοῖς λεπτοῖς ἐν-
τέροις ἐστὶν τὸ ἐλκος, συν-
αναμεμιγμένα εἰσὶ τὰ
φερόμενα τῇ κόπρῃ: εἰ δὲ
ἐν τοῖς παχέσιν ἐστὶν ἐν-
τέροις ἡ ἐλκωσις, κεχω-

Dysenteria uocatur,
cum intestina exulceran-
tur, idque modo fit, cum
tormina in tenesinū, hoc
est, crebram defidendi
cupiditatē transeunt, in-
terdum cum biliosa quæ-
dam & acris excernun-
tur. Signum uero habet,
quod cruenta quædam,
& ramenta ueluti descen-
dunt, interdum etiam in-
testinorum ipsorū mem-
branæ putridæ. Quod si
in tenuioribus intestinis
ulcus fuerit, ea quæ emit-
tuntur stercorei sunt per-
mixta. Si in crassioribus
ab hoc separata sunt, eaq̃
curandi

εισμένα εἰς τῆς κόπης,
 ἔ μάλλον δι' ἐνεμέτων
 τ' θεραπεῖαν χεῖρ, ὥσ-
 περ τῶν Διὰ τὸ σόματος
 πρὸς φερομένων βοηθη-
 μάτων τοῖς ἀνθρώποις λεπ-
 τοῖς, κοινῶς μὲν ὅσαι πρὸς
 αἰρηται ὑπὲρ τῆς χολέρας
 καὶ διάρροίας, καὶ τῶν τοῖς
 τῶν, χεῖρ, ἰδίως δὲ,
 λημνία σφραγὶς πινομέ-
 νη ἰαται τὴν δυσεντερίαν,
 καὶ ἐνιμένη. ἡ δὲ νογλώσ-
 σος καρπὸς, ἡ βάτ, ἡ ἵπ-
 πους συὸν οἶνω ἐφομέ-
 νη, ἔ πινομένη, ἡ μορέας
 καρπὸς ἄωρ, ἡ ξηραν-
 θείς, ἡ βάτ, καρπὸς ὁ-
 μοίως λαῖα συὸν οἶνω πι-
 νόμνα, ἡ ὀμφάκιον, ἡ ῥ. δ.
 δίδ, δὲ καὶ τὸν Διὰ σπερ-
 μάτων τροχόν, καὶ τὸ πάγ
 χεῖρ, ἔ τὰ Διὰ τὸ ξυ-
 λομάκερος καταπόπια.
 εἰς δὲ ἐπί, κρόκος, ἀκα-
 κίας, κηκίδων, ῥ, λιβά-
 νος, σιδίων, ἀνὰ δραχ. δ.

curandi rationem, quæ
 infusionibus in aluum,
 quemadmodum quod in
 tenuioribus intestinis est,
 medicamentis per os as-
 sumptis potius perfici-
 tur desiderat. Itaque com-
 munitur utendum ijs, quæ
 in cholera & fluore ven-
 tris, & id genus alijs ex-
 cretionibus sunt cōpræ-
 hensa. Priuatim uero lem-
 nium sigillum, et potum,
 & ex parte inferiore in-
 fusum, torminibus mede-
 tur, aut plantaginis semē
 uel rubi, uel hippuris ui-
 no decocta, & in potu as-
 sumpta, uel mori fructus
 immaturus exiccatus, uel
 rubi ex uino trita, & pari
 modo sumpta huc faci-
 unt, ut & omphacium &
 rhu. Datur etiam pastil-
 lus ē seminibus & qui
 panchrestus dicitur, &
 quæ ex xylomacere con-
 stant pillule. Sunt autem
 hæ, opij, croci, acacis, gal-
 larum, rhois, thuris, ma-
 licorij,

μάκερ Θ δραχ 5. δίδε
 κόκκια γ. ή. β'. άλλο.
 ρόος, κηκίδ Θ, ἀκακίας,
 κόμμεως ἀνὰ δραχμ. β'.
 μάκερ Θ δραχ. γ. δίδε
 σὺν οἶνω. ἐν ἐνέματι δὲ
 τοῖς δυσεντερικαῖς ἀρ-
 μόσει χυλὸς ὀρίζης μῆ
 τρίατ Θ αἰγεία. εἰ δὲ αἰ-
 ματοπόσσει, ἐνετέον χυ-
 λὸν πολυγόνου, ἢ δρυ-
 γλώσσου μετὰ ἀκακίας, ἢ
 ὑποκυτίδος. άλλο ἐνεμα.
 λημνίας, ψιμμυθίς, ἀμύ-
 λος, λιθαργύρος, ὑποκυ-
 τίς Θ, ὀπίς, λειώσας μῆ
 χυλὸς ὀρίζης ἐνι. άλλο.
 βῶλον, ἀκακίαν, γλυῦ ἀ-
 τέρια, ψιμμυθιον, ὀπιον,
 λειώσας ἐνι. ἐπὶ ταῖς δὲ
 δυσεντερικαῖς τροχῶς δεῖ
 κλύειν, οἷον τ' ἀνδρόνειον,
 τὸν πολυεῖδος, τὸν πα-
 σίων Θ, τὸν φασίς, καὶ
 αὐτὴ ἢ θηριακὴ ἐνιμέ-
 νη, καὶ πινομένη. πυρία δὲ
 δεῖ σπόγγων καὶ οἶνος ἐν ᾧ

licorij singulorum drach-
 mæ quatuor, maceris
 drachmæ sex. Sumuntur
 autē tres uel duæ. Aliud.
 Rhois, gallarum, acaciæ,
 gummi singulorū drach-
 mæ duæ, maceris drach-
 mæ tres cum uino adhi-
 bentur. Dysentericis etiā
 ano subiecta cōueniunt,
 oryze cremor cum adipe
 caprillo. Quod si sanguis
 profluit, enemate ἐ poly-
 goni uel plantaginis suc-
 co, cum acacia & hypo-
 cystidē utendū est. Aliud
 enema. Lemnium, cerus-
 sam, amyllum, lithargy-
 rum, hypocytiidē, opii,
 trita cum oryze cremo-
 re inhiato. Aliud. Bolum,
 acaciā, samiam terram,
 cerussam, opium, trita in-
 fundito. Subluere item al-
 uum oportet, pastillis, ad
 dysenteriam, qualis est
 Andronis, uel polyidæ,
 uel passionis uel Fausti.
 Huc deniq; theriaca ipsa
 & pora & in aluum data
 facit.

ἰψεπη μυρσίνη, ῥῆ, σί-
δια, βαλαύστια, βάτθ,
ἀψίνθιον. Ἐπιθέματα δὲ
τὰ Διὰ Φοινίκων, Ἐγκα-
κίας, καὶ βαλανσίων, καὶ
σιδίων, καὶ ῥοός, Ἐὐποκυ-
σίδθ, καὶ κηκίδων, Ἐσυ-
πληρίας, καὶ ἀλόης.

ΠΕΡΙ ΑΙΜΑΤΗΡΑΣ

Δυσεντερίας.

Κεφ. ρξκ'.

Αἱματηρὰ δυσεντε-
ρία λέγεται, ὅταν αἷμα κα-
θαρόν ἐστὶ τὸ κνέμνον, ἢ
ἰοικὸς πλύματι κρεῶν
νεωστὶ ἐσφαγμένων, ἢ
τρυγῶδες, καὶ μέλαν, καὶ
σέον ἢν ἔπὶ τούτοις μάκε-
ρθ ὅσον δραχμ. α'. μετ'
οἶνι, καὶ τὸν Διὰ κεραλίσ
τροχον, καὶ αὐτὸν Διὰ ξυλο-
μάκερος κόκκους, ἢ ἀπό-
ζεμα ῥέει, διδόναι δὲ καὶ τ'
φίλωνθ. ἔξωθεν δὲ τὰ
προειρημένα ἀπαντα ἐπὶ δυσεντερίας.

fact. Fomenta item ex
spongia & uino, in quo
myrthus & rhu, malico-
rium, balaustia, rubus, ab-
sinthium bullierint. Epi-
themata nouissimè ex
palmulis, acacia, balau-
stio, malicorio, rhoë, hy-
pocystide, gallis, alumi-
ne & aloë.

DE DYSENTERIA

cruenta.

Cap. CLXVIII.

Cruenta dysenteria di-
citur, cum sanguis purus,
uel similis loturæ carnis
recenter macerata, uel fe-
culentus uel ater excerni-
tur. Itaque in his, macere
ex uino ad drachmā usq;
utendum, & pastillo Dia-
corallio & pillulis ex xy-
lomacere, & antidoto
rhei & Philonis. Extrinse-
cus uero applicanda o-
mnia ea quæ in dysente-
ria superius comprehen-
sa sunt.

DE

ΠΕΡΙ ΤΗΝΕΣΜΟΥ.

κεφ. ρξβ'.

DE TENESMO.

Cap. CLXIX.

Τένεσμός ἐστι φλεγ-
μονὴ τῆς ἀποθυσμένης,
ὅπερ λέγουσιν οἱ ἰδιώται
βιασμόν. συνεχῶς ᾗ ἔτσι
ἐξανίστανται, καὶ ἔδεν δια-
χωρεῖσιν, εἰ μὴ μυζώδῃ.
Ἐδὲ ἵππιδάτων πηλαιῶν
λακων κλύζειν, Ἐοινόμε-
λι μετὰ βάλαν, ἄλμυρα
περικλύων, Ἐγκαθις-
μόν δια τῶν συφόντων,
οἷον βάτα, Ἐμυρσίνης, Ἐ-
κυτίνων, Ἐδάφνης ἐψό-
μυρα συν ὕδατι, καὶ ἐγ-
καθεζόμενος, ἢ δια πόρον περιώμεται.

Tenesmus inflamma-
tio est intestini recti, quā
idiotæ βιασμόν uocant. Hi
continuo surgunt, nihil
tamen excernunt, præter
quædam mucosi similia.
His igitur intestina oleo
rutaceo abluere & mul-
sa, cum bolo uel muria o-
portet, et infessu uti ex al-
uum contrahentibus, ut
rubarum myrtho, malis co-
toneis, & lauri baccis, in
aqua dilutis, uel fotu cū
spongia facto.

ΠΕΡΙ ΚΩΛΙΚΗΣ ΔΙΑ-
ΘΕΣΕΩΣ.

κεφ. ρξγ'.

DE MORBO INTE-
stini plenioris, quem græci
colicon appellant.

Cap. CLXX.

Κωλικὴ διαθήκη γί-
νεται, ὅταν φλέγμα ψυ-
χρὸν ἐν τοῖς χιτῶσι τῶν
παχέων ἐντέρων ἐσφί-

Colicus affectus orie-
tur ex pituita frigida in-
testinis crassioribus im-
pacta, et uehementes do-
lores

τωται, καὶ ποιεῖ ὀδυώας
 ὁ φόδρας. τὰς τῶς ἐνετέον
 ἔλαιον πηγαίνον μετὰ
 καστορίῃς, ἢ ἔλαιον ἐν ᾧ ἁ-
 φέψηται κύμινον, πῆ-
 γανον μὲν ἑαλῆται χλωὸς,
 ἢ ὀρνιθῶν, ἢ ἀφεψήμα-
 τῶν σικκίῃς ἀγρίῃς ῥίζῃς,
 ἑμυρσίνης δραχμ. α'. καὶ
 μέλιτι, ἑλαιοῖς, κενα-
 θέν γὰρ ὑαλῶδες φλέγ-
 μα, παύον τῆς ὀδυώης.
 ποιεῖν δὲ ὑποθετὸν διὰ
 μέλιτι, ἑκυμίνῃς, καὶ
 νίτῃς, ἑπηγαίνῃς σπέρμα
 τῶν ξηρῶν, ἐμβροχῶς δὲ
 κατὰ τὸν ἀλγύντα τόπον
 διὰ κυπρίνης, ἢ αἰθηθίνῃς, ἢ
 γλαυκίνῃς ἐλαίῃς. Ἐπιθέ-
 ματα δὲ τὸ περὶ ἀσπερ-
 μάτων, καὶ τὸ διὰ δαφ-
 νῶν, ἑτὸ διὰ μελιλῶ-
 των, ἑτὸ πολυάρχιον. ἐμ-
 βιβασιέον ἢ αὐτῶς καὶ εἰς
 ἔλαιον, ἢ ὑδρέλαιον θερ-
 μόν. πόματα ἢ ἀψίνθιον,
 ἢ πάνακα μετ' ὕδατος,

lores excitat. His igitur
 ex partibus inferioribus
 infundere oportet oleū
 rutaceum cum castorio,
 uel in quo cuminum bul-
 lierit, uel ruta cum adipe
 anserino, uel gallinaceo,
 aut cucumeris syluestris
 decocto, & myrrhæ
 drachma, melle & oleo,
 pituita enim uitrea expul-
 sa, à dolore liberantur.
 Ano item subiicere oportet,
 mel, cuminum & ni-
 trum, & rutæ semen aridum.
 Forus autem con-
 ueniunt loco dolenti, ex
 oleo cyprino, anethyno
 uel gleucino. Epithema-
 ta uero Diaspermaton, è
 lauri baccis, Diamelilo-
 ton & polyarchion, in o-
 leo item calido, aut hy-
 drelæo ipsos immergi ex-
 pedit. Potui uero offera-
 tur absynthium, uel pa-
 nax cum aqua, uel casto-
 rij, anisi, piperis singulæ
 drachmæ, cum oxymeli-
 te. Datur præterea me-
 dica-

n

dica-

ἢ κασόριον, καὶ αἴσιον, καὶ
 πέπερεως ἀνα δραχ. α'.
 μετ' ὀξύμελιτ. δίδω
 δὲ ἐν τοῖς διατρίων πέπε-
 ρεων, ἢ τῶν φίλων, ἢ τῶν
 ἀνδρόνειον, ἢ τῶν παγονί-
 αν. εἰ δὲ διὰ δριμεῖς καὶ
 δακνῶδεις ὀδυῶν, χυ-
 μὸς, ἐνετέον αὐτῶν ἐ-
 λαίω, ἐν ᾧ ἀφέψηται τῆ-
 λης, ἢ ἀλθαία σιὴν ἑαπ-
 χλῶος, ἢ ὄρνιθ, ἢ καὶ χυ-
 λῶ πικρῆς σιὴν ροδί-
 νω, δίδω δὲ καὶ τὴν πικράν.

ΠΕΡΙ ΙΛΕΟΥ.

Κεφ. ροα'.

Ιλεός ἐστιν, ὅταν δι' ἐμ-
 φραξιν τῶν ἐντέρων μη-
 κῆτι κατῶθεν ἐκκρίνῃσι
 πρὸς κόπρον, ἀλλ' ἐκκρί-
 νῃσιν αὐτῶν ἀνωθεν. κα-
 λῶσι δ' αὐτὸ οἱ ἰδιώται
 χορδαφόν. ἔστι δὲ ὁλέ-
 θριμον τὸ πάθος. σωίσα-
 ται δὲ ἐπὶ ἀπεψία, καὶ

dicamentum, quod ex tri-
 plici pipere constat, uel
 philonium, uel Andronis
 pastillus, uel antidotus
 pæonia. Quod si dolor
 ob humores acres et mor-
 dentes fuerit excitatus,
 in aluum infundere oportet
 oleum, in quo sit de-
 coctum scænu-græcū, uel
 althæa cum adipe anseri-
 no, uel gallinæ, uel pri-
 sanæ cremore cum rosa-
 ceo. Postremo picra quo-
 que dari potest.

DE TENVIORIS
 intestini morbo, qui ileos di-
 citur. Cap. CLXXI.

Ileos uocatur, cum ob-
 obstructionem intesti-
 norum, stercus nullo am-
 plius infra sed supra per
 os redditur. Hoc uicium
 idiotæ χορδαφόν appel-
 lant, & ex eorum nume-
 ro est quæ agros præcipi-
 tant, oritur ex cruditati-
 bus & obstructione à
 stercore,

ἐμφράζει ἀπὸ τῆς κό-
 πης, ἔπειτα φλεγμονῇ τῶν
 ἐντέρων, καὶ κωλικαῖς
 διαθέσεσι. τοῖς μὲν παι-
 δίοις, αἰεμδροχαί, ἔκα-
 ταπλάσματα, ἔπυρία
 ἀρμόζουσι. τὰ δὲ μερῶς
 κια, καὶ οὗ ἀκμάζοντας
 φλεβοτομητέον, καὶ σκυ-
 ατέον τὸ ὑπὲρ γαστρον καὶ
 φαις σκύαις, ἔνέμα-
 τα τὰ ὑπὲρ τῶν κωλικῶν
 περὶ σκτέον. ἔπειτα εἰς ἑ-
 λαιον θερμὸν ἐμβάσει,
 ἔπειτα ὅσα ὑπὲρ τῶν κωλικῶν
 περιέριπται. πρὸς τὸ οὗ
 μὴ κατέχοντας τὴν τρο-
 φὴν, ῥῶν καὶ κύμινον μί-
 ξας, ὃς πίνειν ἐν ὀξύμέ-
 λιτι, διδόναι καὶ τῶν κε-
 νέντων τὴν κοιλίαν βοη-
 θημάτων.

ΠΕΡΙ ΕΛΜΙΝΘΩΝ.
 Κεφ. ροβ'.

Τρεῖς εἰσὶν ἅπασαι τῆς
 ἐλμίνθων αἱ διαφοραί.

stercore, & intestinorum
 inflammatione, & colicis
 affectionibus. Pueris
 igitur & teneris ætati-
 bus, irrigationes, cata-
 plasmata & fots conue-
 niunt. Adolescentibus ue-
 ro & qui in florenti ætate
 sunt constituti, sanguinē
 mittere, & cucurbitulas
 summo uentri lenes &
 sine ferro defigere, clyste-
 res item colicis aptos in-
 iicere, eosq; in oleum ca-
 lidū demittere, & ijs de-
 niq; omnibus uti oportet,
 quæ supra in dolore
 colico sunt compræhen-
 sa. Ad eos uero qui cibū
 continere non possunt,
 rhu & cuminum mixta
 potui in oxymelite, &
 quæ aluum ducunt medi-
 camenta, dato.

DE LUMBRICIS.
 Cap. CLXXII.

Tres sunt uniuersæ lum-
 bricorum differentia: pri-
 ma

n ἢ

ma

μία μὲν ἡ τῆς σπογγύλης
 καὶ τὸ παχὺ, ἑτέρα δὲ
 ἡ τῆς πλαλείας, ἢ τρίτη,
 ἢ ἀσκαρίδα προσαιγο-
 ρούσιν. αἱ δὲ γνέσκειται πα-
 σῶν ἐξ ὠμῆς ἢ παχείας,
 καὶ φλεγματικῆς ὕλης, ἢ
 σήψεως ὀπιτηδείας ἐ-
 σίν. οἷά περ ἀθροίζονται
 παιδίοις, καὶ τοῖς ἄλλοις
 ἀδδὲ φαγῶσιν. ὀπιφέ-
 ρουσι δὲ πᾶσαι συμπλώ-
 ματα χαλεπά. ἢ γὰρ πυ-
 ρετός, ἢ ἀσφυξίας, καὶ
 σπασμὸς, ἢ νεκρώσις.
 ποπύρεον τῶν τοῖς τῶν
 χαμημύλων ἀπόζεμα,
 ἢ κορυμνῶν σπέρμα λεῖον
 μεθ' ὕδατος, ἢ ἐλάφου
 κέρατος ῥίνισμα, ἢ ῥό-
 δινον ἔλαιον συνῆψμα
 πι, ἢ ἀψίνθιον, ἢ ἀβρότο-
 νον μετ' ἰσχάδων ἐψηθὲν,
 καὶ ποθεν, ἢ ἡδύοσμον, ἢ ἀ-
 λόλω συνῆψμα, ἢ κικ-
 κινάριον κα. λεῖα μετὰ
 ῥοδίνου, ἢ ὀξύμελι, ἢ σκιλ-

ma teretum secundum
 crassitiem, altera latorū,
 tertia eorum quos asca-
 ridas uocant. Origo om-
 nium est ex cruda, crassa,
 pituitosaque materia, &
 putredini apta, qualis in
 pueris alijsq; voracibus
 colligitur, omnes uero
 grauissima symptomata
 inducere consueuerunt,
 qualia sunt febres, pul-
 sum inæqualitas, con-
 uulsio, resolutio. His itaq;
 potui dabitur, chamæme-
 lorum decoctum, aut co-
 rian dri semē tritum cum
 aqua, uel cornu ceruini
 ramentum, uel rosaceum
 oleum cum sapa, aut ab-
 synthium uel abrotonū,
 cum carycis coctum &
 potui datum, uel mētha,
 uel aloë cum aqua, uel
 nuclei pinei viginti triti
 cū rosaceo, uel oxymel,
 uel acetum scillites. Ex-
 trinsecus uero uisceri im-
 poni debent, absynthiū,
 perficorum folia, artemi-
 sia,

ληπτικόν ὄζω. ἔξωθεν δὲ
 ὅππιδετέον τὸ σπλάγ-
 χνον, ἀψίνθιον, περσέας
 φύλλα, ἀρτεμισίας, με-
 λαίνθιον, θέρμων ἄλδι-
 ρον, ἀβρότονον, καλάμιν-
 θον, ταυρίαν χολήν, ἀ-
 λόλιν, μυελὸν ἐλαφίης,
 χρίων τὴν ῥάχιν, ἢ ὑπο-
 γαστρὸν. σελίνος φύλλα.
 αἱ δὲ ἀσκαρίδες εἰδόμε-
 ναι ἐλμίνθων σκώληξι
 παραπλήσιον, σιωισά-
 μαι ἐν τῷ ἀπώθυσι μέ-
 νον, ὅππιδετέον κνισμὸν
 ἰσχυρόν. ὅππιδετέον ὅππιδε-
 τήδφοι βάλανοι. Διὰ μέ-
 λιτ, καὶ νίτρος, καὶ ταυ-
 ρίας χολῆς. κλυσμοὶ δὲ,
 ἀφέψημα κενταυρίης, ἢ
 ἀψίνθις, ἢ χαμαλέον-
 τος, καλαμίνθης μετὰ
 μέλιτ, καὶ νίτρος. ἐπὶ τῷ ὑποχρίσει τὸ ἀπώθυσι-
 μένον ἀκακίαν, ἢ ὑποκυσίδα μετὰ νίτρος, ἢ συπληρίαν
 μετὰ ῥοσμερακῶ.

hia, melanthium, seu nigella, lupinorum farina, abrotonum, calamentū, fel taurinum, aloë, medulla ceruina, spina dorsi & summo uentre ea illito. Ap̄i folia. Ascarides autem species sunt, lumbricorum, similes vermibus in caseo inuentis, & continentur in intestino recto, & uehementem pruritum excitant. His igitur glandes ex melle, nitro, & felle taurino conueniunt, clysteres uero ex centaure, absynthij, uel chamaeleontis, calamintæ, cum melle & nitro decocto. Sublinetur denique intestinum rectum, acacia seu hypocystide cum nitro, uel alumine, cum rhu syriaco.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ

τῶν νεφρῶν παθῶν, καὶ πρῶ-
τον περὶ λιθιάσεως
νεφρῶν.
κεφ. ρογ'.

DE AFFECTIBVS

renum & primum de
calculo.

Cap. CLXXIII.

Γίνονται λίθοι ἐν τοῖς
νεφροῖς παχέες ἔστω-
δες χυμῶ πεσόντες ἐν
τῇ κοιλίᾳ τῶν νεφρῶν, ἔ-
κ τῶν πυρώδους θερμα-
σίας καταπλεγμένους οἱ λί-
θοι ἀποτελῶνται. ὁμοίως
δὲ καὶ οἱ ἐν τῇ κύσει. Ἐδεῖ
ἵππῃ μὲν τῶν νεφρῶν τοῖς
θρύψασιν οὐδὲ λίθους φαρ-
μάκους χρῆσθαι, οἷον τῶν
βασιλικῶν ἀσπαράγων,
καὶ ἀγρώσεως ῥίζαι, ἀδί-
αντόν τε, καὶ βδέλλιον, καὶ
τῶν ἐρεβίνθων οἱ μέλα-
νες κερμοί, ἔκ τὸ σκιλλη-
κὸν ὅξος, ἔκ φῶς, ἔκ μήλον,
καὶ ἄσκαρον, καὶ καρπῆσια, ἔ-
κ σαξίφραγος, καὶ σίον, ἔ-
κ σκόλυμῳ. λυτροῖς δὲ
συνεχῶς χρῆσθαι, ἔ-
κ πινέτωσαν μετὰ λυτρον

Generantur lapides in
renibus, crasso et pingui
humore in renis cavitatē
illapso. Cum autem ab
ignea eius caliditate adu-
ritur, perfecta fit calculo-
rum generatio, simili ra-
tione in vesica quoque na-
scuntur. Hic itaque medi-
camentis calculum atte-
rentibus uti oportet, ut
sunt basilicorum, aspara-
gorum & graminis radi-
ces, adianthū item, bdel-
lium, cicer nigrum arietini-
um, acetū scillites, phu-
meon, asaron, carpesion,
saxifragia, & cardui ra-
dix, balneis autem cre-
bro utantur, & post illud
statim quædam ex præ-
dictis bibant. Irrigationi-
bus uero, fotibus, infessi-
bus, clysteribus, supra in
colico

ὥθως πινὰ τῶν εἰρημέ-
νων. ἐμβροχαῖς τε καὶ πυ-
ρίαις, καὶ ἐγκαθίσμασι, ἔ-
νέμασι, ὅσα ἴππὶ τῶν κω-
λικῶν περιέρωται. σὺν-
θετα δὲ βοηθήματα ταῦ-
τα. βαλσάμῳ καρποῦ
δραχ. α'. λίθι τῶν ἐν τοῖς
σπόγγις δραχ. α'. γλή-
χωνος, μαλάχης ἀγρίας
σπέρματι ὁ αὐτὸς δραχ.
α'. κόψας δίδωσι σὺν οἶνῳ.
δίδωσι καὶ τὴν ἀγρίαν τετρα-
γείῳ αἵματι ὁ αὐτὸς ἀντίδο-
τον, καὶ τὴν ἀγρίαν πετρίγων,
ἔστι ζινοφύλλῳ. πρὸς δὲ
τὴν ὀξύτητα τῶν ὀδυῶν δίδωσι τὴν σωτήραν, ἔ-
στι φίλων. καὶ φλεβοτομία ἴππὶ τήδεαι, ταχεί-
αν τῶν λίθων ποιεμένη ἐκκρεῖσιν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ Τῇ

κύστει λίθων.

Κεφ. ροδ'.

Τῶν δὲ ἐν τῇ κύστει λί-
θων ἴππὶ τῶν παιδίων ἐμ-
φράξαντας τὸν τράχη-
λον τῆς κύστεως ἔτῳς γε-

colico dolore descriptis,
utantur. Composita autē
auxilia hæc sunt, balsami
fructus, lapidis spongia-
rum, pulgē, malux syl-
vestris seminis singulæ
drachmæ, contusæ cum
uino dantur. Item quæ ex
sanguine hircino constat
antidotus, & quæ ex ci-
cadis & zynophyllo. Ad
acutissimos autem dolo-
res, soteram dato & phi-
lonium, sanguinem etiā
mittere optimum est, ce-
lerem enim calculi excre-
tionem reddit.

DE VESICAE

calculo.

Cap. CLXXIII.

Vesicæ calculis in pue-
ris, obstruentibus vesicæ
collum ita succurrēdum
erit, concussionē & ca-
n iiiij there

ρηπιδέον. πάλσισμῳ,
ἢ καθετηρισμῳ, ἢ τῇ λι-
θοτομίᾳ χρῆσθαι δὲ πρὸς
λίθους λαβὼν τυχοδαί-
μονα, καὶ καρκίνους ποτα-
μείους καῦσον ἐν χύτρᾳ,
καὶ ἐξ αὐτῶ ὅσον ἑ. α. ς'.
δίδου σιῶ ὀίνῳ πείν. δίδου
καὶ ὅσα προείρη-
ται θρυπτικὰ λίθων ἐπὶ τῶν νεφρικῶν.

ΠΕΡΙ ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ

νεφρῶν.

Κεφ. ροε'.

Εάν δε Φλεγμονὴ τῆς
νεφρῶν, ἢ τῆς κύσεως γέ-
νηται, κατὰ τὸν τόπον
βάρει, καὶ ἀλγηδὼν ἐστὶ,
καὶ πυρετῆσι, καὶ ἐμῶσι
χολώδεσι. Φλεβοτομητέ-
ον ἂν αὐτὰς, καὶ τοῖς πα-
ρηγορῶσιν ἐνέμασι, καὶ κα-
ταπλάσμασι χρῆσθαι
Διὰ πηγάνους, καὶ ἀνήθους,
καὶ τήλεως, καὶ ἀλθαίας
ρίζης. κλύσμασι καὶ ὅ-

theterismo, seu incisione
utendū. Ad lapides, Ty-
chodæmonem sumito, et
cancros fluuiatiles, & in
olla comburito, & ex eo
libræ & semissis pondus
ex uino bibendum dato,
& in uniuersum omnia
quæ supra sunt de calcu-
lo renum compræhensa.

DE INFLAMMATIONE

renum.

Cap. CLXXV.

At si inflammatio vel
renes, uel uesicam exerce-
ret, in loco affecto graui-
tas & dolor percipitur,
febris affligit & biliosa
vomunt. His igitur san-
guinem mittere, & cly-
steribus lenientibus, &
dolorem mitigantibus,
& cataplasmatibus ex ruta,
anetho, fœnugræco, &
althææ radice, & iniectioni-
bus ex opio, oleo, & an-
serino adipe uti oportet,
potui

πίς, ἑλαίς, ἑσέατ
 χηνός. πινέτωσαν ἡ τῆς
 σικύς, καὶ τῆς πέπων
 ῥαπέρμα σὺν δίκρατῳ
 μέλιτι. κατὰ ἡ τῆς νε-
 φρὸς ἐπιθετέον ῥάκη ἐξ
 ὄνις ἑ ροδίνις, ἡ ὑδρορο-
 δίνις, ἡ μηλίνις, καὶ κηρω-
 τὴν διὰ κηρῶν, ἑ ροδίνις,
 ἑ κροκῶν ὠν, ἑ πολυ-
 γόνις χυλὸν ἐμπλαστρον
 δετὴν τε διὰ χυλῶν, ἑ
 τὴν μνασαίς.

potui uero cucumeris &
 peponis semen cum mul-
 sa offeratur. Renibus ue-
 ro ipsis imponi linamen-
 tum ex uino & oleo ro-
 faceo, uel aqua & rosa-
 ceo, uel melino, aut cera-
 tum ex cera & rosaceo, et
 luteis ouorum, & poly-
 goni succo, debet. Em-
 plastra uero adhibenda,
 & quod à succis Diachy-
 lon dicitur, & mnasari.

ΠΕΡΙ ΕΛΚΩΣΕΩΣ
 τῶν ὀρητικῶν.

DE EXULCERA-
 tione partium, per quas uri-
 na descendit.

Κεφ. ρογ'.

Cap. CLXXVI.

Ελκωθέντῳ δε νε-
 φρῶν, ἡ κύστεως, ἡ τῶν ὀ-
 ρητικῶν, περιπίσσειν αὐ-
 τῆς μελικράτῳ, ἡ τῆς λε-
 ως ἀφεψήματι σὺν μέ-
 λιτι, ἡ σικύς σπέρματι
 σὺν μελικράτῳ. τοῖς δε
 σὺν πόνῳ ὀρούσι δίδῃ
 πλεῖν νερθῆκων κεκαυμέ-

Exulcerato uero rene,
 uel uesica, uel meatibus
 urinaris, mulsapotui pri-
 mum offerenda, uel fœ-
 nugræci decoctum cum
 melle, uel cucumeris se-
 men cum mulsâ. At si uri-
 næ difficultas urget, feru-
 larum combustarum ci-
 neris drachma potui de-

n v tur

νων τὴν τέφραν δραχ.
 α' μετὰ γλυκὲς, καὶ γα-
 λακτοπόειν. τέτοις συμ-
 φέρει σιῶν τε βοήθημα
 ταῦτα. λινοσπέρμω,
 σικύω σπέρματος, τρα-
 γοκαίνθης ἀνὰ δραχ. 5'.
 ἀμύγδαλα δραχμ. 8'. μέλι-
 τος τὸ ἀρκὺν δίδω σιῶν
 γλυκεῖ. ἄλλο. κεκεκα-
 ρίων δραχ. 5'. σικύω σπέρ-
 ματος, 5' ἀχὺς ἀνὰ
 δραχ. 8'. σελλῶς σπέρ-
 ματος δραχ. 5'. δίδω ἢ
 πίνειν ἐκ τῆς μήκωνος
 τὸ σπέρμα, ἐκ τῆς γλυ-
 κυρρίζης σιῶν ἀφεψή-
 ματι χοίνω. δίδω δὲ ἐκ
 τὸν διὰ φυσαλλίδων τρο-
 χόν. ἄλλο πρὸς τὰς ἐλκώ-
 σεις. σικύω σπέρματος
 κεκαθαρμένω, κεκεκα-
 ρίων ἀνὰ δραχ. 5'. ἀμύγ-
 δαλα πικρὰ ια'. κρόκος
 δραχ. α'. μέλιτος τὸ δρ-
 κὺν, δίδω ἐκλείχειν. εἰς ἣν
 τὴν κύστιν ἔγχυε διὰ κλυ

tur cum sapa, & lac bi-
 bant. Cōposita uero au-
 xilia q̄ ipsis conueniunt,
 hæc sunt, seminis lini, se-
 minis cucumeris, traga-
 canthæ singulorū drach.
 sex, amyli drachmæ qua-
 tuor, mellis quantum sa-
 tis est, hæc cum sapa dan-
 tur. Aliud. Nucum pinea-
 rum drachmæ quinq; se-
 minis cucumeris nardi
 singulorū drachmæ qua-
 tuor, seminis apij drachi-
 mæ sex, potui etiam offer-
 ri potest papaueris albi
 semen, & dulcis radica
 cum iunci rotundi deco-
 cto. Pastillus item Dia-
 physalidon, id est, ex sali-
 cacabo. Aliud ad exulce-
 rationes. Cucumeris se-
 minis detractis cortici-
 bus, nucleorum ex pinu,
 singulorū drachmæ quinq;
 amygdalarum ama-
 rarum numero undecim,
 croci drachma, mellis
 quantum satis est, lingen-
 dum præbeto. In uescicam
 autem

σηρ^Θ Δικρατόμελι, ἢ
γάλα, ἢ σικύς σπέρμα
σιω Δικρατομέλιτι.

autem infundito, per cly-
sterem, mulsam aquosis-
simam, uel lac, uel cucu-
meris semen eodē modo.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΙΜΑ ΟΥ. DE SANGVINIS RE-

ρύντων.

num profluuio.

Κεφ. ρεζ'.

Cap. CLXXVII.

Απονεύοντες οἱ νεφροὶ
πολλάκις, καὶ ὀρύτεροι
γιγνώσκοντες χαλῶσι τὴν
αἷματ^Θ ἐκ τῆς φλε-
βος, καὶ κατὰ περιόδους
ἐν αἷμα ἔρξουσιν. τὰς
δε φλεβοτομῶν ἀπ' ἀγ-
κῶν^Θ, δίδοναι δὲ πίνον
συμφύτῃ ρίζῃ ἀφέψη-
μα, ἢ τραγακαίθῃ σιω
οἶνω βεβρεγμένῳ, ἢ πο-
λυγόνῳ, ἢ ἀρνολῶσῳ
χυλὸν σιω ὀξυκράτῳ, ἢ
τῷ το. συπληρίας δραχμ.
α'. τραγακαίθης δραχμ.
β'. κόμμεως δραχμ. α'. δί-
δῃ σιω γλυκεῖ. κατα-
πλάττειν ἢ ἄρτον, καὶ φοί-
νικας μετὰ ἀκακίας, ἢ

Sæpe renes infirmi &
patientiores redditi san-
guinis nonnihil ex vena
laxant, & per circuitum
quēdam sanguinem per
urinam reddunt. His ita-
que uenam in cubito in-
cidere, & symphyti radi-
cis decoctum in potu of-
ferre oportet, uel traga-
canthum cum vino ma-
ceratum, aut polygoni
vel plantaginis succum
cum posca, vel hoc, alu-
minis scissi drachma, tra-
gacanthi drachmæ duæ,
gummi drachma cum sa-
pa dantur. Cataplasma-
ta vero sint ex pane &
palmulis cum acacia, aut
hypocystide in posca, im-
poni

ὑποκυτίδος δι' ὄξυκρά-
 τος. Ἐπιθετέον ὅ ἐπὶ τῷ δι'
 ἰπεῶν. Προμβωθέντος δὲ
 τῶ ἁματῶ ἐν τῇ κύ-
 ρει, δίδω πίνειν ἀπόζυμα
 ἀρτεμηςίας, ἢ κινίσης, ἢ
 ῥαφανὸς σπέρματῶ, ἢ
 σελίνου χυλὸν συνὸξυ-
 κράτῳ, ἢ λαγωῦ πυτί-
 ας, ἢ ὄξύμελι.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΒΗΤΟΥ.

Κεφ. ροκ'.

Διαβήτης λέγεται ὅταν
 ἀπίνῃσι, ἔδρῃσι, ἔτῃ-
 το συνεχῶς. λέγεται δὲ ἔ-
 αὶς ἕρα διάρροια, ἔ δι-
 ψακός. γίνεται δὲ ἐπὶ θερ-
 μότητι τῶν νεφρῶν. ἔλ-
 κῃσι γὰρ αἰ τὸ πόμα ἐκ
 τῆς γαστρὸς, ἀποκρίντες δὲ
 κατέχειν ἀποπέμπουσι
 ταχέως. τῶ τῶς ποιεῖν
 πολυγόνου χυλὸν, ἢ ῥό-
 δων ἐν οἴνῳ μέλανι, ἢ φοι-
 νίκων ἀπόβεγμα, καὶ

poni item quod è salici-
 bus constat emplastrum
 debet, sanguine vero in
 vesica in grumū coactō,
 potui dato artemisiæ des-
 coctum, uel conyzæ, uel
 seminis raphani, aut apij
 succum cum posca, velle
 poris coagulum, aut oxy-
 mel.

DE DIABETE.

Cap. CLXXVIII.

Diabetes dicitur, cum
 quicquid bibitur, protin-
 nus per vrinam reddi-
 tur, idq; frequenter, uo-
 catur etiā in vrinas pro-
 fluuium & Dipsacus. Fit
 ex renum caliditate, sem-
 per enim potum è uentri-
 culo trahunt, & cum ob
 imbecillitatem cum con-
 tinere nequeant, celeriter
 transmittunt. Hos igitur
 plantaginis succum, uel
 rosas in uino nigro, et pal-
 mulas maceratas, et myr-
 thum

μύρτων. καταπλασέον ἢ
 οὐ νεφρὸς κρίθινον ἐν
 ὀξυροδίῳ, καὶ φύλλα ἀμ-
 πέλου, καὶ ἀνδράχνης, καὶ
 αἰζώου, ἰδρώτας ἢ κινεῖν,
 καὶ ἐμέτας.

thum bibere oportet. Re-
 nibus uero cataplasmata
 imponi debent, polenta
 ex aceto & rosaceo, folijs
 vitis & portulacæ, uel
 semperuuii, sudores præ-
 terea mouere & uomitū
 elicere oportet.

ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΓΓΟΥΡΙΑΣ,
 ἔτι τε καὶ δυσχρίας.

Κεφ. ροθ'.

DE VRINAE STIL-
 licio & eius difficultate.
 Cap. CLXXIX.

Ἡ στραγγουρία ἐστίν, ὅταν
 συνεχῶς καὶ συχνὰ ἔρ-
 σι. γίνεται δὲ ἢ διὰ δρι-
 μύτητα τῆς φερομένης ὀ-
 ρῆς, ἢ διὰ πλὴν ἀσθένειαν τῆς
 κύσεως, μὴ δυναμένης
 κατέχειν. (ἢ γίνε) καὶ διὰ
 ψύξιν. ἢ ἢ δυσχρία ἐστίν,
 ὅταν μετ' ὀδυώης δυσχε-
 ρῶς ἔρσῃ κατ' ὀλίγον.
 γίνεται δὲ καὶ τῆς ἢ διὰ
 δριμύτητα χυμῶν, ἢ δι'
 ἑλκωσιν τῶν νεφρῶν, ὡς
 περιήρηται. κλύζειν δὲ καὶ
 διὰ τῆς καυλῆς, τὸν διὰ

Vrinæ stillicidium uo-
 catur, cum assidue & ceu
 irritati mingunt. Fit autē
 uel ob urinæ profluentis
 acrimoniam, uel ob uesi-
 cæ imbecillitatem, quæ
 eam continere non pos-
 test. Fit interdum ob re-
 frigerationem etiam, vri-
 næ vero difficultas uoca-
 tur cum dolor & difficul-
 tas accedit, et urina pau-
 latim emittitur, sed et
 hoc accidit uel ob humo-
 rum acrimoniam, uel re-
 num exulcerationem, ut
 antea dictum est, per co-
 lem

Φυσάλιδος τροχόν σιω
γάλακτι. ὅν δ' διὰ δρι-
μύτητα χυμῶν καθαίρειν
δεῖ κατ' ἀλλήλων φαρ-
μάκοις. τέμνειν δὲ καὶ πλὴν
ἔσω φλέβα. καπνίζειν δὲ
αὐτὸς ἐξ ἐχίνου τῷ δέρ-
ματι. ἐγκαθίσματα, καὶ
λατρά, καὶ πλὴν ὄχυμον
δίαπαν παρέχειν. διδόν-
ναι δὲ ἐπὶ τὰ περὶ τὴν
ἐλκώσεως τῶν
νεφρῶν, καὶ κύστεως βοή-
θηματα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝΟΥ-

ρῶντων.

Κεφ. ρπ'.

Τὸ τοῖς παιδίοις μάλ-
λον συμβαίνει. ἀλεκτο-
ρος λάρυγξ καύσας δὸς
πιεῖν νήσει σιω ὕδατι
χλιαρῷ. ἢ λαγωῦ ὅρ-
χης ὀπιζύων σιω οἶνω,
δὸς πιεῖν ὅτι ἡμέρας
τρῆς, ἢ κύστιν κεκαυμέ-
νῳ χοιρίῳ σιω οἶνω.

lem igitur pastillus, ex
physallide, id est, salica-
cabo, cum lacte inijci de-
bet, at si acrimonia hu-
morū in causa fuerit, eos
alternis diebus medica-
mento educere oportet,
et venam internam cubi-
ti incidere, et suffire ex
erinacei cute oportet: in-
fessibus præterea et bal-
neis uti, et cibū boni succi
offerre, & ea remedia, quæ
supra in renum et vesicæ
ulcere sunt comprehen-
sa.

DE VRINAE IN-
continentia.

Cap. CLXXX.

Affectio hæc pueris
maximè contingit. Galli
guttur ustum cum aqua
repida ieiuno bibendum
porrige, uel leporis testes
in uino radito, tribus die-
bus bibendos dato, aut
porcinam vesicā vstam
cum vino.

DE

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΗΠΑ-

ΤΟΥ ΠΑΘΩΝ, ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΥ ΠΕΡΙ

ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ.

ΚΕΦ. ΡΠΑ'.

DE IECINORIS

affectionibus.

Cap. CLXXXI.

Φλεγμαίνοντ^Θ τοῦ
 ἥπατ^Θ, πόν^Θ γίνε^Θ
 καὶ τὸ δεξιὸν ὑποχόνδρι-
 ον, διήκων ἄνω μὲν ἄχρι
 κλειδος, κάτω ᾗ ἄχρι νό-
 θων πλευρῶν καὶ πυρε-
 τὸς ὀξύς, ἔβηχία ξηρά,
 καὶ δίψα, ἔαυορεξία, ἔ-
 χολῆς ἔμετ^Θ. τῶν τούτων
 φλεβοτομητέον αὐτοῦ περ-
 θέτως ἀπ' ἀγκῶν^Θ δε-
 ξισ. ἔξωθεν ᾗ καταπλα-
 στέον ἀλβύρω κριθίνῳ, καὶ
 τήλεως, καὶ λινοςπέρμα
 μὲν φοινίκων, ἢ μηλοκυ-
 δώνων, καὶ μελιλότων, ἔ-
 ἀψινθισ, καὶ χαμαμήλας,
 καὶ ῥόδων. Ἐπιθέματα δὲ
 τό, τε δῶδες, καὶ τὸ διὰ
 μελιλότων, καὶ τὸ καπνόν.
 ἀπλὰ δὲ βοηθήματα, οἷ-
 ον ἄσπερον, νάρθη κελπι-
 καὶ, χοῖν^Θ, πετροσέλι-

Cum iecur inflamma-
 tione laborat, dextra par-
 te sub præcordiis dolor
 est, idemq; supra ad iugu-
 lum, infra ad costas spu-
 rias usque peruenit, sub-
 sequitur hanc febris acu-
 ta quoq; tussis sicca, si-
 tis, cibi fastidium, & bi-
 liosus vomitus. His igitur
 nulla interposita mo-
 ra, sanguis ex cubito dex-
 tro mittendus est. Extrin-
 secus uero cataplasmata
 imponenda, ex farina hor-
 deacea, fœnugræco, lini
 semine cum palmulis, uel
 malis cotoneis, meliloto,
 absynthio, chamæmelo
 & rosis. Epithemata ue-
 ro conueniunt, & quod
 à grato odore euodes di-
 citur, & Diameliloton, et
 copton malagma. Sim-
 plicia uero auxilia sunt,
 asarum,

νον. ὑπόρχην δὲ τὴν κα-
λίαν δις, τῆς λινοζώσεως
ἐοθιομένης, ἔπινομένης
τῆς ἀφελήματ' αὐ-
τῆς, ἢ πολυποδίσ, ἢ Ἰπι-
θύμ, ἢ Διάκλυσηρ.
καθόλου δὲ τὰ μὲν σιμὰ
Ἰήπαλ' Διάτ' χειλίας
κενωτέον. τὰ ἢ κυρτὰ δι'
ἔρων ἐκκαθαίρεται.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ
ἡπατ' .
Κεφ. ρπβ'.

Αποστάσεως δὲ γενομέ-
νης, σπινθηριζέον τῇ συρ-
ρήξῃ καὶ ἀπλάττον' αὐτὴν
τῷ τριπύρνω μετὰ ῥί-
τίνης, μαίνης, πίσσης, ἀλ-
θαίας ῥίζης, σπυράθων
περιστεράς, ἢ χαμαιδρύ-
ος, ἀφελήμα πινέτω-
σαν. ῥαγέντος ἢ δίδω με-
λίκρατον, ἔπειτα Ἰπὶ τ' ἐλ-
κωθέντων νεφρῶν εἰρη-
ῆξωθεν ἢ Ἰπὶ πθέναι πλὴν
μνασαις, καὶ πλὴν ἰκεσίς.

asarum, nardus gallica,
iuncus odoratus rotun-
dus, petroselinum, aluus
vero subducenda ē mer-
curialis esu, eiusque de-
cocto epoto, uel polypo-
dio, uel epithymo in al-
uum indito. Summatim
vero, caua pars iecoris
per aluum, gibba per u-
rinas expurgatur.

DE ABSCESSV
Epatis.
Cap. CLXXXII.

Abscessu autem facto,
ruptura adiuuanda cata-
plasmate trispermo, cum
resina, manna, pice, radi-
ce althæe, columbæ fimo,
& chamædyros decoctū
bibendum, vomica vero
facta mulsam exhibeto,
& quæcunq; de renibus
exulceratis commemo-
rata sunt. Extrinsecus ve-
ro imponitur medicamē-
tum mnasæi & icefion.

DE

ΠΕΡΙ ΣΚΙΡΡΩΘΕΝ=

ΤΟΥ ἥπατος.

Κεφ. ρπγ'.

DE SCIRRHO

epatis.

Cap. CLXXXIII.

Σκίρρωθέντος δὲ τοῦ
ἥπατος, ὀλίγη τῆς ἰά-
σεως ἐλπίς. εἰς ὕδρον γὰρ
μεταπίπῃσιν. ὁμῶς δὲ
τοῖς μαλακτικαῖς κατα-
πλάσμασιν ὀπμικτέον
ἀμμωνιακόν, βδέλλιον,
μυελὸς, Ἐσέατα. πότιζε
δὲ τὰ ἐκφράττοντα, οἷα
εἰσὶ τὰ, πεδιτρηπικὰ, καὶ
λιθοντρυπηκὰ.
sunt & quæ urinas mouent, & calculum atterere
possunt.

Si vero iecur scirrho
induratum fuerit, exigua
curationis aut secundæ
valetudinis spes est, in hy-
dropem enim malum de-
generat. Nihilominus ta-
men cataplasmatibus ad-
miscenda sunt, ammoniacum,
bdellium, medulla
& adipēs, in potu ue-
ro offerenda, quæ obstru-
ctiones aperiunt, qualia
sunt & quæ urinas mouent, & calculum atterere
possunt.

ΠΕΡΙ ΕΜΦΡΑΞΕΩΣ

ἥπατος.

Κεφ. ρπδ'.

DE OBSTRUCTIONE

iecoris.

Cap. CLXXXIII.

Εὰν βάρῃ μετὰ διὰ
στάσεως καὶ ὀδυώης κατὰ
τὸ δεξιὸν ὑποχόνδριον
χωρὶς ὀγκῆς καὶ πυρετοῦ
αἰσθάνοντα, ἐμφραξιν
δηλοῖ τῶν φλεβῶν, καὶ

At si grauitas cum di-
stentione et dolore in dex-
tra parte sub præcordijs,
absq; tumore & febris sen-
su percipitur obstructio-
nem venarum denotat.
His itaq; in potu & ab-
sinthij

διδόναι τέτοις πικρὸν τῷ
 πᾶσι πικρὸν τῷ κόμῳ, ἔ
 χαμηπύτων, μυακάν-
 της καρπὸν, δάφνης ρί-
 ζης φλοιὸν, ἔπατόριον
 σιῶ οἰζυμέλι, ἀφεψῶν,
 ἢ θερμὸς πικρὸς μετὰ
 πηγαίᾳ. ἢ πικρὸς, ἔ τὰ
 αὐγυδαλα, ἔ τὰ ρί-
 ζα, ἢ τὸ ἀρακὸν, ἔ τὸ
 οἶον σκιλητικόν, ἢ ἡδύ-
 σσρον, ἔ ὁ πικρὸς τρι-
 χος, ἔ τὸ διὰ καλαμίν-
 θος σιῶ οἰζυμέλι, ἢ τὸ
 σύγκομα τὸ ἡπατικόν, ἔ ἡ φλεβοτόμ.

linthi coma danda, &
 chamæpytis & corrudæ
 semen, item lauri radicis
 cortex, & eupatori cum
 oxymelite decoctū, aut
 lupini amari cū ruta. Præ-
 terea iris, amygdalæ, ari-
 radix, agaricus, & acetū
 scillites, securidaca & pa-
 stillus picrus seu ex ama-
 ris amygdalis, & Diaca-
 laminthum cum oxyme-
 lite, & syncoma hepatis
 cum & venæ incisio, pro-
 sunt.

ΠΕΡΙ ΚΑΧΕΞΙΑΣ.

Κεφ. ρπέ.

Καχεξίαν καλεῖσι τὴν
 ὀρχνὴ τῶν υἱωπικῶν
 παθῶν. Γεραπύην δὲ αἰ-
 αὐτὴν διὰ φλεβοτομί-
 ας, ἢ μάστιγα σὺν δὲ
 πίχεσιν αἱμορροΐδων, ἢ
 καταμνύων, καθαρτέον

DE MALO CORPO-
 ris habitu, quem Græci κα-
 χεξίαν appellant.

Cap. CLXXXV.

Malum corporis habi-
 tum principium hydro-
 picorum affectuum vo-
 cant. Huic sanguinis mis-
 sione succurri oportet, il-
 li præsertim quæ fit ex re-
 tentione hæmorrhoida-
 rum

τὴν ἱερὰν. ἢ δὲ δίατα λε-
πτή, καὶ ξηρὰ, καὶ χρεῖσις αὐ-
τοφύων θερμῶν συπλη-
ρωδῶν, καὶ νιτριωδῶν ἐ-
γυπνάπια. διδόναι δὲ πί-
νειν σικεχῶς τῶ ἀψιν-
θίῳ, καὶ τῆς πικρᾶς, ἐπὶ τὴν
θεοδώρητον. ἐμπλαστρα
δὲ, τὸ, πεδιδάφνων, ἐ-
πὶ τὸ Διδάπερμάτων.

rum uel mēsum suppres-
sione, purgandi autem
sunt ex hiera. Victus vero
extenuans & debuccans
esto, usus item balneo iū-
naturalium, aluminoso-
rum, nitroso-
rum, et sulfu-
roso-
rum commodus est.
In potu vero offerre o-
portet frequenter abfin-
thiū, & picram et Theo-
doretum. Emplastrum item, & quod è lauri baccis &
è seminibus constat.

ΠΕΡΙ ΥΔΕΡΩΝ.

Κεφ. ρπγ'.

Καταψυχθέντος ὁ
ἥπαρ σφοδρῶς ποτὲ
καὶ πρωτοπάθειαν αὐτῆς,
ποτὲ δὲ κατὰ συμπά-
θειαν ἐτέρων μερῶν, ὅσοι
τυχία τῆς ἐξαιματώσε-
ως γίνεται, καὶ καλεῖται τὸ
πάθος ὑδέρ. εἰσι δὲ
τρεῖς εἶδη ὑδέρων. ἐν μὲν ὁ
λέγεται ἀσκήτις, ὅταν

DE AQUA INTER
cutem, hoc est, hydropico
morbo.

Cap. CLXXXVI.

Cum epar vehemen-
ter fuerit refrigeratum, id
quod fit, modo primario
affectu eius, modo con-
sortij lege aliarum parti-
um, et sanguinis elabora-
tio nulla succedit. Vitiū
ὑδερὸς græcè, latinè, aqua
inter cutē vocatur. Atq;
huius tres sunt species, v-
na est, cum venter instar

οἱ ὑδέρ

ὡς περ ἀσκὸς ὀγκῶται,
 ἐφ' ἧ καὶ παρακέντησιν
 παραλαμβάνοντες. δὲ
 περὶ τὸ λεγόμενον τὴν
 πένιαν, ὅταν πνέῃται
 γέμῃ ἢ γαστρί μᾶλλον. δὴ
 λον δὲ τῷ, ἐκ τῷ κρέ-
 αται, καὶ ἡχεῖν τῷ γαστρί.
 τρίτον δὲ εἶδος τὸ λεγόμε-
 νον ἀνασάρκα, ὅταν
 ὅλον τὸ σῶμα ὀγκῶται.
 καλεῖται δὲ καὶ λῶκος
 φλεγματία, εἰς ἣν χε-
 δὸν μὲν πάντες ἀνιάτοι
 τελειέμενοι. τῷ δὲ
 παρέχαι φάρμακον ὑ-
 δραγωγόν. οἷον κόκκον
 κνίδιον σφαιρώσεις δί-
 δας, ἢ λαθυρίδας κ. ἢ δὲ
 φορβίς κερ. ε. ἄλλο πό-
 μα ἄγων ὕδωρ. χαμε-
 λαία, φύλλων, ἢ χαλ-
 κῶ κεκαυμένων, ἢ ἀνῆσθ
 τὸ ἴσον, δίδας ἐν ὕδατι, ἄλ-
 λο ὑδραγωγόν. ἀλόης,
 δὲ φορβίς, κόκκος κνιδίς
 ἀνὰ δραχμ. α'. κράμβης

vtrius intenditur vehemē-
 ter, in qua perforatione
 etiam, quæ παρακέντησις
 dicitur, utimur, ἀσπίτω
 hanc græci vocant. Altera
 species est, quam tym-
 panitem appellant, cum
 in ventre creber est spiri-
 tus, quod ex sono & pul-
 satione ventris percipi-
 tur. Tertia species est,
 quam anasarcam nomi-
 nauerunt, cum tumores
 per totum corpus oriun-
 tur, id vitii genus λονο-
 φλεγματίαν quoq; ob hu-
 moris nimiam abundan-
 tiam appellant. Harum
 nulla cum inueterauerit
 curationē recipit. His igitur
 medicamentum, quod
 aquam educat, exhiben-
 dum est, quale est, granū
 gnidium in globulum re-
 ductum, vel lathyrides
 viginti, vel Euphorbiæ fi-
 liquæ quinque. Alia potio
 aquam eliciens. Chame-
 lææ foliorum, æris com-
 busti, anisi portiones pa-
 res

χυλῶ ἀναλάμβανε, καὶ
 δίδωκερ. ἐπὶ α, ἢ, θ. δίδω
 δὲ καὶ τὰ διερρηπικὰ, οἷον
 ἄουρον, ἵπωθεν, σέλι-
 νον, ἀδιάντον. ἀρμόζει δὲ
 τέτοις ἢ ἀλάττω ὀξύμε-
 λι. Πικρὰ καὶ ἡ θηρια-
 κή. ἔξωθεν κατὰ πλάττε
 βόλβιτα βόσξην, λήω-
 σις σιῶ ὀξύμελιτι, καὶ
 θείας τὸ τέταρτον μέρος
 ὅλον τὸ γαστρὸς ὀπίσθι
 κύττει. ἡ σπυράθης αἰγὸς
 σιῶ ἔρω παιδὸς κατὰ
 πλάττει, ἡ ζύμιον, καὶ νί-
 τρον, καὶ ἱερὸν, καρδάμων-
 μόν τε ἢ θείον ἄπυρον, ἀμ-
 μωνιακόν τε, καὶ δαφνί-
 δας, καὶ περιστερῶν κό-
 προν, ἢ πάντα, ἢ τινὰ ἐκ
 τούτων δι' ὀξύμελιτι.
 ἔμπλαστρα δὲ τῶν τε δι'
 ἱππῶν, καὶ τῶν ἰκέσιον.

barum stercus, vel omnia vel quædam cum oxyme-
 lite. Emplastra nouissimè imponuntur, tūc diaiteon,
 id est, quod ex salicibus est, tum quod icesium dici-
 tur.

res singulorum ex aqua
 dantur. Aliud aqua edu-
 cens. Aloës, Euphorbiæ,
 cocci gnidiæ, singulæ
 drachmæ brassicæ succo
 excipiuntur, & siliquæ se-
 ptem aut nouem dantur,
 item ea quæ vrinas mo-
 uent, qualia sunt, asarū,
 hipparis, apium, adian-
 thum. His etiam picra ex
 oxymelite competit, &
 theriaca. Extrinsecus ve-
 ro cataplasmata adhibē-
 da, ex stercore bouino
 arido, & cum oxymelite
 trito, vel quarta pars sul-
 furis toti ventris capaci-
 tati iniecta. Vel stercora
 caprilla cum vrina, pue-
 ri applicato, vel fermentum,
 vel nitrum, vel iridē,
 cardamomum itē & sul-
 fur, ignem non expertū,
 ammoniacum præterea
 & lauri baccas et colum-

ΠΕΡΙ ΣΠΛΗΝΟΣ.

Κεφ. ρπζ'.

Τὸ μὲν σπλήνως φλεγ-
μαίνοντι, φλεβοτομη-
τέον αὐτὸς ἀπ' ἀριστερῶ
ἀγκῶν, ἢ κατὰ τὸ ἄ-
κρον τῆς χειρός. εἴτε κα-
ταπλαστέον. ἤτοι κριθίνης
ἀλός, καὶ τήλεως, ἔ-
ιτέως φύλλων, σὺν ὄξυ-
μέλιτι. ἄλλο. τήλεως ἔλ-
θ' κριθίνης, καρδαμώμης
ἀνὰ ἔλθ' α'. συκῶν λιπα-
ρῶν λι. α'. πέντε ἑσπερώντι
ἔλθ' α'. σὺν ὄξει ἐψήσας,
κατάπλασσε. ἄλλο, κό-
προν αἰγίαν σὺν κριθί-
νῃ, ἔλινος πέριον, ἔλ-
λος αὐτῶ σὺν ὄξυ κρά-
τω κατάπλασσε. τρίτον
τὸ δὲ κυπρίνω ἐλαίῳ
σὺν ὄξει. μαλαγμα. κη-
ρῶ λι. α'. νίτρου ἔλθ' γ'. τε-
ρεβινθίνης, ἄγνης σπέρ-
ματος, καπνίσματος ῥίζης
φλοιῶ ἀνὰ ἔλθ' α'. ἐψή-

DE LIENIS IN-
flammatione.

Cap. CLXXXVII.

At si inflammatio lie-
nem exercet, sanguis è cu-
bito sinistro & in extre-
ma manu mittendus est.
Deinde cataplasma indu-
cendum ex farina hor-
deacea, scenugreco, folijs
salicis, cum oxymelite. A-
liud. Feenugræci vnciæ
quatuor, farinæ hordei,
cardamomi singulæ vn-
ciæ, ficuum pinguium li-
bra, verbenacæ vncia, cū
aceto cocta, ad cataplas-
matis formam inducun-
tur. Aliud. Stercus capril-
lum cum farina hordea-
cea, & lini semine & salis
flore, cum posca applica-
tur, si tamen prius cypri-
no oleo aceto admixto
fouetur. Malagma. Cera
libra, nitri vnciæ tres, te-
rebinthinæ, viticis semi-
nis, corticis radicis cap-
paris singulæ vnciæ, co-
cta

αἱς ἔμπασον τὰ ξηρά.

Etæ aridæ insperguntur.

ΠΕΡΙ ΣΚΙΡΡΩΘΕΝ

DE LIENIS SCIR-

τῶ σπληνός.

rho.

Κεφ. ρπγ.

Cap. C. XXXVIII.

Εἰ δὲ φλεγμονὴ ὅπῃ
σκιρρῶδες μεταπέσῃ,
τοῖς ἰχυροτέροις χρῆσέ-
ον, ὥστε καὶ τὴν ὅπῃ φά-
νῃ ἀμύοσεσθαι, οἷον ἐστὶ
ἀμμωνιακὸν σὺν ὄξει ἐ-
πιχρῖόμενον κτλ σπλη-
νός, καὶ πινόμνον, ὅσον ℥.
α'. ἐν λαιτρῶ. ἢ καπῶ ἀ-
ρεως φλοιὸν ὄξει λαιῶ-
σαι, καὶ κατὰ πλάσσαι. καὶ ὁ
ἔκκενταυρίς χυλὸς ἔξω-
θεν ὅπῃ θέμεν, καὶ πινό-
μνον, ἢ χαμαὶ δρύϊνον.
ἢ σκολοπένδρον σὺν ὄξυ-
μέλιτι πινόμνον. ἄλλο
σπληνικὸν βοήθημα. μυ-
ρίκης καρπῶ δραχμ. δ'.
πεπέρεως δραχμ. δ'. ναρ-
δος ἄχυος δραχμ. β'. ἀμ-
μωνιακῶ δραχμ. β'. φύλ-
λων καπῶ ἀρεως δραχμ.

Verum ubi inflamma-
tio in scirrhum degene-
rat, valentioribus uten-
dum erit, ita ut cutis sum-
ma exulcerentur, quale
est ammoniacum spleni
ex aceto illitū, vel ipsum
quoq; a lotionē ad drach-
mæ pondus in potu as-
sumptum. Vel capparis
cortex ex aceto tritus ad
cataplasmatism modū im-
positus, quemadmodum
& centaurij & chamæ-
dryos succus extrinsecus
adhibitus. Scolopendriū
præterea cum oxymelite
bibitur. Aliud, quod sple-
ni confert auxilium My-
ricæ fructus, piperis in-
gulorum drachmæ qua-
tuor, spicæ nardi drach-
mæ duæ, ammoniaci tan-
tundem capparis folio-

o iij

rum

γ'. ὄξος σκιλλήτικοδ' τὸ
ἀρκὺν λήϊσας ποίει τρο-
χόν, καὶ δίδω. ἐμπλαστρος
ἢ πεκυπρίνη, ἢ ἡ σία μέ-
λαινα. γυμνάσια δὲ καὶ
τρίψαις, ἢ σιναπισμοί.
ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ σκύαι μετ'
ἐγχαράξεως.

adhibendæ & sinapismi, interdum & cucurbitæ si-
ne scarificatu admouendæ.

ΠΕΡΙ ΙΚΤΕΡΟΥ,

κεφ. ρπθ'.

DE MORBO RE-
gio, qui ikteros græcè dicitur.

Cap. CLXXXIX.

Ικτερός ἐστὶν ἀνάχυσις
χολῆς ἐν ὅλῳ τῷ σώμα-
τι, ἢ ὡχρᾶς, ἢ μελαίνης.
(ἢ γίνετ') ὁ μὲν μέλας ἐπὶ
ἐμφράξει τῆς σπλῆνός,
καὶ ἀναδιδομένῃ τῇ με-
λαγχολικῇ χυμῷ εἰς τὴν
ἐπιφάνειαν. ὁ δὲ ὡχρὸς
ἐπὶ ἐμφράξει τῆς χολῆς
δόχου κύστεως. γίνεται δὲ
καὶ δι' ἀμετρον ἰσχυρίαν
ἐκχολογμένῃ τῇ αἵμα-
τι. γίνεται δὲ ἢ κρη-

Morbus regius bilis
vel flauæ vel atræ per to-
tum corpus effusio est.
Arquatus igitur niger ex
obstructione lienis, et cū
humor melancholicus ad
cutis summa effertur, na-
scitur. Qui vero à flaua bi-
le est, originem ex vesicæ
felleæ obstructione tra-
hit. Immoderata præte-
rea cruditas, cum sanguis
biliosior redditur, hunc
morbum excitare potest.
Non

κὸς ἵκτερΘ, ὅταν ἡ φύ-
σις ἀπὸ βάθους διώξη τ
χολῶν εἰς Ἰππιδάειαν.
γίνεται δὲ καὶ διὰ πόσιν
δηλητηρίων φαρμάκων, καὶ
διὰ ἰὸν ἐξωθεν ἰοσόλων.
τῶν καὶ ἀρχαῖς φλε-
βοτομητέον, ἔκκαθαυτέ-
ον. πεποπιστέον δὲ ἵκ-
τερικὸς σελῶν ἀφελή-
μα, ἡ ἀδιάντης, ἡ λαπά-
θος, ἡ ἐρπύλλης, ἡ ἀψιν-
θίς. δίδω δὲ καὶ τὸ σπέρμα
τοῦ χερυσολαχάνης ὅσον
δραχ. α'. μετὰ ὀρόγον-
λακτΘ, ἡ χερυσακτικῶν,
ἡ ἀφελήματι δρισολο-
χίας λεπτῆς, ἡ ὑπερι-
κῶν, ἡ εὐρυθίς, ἡ ἐρυθροδά-
νης. δοτέον δὲ καὶ πλὴν πι-
κρὰν δι' ὀξυμέλιτΘ, ἔκ-
τον διὰ πικρῶν ἀμυγ-
δάλων τροχόν, ἔκ πλὴν θεο-
δώρητον. ἡ κινναμώμης
δραχ. α'. σὺν οἰνομέλιτι,
ἡ σμύρνης κυάμης μέγε-
θΘ, μετὰ πεπέρεως ἴσθ.

Nonnunquam morbus
regius, in morborum iu-
dicationibus apparet, cū
natura bilem ē profun-
dis corporis partibus ad
summam cutem propel-
lit. Fit quandoq; etiam ē
noxij medicamenti po-
tu, & ob virus extrinsec-
us à venenato animali
illatum. His igitur inter
initia sanguinem mitte-
re, & corpus purgare o-
portet, & in potu offerre
decoctū apij, vel Adian-
thi, vel rumicis, vel ser-
pylli, vel absynthij. Præ-
terea atriplicis semen, ad
drachmæ pondus cum
fero lactis, vel chrysatti-
co, vel aristolochiæ te-
nuis decoctum, vel hype-
rici vel lanariæ herbæ, vel
erythrodani. Danda præ-
terea picra cum oxyme-
lite, & qui ex amaris a-
mygdalis constat pastil-
lus, & theodoretus. Vel
cinnamomi drachma cū
vino mulso, vel myrrha

o v

fabæ

χολῆς ἢ ἕως ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐλατῆρον μετὰ γαλακτὸς γυναικίς ἐν σαζετῇ ῥινί, ἢ κυκλαμίνῃ χυλόν, ἢ μελαύθιον σιὺ ὄξει. κατὰ πλάσσειν δὲ τὸ σπλάγχχνον τοῖς ἐμφράτῃσιν, οἷον ἐστι, ἀψίνθιον, κενταύριον, χαμαῖδρυς, χαμαπίπτος, δρισολοχία σιὺ κριθίνῳ, ἢ τηλίνῳ, ἢ λινόσπερμον.

ΠΕΡΙ ΕΞΟΜΦΑΛΟΥ.

Κεφ. ρθ'.

Στυπτηρίας χιτῆς δραχμ. ε. τρυγὸς οἶνῃ δραχ. η. ῥόδων δραχ. ε. κηκίδων δραχ. γ. οἶνω λαιώσας, ὁπιτιθεῖ. ἐξώθεν ὁπιτιθέμεν. σπόγγον ἐξ ὀξυκράτῃ, ἢ ὁπιδεσμῶν. ἄλλο. κηκίδων, βαλαυστίων, σιδίων,

fabæ magnitudine, cum pari piperis portione. Cū vero bilis in oculo appa-
ruerit, elaterium seu suc-
cum cucumeris asinini,
cum muliebri lacte nari-
bus instillato, vel cycla-
minis succum, uel nigella-
m cū aceto. Cataplas-
mata vero visceri que ob-
struunt sunt imponen-
da, ex absinthio, centau-
rio, chamædri, chamæpy-
ti, aristolochia cum fari-
na hordeacea & fœnu-
græci & lini semine.

DE VMBILICO

prominente.

Cap. CXC.

Aluminis scissilis drach-
mæ quinque, fæcis vini
drachmæ octo, rosarum
drachmæ quinque, galla-
rum drachmæ tres, ex vi-
no tritæ inducuntur. Ex-
trinsecus vero spōgia ex-
posita, superimponitur et
alligatur. Aliud. Gallæ,
balaustium, malicorium,
cupressi

σφαίρας κυπαρίσσου
χλωράς σιῶ οἶνω λειώ-
σας, ὅππῃ τίθει. κωνίς, μάν-
νης, ψιμυθίς, ὑποκυ-
σίδ[Ⓢ] χυλὸν ἀνὰ δραχ.
α΄. σιῶ οἶνω ὅππῃ τίθει.

cupressi globuli virides
cum vino triti imponun-
tur. Quemadmodum ci-
cutæ quoq; mannæ, ce-
russæ, hypocystidis succi
singulæ drachmæ cum vi-
no in vsum adhibentur.

ΠΕΡΙ ΒΟΥΒΩΝΟΚΟΙ-

λης καὶ ἐντεροκοίλης, καὶ
ὑδροκοίλης.

Κεφ. ρηα΄.

DE RAMICE INGI-
num, intestinorum &
uentoso.

Cap. CXCII.

Ανω μὲν κ[Ⓢ] τ[Ⓢ] βεβω-
ν[Ⓢ] τ[Ⓢ] ἐντέρες μένοντος,
βεβωνοκοίλη καλεῖται.
ὑπερδὲ πλεονάζοντι
τ[Ⓢ] ἐν τῷ ὀρχέει ὑδρο-
κοίλη καλεῖται. σιδίων
ποίνῳ δραχ. ι. ἢ ὑπο-
κυσίδ[Ⓢ] χυλὸν σιῶ οἶ-
νω λειώσας ἐπιτίθει, περ
αναβάσας τὸ εἶπερον, ἢ
τριγόνῳ ἐπιδέσκει, ὅππῃ
λυε δὲ ἀφ' ἡμερῶν ἐ, ἄλ-
λο. κυπαρίσσε σφαιρῶν
ἑξή. α΄. κηκίδ[Ⓢ] ἑξή. α΄.
σιδίων ἑξή. γ'. ταυροκόλ-

Quando intestinum
supra in inguine iacet, βε-
βωνοκοίλη à græcis, à nos-
tris ramex inguinis ap-
pellatur. Copiosiore ve-
ro humore in testib9 col-
lecto, vitium græci ὑδρο-
κοίλη, nostri aquosum ra-
micem vocant. Malicori[Ⓢ]
igitur drachmæ decem,
& hypocystidis succus
ex vino tritus imponi-
tur, intestino tamē prius
confricato, & trigono li-
gatur, & quinto dissolui-
tur. Aliud. Cupressi glo-
bulorum, gallarum, sin-
gulæ

λης ὄζυ. γ'. μαύνης λιβά-
νης ὄζυ. ε". συμφύτης ρί-
ζης ὄζυ. ε". κοχλίων σὺν
τοῖς ὀσράκτοις ὄζυ. α'. τὰ
πρῶτα τρία σὺν οἶνῳ
περλειώσεις, τὰ λοιπὰ
ὑπὸ βάλαντι. ἄλλο. ἀλόης,
σιδίῳ, λιβάνῳ, ὑποκυ-
τίδος χυλῶ, κόλλης πε-
πονικῆς, πίσσης, ἀσφάλ-
της, ἀνὰ ὄζυ. α'. ε". οἶνον τὸ
ἀρκῶν. πρὸς ὑδροκοίλας.
πεπέρεως κόκκοι. ρ'. δαφ-
νοκόκκων δραχ. η'. νίτρου
δραχ. η'. κηρῶ δραχ. μ'.
ἐλαίου τὸ ἀρκῶν.

rum drachmæ octo, ceræ drachmæ quadraginta, olei
quantum satis est.

ΠΕΡΙ ΔΙΔΥΜΟΥ, ΚΑΙ DE TESTICVLI ET
ὄχέου φλεγμονῆς. scroti inflammatione.

Κεφ. ρηδ'.

Cap. CXCII.

Τὸ μὲν ὄχέον φλεγ-
μαίνοντος, ἐκ τῆς ἀφῆς
τῶν πυράκτωσιν ἐσκλη-
ρίαν διαγινώσκοντες. τὸ

Interiore testium sinu,
quem ὄχεον græci, nostri
scrotum uocant, inflam-
mato, feruorem & duri-
tiem ex tactu interno sce-
mus.

δε διδύμους φλεγμαίνον-
 τας, ὅδ' ἐκ τῆς ψάυσεως
 ἀνέχονται, ἢ ἡ σκληρία
 καὶ βάθος ὑπαντά, καὶ
 πυρετὸς ἐστ' ὅτε γίνεται.
 τῆς δὲ φλεβοπομεῖν
 καὶ τὸ σφυρὸν, ἢ κατα-
 πλάσσειν κυάμινον ἁλδ-
 ρον, καὶ σαφίδων ἐκγι-
 γαρτισμένων. ἄλλο. κυμί-
 νος, ἢ ἀσφοδέλης ρίζαν ἐ-
 ψήσας, καὶ λεάνια σὺν
 κριθίνῳ, κατὰ πλάσσει.
 ἄλλο. λινόσπερμον σὺν ἐ-
 ψήματι, ἢ τῆλιν ἐν με-
 λικράτῳ, ἢ κρίνος ρίζαν
 σὺν κριθίνῳ ἁλδέρῳ, ἢ
 ἐψήματι, ἢ ἡριγέροντι,
 ἢ κεραιανὸν μετὰ σαφί-
 δων, ἢ ὑοσκύαμος φύλ-
 λοις σὺν ἁλδέρῳ, ἢ κολο-
 κυῖθης ὠμῆς ξέσματα
 σὺν ἁλδέρῳ. ἄλλο. ἐλαίος
 ῥοδίνος, καὶ ῥοδὸς πτύνης ἀ-
 νὰ β. γ. κυμίνος β. γ. α.
 ε'. ῥῶ δὲ τ' ἀνέτῳ, καὶ τ'
 αἵματι κυλῶν ἐμπλάσσειν.

mus. Vbi vero testiculus
 fuerit inflammatus, tum
 ne tactum quidem susti-
 nent, & durities in pro-
 fundo occurrit, & febris
 nonnunquam oritur. His
 igitur sanguis ex talo mīt-
 tendus, et cataplasma im-
 ponendum ex farina fa-
 bacea cum uvis acinorū
 expertibus. Aliud. Cumi-
 num, vel hastulæ regię
 radicem coctam, & cum
 farina hordeacea læuiga-
 tam inducito. Aliud. Lini
 semen cum sapa, vel fœ-
 nugræcum cum mulsā,
 vel radicem lilij cum fa-
 rina hordeacea & sapa,
 vel senecionem, uel cori-
 andrum cum uvis, uel al-
 terci folia cum farina, uel
 cucurbitæ crudę ramen-
 ta cū farina. Aliud. Olei
 rosacei, ceræ, resinæ pi-
 ceæ, singulorum uncia
 tres, cumini uncia & se-
 missis, utere & anetho, et
 quod à succis Diachy-
 lon dicitur emplastro.

DE

ΠΕΡΙ ΓΟΝΟΡΡΟΙΑΣ, DE SEMINIS PRO-
 ηαὶ ὀνείρουμδ.
 κεφ. ρκγ'. fluuiio, & ueneris insomnia.
 Cap. CXCIH.

Ἡ γονόρροια σπέρμα-
 τός ἐστιν ἀκῆσι & ἀπό-
 κρησις, συνεχῶς γινομέ-
 νη, χωρὶς τῆς καὶ τὸ αἰ-
 δοῖον ἐντάσεως. γίνεται δὲ
 δι' ἀσθένειαν καθεκτικῆς
 δυνάμεως. τὰς δὲ ἐμ-
 βρέχων τὸ ὄρχον, & σκέ-
 πειν δι' οἶνον, & μηλίνην, ἢ
 οἰνανθίνην ἐλαίην, & κατα-
 πλάσσειν ταῖς Διὰ φοινί-
 κων & μήλων, οἰανῆς
 τέ, & ἀκακίας, & ὑπο-
 κυσίδος, & κηκίδων. ἐγ-
 καθεζέειν δὲ εἰς ἀφέψη-
 μα χοίνην, & βάτην, & ῥό-
 δων, καὶ μυρσίνης, & τῶν
 τοιούτων. τροφὰς δὲ ἀνα-
 ξηρατικὰς προσφέρειν,
 καὶ γυμνάσιον ἀμετρεῖν.

ΠΕΡΙ ΠΡΙΑΠΙΣΜΟΥ.
 κεφ. ρκδ'.

Πριαπισμός ἐστιν ἔντε

Gonorrhœa feminis
 est inuita excretio, quæ
 continuo absque tamen
 pudendi seu obscenarum
 partium tensione durat.
 Fit ex facultatis retentri-
 cis imbecillitate. His igitur
 scrotum irrigare oportet,
 & ex uino, oleo meli-
 no, & œnanthino tege-
 re. Præterea cataplasma-
 tis uti oportet, ex palmu-
 lis & malis cotoneis, œ-
 nanthe, acacia, hypocy-
 stide, & gallis. Insidere
 denique oportet in deco-
 ctione iunci odorati ro-
 tundi, rubi, rosarum, myr-
 thi & similibus, & cibos
 offerre exiccantes, & ex-
 ercitijs uehementioribus
 uti.

DE PRIAPISMO.
 Cap. CXCIH.

Priapismus est tensio
 pudendi.

τασις τῶν αἰδοίων, εἰς μῆ-
κος ὀγκυμένον ἀκυσίως.
γίνεται δὲ ὑπὸ φυσώ-
δου πνύματι, ἐξογ-
κῶν τὸ μόριον. Ἰκ-
τόριον τὸ πνεῦμα ἐξ ὑ-
γρῶν, γλίχρων, καὶ πα-
χέων χυμῶν ὑπὸ θερμό-
τητι μετρίως. τὰς
δὲ ποτίζειν ἀφείψημα
νυμφαίας βοταίνης, καὶ
τῶν ἀγνῶν σπέρματι, καὶ
πήρανον χλωρὸν ἐδίφειν,
ἔπειναι. ἀγαθοὶ δὲ καὶ οἱ
ἐμετοι, καὶ γυμνάσια, καὶ
τρίψαις πρὸς τὴν τῶν πνύμάτων διὰ φόρησιν.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΝ ΑΙΔΟΙ-
οις ἔλκεα.
Κεφ ρη'.
Α

AD COLIS VL-
cera.

Cap. CXCIV.

Χάρτι κεκαυμένος
λαῖ, ἡ κολοκύνθη κε-
καυμένη, περὶ βρέξας οἶ-
νω τὸ αἰδοῖον, ἐπίπασαι,
ἢ τὸν διὰ χάριτος τροχόν.
ἢ ἀλόη λεῖα ἐπιπασο-
μένη, ἢ πομφόλυξ, εἰ δὲ

Charta combusta cō-
trita, & cucurbita con-
cremata, uino prius pu-
dendo absterfo, inspergi-
tur, uel qui ex charta est
pastillus. Eodem modo
aloë quoq; trita, & pom-
pholyx

ὕχρότερα εἰς τὰ ἔλκη,
 ὀπίπασαι πίτυος Φλοι-
 ὸν λαῖον, ἢ λίθον αἱματί-
 τιν. εἰ δὲ νομῶδες ἔσσι τὸ
 ἔλκος, κατὰ πλάττει φα-
 κινὴ μετὰ σιδίων δι' ὄξυ-
 μέλιτ' Θ. χρησέον τρε-
 χίσκοις τῷ τε Διὰ χάρ-
 τῃ, καὶ τῷ βιθινῷ.
 & eo qui ex charta est, & bythino utendum.

ΠΕΡΙ ΡΑΓΑΔΩΝ.

Κεφ. ρηγ'.

Ραγάδας δὲ τὰς ἐν
 αἰδοίοις καὶ ἔδραι ὠφελᾷ
 ριτίνῃ Φρυκίῃ, συνρόδι-
 νῷ λειωθεῖσαι. ὠν, ὅππον,
 ἢ κισσὸν φύλλων ξηρῶν ἢ
 τέφρα, συνρόδιον λειω-
 μένη, ἐν μολυβδαίνῃ
 θύα πρὸς φερέσθω. ἄλ-
 λο. καδμίας κεκαυμένης
 ὄζ. β. ρόδων ὄζ. γ'. ἐπί-
 πασαι, πρὸς ἀπὸνίπλων ὀι-
 νῷ. ἄλλο. λιθαργύρε ὄζ. γ'.

pholux inspersæ appli-
 cantur. Si uero ulcera hu-
 midiora fuerint, piceæ
 corticem, in puluerem re-
 ductum, uel lapidem hæ-
 matiten inspergito. Si ue-
 ro ulcus depascendo ser-
 pit, lenticulam cum malī-
 corio ex oxymelite indu-
 cito. Pastillis postremo,
 & eo qui ex charta est, & bythino utendum.

DE SEDIS NATV-
 raliūq; rimis, quas Græci
 ραγάδας uocant.

Cap. CXCVI.

Rimas partium obsæ-
 narum & sedis resina fri-
 cta, & cum oleo rosaceo
 trita iuuat, ouum item, o-
 pium, uel hæderæ folio-
 rum combustorū cinis,
 cum rosaceo tritus, & in
 plumbea pila admotus.
 Aliud. Cadmiæ combu-
 stæ uncia duæ, rosarum
 uncia sex, inspergito, ui-
 no prius absterso. Aliud.
 Argenti spumæ uncia
 tres,

γ'. καδμίας ὀγδ. β'. ψι-
 μυθίας ὀγδ. β'. λιθαίνης
 ὀγδ. α. ε". ροδίνης καὶ ὄννης
 τὸ ἀρκῆν. πρὸς δὲ κινδύ-
 λώματα. χαλκίτεως, ὕσ-
 σάπης, μυελῶ ἐλαφείας,
 βάτης φύλλων μὲν ἐλαίας
 ἴσας. πρὸς δὲ φλεγμονὴν
 αἰδοίης. ἀμπέλους φύλλων
 ἀπαλῶν δραχ. α'. ψιμυ-
 θίας δραχ. ε'. λειώσεως, κα-
 τὰ πλάσσει. ἄλλο. αἰείζω-
 νος σὺν ψιμυθίῳ, ἔλαιον
 πυρὰ κατὰ πλάσσει. κα-
 τὰ τῆς δὲ θαλάσσης
 ψυχρῆς.

ΠΡΟΣ ΘΥΜΟΥΣ ΤΟΥΣ
 ἐν αἰδοίῃς.

κεφ. ρθ'.

Τέφρα κλήματ' ὅ-
 σιν ὄξει κατὰ πλάσσει
 μένη. ἢ ἰτέας φλαγῶν τέ-
 φρα, ἢ ἐλατήριον μεθ'
 ἁλῶν, ἢ σὺκα ἄχρη μετ'

tres, cadmiae unciae duae,
 cerussae tantundem, thu-
 ris uncia una & semissis,
 rosacei & vini quantum
 satis est Ad condyloma-
 ta. Chalcitidis, hyssopi,
 medullae ceruinæ, rubi fo-
 liorum pares portiones
 cum oleo applicatur. Ad
 inflammationē colis, vi-
 tis foliorum tenerorum
 drachma, cerussae drach-
 ma quinque, tritæ obdu-
 cuntur. Aliud. Semper vi-
 uum cum cerussa & ouo-
 rum lutea ad cataplasma-
 tis modum imponuntur.
 Marina etiam aqua su-
 perinfusa confert.

DE CARNOSIS NA-
 turalium excrecentijs, quas
 ὄννες Græci vocant.

Cap. CXC VII.

Cinis palmitum cum
 aceto cataplasmatibus mo-
 do illicitis, item salicis cor-
 ticis cinis, uel elaterium
 cum sale, uel grossi cum

P aceto

ὄξος ὀπιπθέμενα, ἢ σμα-
 ρίδος κεφαλὴ περιχυ-
 ρὰ καυθεῖσα μὲν θείας ἀ-
 πύρου ἴσος, ἢ ὠπὸς συκῆς
 χυρίομενος, ἢ ἡλιοτρόπιον
 συνὼνι κατὰ πλάσσει.

aceto impositi, aut smari-
 dis caput falsum crema-
 tum, cum pari sulphuris
 ignem non experti pon-
 dere, liquor item fici illi-
 tus, uel heliotropium ca-
 taplasmatism modo appli-
 catum.

ΠΡΟΣ ΦΛΕΓΜΟΝΗΝ

ἑσθρας.

κεφ. ρηγ.

AD ANI INFLAM-
 mationem.

Cap. CXCVIII.

Ψιμυθίς δραχ. δ. πομ-
 φόλυγ. α'. καδ-
 μίας, λιβαίνης ἀνὰ δρ. α'.
 ἰνίβου χυλῶ, ῥοδίνης τὸ
 δρεκν. ἄλλο. ψίχας, κρό-
 κην, ὅπιν λειώσας συνὼ
 γάλακτι ὀπιτίθει. ἄλλο.
 κροκὰ ὠν ἐφθα, ὅπιν,
 κρόκην, ψύλλιον λειώσας
 συνὼ ἐψήματι ὀπιτίθει.
 ἄλλο. ὑοσκυάμης φύλ-
 λων, ψυχῶν, ῥοδίνης ἴσος
 λειώσας ὀπιτίθει. ἄλλο
 πρὸς ραγάδας. λιθαργύ-
 ρος δρ. γ'. συπληρίας L.

Cerussæ drachmæ qua-
 tuor, pompholygis, cad-
 miæ, thuris, singulæ vnci-
 cæ, succi, intibi & rosa-
 cei quantum satis est. Aliud.
 Micam, crocum, o-
 pium, trita cum lacte im-
 ponito. Aliud. Lutea ouo-
 rum cocta, opium, cro-
 cum, psyllium, trita cum
 sapa inducito. Aliud. Al-
 terci foliorum, micæ, ro-
 facei, singulorum pares
 portiones trite eodē mo-
 do applicantur. Aliud ad
 rhagades. Argenti spu-
 mæ vnciæ tres, alumini-
 nis

α'. χοιρείς ζέατος τὸ δρ-
κέν. ἄλλο. πίσης, κηρῶ,
ζέατ' Θ' χοιρείς, μαίνης
λιθαίνε ἰσοτήξας, ζεῶ.

nis scissilis drachma, adi-
pis suilli quod sufficit. A-
liud. Picis, ceræ, adipis
suilli, mannæ, thuris, pa-
ribus portionibus simul
contusis utitor.

ΠΡΟΣ ΕΞΟΧΑΔΑΣ.

AD EXCRESCEN-
tias ani.

Κεφ. ρηθ'.

Cap. CXCIX.

Φλεγμονόντων τῶν
ἐξοχάδων, ποιεῖ, ψιμυ-
θίς εἰς γ'. λιθαργύρε
εἰς β'. μασίχης εἰς γ'.
πομφόλυγ' Θ' εἰς α'.
ὑοσκύαμ' χυλῶ τὸ ἀρ-
κέν, ἔρροδίνε. ὑποφλεγ-
μάντων δ' ἐόντων, κυπα-
ρίσος σφαίρα καυθέν-
τα, ἔλφωθέντα ὀπίπασ-
σε, οἶνω προαπνίπῃων. ἢ
φοινίκων ὅσων πλὴν τέ-
φραν, ἢ λεπύρων ὧν κα-
τάπλασσε, ἢ μελαίνθιον
λειώσαις, κατὰπλασσε.
ἄλλο. ἐλαίας ὅσῃ καύ-
σας, ἔχολοκωθίω καύ-

Ad ani excrefcentias
Inflammatas hoc facit, ce-
russæ uncia tres, argenti
spumæ uncia duæ, ma-
styches uncia tres, pom-
pholygis uncia, succi al-
terci quantum satis est,
cui rosaceum quoq; adij-
ciatur. Si uero inflamma-
tione carent, cupressi glo-
bulos combustos, & in
pollinē redactos, insper-
gito, uino tamē prius ab-
stersos, uel dactylorum
ossium cinerem uel testa-
rum ouorum, & nigellā
tritā ad cataplasmatīs
modum inducito Aliud.
Oliuæ ossa combusta, &

p ij cucur

σαι ὁμοῦ, λειώσαις Ἰπί=
πλασσε.

cucurbitæ crudæ, concre-
mata, contrita applicato.

ΠΡΟΣ ΑΙΜΟΡΡΟΙΔΑΣ
ἐν ἑδρα.

DE HAEMORRHOI-
dibus.

Κεφ. σ'.

Cap. CC.

Τὰς μὲν ἐν τοῖς φλάσι
αἱμορροΐδας ἀναστρεῖ
κυκλαμίνης χυλὸς καὶ α-
γριόμυθος. πρὸς δὲ ἀμέ-
τῳ κινεμένας, πυρία
δι' ἀφελήματ' ὁ μύρ-
σίνης, βάτῃ, ῥόδῳ, κηκί-
δων, ῥόδων, σιδίων, βα-
λαυσίων, συπληρίας. ἄλ-
λο. κηρίῳ μελανθηρίας
δραχμ. γ'. λιθαργύρεα
δραχ. β'. κηκίδ' ὁ δραχ.
α'. μύσι' ὁ δραχ. α'. σέ-
ρεως δραχ. α'. περὶ πυρία
σαι Ἰπίπασσε ξηρόν. ἄλ-
λο. μίσου' κεκαυμένῃ
ἐγλ. γ'. λείωσαις, ἡρώ. χαλ-
κίδ' ὁ ἐγλ. δ'. σέρεως
ἐγλ. β'. ἡρώ.

Cæcas itaque hæmor-
rhoïdes referat cyclami-
nis succus illitus. Ad eas
uero quæ immoderatus
profluunt, fomentum ex
myrthi decocto, rubi ite,
rhois, gallarum, rosarū,
malicoriæ, balaustrij, alu-
minis facit. Aliud, Cretæ
futoriæ drachmæ tres, ar-
genti spumæ drachmæ
duæ, gallarum, myrsos,
sereos, singulæ drachmæ.
Hæc pro fomento primū
adhibentur, et deinde sic-
ca insperguntur. Aliud.
Myrsos combusti uncix
tres, trito utitor, chalciti-
dis vnciæ quatuor, sereos
uncix duæ, utitor.

ΠΡΟΣ ΕΔΡΑΣ ΠΡΟ-

πιπτόσας.

Κεφ. σα'.

AD PROCIDEN-

tem anum.

Cap. CCI.

Κηκίδ Θ , ψιμυθίς,
 ἐρίκης καρπῶ, ἀκακίας,
 βάλανισσα λεία περιβρέ-
 ξας οἶνω ἴππασσε. ἄλ-
 λο. τὸ ἔρον αὐτῶ τῶ νο-
 σῶντ Θ ἐπὶ θερμὸν περι-
 σάντ λέρνρον, ὠφελῆ.
 ἄλλο. κοχλίας καύσας,
 καὶ λειώσας σὺν λιθαίνῳ,
 ἴππασσε. ἄλλο. χελώ-
 νης ὅσρα καύσας ἴπ-
 πασσε. ἢ ὅσρα κεκαυμέ-
 να σὺν ῥοδίῳ λειώσας,
 ἴππασσε. ἄλλο. κηκί-
 δων, σιδίων, ῥοδὶ λίθων
 ἀνὰ δραχμ. γ'. λιθαργύρε
 δραχμ. γ'. ἀκακίας τὸ
 ἴσον ἴππασσε.

Gallarum, cerussæ, eri-
 cæ fructus, acaciæ, boli,
 singulorum par pondus,
 uino prius absteris, ta-
 men inspergitur. Aliud.
 Urina ipsius ægri adhuc
 calida affusa, iuuat. A-
 liud. Cochleas comburi-
 to, & in puluerem reda-
 ctas cum thure inspergi-
 to. Aliud. Testudinis cu-
 tem combustam insper-
 gito, uel ostreas combu-
 stas, & cum rosaceo tri-
 tas eodem modo appli-
 cato. Aliud. Gallarum,
 malicoriæ, rhois, thuris, ar-
 genti spumæ singulorum
 vnciæ tres, acaciæ par
 pondus inspergito.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ

μήτραν παθῶν, καὶ πρώτον
 περὶ ἐποχῆς ἐμμηνίων.

Κεφ. σβ'.

Ἡ ἴμηνις Θ καθαρ-

DE VTERI AFFE-

ctibus, et primum de men-
 sium suppressione.

Cap. CCII.

Menstrua purgatio mu-
 p iij lieri-

σις ἐπέχεται ταῖς γυναι-
 ξι, ποτὲ μὲν δι' ἐμφρα-
 ξιν, ἢ μύσιν τοῦ σπμῖς, ἢ
 χολίωσιν τοῦ τραχήλου
 τῆς μήτρας. μὴ κωλύ-
 σης ποτὶν ἡλικίας, ἢ ἕξε-
 ως, φλεβοτομητέον, καὶ
 καθαρτέον διὰ τῆς κο-
 λοκυθίδος ἱερᾶς. ἐπει-
 τα πρὸ τῆς κατὰ τῆς κα-
 θάρσεως ολίγον ποσὸν πι-
 ζέωσαν σμύρνῃν τρο-
 γλατίδα ὅσον κυάμῳ μέ-
 γεθος σὺν οἶνῳ, ἢ κασό-
 ριον διὰ μελικράτους, ἢ
 ἀφέψημα ἀρτεμισίας,
 ἢ ἐλελισφάκῃ μετὰ τὸ
 λυτρὸν ὁθείας. παρελ-
 θούσης δὲ τῆς ποθεσμίας,
 ἀπὸ σφυρῶ φλεβοτομη-
 τέον, ἔτι πάλιν τῇ ἱερᾷ
 χρῆσθαι καθάρσει. πο-
 τισέον δὲ εἶναι ἰλνυρικῶς,
 ἢ ἀσάρῃ ρίζαν, καὶ κασό-
 ριον, ἔτι δικτάμῳ ἀφέ-
 ψημα, πάντα μετ' οἶνῳ
 ἐψώμῃνα, καὶ πινόμενα.

lieribus supprimitur, in-
 terdum ob obstructionē,
 uel cum uulvæ ostiolum
 conuiuet, uel transpira-
 tio impeditur in ceruice
 matricis. Itaq; si ætas nō
 prohibet, aut habitus, ve-
 nam oportet incidere, &
 hiera Diacolocynthidos
 purgari debent. Deinde
 paulo ante purgationis
 tempus potui dāda myr-
 rhæ troglodytis, fabæ
 magnitudine, cum uino,
 uel castoreum ex mulsa,
 uel artemisiæ decoctum,
 uel saluiæ statim à bal-
 neo. Sed ubi iam tempus
 statutū præterierit, è talo
 sanguis mittendus, & rur-
 sus hiera purgari debent.
 Potui uero danda iris il-
 lyrica, asari radix, cassia,
 dictamni decoctum, sin-
 gula in uino cocta et ebi-
 bita. Infra uero myrrha
 subiiciatur, itē abanthij
 succus, & rutæ, bdellium
 præterea, aristolochia lō-
 ga, ueratrum, scammo-
 nium.

προσέτω ἡ κάτω σμύρ-
να, ἁψινθία χυλός, πη-
γαίης χυλός, βδέλλιον,
δρισολοχία μακρά, ἐλλέ-
βορϑ, σκαμμωνία. ταῦ-
τα ὑποβαλόμενα ἄγ-
σιν ἐμμηναι, ἔμβρυα. καὶ
σικύας καὶ ληθέον τοῖς β-
βῶσι, ἔτι δὲ Ἰππιαστρίω, καὶ πεσσὸς θερμαντικὸς.

ΠΕΡΙ ΥΠΕΡΚΑΘΑΡΣΕ-
ως, καὶ αἱμορραγίας
ὑτέρας.
Κεφ. σγ'.

Γίνεται ὑπερκάθαρσις
ταῖς γυναῖξιν, ποτὲ μὲν τῇ
καταμηνίῳ Ἰππιαστί-
ων, καὶ ἀβροώτερον φε-
ρόμενων, ποτὲ δὲ ἐξ ἀμ-
ελάσεως, καὶ αἱμορραγί-
ας ἰσχυρῶς, ὥς πολλάκις
κίνδυνον γίνεσθαι. καὶ δὲ
μὲν πρῶτον τρίβειν, καὶ
ἀφαιρῆσαι τὰ κῶλα ἀ-
πό τε μαχαλῶν, καὶ β-
βῶνων, ἔτι δὲ δίδόναι πίνειν

nium. Hæc ex parte infe-
riore in uterū indita men-
ses ducunt, & fœtum cli-
ciunt. Cucurbitulas item
inguinibus, summoque
uentri, & pessos calefa-
ciendi ui præditos, ad-
mouere oportet.

DE IMMODERATA
purgatione uteri & sangui-
nis profluvio.
Cap. CCIII.

Immodica purgatio in
mulieribus accidit, cum
menstrua uel intendun-
tur, uel confertim ferun-
tur, uel ex abortu, & tum
uehementi laborant pro-
fluvio, ita ut sæpenume-
ro periclitentur. Imprimis igitur extremi artus
ab alis & inguinibus de-
ligandi sunt, & posca in
potu offerenda, & super-
fundenda, & imus uen-
ter ex uino, rosaceo, meli-

p iiij no,

ὀξύκρατον, καὶ περὶ παλαιὰ
 τλαῖν. ἐμβρέχειν δὲ τὸ ὑ-
 πογαστρον ἐξ οἶνου, ἢ ῥο-
 δίνου, ἢ μηλίνου, ἢ μυρσί-
 νου. προφύλῃ δὲ δίδοναι τὴν
 σύφρασιν. ποτισέον δὲ ὑ-
 ποκυσίδος [⊗] χυλόν, ἢ ἀ-
 κακίαν, ἢ ὁμφακ [⊗] ξη-
 ρόν, ἢ ῥέον, ἢ σίσαμον ἐστί-
 νειν ἐκ ὀξύκράτου. ἢ σά-
 μιον ἀσέρον, ἢ λημνίαν.
 ταῦτα συνὸ ὀξύκράτω
 περὶ φερόμενα, τὰ γυν-
 ναικεία σέλει. ὑποκυ-
 σίδος χυλόν, ἢ ἀκακίαν,
 ἢ πολυγόνου χυλόν, ἢ ἄρ-
 νογλώσσου. Ἐπιθέματα
 δὲ διὰ φοινίκων ἢ κυ-
 δωνίων, περὶ πιδάλλων
 σίδια, βαλαύσια, κηκί-
 δας, μυρσίνην, ἀκακίαν,
 ὑποκυσίδα, βάτον, χοί-
 νον, συπληρίαν. ἐμπλα-
 στροι δὲ, ἢ τε δι' ἱππῶν, καὶ
 ἢ ἰκέσι [⊗]. περὶ σόϊς δὲ ἡ
 σέον. συπληρίας χιτῆος, κη-
 κίδος τὸ ἐν τῷ, ἀκακίας

no, & myrtheo oleo fo-
 uendus, cibus sit astringens, in potu uero hypocy-
 stidis succo utatur, vel
 acacia, uel omphaciū ari-
 dum, uel rheum uel sesa-
 mum, & ex posca, uel sa-
 mium, asterem, uel lem-
 niam assumant. Præterea
 quæ sequuntur parī mo-
 do ex posca in usum adbi-
 bita, menses sistunt, ut est
 acacia polygoni, uel plā-
 taginis succus. Epithema-
 ta sint ex palmulis et ma-
 lis cotoneis, adiectis in-
 super malicorio, balau-
 stio, gallis, myrtho, aca-
 cia, hypocyttide, rubo,
 iunco odorato, alumine.
 Emplastra conueniunt,
 & quod ē salicibus con-
 stat, & icesium, pellsis de-
 niq. utendum, aluminis
 scissi, gallarum, interioris,
 acaciæ quod sufficit.
 Præterea cucurbitulæ le-
 ues mammis admouen-
 da, & infessus adhiben-
 di, ex decocto iunci odo-
 rati,

τὸ ἀρκῦν καὶ σικύας καὶ
 φας κατὰ τοῦ μαζος,
 ἢ γὰρ τίθει, ἐγκαθίζε εἰς
 ἀφέψημα χοίνος, μυρ-
 σίνων, ῥόδων, ῥάμνου, βά-
 τος, κυπαρίστος ἐγχυμά-
 πιζεῖ. Διὰ μητρὸς γούτης
 ἀρνογλώσσος χυλὸν, ἢ
 πολυγόνου, ἢ εὐρύχνης, ἢ ὑποκυσίδος, ἢ ἀκακίας,
 ἢ περδικίας.

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ

ῥῆ.

Κεφ. σδ'.

Ὁ γυναικῆς ῥόδος
 ῥοδισμὸς ἐστὶ τῆς ὑ-
 στέρας ἐξ ὅλης τῆς σώμα-
 τος. πιαύτην δὲ τὴν ἰδέαν
 ἔχει τὸ κενόμυλον, οἷον καὶ
 τὸ πλεονάζον. τὸ μὲν ἐρυ-
 θρὸν ἀπὸ αἵματος, τὸ δὲ
 λευκὸν ἀπὸ φλέγματος.
 ὡς δὲ τὸ πικρό-
 χολον. μέλαν δὲ τὸ με-
 λαγχολικώτερον. ταύ-
 ταις ἀρμόζει τὸ εὐερεῖν ὅλην
 τὴν σάρκα, ὥστε διδρῆ-

rati, myrthi, rosarum, rha-
 mni, rubi, cupressi, insu-
 per per uterinum clysterē
 infundito plātaginis suc-
 cum, vel polygoni, uel so-
 lani, uel hypocyttidis,
 uel acaciæ, uel perdicij
 herbæ.

DE FLVORE MV-

liebri.

Cap. CCIII.

Fluor muliebris destil-
 latio est uteri è toto cor-
 pore. Eandem autem for-
 mam habet id quod ex-
 cernitur, quam id quod
 exuperat, aliud enim ru-
 brum à sanguine, aliud al-
 bum à pituita, flauum a-
 liud à flaua, quemadmo-
 dum atrum ab atra bile
 apparet. His itaq; frictio-
 nes totius corporis con-
 ueniunt, & medicamen-
 ta quæ urinam mouent,
 quale est apij & asari uel

p v adian-

πὰ φάρμακα δίδοναι,
 εἰς σελύς, ἔσάρας, ἢ
 ἀδιάντ' ἀφέψημα. κε-
 νῶν δὲ καὶ διὰ γαστρός ὅ-
 λον τὸ σῶμα, καὶ τὸ πλεο-
 νάζον αἶπον. δίδοναι δὲ
 πίνην ἀνδράχνης χυλόν,
 ἢ βαλαύσιον, ἢ βάτ' τὸν
 καρπὸν, ἢ παρην, ἢ πο-
 κυσίδα, ἢ χίν' καρπὸν,
 ζάμιον ἄσπερον, λημνίαν
 σφραγίδα, κεράλλιον,
 αἱματίτην λίθον, πυτία
 λαγῶν, μύρτα, ὄμφακα
 ξηρὸν, καὶ ὅσα ἔστι τῆς αἰ-
 μορραγίας τῆς ὑσέρας
 ἡρηται ἐν τῷ πρώτῳ κε-
 Φαλαίῳ.

ΠΕΡΙ ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ

ὑσέρας.

Κεφ. σί.

Ἡ φλεγμονὴ τῆς ὑσέ-
 ρας διὰ πολλὰς αἰτίας
 γίνεσθαι. καὶ γὰρ ἐκ πληγῆς,
 ἢ ἐποχῆς ἐμμηνίων, ἢ ἀ-
 πό ψύξεως, ἢ πύσματος.

adanthi decoctum, dan-
 da. Totum præterea cor-
 pus per infimam aluum
 euacuandum est, ratione
 habita causæ exuperan-
 tis. In potu præterea dan-
 dus portulacæ succus, uel
 balauustum, uel rubi fru-
 ctus, equisetum item, hy-
 pocystis, lentisci fructus,
 samius aster, lemnium fi-
 gillum, corallū, lapis hæ-
 matites, coagulum lepo-
 ris, myrthus, omphaciū
 ficcum, & quæcunq; su-
 pra primo capite, de san-
 guinis profluuiō ex ute-
 ro dicta sunt.

DE INFLAMMATIO

ne uteri.

Cap. CCV.

Inflammatio uteri plu-
 ribus ex causis fit, modo
 enim ex ictu & mensium
 suppressione, modo ex
 frigore & inflatione, in-
 terdum

τωσσεως, ἢ ἐξ ἀμβλώσε-
 ως, ἔκ τοκετῶν Διὰ κα-
 κὴν κύησιν. παρέπεται δὲ
 αὐτῇ πυρετὸς ὀξύς, ἔο-
 δυνή τῆς κεφαλῆς, καὶ
 τῶν ὀφθαλμῶν, ἔσραγ-
 γηρία. Ἐδὲ ὅππότε τῶν
 ἐμβροχῶς κατὰ τῆς
 Διὰ οἰνοροδίνης χρῆσθαι.
 εἴτα φλεβοτομητέον ἀπ'
 ἀγκῶν, ἔκ καταπλα-
 σέον γύριον ἀλδύρεα, με-
 τὰ λινωπέριον, ἢ τήλε-
 ως Διὰ μελικράτη, ἐν ᾧ
 κωδία ἀφεψήθησαν. ἢ
 μελίλωτον, καὶ ψύλλιον
 σὺν λεκιθοῖς ὡν ὀπλῶν,
 ἔκ ροδίνης κατὰ πλάσσει.
 ἔπειτα κηρωτὴν ναρδί-
 νην, ἢ κυπρίνην ὅππότε.
 ἐγκαθισμοῖς χρῆσθαι δι'
 ἀφεψήματ' τήλεως,
 λινωπέριον, μαλάχην,
 δρεμισίαν, ἐλαίαν. ταῦ-
 τα χλιαρὰ εἶναι. πεσσοῖς
 δὲ χρῆσθαι, σέατ' ἢ χη-
 νείαν, ἢ ὀρνιθίαν δραχμ. δ'.

terdum etiam ex abortu,
 & sinistra partus editio-
 ne oritur. Hæc subsequun-
 tur febris acuta, capitis
 dolor & oculorum, & u-
 rinæ stillicidium. Itaque
 in his fortibus in imo uen-
 tre ex uino & oleo rosa-
 ceo uti oportet, & sangui-
 nem è cubito mittere, &
 cataplasma admouendū,
 ex polline farinaceo, cum
 lini semine, uel fœnugræ-
 ci ex mulsâ, in quo papa-
 ueris capita sint decocta,
 uel fertula campana &
 psyllo, cum ouorum to-
 storum luteis & rosaceo.
 Denique ceratum nardi-
 num quoq; & cyprinum
 imponendum, & in fessis
 adhibendi tepidi, ex fœ-
 nugræci decocto, lini se-
 mine, malua, artemisia,
 oleo. Pessi uero utiles
 sunt. Adipis anserini uel
 gallinacci drachmæ qua-
 tuor, cerati rosacei uncia
 duæ, luteorum ouorum
 uncia, croci drachma,
 myrrhæ

κηρωτῆς ροδίνης ὄζυζ. β'.
 ὠν λεκίθων ὄζυζ. α'. κρό-
 κος δραχμ. α'. σμύρνης
 δραχ. ε'. ὀπίς, δραχ. α'.
 ἄλλο. ὀπίς δραχ. β'. τή-
 λεως, χυλός, γάλακ-
 τος, ὠν λεκύθων ἐφθῶν τὸ ἀρκούν.

myrrhæ drachmæ semis-
 sis, opij drachma. Aliud.
 Opij drachmæ duæ, succi,
 fœnugræci, lactis, ouo-
 rum luteorum coctorum
 quantum satis est.

ΠΕΡΙ ΕΛΚΩΣΕΩΣ
 ὁστέας.

Κεφ. σθ'.

DE VTERI EXUL-
 ceratione.

Cap. CCVI.

Ελκῶται πολλάκις ἡ
 ὕτέρα διὰ δυστοκίαν, ἢ
 ἐμβρυαλίαν, ἢ φθοράν,
 ἢ ἀπὸ φαρμάκων δρι-
 μέων, ἢ ὑπὸ ῥύματος,
 ἢ ἐξ ἀποστήματος ῥα-
 γέντος. ῥυπαρὸς μὲν ὄν-
 τος ἑλκὺς, πτωχῆς
 χυλὸν μὲν μέλιτος ἐγ-
 κλυτέον, ἢ μελίκρατον,
 ἐψημένης ἐν αὐτῇ τή-
 λεως, ἢ μαλάχης, ἢ φα-
 κῆ. πρὸς δὲ τὸ μᾶλλον ἀνα-
 καθάραι, πρασίς, ἢ ὀρό-
 βος, ἢ ἱρεως ἀφέψημα

Vterus sæpe exulcera-
 tur, idque uel ob partum
 difficilem, uel fœtus ex-
 tractionē uel corruptio-
 nem, uel ob medicamen-
 ta acris, uel fluorem aut
 abscessum ruptum. Cum
 igitur sordidum fuerit ul-
 cus, ptisanæ cremore cum
 melle, uel mulsa, in qua
 uel fœnugræcum uel mal-
 ua uel lentacula sit deco-
 cta, abluto, & ut melius
 purgetur, marrubij, uel
 erui, uel iridis cum melle
 decocto. Pessus esto, cro-
 cus cum muliebri lacte
 laui.

σιω μέλιτι. πιασὸς ᾧ ἔσω
 κρόκος λειέρμος μὲ γυ-
 ναικεία γάλακτι, εἴτα
 ἀναληφθεὶς κηρωτῇ ρόδι-
 νῇ μὲ χλωεὶς σίατος ἐγ-
 χρίεται κροκύδι. κελὸν δὲ
 ἔτὸ δὲ αἰὼν καὶ κρόκος,
 ἔ ροδίνε, ἔ χλωὸς σία-
 τος, ἔ ἐλαφεὶς μυελὸς
 σκωλαζέμενον. καὶ ἀπὸ λα-
 σέον δὲ ἐξωθεν ἄρτον σιῶ
 οἶνο μέλιτι, καὶ ἐλαίῳ, καὶ
 ἀλθαίᾳ, ἔ τήλει, ἔ φοί-
 νιξι. εἰάν δὲ νομῇ ἐσιμετὰ
 φλεγμονῆς, καὶ ἐνετέον
 χυλὸν ἀρνογλώσσης, ἢ
 εὐρύχνου, ἢ πολυγόνου,
 πρῶτον μὲν καθ' ἑαυτὰ,
 ὑστερον δὲ σιῶ οἶνω αὐτῇ-
 ρῳ. αὐτὸ δὲ φλεγμονῆς τῆς
 νομῆς ὕψους, ἐνετέον ἀφέ-
 ψημα σιδίων, ρόδων, κυ-
 παρίσσης, σφαιρίων, μη-
 λοκυδάνων, βάττε, μύρ-
 ττε, κρίνε, δι' οἶνε σύφον-
 τος. ὑστερον δὲ ἔ συπληρίαν,
 ἀκακίαν, λύκιον, ὑπικυ-

laxigatus, & cerato rosa-
 ceo exceptus, cum adipe
 anserino inungitur lin-
 teolo. Egregium uero est
 etiam, quod ex ouis, cro-
 co, rosaceo, adipe anseri-
 no, & cerui medulla præ-
 paratur medicamentum.
 Extrinsecus uero ad mo-
 dum cataplasmatidis im-
 poni debet panis ex uino
 mulso, & oleo, althæa, fen-
 ugreco et palmulis. Vbi
 autē pascendo serpunt
 ulcera cum inflammatione,
 plantaginis quoque
 succus, uel solani, uel her-
 bæ sanguinalis, primum
 per se, deinde cū uino au-
 stero iniici debet. Vbi ue-
 ro ulcus citra tamen in-
 flammationem serpit, de
 pascendo, malicorni, rosa-
 rum, cupressi, globulorū,
 malorum cotoneorū, ru-
 bi, myrthi, lentisci ex uī-
 no astringēte, decoctum
 in uterum ex parte infe-
 riore dabitur. Nouissimè
 alumen etiam, acacia, ly-
 cium,

τίδα. ἐκ τῶν δὲ αὐτῶν
ἀφεψημάτων ἔσωσαν
ἐγκαθίσματα. ἐνετέον
δὲ ἐπὶ τὸ διὰ χάρτης, καὶ τὸ
αἰθηρόν.

cium, hypocyftis, & ex
his ipfis etiam decoctis
inseffus parentur. Inijci
quoque medicamen ex
charta, & quod anthera
dicitur, potest.

ΠΕΡΙ ΚΑΡΚΙΝΟΥ ΕΝ

μήτρα.

Κεφ. σζ'.

DE CANCRO

uteri.

Cap. CCVII.

Οἱ ἐν τῇ μήτρᾳ καρ-
κίνοι οἱ μὲν μεθ' ἐλκώσε-
ως, οἱ δὲ χωρὶς ἐλκῆς συ-
νίστανται. ὅππῃ μὲν τῶν ἀ-
νελκόντων ὄγκος ὀρίσ-
κεται παρὰ τὸ σόμιον τῆς
ὑτέρας, σκληρὸς, ἀνώμα-
λος, ὑποπελιός, καὶ
πονησὶ βεβῶνας, ἐπὶ
γάστριν. ἐλκόμενος δὲ ὄν-
τα τὸ καρκίνος πρὸς τὴν
ὀδυῖαις καὶ σκληρίαι καὶ
ὄγκῳ διαβεβρωμένα, καὶ
νομῶδη ὀρίσκειται, ἐκ-
κρίνει δὲ ἰχώρα μέγαν.
τὸ μὲν ἔνθα πάθος ἀ-
νίατον ἰπποκράτης ἀπε-

Cancrorum uulvae aliq-
cum exulceratione, aliq-
uero citra eam oboriun-
tur, & in his quidem tu-
mor in uulvae ostiolo re-
peritur, durus, inæqualis,
prætumidus, inguinum
præterea dolor, et summi
uētris adeſt. Vbi uero ex-
ulceratus fuerit cancer,
præter dolorem, duritiē
& tumorem, ulcera ero-
ſa & depaſcentia conſpi-
ciuntur, magnamque te-
nuis ſanici copiam emit-
tunt. Hunc affectum Hip-
pocrates, ſanationem nō
recipere affirmavit, leni-
re tamen eos oportet in-
ſeſſi.

Φήνατο. παρηγορεῖν δὲ
ὁμῶς αὐτὰς ἐγκαθίσμα
σι τοῖς Διὰ τήλεως, ἔμα
λάχης. ἢ ἀλθαία σὺ με
λικράτω ἐψηθεῖσαι, καὶ
κατωπλαττομένη σὺ ρο
δίνῳ. ἄλλο. ἰσχάδας, καὶ
μελίλωτα, ἔψηξανον,
ἔλιθανον κατὰ πλάσ
σε, καὶ τὸ Διὰ Φοινίκων
κατὰ πλάσμα. μετὰ δὲ
τὸ κηρωτὴν Διὰ ροδί
νῳ, ἢ μυρσίνῳ μετὰ Φοι
νίκων, ἐσωθεν δὲ ἐγχυ
ματιστέον γάλα γυναι
κεῖον, ἢ χυλὸς ἀρνογλαῖσ
σος χλιαρὸς, ἢ πολύρο
νον σὺ βραχὴν λιβαίνῳ.
πεσθοὶ δὲ Διὰ κρόκῳ, καὶ
γυναικεῖς γάλακτι, καὶ
ὀπίῳ, ἔοισύπῳ. ἄλλο.
λιθαργύρε, λιβαίνῳ, οἰσύπῳ, σέαττι χοιρεῖς, βε
τύρε, κηρε, ροδίνῳ, ἀνὰ ἐγ. ἔ. ταῦτα ἀναλύσεις
βάλλε ἐν πύρεσσι.

sefsibus, ex foenugræco
& malua, aut althea in
mulsa decocta, & cum ro
faceo illita. Aliud. Cary
cas, melilotum, rutam,
thus cum palmulis obdu
cito, postea ceratum ex
rosacco & oleo myrtheo
cum palmulis applicato,
& intrinsecus muliebri
lac, uel plantaginis succū
tepidum, uel sanguinalis
herbæ cū thuris momen
to, infundito. Pessi uero
conueniunt, qui ex cro
co, muliebri lacte, opio
et lana succida parantur.
Aliud. Argenti spumæ,
thuris, lanæ succidæ, adi
pis suilli, butyri, ceræ, ro
facei, singulorum uncia
duæ, dissolutæ in pello
injiciuntur.

DE

ΠΕΡΙ ΣΚΙΡΡΟΥ, ΚΑΙ DE SCIRRHO ET
σκιρρώματι τῆς μήτρας. duritie uteri.

Κεφ. σή.

Cap. CCVIII.

Σκιρρῶται ἡ μήτρα,
Φλεγμονῆς προσηγο-
μένης τὰ πολλά. τὸ δὲ
σκιρῶμα περὶ τὸν τρά-
χηλον τῆς μήτρας συνι-
στάντων ὄγκῳ ἐστὶ μὲν
ἀλγήμενόν συμμέτρως,
ἐπ' ἀνέγκλησις δὲ τὰ
ἀντικείμενα ταύτης φλε-
βοποιητέον, καὶ καθαρ-
τέον διὰ τῆς δεξιγένης
ἱερᾶς καταπλάσματα δὲ
διὰ ἰσχάδων, οἰσύπης,
νίτρου, ἀψινθίου, ἐπὶ σκύας
μετὰ σχασμῶν. μαλάγ-
ματα δὲ τὰ πεπολυάρι-
χον, καὶ τὸ διὰ σπερμά-
των, ἐπὶ διὰ δαφνίδων.
ἐγκαθίσματα δὲ ἀφ' ἐ-
ψήματος ἰσχάδων, δε-
ξιγένης, γλήχων, ἀλ-
θαίας. πεισῶς διὰ πε-
ρεδινθίνης, σμύρνης, ἱρε-

Scirrhum contrahit
uulua, inflammatione præ-
cedente ut plurimū. Du-
rities uero quæ circa cer-
uicem uulvæ nascitur, tu-
mor est cum mediocri do-
lore, & uteri in opposita
declinatione. In his igitur
uenæ sectio adhibenda,
& ex hiera Archigenis
purgandæ erunt, & cata-
plasmata ex carycis, œsy-
po, nitro, & absinthio, et
cucurbitulæ, sic ut cutis
quoque incidatur, admo-
uendæ. Malagmata uero
& polyarchion, & quod
ex seminibus constat, &
quod è lauri baccis con-
ficitur, infusus porro ex
decocto carycarum, ar-
temisiæ, pulegij, altheæ,
pareatur. Pessæ uero ex
terebinthina, myrrha, iri-
de, œsypo, dropaces ite
& naturalium balneorū
usus

ως, οἰσύπε, δρόπακός τε,
καὶ αὐτοφυῶν ὑδάτων
ζεῆσιν. πικρὸς μαλακ-
τικός. κηρῶ, καρδίνος μύ-
ρος αἰὰ ἔλ. γ'. γλῶκίνος,
κυπρίνος αἰὰ ἔλ. β'. σεία-
πος δερκίειος, χλωεῖος, βε-
τύρος, οἰσύπε, μυελοδέ-
λαφίος, περιδινθίνης αἰὰ
ἔλ. α'.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΝΕΥΜΑΤΩ-
σεως μήτρας.
κεφ. σθ'.

Εμπνεύματις παῖς ἡ μή-
τρα ἐκ ψύξεως, ἐκ φθο-
ρᾶς, ἢ δυστοκίας, ἢ σφοδρῶς
μύσανται, ἢ θρόμβος
σφλωθέντι. παρέπι-
ται ὅγκῳ ἢ τρώξ, ἐτὶ ὑ-
πογαστρίῳ μὲν σκληρίῳς καὶ
πόνος. θέρσιν δὲ ἐν
πρωτῶν φλεβοτομία, καὶ
ἐμβροχαῖς δι' ἐλαίῳς πη-
γαίνῃ. ἐκκαθίσμασι δὲ
δι' ἀφελήματι πη-
γαίνῃ, ἐκ γλήχων, καὶ

vsus confert. Pessus emol-
liens. Cera, vnguenti nar-
dini, singulorum vnciae
tres, gleucini, cyprini sin-
gulorum vnciae duae, ad-
pis urfini, anserini, buty-
ri, aesyri, medullae cerui,
terebinthing, singulae vn-
ciae.

DE INFLATIONE
uteri.
Cap. CCIX.

Inflatur vulua ex fria-
gore, et foetus corruptio-
ne, & difficili partu vul-
uae ostiolo cōniunte, vel
sanguinis grumo intus
impacto. Hoc vitium tu-
mor imi & summi ven-
tris, cum duritie & do-
lore comitatur. His itaq;
venae sectione primū suc-
curri oportet, & fotibus
ex oleo rutaceo, infessis
bus item ex decocto ru-
tae, pulegij, artemisiae, cas-
siae, & similibus, & cata-
plasma

¶

ζῆτεμισίας, καοσίας, ἔ-
 ταις ὁμοίοις, καταπλάσ-
 μασι δὲ διὰ σπέρμα ὅ-
 σε λώε, κυμίνε, αἰίσ,
 μαράθρε, ἀμεως, αἰρλώε
 ἀλδρε. σικύαις τε κέ-
 φαις. χρονίζοντες δὲ ἔ-
 πάθεις, ἔκαθάρετε χρη-
 σέον διὰ τῆς πικρᾶς, καὶ
 ἱερᾶς. δρώπαξι τε ἔσινα
 πσμοῖς. Ἰππθέματα δὲ
 τό, τε πολυάρχιον, καὶ τὸ
 διὰ σπερμάτων, καὶ τὸ
 διὰ δαφνίδων. πεσσοῖ ἢ
 διὰ πηγανέε ἔμέλιτος, ἔνιτρε, ἔκυμίνε.

plasmatis ex apti semine,
 cumino, aniso, fœniculo,
 ammi & lolij farina, no-
 uissimè cucurbitulis etiā
 sine ferro. Vbi vero iam
 inueterauerit uicium, pur-
 gatione etiam ex hiera pi-
 cra utendum, dropacis
 bus item & sinapismis.
 Epithemata sunt, & po-
 lyarchion, & quod è ses-
 minibus, & quod è bac-
 cis lauri constat. Pelsi pa-
 rentur ex ruta, melle, ni-
 tro, & cumino.

ΠΕΡΙ ΥΣΤΕΡΙΚΗΣ
 πνιγῆς.

Κεφ. σι'.

DE SUFFOCATIO-
 ne ab utero.

Cap. CCX.

Τσερκὴ πνίξ λέγει,
 ὅταν ἐξαίφνης πεσσοῖ ἢ
 γυνὴ μὴ ἀναπνέει, ἀλλὰ
 νομίζεται νεκρὰ εἶναι. γί-
 νει ἢ ἢ Ἰππὶ ἐποχῆς ἐμμη-
 νίων, ἢ δι' ἐποχὴν σπέρ-
 ματος, ἢ ἐτέρας ὕλης

Suffocatio ab utero di-
 citur, cum mulieri subito
 prostrata, spiritus retine-
 tur, & mortua ueluti pu-
 tatur esse. Modo autem
 ex mēsum & seminis re-
 tentione, modo ex alia
 materia in utero, uel ua-
 sis

σηπομένης ἐν τῇ μήτρᾳ, ἢ
τοῖς σπερματικαῖς ἀγχεί-
οις. ταύτας δὲ δεῖ ἀνα-
τρίβειν, καὶ ἀναδεσμεῖν
τὰ ἄκρα, ἔκ προσφέρειν
τὰ δυσώδη ὅσφρακτα
ταῖς ρίσιν, οἷον κασόριον,
πίσσαν ὑγρὰν, κεδρίαν,
ἔριαν κεκαυμένα, ἔκ κέ-
ρατον, καὶ σκύας καλλᾶν
βυβῶσι, καὶ ὑποχαστρίῳ
μὲν φλογώσεως. αὐτῶν
δὲ τῶν μήτρᾳ τὰ δω-
δέκατε τῶν μύρων ἐγ-
χειρόμην καταπαῖν πέ-
φυκεν. οἷον νάρδιον, μα-
λαβάθριον. προσάγε-
τω δὲ ἔκ παρμικᾶ, ἀλά-
τε κασορίε, εὐχθίε, πε-
πέρεως. ἔκ ἐμβοάτῳ τις
αὐταῖς τραχυτέρα φω-
νῇ. μετὰ δὲ τῶν ἐκτῶν ἡ-
μέραν καθαρτέον ἀλάτ-
καλοκυνθίδι θιέρᾳν. εἰ-
τα δίδω τὸ κασόριον πί-
νειν ἀλάμελικράτῃ. προσ-
φλεβοπομήτειον δὲ πρὸ

lis seminarijs putrefacta
oritur. Has perfricare o-
porteret, & extremas par-
tes deligare, maribusque
adimouere quæ foedioris
sunt odoris, qualia sunt
castorium, pix liquida,
cedria, extinctum itē ex
lucerna linamentum, &
cornu, cucurbitulæ item
in inguibus & summo
ventre cum flamma sunt
defigendæ. Ipsam uero
uuluā odoratissima un-
guenta infusa deorsum tra-
here consueuerunt, quale
est nardinum, malaba-
thrinum. Preterea ea quæ
sternutamenta excitant,
offerri debent, ex casto-
rio, herba lanaria, pipere.
Deinde inclamabit ali-
quis ipsas uoce asperiu-
scula. Sexto uero die elap-
so, & hiera diacolocyn-
thidis sunt purgandæ. Po-
tuit etiam dandum est ca-
storium ex mulsa, et ante
omnia uena incidenda.
Picra deniq; cum mulsa

¶ ἢ

dari

πάντων. δίδω δὲ ἐπὶ τῷ
πικρὰν συν μελικράτῳ.
δροπακισμοῖς ἢ ἐσυνα-
πμοῖς χρῆσθαι, ἐπὶ τοῖς
δὲ ὀφθαλμοῖς ἀκόποις. ἐ-
πὶ τῶν αὐτῶν φυῶν ὑδά-
των χρῆσθαι.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΠΤΩΣΕΩΣ

ὑστερα.

Κεφ. σια'.

Πρόπτωσις ἐστίν, ὅταν
ἐν τῇ τίκτῃ ἀπὸ βίας
προκύψῃ ἡ μήτρα, καὶ
μένει ἔτω. ἐπεὶ ἀνάδι-
δάσκειν ἅπαν τὸ προπε-
πτωκός, ἄχρις ὅς γε
ἐν τῇ κόλπῳ γένηται. ἐ-
πεὶ πρὶν ἐξωθεῖν πρὸς τὸ
ἥτερον ἐξ ὀξυκράτους διπο-
τεθλιμένον, ἐπεὶ σκύας καλ-
λητέον εἰς ὀμφαλὸν, καὶ
λαγώνας. ἐπεὶ φραντὰ
προσενεκτέον δώδεκα. ἐν
οἷν δ' αὖτε ἡρῶ ἐψήσας
μυρσίλω, χίνον, σίδιαν,
βαλαύστιαν, καὶ δι' ἐρίαν, ἐ-

dari quoque potest. Nou-
simè dropaces quoque &
synapismi sunt adhiben-
di, & ex euphorbio, aco-
ra, balneæ quoque natu-
rales ex usu esse possunt.

DE VULVAE PRO-
cidentia.

Cap. CCXI.

Procidencia uteri vo-
catur, cū ex uiolento par-
tu naturalia prominent,
& ita manent. Itaque to-
tum quod procidit sur-
sum agere oportet, quo-
ad tumor in sinu appa-
ruerit. Extrinsecus uero
inum uentrem spongia
affusa posca tegere opor-
tet, cucurbitulas itē um-
bilico, & ilijs admouere,
& ea q̄ grato & iucundo
sunt odore offerre. Myr-
thus autē, lentiscus, mali-
corium, balaustium, sin-
gula in uino austero de-
cocta, cum lana & spon-
gia

σπόγη ἐνπιθέτω καὶ ἀ-
κακία λαῖα σιῶ ὀίνῳ ἐ-
κλυζέτω. ἔξωθεν δὲ τὸ
ὑπογάστριον καὶ ἀπλα-
στέον ἔσθ' ἀφ' Φοινίκων, καὶ
Φακῆς, καὶ σιδίων, καὶ ἀλα-
φίτων καὶ ὀξύμέλιτι.

gia imponantur, & aca-
cia ipsa ex vino trita in
uterum infundatur. Ex-
trinsecus vero, imo ven-
tri cataplasmata ex pal-
mulis, lenticula, malico-
rio, & polenta, sic ut ace-
tum mulsum adiiciatur
imponi debent.

ΠΕΡΙ ΜΥΛΗΣ.

κεφ. σιβ'.

DE MOLA.

Cap. CCXII.

Μύλη ἐστὶν ὅταν γυνή
νομίζει ἐν γαστρὶ ἔχειν, ἔ-
μετ' ἀχρόνον τέκει ἀδιά-
πλαστον Σάρκα, μηδὲ
μορφὴν ἔχουσαν.

Molam appellant, cum
mulier uterū se ferre pu-
tat, & absoluto gestatio-
nis tempore carnem in-
formem, & nulla prorsus
humana specie ædit.

ΠΕΡΙ ΚΙΤΤΗΣ.

κεφ. σιγ'.

DE PICA.

Cap. CCXIII.

Κίττη λέγεται ὅταν γυ-
νὴ ἐν γαστρὶ ἔχουσι παρὰ τὴν
τρίτην, ἢ δ' ὑπερὺν μῆνα
ὀρέγῃ παρὰ φύσιν τινῶν,
οἷον ὀστέων, λίθων, καὶ
ἀνθρώπων. καὶ δὲ περὶ τῶν

Pica nominatur, cum
mulier uterum ferens, ter-
tio uel secundo mense, na-
turæ alienos cibos appe-
tit, ut testudines, lapides,
carbones. In hoc affectu
nihil quicquam tentan-
q in dum,

τὸ τοῦ πάθος ποιῆν dum, progressu enim tē-
 τι παύεται ὡς περὶ κόπ- poris cessat. Fit à vaporibus
 ποντὶ τὸ χροῖον. γίνε) bus vitiosis sursum ab v-
 δὲ ἀπὸ ἀτμῶν μοχθη= tero ad stomachū elatis.
 ρῶν, ἀπὸ τῆς μήτρας φερόμενων ὅπῃ τὸν σόμαχον.

ΠΕΡΙ ΡΑΓΑΔΩΝ, ΚΑΙ DE VVLVAE SCIS-
 κονδυλωμάτων ἐν μήτρᾳ. suris & condylomatis.

Κεφ. σιδ'.

Cap. CCXIII.

Περὶ τοῦ τῆς ὑσέρας σό-
 μιον γίνον) ραγάδες ἐκ
 βιαίων τοκῶν. ὅπῃ τῶ-
 των ἀρμοζῇ ἡ τετραφάρ-
 μακτὶ λεγομένη μετ' ῥο-
 δίνῃ, ἢ ἀλειφομένη.

In vulvæ ostiolo scis-
 suræ ex partu violento
 fiunt. His medicamentū
 quod tetrapharmacum
 dicitur cum rosaceo illi-
 tum, conuenit.

ΠΕΡΙ ΙΣΧΙΑΔΟΣ.

DE COXARVM
 morbis.

Κεφ. σιδ'.

Cap. CCXV.

Ισχίᾳ δὲ γίνεται, ὅταν
 φλεγμα μυζώδες, ἢ χο-
 λὴ ὀπισωρόση ἐν τοῖς
 σινιδέσμοις ὧς ἀρθρῶν τῆς
 κοτύλης. ἢ ὀδυῖν γίνε)
 ἀπὸ τῶν κτ' τὸ σφαίρω-
 μα, καὶ τὸν βεδῶνα τό-

Coxarū dolor fit, cum
 pituita mucosa, uel bilis
 in coxæ commissura &
 articulo collecta est. Do-
 lor verò gibba in natib9
 regione inguinibusq; ad
 genua usq; pertingit. His
 igitur inter initia vena in
 cubito

παν ἄχει γόνατ' . τ' .
 τας φλεβοιομεῖν δεῖ καὶ
 δ' ἄρας ἀπ' ἀγκῶν . εἰ
 δὲ μὲν χρόνον, ὑπὸ δ' πε-
 πονθότ' σκέλεις σφυ-
 ρῶν . χρῆσθ' ὅσον ἡμιβροχάϊς
 διὰ κυπρίνης, ἔσσης, καὶ
 νίτρου, ἔκκαγχρου . δι'
 οἷσιν πηρῶν ἐρίων θερμαν-
 θέντων . κατωπλασέον δὲ
 ἄλκυρον λεπίνων μετὰ
 ὄξυμέλιτ', ἢ ἄλκυρον
 αἰρινον, μὲν ῥιτίνης, καὶ νί-
 τρου, ἔκκαλαμίνθου, καὶ
 κάγχρου, ἔκδαφνί-
 δων . ἔκπῶν καλαμίνθου
 μόνῳ κατάπλασσε δι'
 ὄξυμέλιτ' . περποτισέ-
 ον δὲ αὐτὰς ὁποῦ κυρη-
 ναϊκῶν, ὁρόβου μέγεθ' , ἢ
 κασόριον . ὡς σὺν ὄξυ-
 μέλιτι . καὶ ὁποπανάκ' .
 δραχ. α' . ἐνέματι δὲ χρῆ-
 σθ' ὅσον μέλιτ', νίτρου, τε-
 ρεβινθίνης σὺν ἀφεψή-
 ματι κενταυρίδ' ἐνιέ . ἢ ἐ-
 λατηρίδ' ῥίζης ἀφεψή-

cubito secanda erit. Vbi
 verò iam vetus vitiū est,
 è talo partis affectæ san-
 guis mittendus. Fomen-
 tis item vtendum ex cy-
 prino oleo, aceto, & ni-
 tro, & roris marini semi-
 ne. Idque fieri debet cum
 lanis succidis calidis. Ca-
 taplasinata verò im-
 nenda ex lupinorum fa-
 rina, cum oxymelite, vel
 lolij farina, cum resina &
 nitro, & calamintho, &
 canchry, & lauri baccis.
 Imò calaminthū ipsum
 ad cataplasmatīs modū
 adhibitum, cum oxyme-
 lite prodest. Potui verò
 dandus cyrenaiscus li-
 quor, erui pondere, vel
 castoreum, καὶ oua cum
 oxymelite, & opopana-
 cis drachma. Clysteri-
 bus verò vtendū, ex mel-
 le, nitro terebinthina, cū
 centaury decocto, vel ela-
 terij cum melle, vel oliua-
 rum colymbadum mu-
 ria, vel lupinorum iure.

q iij Cucur-

μα σὺν μέλιτι ἐνι, ἢ ἐ-
 λαιῶν καλυμβάδων πλὴν
 ἁλμῶν, ἢ θερμῶν ἀφέ-
 ψημα. σικύαις τε καὶ τῷ
 ἰσχί μετὰ φλογώσεως,
 ἢ καὶ ἐγχαράξεως. Ἐκα-
 θαρτέον διὰ τῆς ἱερᾶς, ἢ
 καλοκιώθης. ὠφελεῖ δὲ
 ἔο ἀπὸ ῥαφανίδων ἔμε-
 τος. χρᾶσθαι δὲ ἔτα ἅκω-
 πα αλείμματα, οἷον Ὀ-
 φόρβιον, πύρεθρον, ὀπο-
 πάνακα, πέπερι, κατό-
 ριον, κηρίον, τερεδινθίνῳ,
 χαλβαίνῳ, ναρδίνῳ τε,
 καὶ γλῶκινον, κυπρίνον
 τε καὶ πηγαίνον. ἔμπλα-
 στροὶ δὲ ἢ διὰ δάφνης, ἢ
 ἢ πηγαῖα ὅτι πιθέσθαι
 καὶ τὴν ἰδρυίδα μετὰ σέα-
 τος χοιρέας, ἢ ἰσχάδας
 μετὰ σιδήπεως, ἢ πίπατ-
 σε ἐκ τῷ λυτῷ, αἰθα-
 λείψας ἐλαίῳ κυπρίνῳ,
 καὶ ναρδίῳ. πείσσης
 δραχ. β'. θάλασσαν δραχμ. α'.
 ξηρὸν χρῶν, ἢ σμύρναν,
 θάλασσαν, καὶ πείσσαν.

Cucurbitulæ etiam coxe
 cum flamma, & cute in-
 cisa sunt admouendæ. Et
 hiera, & colocynthide
 sunt purgandi. Vomitus
 etiam à radiculæ succo ad-
 iuuat. Illitionibus etiam
 acopis est vtendum ex
 euphorbio, pyrethro, o-
 popanace, pipere, casto-
 reo, cera, terebinthina,
 galbano, nardino item
 oleo, & gleucino, cypri-
 no item & rutaceo. Em-
 plastra verò profunt &
 quod è lauri baccis con-
 stat & peganera. Imponi
 etiam potest iberis cum
 sullo adipe, vel carycæ
 cum sinapi à balneo, illi-
 to tamen prius oleo cy-
 prino & nardino, insper-
 gi possunt. Picis drach-
 mæ duæ, sulfuris drach-
 ma, siccis vitior, uel mir-
 rham, sulfur et picem ad-
 hibe.

DE

ΠΕΡΙ ΑΘΡΙΤΙΔΟΣ, DE ARTICULARI
καὶ ποδάγρας.

κεφ. σιγ'.

Οπὶ μὲν ποίνῳ τῆς
θρεπτικῆς διωόμεως ὅ-
λα τὰ σώματα ὁ ἀρρώ-
στῆς τε ἔκκαχεκτῆς
τὰς ῥύμαπκας γίνεσθαι
ἀναθέσθαι, δῆλον. ῥέει γὰρ
ἡ ἀθριζομένη περιεσσία
ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων ἐπὶ τὰ
ἀσθενέστερα μέρη, οἷον
πόδας, ἢ χεῖρας. ἀλλ' εἰ
μὲν εἰς τοὺς πόδας, πο-
δάγρα καλεῖται. εἰ δὲ εἰς
τὰς χεῖρας, ἔκκαθ' ἑλα-
τὰ ἄρθρα, ἀρθρίτις ὀνο-
μάζεται. ὁ δὲ πλεονάζων
χυμὸς. ὅτε μὲν χολώ-
δης, ὅτε δὲ αἱμαπκός,
ἄλλοτε ἢ μελαγχολικός, ἢ φλεγμαπκός, ἔσται
ὁρίσκειται. ἔσθ' ὅτι δὲ ἔμικτός.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙ CVRATIO EORVM

χολώδεις χυμῶν ῥευματίζον-
των.

κεφ. σιγ'.

Τὸ μὲν γὰρ χολώδεις

qui biliosi humoris fluxio-
ne laborant.

Cap. CCXVII.

Biliofa defluxio præter

q v colorem

ῥιθμα πρὸς τὰ τῶν χρώ-
 ματ' ὑπόχρω τε καὶ
 ἐξερύθρω, ἔς θερμασίας
 πωαίοθησιν, ἔτι τὴν ὀδυ-
 νῶν ὀξύτεραν ἐργάζε),
 ἔπαχέως ἐκδίδω). αρ-
 χὴ δέσσι τῆς θεραπείας
 ἀπὸ τῆς ῥοδομέλιτος κα-
 θαρτικῆς, ἢ τοῦ Διὰ τῶν
 μηλων τῶν κυδωνίων, ἔ-
 τῃ Διὰ τῆς πικρᾶς αὐ-
 πιότης. ἐξωθεν δὲ τὸ ῥο-
 δίνω χρησώμεθα μὲ τῆς
 λεκύθος τῆς ὡς, ἔβρα-
 χέῃ οἶνον, καὶ ταῖς ψυ-
 χόταις τῶν βοτανῶν, οἷον
 εὐρύχινω, αὐδράχνη, ὑοσ-
 κυάμω, ἀειζώω, τῇ ἐκ τῆς
 πελμάτων φακῆς, σπρί,
 μήκων' φύλλοις, πο-
 λυγόνω, μανδραγόρος φύλλοις, ῥόδοις χλωροῖς. ταῦ-
 τα μετὰ ψυχῶν, ἢ κερθίνω ἀλγύς, ἔς ῥοδίνω κατα-
 πλάσσοντες.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΕΡΥΣΙΠΕ-

λατώδους φλεγμονῆς.

Κεφ. σιν'.

Ερυσιπελατώδους δὲ

colorem pallidum & ru-
 bidū, caloris sensum, do-
 loremque acriorem effi-
 cit, et confestim erumpit.
 Initium purgationis esto
 ex rhodomelite purgan-
 te, vel eo, quod ex malis
 cotoneis constat, et ex pi-
 cra antidoto. Extrinse-
 cus verò rosaceo utemur
 cum oui luteo, & pauxil-
 lo vino, & herbis refrige-
 rantibus, ut solano, hyo-
 scyamo, semperuiuo, len-
 ticula palaustri, seride, pa-
 paucri folijs, herba san-
 guinali, mandragoræ fo-
 lijs, & rosis viridibus.
 Hæc cum mica panis, vel
 farina hordeacea, & ro-
 sacco ad cataplasmatibus
 modum adhibentur.

CURATIO INFLAM-

mationis erysipelaceæ.

Cap. CCXVII.

At in erysipelaceæ arti-
 culorum

ἔσθης τῆς φλεγμονῆς τῶν
 ἄρθρων, παρηγορεῖ κολο-
 κιώθης νεαρᾶς τὸ λέπος
 ὀπιτιθέμενον. πέπον
 τε καὶ σικύα ἢ ζάριξ, καθ'
 ἑαυτὰ δέ, ἔμετὰ ἄρτε.
 περδικίας τε φύλλα σιῶ
 ἀλδύρω, ἢ ψύλλιον σιῶ
 κριθίνῳ. ἄλλο. μαλάχας
 ἐψήσας χλωρὰς λείω-
 σον, καὶ ψύλλιον ἰξοποιή-
 σας, προσβαλε. καὶ ὠν
 τὰ κροκά, ἔ ρόδιον ὀπι-
 τίθει. ἄλλο. κρόκον ἔ ὅ-
 πιον σιῶ ἀειζῶς χυλῶ
 κατάρχει, ἢ μὲ ψυχῶν
 καλὰ πλάσσει. ἢ τὸ ὄπιον,
 ἔ τ κρόκον ζιῶ γάλακ-
 τι ὀπιτίζει. ἢ ἀνισλάμ-
 βαίνει τὸ κηρωτὴ ροδί-
 νη, ἔ ὀπιτίθει. ἄλλο. ψί-
 χας ἐν ὀξυκράτῳ βρέ-
 ξας, ἔ ἀειζῶς, ἔ σρύχ-
 νος, ἢ ἀνδραχνης, ἢ κω-
 δύων, ἔ φοινίκων ζάρ-
 κας τὸ ἴσον ὀπιτίθει. μὲ
 ὅ τινι χεῖσιν τῶν ἀνοδύ-

culorum inflammatione
 cucurbitæ sylvestris re-
 centis, cortex impositus
 dolorem mitigat. Pepo-
 nis præterea & cucume-
 ris caro, vel per se, vel cū
 pane adhibita. Perditij
 item folia cum polenta,
 vel psyllium cum farina
 hordeacea. Aliud. Viren-
 tes maluas coctas terito,
 & psyllium in viscum re-
 ductū, adijcito. Aut ouo-
 rum lutea cum rosaceo
 imposito. Aliud. Crocū
 & opium cum semperui-
 ui succo illinito, vel cum
 mica ad formā cataplas-
 matis inducito. Vel opiū
 & crocum cum lacte in-
 ungito. Vel cerato rosa-
 ceo eadem excipito, et im-
 ponito. Aliud. Micam in
 posca macerato, & sem-
 peruiui, solani, & portu-
 lacæ, vel papaueris capi-
 tum, & dactylorum os-
 fūm singulorū parpon-
 dus imposito. Post usum
 verò medicamentorum
 quæ

νων χρησέον τῇ Διὰ χυ-
λῶν, καὶ τὰ ψιττακίω, ἢ
τῇ Διὰ τῆς ἀλθαίας.

phittacium, & quod ex althæa est, adhibentur.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙ CVRATIO EORVM

πλῆθει χυμῶν ῥοσυματι

ζομένων.

κεφ. σιδ'.

qui ob humorum copiam

fluxione laborant.

Cap. CCXVIII.

ΕΦ' ὧν δὲ ὁ πλεονά-
ζων χυμὸς αἱμαλικός ἐστι,
Φλεβοτομία χρησέον.
γνώσῃ δὲ ἐκ τῆς χροιάς,
αἱματώδης ὡς ὄγκος,
ἔκ ἐπόδω. ἀλλὰ καὶ
ἐπὶ τῶν φλεγματικῶ-
τέρων, ἔμελαγχολικῶ-
τέρων φλεβοτομητέον.
ἐπεὶ δὲ ἔσται ὁ χυμὸς
ἐν ταῖς φλεψὶν ὡς μέ-
λις παρῆχεται. ἢ κα-
θαρτέον Διὰ τῆς ἱερᾶς.
ληπτέον δὲ ἔκ καταπότια
ποταῦτα. ἀλόης, κροκίω
θίδος, ἐλεβορος μέλα-
ντος, σκαμμωνίας ἀνὰ

In quibus verò exupe-
rans humor sanguineus
est, venæ sectione uten-
dum, quod ex colore co-
gnosces. Sanguinolentus
enim tumor est, nec ma-
gnus dolorē mouet. Sed
& in pituitosioribus &
melancholicis sanguis mī-
tendus. Nam in his quo-
que humor ut plurimum
in venis continetur. Pur-
gandi deinde sunt hiera,
& sequentes pillulæ su-
mendæ. Aloës, cucurbitæ
sylvestris, veratri nigri,
scammonij singulæ vnc-
iæ, euphorbij vnciæ se-
missis, nitri tantundem,
succī

ἐγλ. α'. ὁ φορεῖς ἐγλ. ε'.
νίτρε ἐγλ. ε'. κράμβης
χυλοῦ τὸ ἀρχοῦν, δίδε
πρὸς δυνάμιν. τὰ ἡ ἔξω
θεν ὀπιτιθέμενα πρὸς τ
πλεονάζουσαν ὕλην πα
ρασκευάζειν. χρῆσθαι ἡ
ἔτα δι' ἐρμολογίας.

succi brassicae quantum
satis est. Dantur pro vi
rium ratione. Quae vero
extrinsecus imponuntur;
ad materiam redundan
tem parari debent. Cata
potia etiam ex hermoda
ctylo vtiliter adhiberi
possunt.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΦΛΕΓ
ματισμοῦ ματισμένων.
κεφ. σι'.

DE HIS QUI FLU
xione laborant ex pituita.
Cap. CCCXIX.

Φλεγματικὸν δὲ ὄντος
τῶ ῥέματι, λυκὸς
ἔστι οἰδηματώδης γίνεται
ὄγκος, καὶ πλὴν ὀδυῖν
ἐμφωλίσταί τε ἔβρα
δυτέραν, εἰς ὄγκον ἐκδι
δομένῳ ἔχει. τῶτοις με
τρίαις μὲν ὕδατος τῆς ὀδύ
νης ἢ τε κράμβης χλωρὰ
καταπλασθῆναι, ἔτι τὸ
σέλινον, ἔτι ἡ κόρυζα, ἔ
τι ἡ πείσειρεων συμφέροι.
ἰσχυρότερον δὲ σίτινον ἄ
λυρον, ἢ αἶρινον, ἢ τε
ρεβινθίνης κατάπλασ

At si fluxio pituitosa
fuerit, tumor oritur ab
bus & latus, & dolorem
habet delitescens, &
omnino tardius erum
pit. His itaq; ubi medio
cris est dolor, brassica vi
ridis ad cataplasmat
modum inducta, apium
item, conyza, & verbena
ca prodest. Fortiora por
ro sunt farina frumenta
cea, vel lolij, vel terebin
thina ex mulla inducta,
vel vino tenui, cum pau
xillo olei cyprini, seu nar
dini.

μα Διὰ μελικράτους, ἢ οἷ-
νις λεπιδὸς σὺν ὀλίγῳ κυ-
πρίνῳ. ἢ κράμβης ῥίζαν
κεκαυμένην σὺν γάλακτι,
ἢ αἰγῶν κόπρος μὲν κρη-
θίνῃ ἀλδύρεσσι σὺν μελι-
κράτῳ καταπλασθόμε-
νη, ἢ τὸ ἀφόνιτρον σὺν
ὥοις ὑπὸ πίθῃ, ἢ φλόμῃ
φύλλα μετὰ βώλῃ καὶ
κρηθίνῃ ὑπὸ πίθῃ. καθαίρειν δὲ τὰς καὶ
τῆς κολοκυθίδος ἰε-
ρᾶς. διδόναι δὲ ἐπὶ τῷ ὕ-
γρει, ἐπὶ τῷ αἰγυπλίῳ, ἐπὶ τῷ θηριακῷ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΑΙΜΑ-
τι σπινδαλισμένων.

Κεφ. σκ.

Οἱ δὲ ἐπὶ τῷ αἵματι
κῶχυμῷ πάσχοντες, μὲν
τῷ τῷ αἵματι πρῶ-
τῳ κένωσιν, ἔπειτα ἐπὶ τοῖς
τοπικοῖς βοηθήμασι χρῆ-
σθωσαν. χολωδὲς ἐρεξ δὲ
οἶτος, καὶ δριμυτέρως τοῦ

dini. Brassicæ item radi-
cem combustæ cum adipe,
uel caprillum sterco-
rum cum farina hordeacea,
sic ut mulsa quoque adda-
tur, ad cataplasmatismum
inducito, uel nitri
spumæ cum ouis imponi-
to, uel uerbasci folia cum
bolo, & farina hordea-
cea. Purgare denique ipsos
oportet per hieram colo-
cynthidis. Et antidotum
hygiam, & Aegyptiæ &
theriacæ offerre.

DE HIS QUI FLU-
xione laborant ex sanguine.

Cap. CCXX.

Qui uero ex sanguineo
humore laborant, post
primam sanguinis euacu-
ationem medicamentis ex-
trinsecus appositis utan-
tur. Si uero sanguis qui
exuperat magis ad bilis
naturam accesserit, acri-
orūque

πλεονάζοντ' αἵματος
 πῶς ἵππ' τὸν χολώδη χυ-
 μὸν λεχθεῖσι καταπλα-
 σέον. ψυχροτέρῃ δὲ, ἢ με-
 λαγχολικωτέρῃ, τοῖς ἐπ'
 ἐκείνοις. ποιεῖ δὲ πρὸς
 τέτοις λέμματα ροιᾶς, καὶ
 ῥῖ, καὶ ἄλφιτα ἐν οἴνῳ
 λήωθέντα κατάπλασσε.
 ἄλλο. φύλλα κράμβης ἐ-
 ψήσας, ἐλειώσας, ἵππ'
 βάλλε. τρυγίαν ὄξους, ἐ
 ὠῶν καὶ ροδίνου κατά-
 πλασσε.

ΠΕΡΙ ΠΩΡΩΝ.

Κεφ. σπα'.

Ἐπεὶ δὲ πόροι πολλά-
 κισ ἐν τοῖς ἄρθροις συνί-
 σανται, ποτὲ μὲν διὰ τὸ
 παχὺ, καὶ γῶδες τῶ ἐν-
 σκῆπτοντ' αἵματι, πο-
 τὲ δὲ καὶ διὰ φαρμάκων
 χρησιν διὰ φορητικῶν.
 ταῦτα μαλάττει. μυελὸς
 ἐλαφίου, ἀμμωνιακόν,

orq; fuerit, ea quæ supra
 de bilioso humore sunt
 comprehensa, imponi de-
 bent. Sin pituitosior aut
 melancholicus, ea quæ de
 utroque humore dicta
 sunt. Huc præterea faci-
 unt cortices mali punici,
 & rhu, & farina hordea-
 cea ex uino læuigata &
 imposita. Aliud. Folia
 brassicæ cocta, & irita im-
 ponito. Vel acetifecem,
 cum ouis & rosaceo.

DE TOPHIS QVOR

Græci πόροι vocant.

Cap. CCXXI.

Quoniam topi subin-
 de in articulis creantur
 modo ob humoris qui
 ad eos decubuit crassitiæ,
 terrestremque naturam,
 modo propter immode-
 ratum medicamentorum
 discutientium usum, ea
 quæ emolliunt hæc sunt.
 Cerui medulla, ammo-
 niacum,

βδέλλιον, σύραξ, ἔλαιον
παλαιόν. ἄλλο. ἀφονί-
τρα, τερεβινθίνης, προ-
πόλεως αἰὰ ὄγμ. δ'. κηρῶ
ὄγμ. θ'. κολοφωνίας λι. α'.
ἐλαίς τὸ ἀρκῦν ἐψῆε, ἔ-
ποισ' ἐμπλαστρον, καὶ ὅπ-
τίθει. ἢ σανδαράχην λψ-
ώσας σιὴν ἰξῶ δριῦναι ἐ-
πιτίθει.

ΑΝΤΙΔΟΤΟΙ ΠΟΔΑ-

γρικί.

κεφ. σιβ'.

Πεπέρεως λβλκῶ, πε-
τροσελίνου, βετονικῆς,
σκολοπενδρίου, νάρδου
κελτικῆς, ἀμώμη, μεῶ,
ἀσάρκ, ἀγαρική, δρισο-
λοχίας μακρῆς αἰὰ ὄγμ.
α'. μέλιτ' ὃ τὸ δρισοῦν.
ἐρμοδακτύλου, αἰίσου
δραχμ. α'. κυμίνθ δραχ.
α. 5". πεπέρεως δραχ. α'.
ἀφορβία δραχμ. α. 5".
κασσίας δραχμ. α'. μασί-
νης δραχμ. α'. δίδε.

niacum, bdellsum, sty-
rax, oleum uetus. Aliud.
Spumæ nitri terebinthi-
næ, propoleos singulorū
unciæ quatuor, ceræ un-
ciæ nouem, colophonix
libra, olei quantum satis
est. Coquito, & empla-
strum conficito, & impo-
nito. Vel sandaracam tri-
tam cum uisco quercino
inducito.

ANTIDOTI PODA-

gricæ.

Cap. CCXXII.

Piperis albi, petroselin-
ni, betonix, scolopen-
driæ, nardī celticæ, amo-
mi, mei, asari, agarici, ari-
stolochiæ longæ singulæ
unciæ, mellis quod suffi-
cit. Hermodactyli, anisi,
singulæ drachmæ, cymi-
ni drachma cum semisse
piperis drachma, euphor-
biæ drachma cum semisse,
cassix, mastiches sin-
gulæ drachmæ, assumun-
tur.

AD

ΠΡΟΣ ΧΕΙΜΕΤΛΑ ΕΝ ΑΔ ΠΕΡΝΙΟΝΕΣ

δακτύλοις χειρῶν τε καὶ

digitorum manuum &

ποδῶν.

pedum.

κεφ. σγγ'.

Cap. CCXXIII.

Τὰ χείμετλα ἐλκώ-
δεις εἰσι ἀγαθέσθις πρὶ
τοῦ δακτύλου τῶν χε-
ρῶν ἢ ποδῶν σπιγῆσαι
ἐν χεῖρῶν. δεῖ δὲ αὐ-
τὰ θαλάσση χλιαρὰ κα-
ταντλαῖν. ἢ σέλτλιν ἀ-
φέψημα, ἢ φακῆ, ἢ ὀρό-
βου, μὲν δὲ πρὶν ἀντλησιν
σύκα λεῖα μετ' ἐλαίου ἐ-
πιτίθει. ἢ συπληρίαν ἢ ἄ-
λβυρον ἴσαι μετ' οἶνου κα-
τάπλασσε. ἢ βολβῶν σὺν
οἶνῳ κατὰ πλάσσε. ἢ σκό-
ροδα ἐψήσας, κηρὸν πρὶ
ἐλαίῳ τήξας, ἀλειφε. ἢ
μαίναν, ἢ θείον σὺν μέ-
λιτι ἐφθῶ ἐπιτίθει.

Perniones ulcerosi sunt
affectus qui hyeme in di-
gitis manuum & pedum
oriuntur. Ipsos itaq; ma-
rina tepida perfundere
oportet, uel betæ deco-
cto, uel lenticulæ, uel er-
ui. A perfusione uero fi-
cus aridæ cum oleo im-
ponuntur. Vel aluminis
& farinæ pares portio-
nes cum uino inducun-
tur, aut bulbus cum ui-
no. Vel allia cocta, & ce-
ra oleo liquefacta illinun-
tur. Vel māna, & sulphur
cum melle cocto im-
ponuntur.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΤΩΝ ΔΑ-

κτύλων ῥιγάδας.

κεφ. σκδ'.

Τηρᾶ πῶσση σὺν ῥο-

AD DIGITORVM

rimas.

Cap. CCXXIII.

Pice liquida cum rosa-

r

cco

δίνω κατάζει. ἄλλο.
 σκίλλαν ἐλαίῳ ἐψήσαι,
 ἐπίβαλλε πρὸς ἐλαίῳ τε-
 ρεβινθίνῳ. Ἐκέραις αἰ-
 γρον κεκαυμένον, καὶ χή-
 νειον ἑάαρ, Ἐχρῶ. ἄλλο.
 ψιμυθίς δραχ. ι'. λιθαργύ-
 ρος δραχ. ιβ'. κολοφω-
 νίας δραχμ. ις'. λιβαίνης
 δραχ. ι'. σείαλ. Θ. χοιρεΐς
 δραχ. ι'. ἐλαίῳ τὸ δρῆκον.

ΠΡΟΣ ΕΚΤΡΙΜΜΑΤΑ

ἐν μακρᾷ κατακλίσει.

Κεφ. σπεί.

Κηρῶ, λιθαργύρος, μέ-
 λιτ. Θ. ἴου, χρῶ. ἄλλο, λε-
 πιδ. Θ. χαλδαίνης, μάν-
 νης ἀνὰ δραχμ. β'. ἐρίων
 κεκαυμένων τέφραν ἀ-
 ναλαβὼν χρῶ, ἀμόρ-
 γης τὸ ἀρκῆν ἐψημένης
 ἐν χαλκῷ, ἢ ἀμόργῳ
 σὺ μέλιτι ἐψήσαι,
 χρῶ.

ceo illinuntur. Aliud Scil-
 lam cum oleo coquito, et
 terebinthinam adiungi-
 to, & caprillū cornu com-
 bustum, & anserinum a-
 dipē, & in usum adhibe-
 to. Aliud. Cerusæ drach-
 ma, argenti spumæ drach-
 mæ duodecim, colopho-
 niæ drachmæ sedecim,
 thuris, adipis suilli singu-
 læ drachmæ, olei quan-
 tum satis est.

AD ATTRITVS EX
 longo decubitu.

Cap. CCXXV.

Ceræ, argenti spumæ,
 mellis partes portiones
 in usum adhibentur. A-
 liud. Squamæ, galbani,
 mannæ singulorū drach-
 mæ duæ. Cinere lanarum
 succidarum mollium ex-
 cipiuntur, et adhibentur.
 Vel amurcæ quantum sa-
 tis est coctæ in vase æreo,
 vel amurca cum melle
 cocta applicatur.

AD

ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΞ ΥΠΟ= AD INTERTRIGI-

λημάτωρ παρατρίμματκ.

nes ex calceamentis.

Κεφ. σκγ'.

Cap. CCXXXVI.

Πνύμων ἄρνει Θ, ἢ
αὔρη Θ Ἰππιδέμ Θ, ἢ
δέρμα ἀπὸ τῶν κατῴ-
μάτων καυθέν Ἰπίπασ-
σε. παυσμένης δὲ τῆς
Φλεγμονῆς, κηκίδα καύ-
σας, Ἰπίπασε. ἢ ἀκακί-
αν σιῶ ὅξει Ἰπίχρει.

Pulmo agninus, uel ca-
prillus imponitur, uel co-
rium ex ueteribus calcea-
mentis combustum, in-
spergitur. Cessante verò
inflammatione, galla cō-
busta inspergitur, vel aca-
cia cum aceto illinitur.

ΠΡΟΣ ΗΛΟΥΣ ΚΑΙ

AD CLAVOS CAL-

τίλκς.

losq;

Κεφ. σκδ'.

Cap. CCXXXVII.

Τὸς ἥλκς περὶ
καθάρας, Ἰππιδέμ ἰον ξυ-
ζόν, ἢ σαιδαράχλω, ἢ με-
λαίθιον σιῶ ἔρω ἀφθό-
ρω. ἄλλο. κανθαρίδων,
χαλκαίθς, καστορίς τὸ
ἴσον ἀναλάμβανε περιβιν-
θίνῃ, καὶ χρῶ περικαθά-
ρας.

Clavis prius vndiqua-
que purgatis, imposito
ærugine rasilem, vel san-
daracam, vel melāthium
cum vrina pueri vene-
rem non experti. Aliud.
Cantharidarū, atramen-
ti sutorij, castorij, singulo-
rum pares portiones te-
rebinthina excipito, &

utere, prius tamen purgatis clavis.

r ij

DE

ΠΕΡΙ ΠΑΡΟΝΥΧΙΑΣ.
Κεφ. σηθ'.

DE REDUVIIS.
Cap. CCXXVIII.

Ἡ παρόνυχία ἀπόση-
μά ἐστι, παρὰ τὴν ῥίζαν
τῷ ὄνυχῳ σπυσιζομένη.
ταύτῃ κηκίς μετὰ μέ-
λι^ῳ κατατέλλει, ἢ λύ-
κιον ὀπιτιθέμενον. κατὰ
πλάσσει δὲ φακῶ μεθ'
ὑδατ^{ος} λειῶν, ἢ φοίνι-
κας μετ' οἶνου, ἢ ῥόδοις
χλωροῖς, ἢ θέρμινον ἁ-
λῶρον μετ' μέλιτ^{ος}.

Reduvia, seu parony-
chia abscessus est, qui ad
radicem unguis oritur.
Hunc galla cum melle re-
primit, vel lycium super
impositum. Lenticula e-
tiā ex aqua trita, vel pal-
mulæ cum vino, vel rosis
viridibus, vel lupinorum
farina cum melle ad ca-
taplasimatis modum im-
ponuntur.

ΠΕΡΙ ΠΤΕΡΥΓΙΩΝ.
Κεφ. σηθ'.

DE PTERYGIIS.
Cap. CCXXIX.

ὑπεραύξησις ἐστὶ σαρ-
κὸς τὸ πτερύγιον, καλύ-
πτουσα τὸν ὄνυχον. δρῶσένι-
κον ἔμειναν ὀπιπασσε.
αἰώθεν δὲ ἀπόχρον δι' οἶ-
νον ὀπιτίζεται. χαλκίπεως,
λεπιδ^{ος}, σιδίων ἴσα ἀνα-
λάβανε μέλιτι, ἢ ὀπι-
τίζεται. ἄλλο. λιθανωτῶ
δραχ. α. λεπίδος δραχ.

Pterygium carnis in-
crementum est, unguem
contegens. Arsenicū ita-
que & mannam insper-
gito. Supra verò spongiā
ex vino imposito, Chal-
citis, squamæ, gallæ
rum pares portiones mel-
le excipito, & applicato.
Aliud. Lachrimæ thuris
drachma, squamæ drach-
mæ

β'. ἰξ̄ ζυτ̄ δ' ραχ. ᾱ. σω
μέλιτι λειώσας, χρίε.

ma dua, æruginis rasilis
drachma ex melle trita
adhibentur.

ΠΡΟΣ ΤΕΘΛΑΣΜΕ-
νους ὄνυχας.

Κεφ. σλ'.

AD VNGVES CON-
tusos.

Cap. CCXXX.

Μυρσίνης, καὶ ῥοιᾶς
φύλλοις ἀπαλοῖς καλὰ
πλάσσει.

Myrthi, & mali puni-
ci folijs teneris obduci-
to.

ΠΡΟΣ ΥΦΑΙΜΟΥΣ
ὄνυχας.

Κεφ. σλα'.

AD CRVENTOS
ungues.

Cap. CCXXXI.

Πρὸς δὲ ὑφαίμους ὄνυ-
χας ἄλδρον πίσση μί-
ξας, ὅτι τίθει. ἄλλο. ἰὸν ἀ-
ναλαβὼν σέαπι ὑεῖω, ὅτι
τίθει. πρὸς δὲ λεπτεῶν-
τας ὄνυχας. ἰξοῦ δρυῖνος,
σανδαράχης, τήλεως ἀ-
νὰ εἰς β'. κανθαρίδων,
θαψίας ἀνὰ εἰς β'. μίαν,
ὅξος τὸ ἀρκούν.

Ad cruentos porro vni-
gues farrina pice mista
imponitur. Aliud. Aeru-
ginem adipe suillo excipi-
to, & applicato. Ad sca-
bros unguēs. Visci quer-
cini, sandaracæ, fœnugræ-
ci singulorum uncie duæ,
cantharidarum, thapsiæ
singulæ uncia, aceti quā-
tum satis est.

τ ιιij

DE

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚΤΟΣ DE EXTERNIS

τῶ σώματι γινόμενων πα-

θῶν. καὶ πρῶτον περὶ ἐλε-

φαντιάσεως.

κεφ. σλδ'.

corporis uitij, & primum
de Elephantiaci.

Cap. CCXXXII.

Ελέφας λέγεται, ὅπερ
λέγουσιν οἱ ἰδιώται κελε-
φίασιν. καὶ γίνεται ὅτι
μὲν μελαγχολικῷ χυ-
μῷ, σηπομένῳ, ἔσθλαδι-
βρώσκοντι τὰ ἄκρα τῶν
μορίων. ἔστι γὰρ ἀνία-
τον. τῶτοις συμφέρει Φλε-
βοτομία, ἢ μάλιστα ἑα-
ρῶ, ἢ καθαίρειν διὰ τῶν
ἱερῶν τῶν γαλλῶν. ἐξεμέ-
τωσαν δὲ ἀπὸ ῥαφανί-
δων, ἢ σιτίων. ἀγαθὴ δὲ
καὶ ἡ διὰ τῶν λεικῶν ἐλε-
βορῶν καθαρσις. οὗ δὲ
κεκρατημένους μήτε Φλε-
βοτομεῖν, μήτε ἐλεβορί-
ζειν. οὗ δ' ἄλλως καὶ ἁ-
παξ, ἢ δις Φλεβοτομεῖν,
καὶ καθαίρειν τῶν χρόνων. ἐκ
ὀλίγοι γὰρ διὰ μόνης τῆς
καὶ τῶ κεφαλῇ καὶ

Elephantiasis, id uitij
genus est, quod ab impe-
ritis celephiasis dicitur.
Eius porro origo est ex
humore melancholico pu-
trefacto, & summas cor-
poris partes excedente, &
ferè ex eorū numero est,
affectuum, qui sanationē
non recipiunt. His uenæ
sectio competit, ea maxi-
mè, quæ uere administra-
tur, & ex Galeni hiera
purgatio. Vomitus elicia-
tur à radícula, et cibis. Sa-
lubris præterea est quæ
fit ex veratro nigro pur-
gatio. A malo uerò iam
uictis, nec venam incide-
re, nec veratrum exhibe-
re oportet. Alijs uerò o-
mnino, & quidē bis san-
guinem mittere, eosque
ratione habita temporis
purgare.

πως τῶν ἔτως ἀρξαμέ-
 νων ἐκώλυσαν κρατηθῆ-
 ναι τῶ πάθος. ποτίμα-
 τα ἢ τῶτοις ἀρμόζει ὅξος
 κῡ. α'. μετὰ κεδρίας κυά-
 θος. α'. Ἐχυλῶ κράμβης
 ὠμῆς κυάθων. β'. μιγέν-
 τα δίδον' πρῶτ', καὶ ἐσπέ-
 ρα. ἢ σιδηρίτιδ' βολά-
 νης φύλλων ξηρῶν δραχ.
 α'. ἐν οἴνῳ. ἢ ἐλαφίς κέ-
 ρατος δραχ. α'. σὺ σκιλ-
 ληπκῶ ὅξει πότιζε καθ'
 ἡμέραν. ἢ ὁπῶ κυρλωαί.
 κῶ ὁρόβος μέγεθ'. μετὰ
 μέλιτ', β. βετύρος δί-
 δος. ἢ ἐλέφαντ' ῥινίσι-
 ματ' δραχ. ε'. μετὰ
 οἴνῳ, ἢ κύμινον μὲν μέλι-
 τ' ὡς πινόμενον. ἢ σκίλ-
 λαν λείαν μὲν μέλιτος δί-
 δος ἐκλείχεν, ἢ θηρια-
 κὸν δρετίσκον, ἕως δραχ.
 α'. ὁμοίως ἢ καὶ τὸν σκιλ-
 ληπκὸν ἀρτίσκον δραχ.
 α'. ἢ καλαμίνθης χυλὸν
 δίδος πίνειν, δίδος ἢ καὶ τ'

purgare. Nō pauci etiam
 sola capitis adustiōe mul-
 tos, qui hoc inceperāt ui-
 tio corripī, nē vinceren-
 tur, prohibuerunt. Potio-
 nes uero ipsis conueniūt.
 Aceti cyathus cum cedri-
 ni liquoris cyatho, &
 brassicę crude succi cya-
 this duobus. Mista dan-
 tur manē & uesperī. Vel
 sideritidis herbę foliorū
 aridorum drachmę pon-
 dus ex uino. Vel ceruini
 cornu drachma cum ace-
 to scyllite quotidie potui
 datur. Vel liquor cyre-
 naicus cum melle & bu-
 tyro erui magnitudine.
 Vel eboris ramēti drach-
 mę semissis ex uino, uel
 cymini cum melle. Vel
 scylla trita cū melle ecle-
 gmatīs modo adhibetur.
 Pastillum præterea the-
 riacalem, drachmę pon-
 dere, similiter & pastillo-
 rum scilliticorum parem
 portionem, uel calamin-
 thę succum potui dato.

r iij Frequen-

Θηριακὴν ἀντίδοτον ἐπὶ
 συχνῶ. λείδω δὲ συγ-
 γρηόμην τήλεως χυ-
 λον, ἢ ἀμμωνιακῆ βρο-
 χῆ ὅξει λεικμένῃ. μὲν δὲ
 το λυτρον ἀλειφείδω
 ρινίνῳ, ἢ οἶνανθίνῳ, ἢ μυρ-
 σίνῳ ἐλαίῳ. ἢ οἶνον μετὰ
 συπληρίας, ἢ ἀμμωνια-
 κῆ εἰς γλοιὸς πάχος λεί-
 μρον, καὶ ἀλειφόμενον.
 σμεγμασι ἢ χηρόσασαν
 ἐν βαλανείῳ δι' ἀφελή-
 μαλ σότλῃ, τήλεως
 σιὴ ἀφονίτρῳ. ἢ λαπα-
 θορίζαν ὅξϊ ἐψηθεῖσαν,
 καὶ λειωθεῖσαν σιὴ συπλη-
 ρία. ἄλλο. ἀλκυονίδῃ, νί-
 τρῳ, σμύρνης, θείῳ, συκῆς
 ἀρχίας φύλλων ξηρῶν,
 ταῦτα σιὴ ὅξει λειώσας,
 κατὰ χεῖρ. ἄλλο. σηπίας
 ὅσρακον κεκαυμένον, καὶ
 κιοσήρεως, καὶ νίτρου, ἢ κι-
 μωλίας, κομμεῶς τε καὶ
 κηκίδ ἴσον ξηρὸν ἐμ-
 पासόμενον, ἢ δι' ὅξους σμηχόμενον.

Frequenter item antido-
 tum theriacam exhibeto.
 Lauetur autem, & una
 etiam fœnugræci succo
 perungatur. Vel ammo-
 niaci ex aceto triti mo-
 mento. A balneo illina-
 tur lentiscino, œnanthi-
 no, uel mîrtheo oleo. Vel
 uino cū alumine, & am-
 moniaco ad sordiū spissi-
 tudinem læuigato & illi-
 to. Smegmatis porro in
 balneo utantur ex deco-
 cto betæ, aut fœnugræci,
 cum nitri spuma. Aut ra-
 dicem rumicis aceto in-
 coctam, & cum alumine
 detrita applicato. Aliud.
 Alcyonij, nitri, myrrhæ,
 sulfuris, fici agrestis folia
 sicca, ex aceto trita, illini-
 to. Aliud. Sepiæ testa cō-
 busta, & pumicis, nitri,
 terræ cimolix, gummi itē
 & gallæ pares portiones
 aridæ inspersæ, & ex ace-
 to infricatæ.

DE

ΠΕΡΙ ΛΕΠΡΑΣ, ΚΑΙ

ψώρας.

Κεφ. σλγ'.

DE LEPRO ET SCABIE

quæ ψώρα dicitur.

Cap. CCXXXIII.

Ἡ λέπρα γίνεται ὅταν
χυμῶ διαβρωτικῶ, ὅθεν
ἐλεπίδες ἀποπίπτουσιν
ἀπὸ τῆς ὅτι φανείας τῆς
δέρματός μετὰ κνισ-
μῶ, ἀλλ' ἡ μὲν λέπρα διὰ
βάθους ὅτινέμεται τὸ δέρ-
μα κυκλοτερώς, ἡ δὲ ψώ-
ρα ὅτι πλαιοτέρως ἐστὶ,
ἐπικίλως ἐξηματισ-
μένη, τῆς δὲ φλεβο-
τομῆς, ἢ καθαίρειν διὰ
τῶν τῶν ἐκκενόντων μέ-
λαιαν χολήν. ἐξωθεν ὅ-
τινέον. ἐλελισφάκας,
ἐλαίας δακρύς ἀνὰ ὀγ-
δοῦ. καπνῶρεως ῥίζης
φλοιός, κόμμεως, ἀνὰ
ὀγδοῦ. γ'. ὅξος τὸ δερκῶν,
χρῆε ἐν ἡλίῳ. τὰς δὲ λέ-
πρας ἰδίως ἀφίσησιν ἀνε-
μώνης ῥίζας, σὺν ὅξει
λεῖαι χρῆσθαι. ἄλλο.

Lepræ origo est ex hu-
more exedente, unde &
squamæ à summa cutis
superficie decidunt cum
pruritu, & altam cutem
orbiculatim depascitur.
Scabies uerò summas
corporis partes infestat,
potius uariè figurata. His
itaq; sanguinem mittere,
& per ea quæ atræ bilis
uacuandæ sunt idonea,
purgare oportet. Extrin-
secus uerò sequentibus
utendum. Saluiæ, lachry-
mæ oleæ, singulorum un-
ciæ duæ, corticis radicis
capparidis, gummi singu-
lorum uncia tres, aceti
quantum satis est, ad so-
lem inunguntur. Proprie
uerò lepras disseciunt, a-
nemonæ radices ex ac-
eto tritæ illinuntur, prius
tamen loco absterfo. Ali-
ud. Hastulæ regiæ radicis

r v

succī

αἰρίνη ἀλδύρη ὄζυ. α'.
 καρδαμώμη δραχμ. α'.
 νίτρη ἀφροδραχμ. γ'.
 χαλκαίνθη δραχ. η'. ἄσ-
 φοδέλου ρίζης χυλοῦ
 δραχ. δ'. λεανὰς σινὶ ὄζυ

κατάχρει, περιεκνιτρώσαις τὸν τόπον. ἄλλο. ἄσφο-
 δέλῃ ρίζης χυλῷ ὄζυ. ε'. θείῃ ἀπύρῃ, μαίνης ἀνὰ
 δραχ. ι'. νίτρη δραχ. η'. Ἰπὶ χρεῖ ὄζει λειώσαις.

ΠΡΟΣ ΥΩΡΑΝ.

Κεφ. σλδ.

Πρὸς δὲ ψώραν ιδίως
 ποιεῖ ἀπαλὴ μὲν σαφὶς
 ἀρχία, καρδαμωμον μετ'
 ὄζυς, κρίνη ρίζα μετ' μέλι
 τῷ χρεῖομένη, θείον, αἰ-
 γῖα κοπετ' μετ' ὄζυς.
 ἄλλο. μίσυ, χαλκίτῳ ἴσα
 μετ' ὄινι Ἰπὶ χρεῖ. ἄλλο.
 ῥοδοδάφνης φύλλα ἐψή-
 σαις σινὶ ἐλαίῳ, Ἰπὶ βάλε
 λεκηρῷ ὄζυ. γ'. καὶ θείῃ
 ἀπύρῃ ὄζυ. α'. Ἐκ κατά-
 χρεῖ ἐν ἡλίῳ. ἄλλο. κηρῷ
 ὄζυ. β'. ῥοδίνῃ, λιθαργύ-

succi unciae sex, sulfuris
 ignem non experti, man-
 nae singulorum drachmæ
 decem, nitri drachmæ o-
 cto, aceto subacta appli-
 cantur.

AD SCABIEM.

Cap. CCXXXIII.

Ad scabiem uero pec-
 culiariter facit herba pe-
 dicularis tenella, carda-
 momum cum aceto, lilij
 radix cum melle illita, sul-
 fur, caprillū stercus cum
 aceto. Aliud. Misy et chal-
 citis pari modo cum ui-
 no illinuntur. Aliud. Rho-
 dodaphnae folia in oleo
 coquito, & adiungito ce-
 ra uncias tres, sulfuris
 ignem non experti un-
 ciam, & ad solem inun-
 gito. Aliud. Cerae unciae
 dua, rosacei, argenti spu-
 mæ

ρ. δ. γ. γ'. ψιμυθίς δ. γ.
γ'. ὑδροπίσσης δ. γ. σ'. ση-
ρίκς δ. γ. β'. ὄξος τὸ ἀρ-
κ. ν.

ma uncia tres, cerussæ
tantundem, picis liquidæ
uncia sex, serici uncia
duæ, aceti quantum satis
est.

ΠΕΡΙ ΛΕΙΧΗΝΩΝ.

Κεφ. σλε'.

DE IMPETIGINI-
bus. Cap. CCXXXV.

Γίνεται ὁ λειχήν ὅππῃ
λεπτῷ ἔδριμέω, ἔσση-
πόπῃ χυμῷ, ταχέως εἰς
ψώραν, ἢ λέπραν μεθι-
σάμενος. ὅππῃ τῶν δὲ
μὲν πῶν τῶν ὅλων σώματος
κένωσιν χρῆσθαι ἐλεβο-
ρω, ἐχίνῳ τῷ ὅππῃ τῶν πε-
τρῶν, πώσῃ μιγνυμένη
κηρωῇ, ἔρτινῃ ὅππῃ χρί-
ειν. ὅππῃ δὲ τῶν παιδίων
λειχήνας, σιέλῳ ἀνθρώ-
που συνεχῶς ἀπότριβε, ἢ
κρόκη μελαίας τὸ κόμμι
σὺν ὄξει χρυόμενον. ἢ ἄ-
γης φύλλα τρίψας σὺν
ὄξϊ καλὰ πλάσσει, ἢ καπ-
πάρως φύλλα. ἄλλο.
θεῖον, μέλι, λίβανον ἢ ἀμ-

Impetigo originem tra-
hit ex humore tenui, acri,
& putrefacto, & celerri-
mè in scabiem & lepram
degenerat. In his itaque
post vniuersi corporis e-
uacuationē ueratro uten-
dum, erinaceo item saxa-
tili, & pice cerato mista,
& resinæ inungēdi. Pue-
rorum uerò impetigines
salua hominis continuo
defricato, uel pruni gum-
mi cū aceto illinito. Vel
uiticis folia ex aceto tri-
ta obducito, uel capparis
folia. Aliud. Sulfur, mel,
thus, uel ammoniacum
ex aceto inungito. Gluti-
nis fabrilis drachmæ qua-
tuor, thuris drachmæ
duæ,

μωνιακὸν σιῶ ὅξει κατὰ
 ρε. κόλλης τεκτονικῆς
 δραχ. δ'. λιβαίνος δραχ.
 β'. ὅξει διαλύων ἀλφει.
 ἄλλο. χαλκίτεως, κόμ-
 μεως ἀνὰ δραχ. η'. θείας
 ἀπύρος, μίσου Θ' ἀνὰ Λ.
 ε'. λεπίδ' Θ' χαλκῶ, ἀ-
 κακίας ἀνὰ δραχμ. β'.
 σιῶ ὅξει λειώσας, χρῶ.
 ἄλλο. θείας ἀπύρος, νίτρος
 ἀφρῶ ἀνὰ δραχ. δ'. κάγ-
 χρυ Θ' δραχμ. α'. λείας
 μετ' ὅξος, ἔλαι φεΐως
 ξηρανθῇ.

ΠΕΡΙ ΚΝΗΣΜΟΥ.

κεφ. σλθ'.

Κνησμὸν τὸν μὲν ἐν τῇ
 γερωνικῇ ἡλικίᾳ συμβαί-
 νοντα οὐκ ἀν' ἰάσιτις τις
 τελείως, μετρίως δὲ τοῖς
 ὑπογεγραμμένοις. τὸν δ'
 ἀπὸ κακοχυμίας, περὶ
 νώσαντες τὸν λυπῶντα
 χυμὸν, ἀπὸ φλεβοτομί-
 ας ἀρξάμενοι, ἔκκαθα-
 ρισ-
 τή.

duæ, aceto solutę illinun-
 tur. Aliud. Chalcitidis,
 gummi singulorū drach-
 mæ octo, sulfuris ignem
 non experti, misyos sin-
 gulorum drachmæ sex,
 squamæ æris, acaciæ sin-
 gulorum drachmæ duæ,
 aceto trita in usum adhi-
 bentur. Aliud. Sulfuris
 ignem non experti, spu-
 me nitri singulorū drach-
 mæ quatuor, canchryos
 drachma. Singula ex ace-
 to trita, & tamdiu illita,
 dum arefiant.

DE PRURITU.

Cap. CCXXXVI.

Pruritus qui in senili
 ætate accidit, non perfe-
 ctè curauerit aliquis, le-
 niuerit tamen aliqua ex
 parte ijs quæ infra scri-
 bentur. In eo uerò qui ex
 humoribus uitiosis ori-
 tur, molestante succo pri-
 us euacuato, & à uene se-
 ctione exorfi, & purga-
 tione,

σεως, ὅπῃ τ' ἐξωθεν τρα-
πῶμιν ἐπιμέλειαν. λυ-
τρῶ μὲν χρῆσθον, ἀλει-
φείτω δὲ τήλεως ἀφε-
ψήματι, ἢ σότλῃ, ἢ πι-
τύρων. σὺν τέτοις δὲ ἀ-
λῶρω κυαμίνῳ, ἢ θερμί-
νῳ, ἢ δαφνίνῳ, ἢ καπῶ ἀ-
ρεως. περὶ σβάλλειν ἢ τέ-
τοις ξηρὸν νίτρον. ἄλλο.
νίτρον ἀφ' ἑξ ὀνχ. ἀ. λι-
βαίνῃ, θείῃ ἀπύρεθ ἀνὰ
ἑξ. δ. κιμωλίας ἑξ. β'.
ἄλλο. ἀφονίτρον, θείῃ,
ἀλκυονίδου κεκαυμένου
ἴσον, ξηροῖς, ἢ μελάπιν
τῶν εἰρημένων ἀφεψή-
μάτων χρῶ. ἄλλο. σαφί-
δ' ἀγρίας, θείῃ, λιθα-
γύρεθ ἴσα σὺν ὀξυελαιῶ
χρῶ. ἄλλο. λαπάθῃ ρίζῃ
λείᾳ σὺν ὀξυῖ κριθίνῳ,
χρῶ.

to & oīco in usum adhibetur. Aliud. Radice rumicis
cum aceto trita & farina hordeacea utitur.

tionē, ad curam quæ ex-
trinsecus perficitur, nos
conuertemus. Lauacro
itaq; utendum, & scenu-
græci decocto, uel betæ,
uel fursurum illinendi.
Adhæc etiam farina fa-
bacea, lupinorum, uel lau-
rino, uel cappari. Adhæ-
re porro nitrum quoque
aridum oportet. Aliud.
Nitri spumæ drachma,
thuris, sulfuris, ignem nō
experti singulorū uncia
quatuor, terræ cimolix
uncia duæ. Aliud. Spumæ
nitri, sulfuris ignem non
experti, alcyonij usti sin-
gulorum par pōdus, hæc
uel arida, uel cum aliquo
ex dictis decoctis permi-
xta applicantur. Aliud.
Herbæ pediculariæ, sul-
furis ignem non experti,
argenti spumæ, singulo-
rum par modus cum ace-

DE

ΠΕΡΙ ΛΕΥΚΗΣ.

ΚΕΦ. ΟΛΓ.

Λεύκη ἐστὶ μεταβολὴ
τῆς χρώματος. ὅτι τὸ
λευκοτέρον, ὑπὸ γλί-
χρος καὶ γλοιώδους γινο-
μένη φλέγμα. Διά-
γνωσις δὲ αὐτῆς. Βελόνη
κατακέντησον ἐξ ἐπιπο-
λῆς πρὸς λεύκω. Ἐὰν μὲν
αἷμα ῥυῖ, θεραπεύτῃ ἐ-
στιν. εἰ δὲ γαλακτώδης ὡ-
ς γρότης, ἀφαιράτω. Ἐ-
ξησέον ποίνω. ταῖς ὑπο-
πεπλεγμένοις βοηθήμασι.
κάρυον, θείον ἀπύρον,
ἐλλεβόρον, κηκίδον, ἰσά-
ρικον κόψας. ἄλλο. συ-
κῆς μελαίνης τὰ ἀκράι-
μωνα βρέξας ἐν ὄξει, ἔ-
λειοθρήσας μίξον ἀφο-
νίτην, θείον, μυρικής καρ-
πὸς ἰσά, καὶ περεκνιτρώ-
σαις, καταχρησέ. ἄλλο. συ-
κῆς ὁπῶν περσφάτω
περαπονιτρώσαις, κατὰ
χρησέ.

DE LEUCE.

Cap. CCXXXVII.

Leuce mutatio est co-
loris ad albidius, ex pitui-
ta uiscida et glutinosa or-
tum ducens. Agnitio ita-
que eius hæc est. Acu leu-
cen per summa pungito.
Si sanguis exit remedio
locus est. Si humor lac re-
præsentans, sanari nō po-
test. In ijs igitur his quæ
sequuntur auxilijs est u-
tendum. Seminis roris-
marini, sulphuris, ignem
non experti, ueratri, gal-
læ. Singula paribus por-
tionibus contunduntur.
Aliud. Fici nigræ surcu-
lis aceto maceratis, con-
tritisq; miscetur nitri spu-
mæ, sulfuris, ignem non
expertæ, myricæ fructus,
par singulorum modus,
ubi nitro cutem defrica-
ueris, perungito. Aliud.
Fici liquore recenti, prius
absterfo loco, inungito.

DE

ΠΕΡΙ ΑΛΦΩΝ ΛΕΥ= DE ALPHO ALBO

κῶν τε, καὶ μελανῶν.

et nigro.

κεφ. σλη'.

Cap. CCXXXVIII.

Τῶν ἀλφῶν ἡ γένεσις
ὁμοειδής ἐστιν ταῖς λεύ-
καις, ἀλλ' ἐκείνα μὲν ἄ-
κρι βάθους τὸν χρώτα
τρέπουσιν, ὡς καὶ τὰς τρι-
χας λευκαίνειν. οἱ δὲ ἀλ-
φοὶ ἐπιπολῆς τῷ δέρματι
τῷ εἰσί, γίνονται δὲ ἐκ
μὲν τῷ φλεγματικῷ χυ-
μῷ οἱ λευκοί, οἱ μέλανες
δὲ ἀπὸ τῷ μελαγχολι-
κῷ. ποιεῖ ἐπ' αὐτοῖς δρα-
κοντίς ρίζα σκῶν ὅξει κα-
ταπλασσομένη, ἢ ἐλέβο-
ρῷ ἐκάπερ, ἢ ἄλδ-
ρον θέρμων καταπλασ-
σόμηνον σκῶν ὅξυ μέλιτι, ἢ
κρόμμυον σκῶν ὅξει χριό-
μηνον ἐν ἡλίῳ. ἄλλο. ἀλ-
κυονίς, νίτρεα ἀνὰ ὄζυ. β'.
ἐλέβορος, θείας ἀπύρεα
ἀνὰ ὄζυ. α'. ὅξος τὸ ἀρ-
κῶν. ἄλλο. ὀροβίνθ ἀλδ-

Alphorum origo ead-
em est specie cum leu-
cis. Illi enim altius colo-
rem mutant, ita ut pilos
quoque albos efficiant. Al-
phi autem in summa cu-
te apparent. Albi uero ex
humore pituitoso, nigri
ex atra bile uitioso fiunt.
Huc ergo facit dracuncu-
li radix cum aceto appli-
cata, uel utrunque uera-
trum, uel lupinorum fari-
na cum aceto mulso in-
ducta, uel cepa cum ace-
to ad solem illita. Aliud.
Alcyonij, nitri singulorū
unciae duae, ueratri, sulfu-
ris ignem non experti, sin-
gulae unciae, aceti quantū
satis est. Aliud. Erui fari-
nae libra, erucæ seminis,
amygdalarum amararū,
cucumeris, syluestris radi-
cis, singulorum librae se-
missis, uino mulso detri-

τα

ρϋ. λι. α'. Οζώμυρ πέρ-
μαλ' Θ, ἀμυγδάλων πι-
κρῶν, σικύς ἀγρίης ρίζης
ἀνὰ λι. 5". οἶνο μέλιτι λεά-
νας Ἰπίχρεια. ἄλλο πρὸς
λδύκας, χαλκάνθη, ἰϋί-
σαι, νίτρον τὸ διπλῶν, σμή-
γε. ἄλλο. κἀγχρυσος, θεία
ἀπύρ, ἀδράκης, ἴσαι λεάνας μετ' ὄξους, χρίε.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΥΡΙ-

καστα.

κεφ. σλθ'.

Κιμωλία κῆχρυσμένη
μετ' ὄξους, ἢ ὡν ὅλον ὦ-
μὸν περαχρῆμα Ἰπιπθέ-
μενον. ἢ μελανι γραφί-
κῶ χρίε, ἢ φακῶ ἐφθῶ
λείω κατάπλασσε. πρὸς
ἢ τὰ ἀφ' ὕδατος θερμῶ
καπκαύματα ἐλαιῶν
ἀλμάδων ὕδωρ συνεχῶς
κατλάντει. καὶ αὐτὰς
τὰς ἐλαίας μῆ κελθίνε
κατάπλασσε. ἄλλο. κελ-
θῶν κεκαυμένων δραχμ.

ta illinuntur. Aliud ad al-
phos albos. Atramēti su-
torῇ, æruginis æqualis
modῶ, nitri duplicatῶ, in-
fricatur. Aliud. Seminis
roris marini, sulfuris ignē
nō experti, ad arcæ, singu-
lorum par modus, trita
ex aceto inunguntur.

AD AMBVSTA.

Cap. CCXXXIX.

Creta cimolia cum a-
ceto illita, uel ouum inte-
grum crudum protinus
impositum, uel atramen-
tum scriptorium eodem
modo applicatū, uel len-
ticula cocta et trita indu-
cta. Ad eas uerò quæ ex
aqua calente adustiones
fiunt oliuarum falsarum
aquam cōtinuò super af-
fundito. Vel oliuas ipsas
cum polenta super impo-
nito. Aliud. Panniculo-
rū hordei combustorum
drachmæ

ή. ψιμυθίς δραχ. δ'. βγ =
 τύρξ δραχμ. ή. κηροδ
 δραχ. ιβ'. σέατος αἰγείξ,
 Ἐροδίνξ τὸ δξκξν.

drachmæ octo, cerusæ
 drachmæ quatuor, butyr-
 ri drachmæ octo, cere un-
 ciæ duodécim, adipis ca-
 prilli, et rosacei quantum
 satis est.

ΠΕΡΙ ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ.

Κεφ. σμ'.

Φλεγμονή ἐστὶν ὄγκος
 σκληρὸς, ἐρυθρὸς μετ' ὀ-
 δυνίης. γίνεται δὲ ἐξ αἱ-
 ματος. τὸ μὲν ἔν ὅλῳ
 σώματι. ἢ πᾶσι μέρεσι.
 τὸ δὲ μέρει, δεῖ αὐτὸ
 διὰ φλεβοτομίας κενῶν.
 αὐτὸ δὲ φλεγμαῖνον μο-
 ρίον ἐμβρέχειν τὲ, ἢ κα-
 ταπλάττειν τοῖς ἀπωθεῖ-
 ναι μὲν τὸ ὑπερπεπρωμένον
 δύναμει, τὸ δ' ἤδη πεπρω-
 μένον ἐν τῷ πεπρωμένῳ
 μέρει κενῶν. καταπλάτ-
 τειν ἔν τῷ αἰζῶνι, καὶ λέμ-
 ματα ροιᾶς, ἢ κερθίνῳ,
 ἢ ὄξος κατάπλωσμα, ἢ
 ἀδραφέξεως, ἢ μαλά-

DE INFLAMMA-
 tione.

Cap. CCXL.

Inflammatio tumor est
 durus, rubeus cum dolo-
 re. Fit autem ex sangui-
 ne. Quem ubi totum cor-
 pus ad partem transmit-
 tit, eum uenæ incisione
 vacuare oportet. Inflam-
 matam verò partem per-
 fundere, & medicamen-
 tis obducere, quæ sangui-
 nem affluentem non tan-
 tum, sed eum quoque qui
 iam in parte laborante
 continetur, euacuare que-
 ant. Cataplasmate igitur
 utendum ex semperuiuo,
 & mali punici cortici-
 bus, farina hordeacea.
 Præterea ex aceto, atri-
 plice, malua cum polen-
 ta,

χης σὺν ἀλφίτῳ, ἢ θρί-
δακας, καὶ καλοκωύθης
ξύσματι σὺν ἀλφίτῳ.
ἢ τριόλον πρὸς τὰς ἐκ-
ρίματ' Ⓞ Φλεγμονὰς,
κράμβιν δὲ πρὸς τὰς
σκληρωομένας. ἔμπλα-
στρα δὲ, τό, τε ψιτάκιον,
καὶ τὸ λαχυλῶν, ἔχατον
δὲ ἐπὶ τὸ δι' αλῶν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚΤΟΣ
τῶ σώματι Ⓞ ἀποσημάτων.
κεφ. σμκ'.

Απόσημά ἐστιν, ὅταν ἡ
Φλεγμονὴ εἰς ἔμπυον με-
ταβληθῇ, ὁδυνῶν τε σφο-
δρὰν ἔχει, καὶ σφυγμα-
τώδη. ἔδει καταπλάτ-
την ἄρτον, ἐψήσεις ὕδρε-
λαίῳ, ἢ κρίθινον ἀλδε-
ρον, καὶ λινόσπερμον, ἐπὶ τῇ-
λιν, καταντλείδω δὲ τὸ
μόριον ἀλθαίας ῥίζης ἀ-
φεψήματι. εἰ δὲ δυσεκ-
πύητ' Ⓞ ὀόγκος, ἢ δυσ-
διαφόρητ' Ⓞ ἢ, ἰσχάδας

ta, lactuca, cucurbita syl-
vestris ramentis eodem
modo applicato. Vel tri-
bulis ad inflammationes
ē fluxione ortas, quem-
admodū brassica ad du-
rescentes. Emplastra au-
tem conueniunt psytaci-
um, & quod ē succis con-
stat, & quod ē salibus cō-
ficitur.

DE EXTERIORI-
bus corporis abscessibus.
Cap. CCXLI.

Abscessus est, cum in-
flammatio in pus uerti-
tur, cum dolore uehemē-
ti, & pulsatili. His igitur
panem hydrelao inco-
ctum obducere oportet,
uel hordaceam farinam,
uel lini semen, uel fœnu-
græcum. Particula autē
althæe radicis decocto fo-
uenda. Si uerò tumor dif-
ficulter ad maturitatem
perduci uelle uidebitur,
uel ægrè posse discuti, fi-
cus

— αρε. ωρην.

ἐψῶν σὺ ὕδατι, καὶ εἰς
τὸ ἀφέψημα ἐμβάλλων
κρίθινον ἄλδρον, καὶ ἄ-
λας, κατὰ πλάττει. ἢ συ-
κὶς ἀγροὶς ρίζαν, ἢ ἀλθαί-
ας, ἢ βρυωνίας, ἢ δρακον-
τίς ρίζαν, σὺ κρίθινῳ
ἄλδρῳ, ἔιχαδων ἀφε-
ψήματα κατὰ πλάσσει.
Ἰππωσικὸν δὲ ναρκί-
σος ρίζαν λεῖαν σὺ αἰρί-
νῳ ἄλδρῳ ἔμελικρά-
τῳ κατὰ πλάσσει. ἢ κα-
λάμου ἀπαλλῶ ρίζαν
λεῖαν μετὰ μέλιτι Θ.
ἄλλο Ἰππωσικόν. κηρῶ,
κολοφωνίας, βετύρου
ἀνὰ λι. α'. πύσης ξηρᾶς,
μέλιτι Θ. ἀνὰ ὄζ. γ'. τε-
ρεβινθίνης ὄζ. ε". ἰῶ ὄζ.
γ'. ἱξοδὲς τὸ δρεκόν. ἄλλο
Ἰππωσικόν. ἀμμωνια-
κῶ ὄζ. ε". κηρῶ, τερεβιν-
θίνης ἀνὰ ὄζ. δ'. θείας ἀ-
πύρου, νίτρου ἀνὰ ὄζ. γ'.

furis ignem non experti, nitri singulorum uncia
tres.

cus siccas in aqua deco-
quito, & farinam hordea-
ceam inijcito, & sales, &
ad cataplasmatismatis modū
inducito, uel cucumeris
syluestris radicem, uel al-
there, uel uitis albæ, uel
dracunculi, cum farina
hordeacea, & ficuum aris-
datum decocto eodē mo-
do applicato. Medica-
mentum ex alto trahens.
Narcissi radicem tritam
cū farina loliacea & mul-
so inducito, uel calami ra-
dicem teneram tritam cū
melle. Aliud ex alto tra-
hens. Cera, colophonix,
butyri singulæ libræ, pi-
cis aridæ, mellis singulo-
rum uncia sex, terebin-
thinæ semissis uncia, ru-
ginitis uncia tres, uisci
quantum satis est. Aliud
ex alto trahens. Ammo-
niaci uncia semissis, ce-
ra, terebinthinæ, singulo-
rum uncia quatuor, sul-
furis singulorum uncia

ΠΕΡΙ ΓΑΓΓΡΑΙΝΗΣ, DE GANGRAENA
καὶ σφάκελος. Ὁ σφάκελος.
Κεφ. σμβ. Cap. CCXLII.

Μὴ ΔιαΦορηθείσης ὅ, μὴδὲ εἰς πύον μεταβαλλομένης τῆς Φλεγμονῆς, πολλάκις εἰς γάγγραιναν καὶ σφάκελον μεταπίπτει. γάγγραινας μὲν ὠνομάζομεν τὰς Διαμέγεθος Φλεγμονῆς νεκρώσεως τῶν μορίων. τελείως ὅ νεκρωθέν & γάγγραιναν, ἀλλὰ σφάκελον ὠνομάζομεν. τὴν μὲν γάγγραιναν θεραπεύειν δεῖ, κενεῖντες ὅσον πλεῖστον τὸ πάχος μέρος αἵματός. καὶ εἰ μὲν Φλέψ ἐστὶν ἐκείσε παρακείμενη, αὐτῇ τμητέον. εἰ δὲ μὴ ὅλον τὸ δέρμα Διαρρῖντες πολλαῖς καὶ βαθύαις ἀμυχαῖς, ἐάσομεν ἀπορρῖναι τὸ αἷμα. εἴθ' ὅτως καταπλάττειν δι' ὀξύμέλιτος, ὀροδίνος ἀλδύρος, ἢ αἰρί-

Cum inflammatio neque discutitur, neque in pus mutatur, sæpè in gangrænam & fiderationē, quam Græci σφάκελον appellant, degenerat. Gangrænas autem uocamus, cum partes ob inflammationis uehemētiam emoriūtur ueluti. Cum enim in totum sensu & motu priuantur, non gangrænam, sed sphacelū appellant. Gangrænam itaque curare oportet, et sanguinem ex parte vitiata affatim emittere. Et si uena ibi adiacet, ea secanda: sin minus, tota cutis multis altisque plagis diuidenda erit, & ut sanguis effluat, permittendū. Cataplasma deinde inducendum, ex aceto mulso, farina hordei, uel lolij, uel fabarum cum salis momento.

νϋ, ἡ κυαμίνϋ μετὰ βρα-
 χέῳ ἁλός. ὠφελῆ δὲ
 ἔδέρμων πικρῶν ἀφέ-
 ψημα περὶ ἀνὶ λάρυγγον.
 μὲν ἡ πλὴν ἀπόπλωσιν τῆς
 ἐχάρας, ἵό, τε τετραφάρ-
 μακον, ἔ τὸ κεφαλικόν
 ξηρίον μὲν μέλιτῳ.

ΠΡΟΣ ΓΑΓΓΡΑΙΝΑΣ.
 κεφ. σμγ'.

Ἰξϋς, μίλτϋ, συπλη-
 ρίας ἴσαι ὕδατι λεαίνας,
 χρίε. ἡ αἶρινον ἁλδρον
 μὲν ῥέφῶν καὶ ἁλῶν σιῶ
 ὄξει.

ΠΕΡΙ ΕΡΠΗΤΟΣ, ΚΑΙ
 ὀφίτϋ. κεφ. σμδ'.

Χολῆς ξανθῆς ἔ ἀμι-
 γῆς ἐτέρϋ χυμῶ ἀποκρι-
 θείσης καλὰ πιμόρον ἰσα-
 μένης, τὸ πάθῳ ἔρπης
 ὀνομάζεῖ. εἰ μὲν παχὺ αἶα
 πλὴν συστασιν εἴη καὶ δρι-
 μεῖα, μέχερ βαθὺς ἐλκεῖ
 τῆς σαρκὸς τὸ δέρμα, ἔ

mento. Lupinorum quo-
 que amarorum decoctū
 superaffusum prodest.
 Cum uerò crusta decide-
 rit, tetrapharmacum, &
 puluis cephalicus cum
 melle.

DE GANGRAENA.
 Cap. CCXLIII.

Aeruginis rasilis, mi-
 nī, aluminis partes equa-
 les trite inunguntur. Vel
 lolij farina cum raphano
 & sale, & cum aceto.

DE HERPETE.
 Cap. CCXLIII.

Bile flaua & syncera,
 & nullo humore permix-
 ta in partem aliquam
 decumbēte, affectus her-
 pes appellatur. Quæ si
 substantia crassa sit, acri-
 orque, cutem ad carnem
 usque subiectam exulce-
 rat, uocaturq; herpes ex-
 dens.

s ij

καλεῖται ἔρπης ἐοθιόμε-
νη. εἰ δὲ λεπτή, ἔστι τὸν
δριμύτατον ζερμὴν, Φλυκ-
ταῖνας μικρὰς ἐξ ὅπ-
πολης τῆς δερματος ἐγεί-
ρει, ἔστι καλεῖται κέγγρι-
ας. κενώσμεν δὲ τὸ σῶ-
μα πᾶν διὰ χολαγωγῶν
Φαρμάκων. τοῖς δὲ πεπον-
θόσι τόποις προσάγομεν
κατ' ἀρχὰς ἑλίκας ἀμ-
πέλιν, βάτιν, καὶ δένον
γλῶσσαν καπεπλάστον
τες, ἢ εὐχυνον. ἢ κιμωλί-
αν σιῶν εὐχυνον χυλῶν. ἢ
λιθάργυρον, καὶ σφύτριν
χυλὸν κατὰ χεῖρα. ἢ σκω-
ρίαν μολίδος ἐν οἶνῳ αὐ-
στηρῶν λειώσας, κατὰ χεῖρα.
ἄλλο. ἐπὶ ἀπλῶς κε-
καυμένον δραχμ. ιβ'. κηρῶν
δραχμ. κ'. σκωρίας μο-
λίδος δραχμ. η'. τριπλῶν
αἰγείων, ἔστι ροδίνων τὸ ἀρ-
κῶν. ὅπ. πασσε δὲ ἔστι κέ-
ρας ἐλάφου κεκαυμένον, ἢ κέγγριον πεφρυγμένον
προσθρέξας οἶνῳ.

dens. Si uero tenuis, &
minus acris, calidaq; pu-
stulas exiguas per sum-
mam cutem excitat, &
miliaris dicitur. Vniuer-
sum itaq; corpus euacua-
bimus medicamento bi-
lem ducente. Particulis
uero uitiatis inter initia
applicabimus capreolos
uitis, rubi, & plantaginis
ad cataplasmatum modum,
uel solanum, uel terram
simoliam cum solani suc-
co. Vel argenti spumam,
& betæ succum illinito.
Aliud. Lanæ ueteris illo-
tæ combustæ drachmæ
duodecim, cere drachmæ
uiginti, recrementi plum-
bi drachmæ octo, adipis
caprilli, & rosacei quan-
tum satis est. Cornu item
ceruinum combustum, uel
miliū frictum, uino ta-
men prius maceratum,
inspergito.

DE

Ερυσίπελλάς ἐστὶ μετ'
 ὀδυνῆς ὀγκΘ ἀπὸ ξαν-
 θοτέρης χολῆς. γίνεται ὅ-
 ὅτι αἷματι ξανθοχολι-
 κωτέρῳ. τῶν φλεβο-
 τομῶν δὲ ἐξ ἀρχῆς, καὶ
 καθάρσει χρυσέον διὰ χο-
 λαγωγῶν φαρμάκων. κα-
 τὰ χρυσέον δὲ τὸ ἐρυσίπε-
 λας ψύχουσι βοηθήμα-
 σι, οἷον ἐστὶ, αἰζῶν, ἀν-
 δράχνη, ψύλλιον, ὃ, τε ἀ-
 πὸ τῶν τελεμάτων φα-
 κὸς, ἔσπερος, ἔκτολοκώ-
 νη, τρύχινΘ, καὶ ὑοσκύα-
 κΘ. ταῦτα ἢ καθ' αὐ-
 τὰ, ἢ σὺν ἄρτω, ἢ ὡς
 καταπλασθῶντα μίγνυ-
 τα δὲ καὶ ὀπίς, καὶ κανεί-
 ς, ἢ μανδραγόρες, καὶ γί-
 νονται συνθετα φάρμα-
 κα. καὶ κηρωτῇ χρυσέον
 διὰ κηροῦ λάκκ, ἢ ῥο-

Erysipelas tumor est
 cum dolore à bile flava.
 Fit itaque à sanguine ad-
 bilis naturam magis ac-
 cedente. His itaque inter
 initia sanguinem mittere
 oportet, & purgatione
 utendū per medicamen-
 tum bili educendæ ido-
 neum. Erysipelas uerò
 ipsum perungere medica-
 mentis refrigerantibus,
 quale est semperuium,
 portulaca, psyllium, len-
 ticula, palustris, seris, co-
 locynthis, solanum, al-
 tercum. Hæc uel per se,
 uel cum pane, uel ouis ad
 cataplasmatism modū ad-
 hibentur. Cum quibus
 pauxillum quoque cicutæ,
 & mandragoræ misceri
 potest. Et ita composita
 efficiuntur medica-
 menta. Cerato denique è cera
 alba utendū, & rosaceo,

s iij

&

δίνε, ἔχουλα πινός τῶν
εἰρημένων, ἔοξας ἐν θῆα
λειομένων. καταχρίειν δὲ
τὸ αὐτὸ μέρῳ ἔψιμου-
θίῳ, ἢ κιμωλία μὲν στυ-
χιν χυλῶ, ἢ λιθαργύρῳ
μὲν ροδίνε, ἢ χαλκίτιδι
μετὰ γλυκέος καὶ ἐλαίῳ,
ἢ ἀκακία μετ' ὀξὺς.

& succorum aliquo, quo-
rum supra facta est men-
tio, ex aceto in pila tritis.
Particula uero ipsa per-
ungenda cerusa, uel cimo-
lia terra cum solani suc-
co, uel argēti spuma cum
rosaceo, uel chalcitide cū
sapa & oleo, uel acacia
cum aceto.

ΠΕΡΙ ΦΥΜΑΤΟΣ, ΚΑΙ
ΒΟΒΩΝΘ.

Κεφ. σμγ'.

DE PHYMATE, ET
bubone.

Cap. CCXLVI.

Κατὰ μὲν τὸν Γαλη-
νὸν ὁ βοβὼν καὶ τὸ φύμα,
ἔστι τὸ φύγεθλον, ἀδένων
εἰσὶ παθήματα. βοβὼν
μὲν ἡ φλεγμονή, φύμα
δὲ ἡ πρὸς ἐκπύησιν ἐπι-
γομένη φλεγμονή. φύ-
γεθλον δὲ τὸ φλεγμονῶ-
δες, ἐρυσίπελατώδης
φλεγμονή τῶν ἀδένων.
γίνονται δὲ κατὰ πρὸς
μῆρας, καὶ τὰς μαχά-
λας. τέτρες δὲ φλεβο-

Galeno autore bubo,
phyma, & phygethlum
glandularum uitia sunt.
Bubo inflammatio, phy-
ma quæ ad suppuratio-
nem spectat. Phygethlū
verò erysipelacea, glan-
dulæ inflammatio dicitur.
Fiunt autem & sub hu-
meris, & sub alis. His ut
nam secare oportet, &
spongias ex posca appli-
care, uel lanam mollem
ex uino & rosaceo, uel
melino & mirthæo oleo,
&

τομῆν, ἔσπογγας ὀπιπ-
 θέναι δι' ὄξυκράτους, ἢ ἑ-
 ριον δι' οἶνον καὶ ῥοδίναν, ἢ
 μηλίνου, ἢ μυρσίνου ἐ-
 λαίαν. καὶ τοῖς ψύχασκα-
 ταπλάσμασιν, οἷα εἰσὶ
 τὰ περὶ τὰς πληγὰς. καὶ πε-
 τα τοῖς Διαφορῶσι χρη-
 στέον. ἰδίως δὲ ποιεῖ κα-
 ταπλάσασμα, ἀδιάν-
 τον, ἀτράφαξον, ἐλξίνην,
 ἀλθαίας ρίζαν, ἀμμωνια-
 κὸν μὲν μέλι. ὁ μαλαχ-
 θέν, ἢ ἰξὸς σὺν ριτίνῃ καὶ
 κηρωτῇ. ῥήσκει δὲ, πρὸς
 πολλοὺς, θερμοὶ πικροὶ με-
 ὄξως καταπλάσασμα. νίτρον μὲν ζύμης, ἢ σύκων,
 ἔσπασα.

ΠΕΡΙ ΔΟΘΙΗΝΩΝ.

κεφ. σμζ'.

Δοθιὺν ἐστὶ ὄγκος ἀ-
 πσιματώδης, ἀπὸ αἵμα-
 τος παχυτέρου γενόμε-
 νος. τῶν Διαφορῶσι
 πυροὶ μασσάμμοι, ἔσ-

& cataplasmata refrige-
 rantia, qualia sunt quæ
 supra sunt comprehensa.
 Deinde per halitum quo
 que digerentibus uten-
 dum. Præcipue uero huc
 faciunt, ad cataplasmatum
 modum inducta, capil-
 lus Veneris, atriplex, pa-
 rietaria, altheæ radix, am-
 moniacum melle emolli-
 tum, aut ærugo cum resi-
 na & rosaceo. Rumpunt
 uero, propolis, lupini a-
 mari cum aceto inducti,
 nitrum cum fermento,
 uel ficubus & pice.

DE FURUNCVLIS.

Cap. CCXLVII.

Furunculus tumor est
 abscessum repræsentans,
 et fit ex sanguine crassio-
 re. Hos discutit triticum
 mansum & impositum,
 uel mastiche Aegyptia,

s v uel

πιπθέμενοι, ἢ μασίχη
αἰγυπία, ἢ σαφὶς ἐκγυ-
ζαρισμένη σιῶ ἀλσὶ τρι-
βείου, ἢ Ἰππιθείου. ἄλλο.
ἰχάδας σιῶ τῇ ῥιτίνῃ ἐ-
πιτίθει, ἢ ζύμῳ μὲν νί-
τρου, ἢ λινοσπερμον μελᾶ
μέλιτ'. πυρία δὲ διὰ
ἀπόγιν, ἢ ὕδατος θερμῶ.

ΠΕΡΙ ΑΝΘΡΑΚΩΝ.

Κεφ. σμγ'.

Ανθραξ ἐστὶν ὅταν αἷμα
μέλαν καὶ θερμὸν ἐπὶ
ῥώσῃ κατὰ πμόρον, καὶ
ἰχάρῳδες ἔλκ'. ἀπο-
τελέσῃ. τὰ πολλὰ μὲν ἀ-
πὸ φλυκταίνης ἀρχό-
μεν', ἐνίοτε δὲ καὶ χωρὶς
ταύτης, καὶ ποτὲ μὲν τε-
φρώδης τῆς ἰχάρως γι-
νομένης, ποτὲ δὲ μελαί-
νης. τέττρες ἀπὸ φλεβο-
τομίας ἀρχόμεθα κενεῖν
μέχρι λεποθυμίας. κα-
ταπλάσσειν δὲ τὸ ἔλκ'.

uel vng passæ quibus aci-
ni sint exempti cum sale
tritæ, & admotæ. Aliud.
Caricas cum refina im-
ponito, uel fermentum
cum nitro, uel lini semen
cum melle. Fotus verò ex
spongia, & aqua calida
conueniunt.

DE CARBUNCVLIS.

Cap. CCXLVIII.

Carbunculus est cum
sanguis ater & calidus in
aliquam particulam in-
fluit, & vlcus crustosum
efficit, vt plurimum à pu-
stula exigua incipit, quā-
doq; verò absque hac, &
crusta modò cinereo co-
lore, modò atro est. Hos
venæ sectione euacuare
incipiemus, idque ad a-
nimæ vsq; defectionem.
Vlceri verò inducemus
plantaginem, & lenticu-
lam coctam, & panem, et
perungemus dracunculi
radice,

πῶτε δι' ἀρνογλώσσης, ἔ
 Φακῆς ἐφθῆς, ἔ ἄρτε.
 καταχρίν δὲ ρίζαν δρα-
 κοντίου, ἢ ἀριστολοχίας, ἢ
 κρίνου ρίζαν συνὶ μέλιτι, ἢ
 σαφίδα. ἢ κυπαρίσσου
 φύλλα. ἔ βλαπτι, ἔ τὰ
 ἀπλάσφαίρα συνὶ κερ-
 θίνῳ ἀλδύρῳ, ἔ ὑδρομέ-
 λιτι. ἔ ἰχάδες ἐφθαῖ ἐν
 οἶνῳ, ἢ ὑγρόπασον, ἔ σα-
 φίδα συνὶ ὑείῳ τέσσπι, ἀλ-
 λο. λιθαργύρου λι. α'. ἐ-
 λαίς παλαιῶν λι. ας". δρ-
 σενικῶν γλ. α'. ταῦτα συνεψήσας χρῶ. ποιεῖ δὲ ἔ ἡ
 τετραφαρμακόν.

ΠΕΡΙ ΚΑΡΚΙΝΟΥ.

κεφ. σμθ'.

Καρκῖν ἔκ μελαί-
 νης χολῆς ζέσεως πωίσα-
 τα. ἔ εἰ δριμυτέρα τύ-
 χοι μεθ' ἐλκώσεως ἄπο-
 τελεῖται. γίνετα δὲ ἔ ἐν
 ὀφθαλμοῖς, καὶ ἐν ὑπέ-
 ροις, ἔ ἐν ἄλλοις πλείοσι

radice, vel aristolochia,
 vel lilij radice cum melle,
 vel vua, vel cupressi fo-
 lia, & germina, & molles
 globuli cum farina hor-
 deacea, & aqua mulsa. Fi-
 cus item aridæ vino in-
 coctæ, vel pîx liquida, vel
 vua cum suillo adipe. A-
 liud. Argenti spumæ li-
 bra, olei veteris libra &
 semissis, auri pigmēti vn-
 cia. His simul coctis uti-
 tor. Huc etiam tetraphar-
 macum facit.

DE CANCRO.

Cap. CCXLIX.

Cancri origo ex flava
 bile feruida est. Quæ si a-
 crior extiterit, cum exul-
 ceratione finitur. Fit in
 oculis, vtero, & pluribus
 alijs partibus. Sed præci-
 puè mulierum mammis,
 quod raræ sint, & prom-
 ptè

μορίοις. Ἐν τοῖς μαζοῖς
 μάλιστ' τῶν γυναικῶν,
 διὰ τὸ χαλινεῖς ὄντας, ἔ-
 ποίμως ὑποδέχεσθαι τὴν
 παχυτάτῃ ὕλῃ. εἰσὶ δὲ
 μελαίντεροι τῇ χροίᾳ τῶν
 φλεγμονῶν, ἔαί φλέ-
 βες πληρῶν περίξ, πα-
 ραπλησίως τοῖς καρκί-
 νος ζωῶσιν, ἐνθεν ἔτ' ἔ-
 νομα πετύχηκε. πινὲς δὲ
 φασὶ ἔτι διὰ τὸ δυσπο-
 λύτως ἔχεσθαι τῶν μο-
 ρίων, ὧν ἂν λάβῃται κα-
 θάπερ ὁ καρκὶν τὸ
 ζῶον. ἐστὶ δὲ τῶν αἰμάτων.
 τέτρες φεραπείον, πρῶ-
 τον μὲν διὰ φλεβοτο-
 μίας, ἑπτά διὰ καθάρ-
 σεως. πρῶτον μὲν διὰ τῆς
 ἑπιθύμης ὅσον δραχ. γ'.
 ἐν ὀρρογάλακτι, ἢ μελι-
 κράτῃ διδόμενα. ὕπερον
 δὲ διὰ τῆς ἱερᾶς. ἑπὶ δὲ
 τοῦ πεπονθότος τοῦ
 σφύχνου χυλὸν ὀθονίῳ
 βρέξας ἑπιτίθει, καὶ ὅσα

ptè etiam crassissimam
 materiam suscipiant. Co-
 lore sunt nigriori quàm in-
 flammationes, & uenæ
 in circuitu turgent. Et cæ-
 cri fluuiatilis pedes re-
 præsentant, unde & no-
 mē sortit⁹ est. Vel quòd,
 ut aliqui affirmant, diffi-
 culter ab his partibus
 quas compræhenderit a-
 uellatur, quemadmodū
 cancer animans. Est au-
 tem ex corū numero af-
 fectuum, qui curationem
 non recipiunt. Hos pri-
 mum sanguinis missio-
 ne, deinde purgatione
 quoque curare oportet.
 Epithimo primū ad
 drachmæ pondus in sero
 lactis, uel mulsa exhibi-
 to. Nouissimè uerò hiera
 quoque. Loco uerò affe-
 cto solani succum in lin-
 teolo maceratum impo-
 nito, & quæcunq; supra
 de cancro uteri sunt com-
 præhensa. Sigillum les-
 mniū ex posca, uel mulsa
 tritum

Ἰπὶ τῷ καρκίνῃ τῷ καλῷ
 τῷ ὑτέρῳ περὶ χράφῃ-
 σαν. ληνίαν πφραγίδα
 δι' ὅξυκράτῃ, ἢ μελικρά-
 τῃ λειώσας εἰς μολυβ-
 δαίνῳ θυίαν ὡς μελαν-
 θιῶαι, ἢ ῥόδιον, ἢ ὀμφά-
 κινον ἔλαιον, ἢ αἰζῶς χυ-
 λὸν, ἢ θριδακίνης, ἢ ψυλ-
 λίσ καλῶς χρε. ἄλλο, καρ-
 κίνῃ ποταμίσ κεκαυμένῃ, καδμίας ἴσα Ἰπίπασσε
 λεία, ἢ ἐρυσίμῃ σπέρμα σὺν μέλιτι.

ΠΕΡΙ ΟΙΔΗΜΑΤΟΣ.

Κεφ. σν'.

Οἰδημά ἐστιν ὄγκος
 αἰνόδυνος χαῦνός τε καὶ
 λαινώμενον τῇ πῆξιν ὅ-
 δακτύλῃ. γίνεται δὲ ἀπὸ
 φλέγματος. θεραπεύε-
 ται δὲ. πόντος ἐν
 ὅξυκράτῃ βρεχέας, ἢ ἐ-
 πιπθέμενος, μὴ Ἰπιδέ-
 σεως ἡρέμα σφιγξέσης.
 κατατέλλει δὲ σὺν ὄγ-
 κῃ ἢ γῇ κεραμικῇ, ἢ κι-
 μωλία, μὴ κράμβης χυ-

tritum in pila plumbea
 dum nigrescat, vel rosa-
 ceum, vel oleum ex Vuis
 acerbis, vel semperuiui
 succum, vel lactucæ, vel
 psylli illinito. Aliud. Ca-
 cri fluuiatilis vsti, cada-
 mie singulorū pares por-
 tiones tritas, vel erysimi
 semen cum melle insper-
 gito.

DE OEDEMA TE.

Cap. CCL.

Oedema tumor est in-
 dolens, latus, qui post di-
 giti applicationem caui-
 tatem relinquit. Fit ex pi-
 tuita, & hunc in modum
 curatur. Spongia recens
 in posca imbuta, cum li-
 gamēto leuiter stringen-
 te imponitur. Tumores
 etiam reprimat et discutit
 terra fictilis, & cimolia,
 cum brassicæ succo, vel
 hedera cum aqua mar-

na

λοῦ, ἢ θάλασσαν, μετὰ
κισσῶ ἐψηται, ἔϊται
ἡμερῶν.

na cocta, & isatis dome-
stica.

ΠΕΡΙ ΕΜΦΥΣΗΜΑ-
ΤΩ. ΚΕΦ. ΣΝΑ΄.

DE INFLATIONE.
Cap. CCLI.

Τὸ ἐμφύσημα πνεύ-
μα ἐστὶ Φυσῶδες, ποτὲ
μὲν ἐπὶ τῷ δέρματι, πο-
τὲ ἢ ὑπὸ τοῖς περιστερίοις
ὕμεισιν, ἢ τοῖς σὺ μῦς πε-
ριέχουσιν ἀθροισθῆναι,
ποτὲ δὲ καὶ τὸ γαστέρα, ἔ-
στι περὶ τὸν αἰσθητὴν μετὰ
τοῦ τυμπανίου ὡς
δέρματος, ὃ ἢ σκοπὸς τῆς θε-
ραπείας, ἀραίωσις μὲν
τῶν σωμάτων, λέπην-
σις δὲ τῶν παχέων πνεύ-
ματός ἐστι. Ἐπὶ μὲν τῷ
γαστρί, καὶ τῷ ἀπλάγχυνον
έλαιον, ἐν ᾧ ἐψηται κύ-
μινον, ἢ πήλινον, ἢ σελι-
νόπερμα, ἐργάζεται τὸ
πο. ποτὲ δὲ ἔστι σικύα με-
γάλη μετὰ φλογὸς περὶ
τὸν ὀμφαλόν. τοῖς δ' ἄλ-

Inflatio spiritus est fla-
tulentus, qui modo sub
cute, modo sub membra-
nis quæ ossibus circun-
dantur interdum muscu-
lis, colligitur. Quandoq;
in ventre, & membrana,
quæ omento iungitur, &
περιτὶναι a Græcis no-
minatur. Et eam hydro-
pis speciem quæ tympa-
nites dicitur efficit. Sco-
pus verò curationis in
hoc consistit, ut corpora
rareant, & spiritus cras-
sus extenuetur. In ventre
igitur & viscere oleum in
quo cyminum, ruta, vel
apij semen bullierit, hoc
præstat. Cucurbita item
magna cum flamma um-
bilico defixa, alijs verò
corporibus idem oleum
calidum

λοις σώμασι τὸ αὐτὸ ἐ-
λαιον σὺν ἐρίοις θερμὸν
ἐπιτιθέναι. ἄλλο. κηρω-
τὴ ἐξ οἰσύπυ, ἐλαίῳ, ἢ
ἀφονίτεω ὠφελεί. χρῶν
ταῖς Διαφορητικαῖς ἐμ-
πλάστοις.

ΠΕΡΙ ΣΑΡΚΟΘΛΑΣ-
μάτων, καὶ ἐκχύμωμά-
των.

Κεφ. σνδ.

Ἡ Σαρκόθλασις ὑπό-
τινος βαρέῃ ἐμπεσόν-
τῃ, καὶ τῶν μικρῶν ἐ-
ναντι φλεβίων πληθέν-
των αἷμα περὶ χεῖτα κα-
τὰ Διειρήδησιν. τὸ δὲ
ἀθροισμὸν ὑπὸ τῷ
δέρματι, ποιεῖ τὸ καλῶ-
μενον ἐκχύμωμα. πρὸς
τοῦτο ποιεῖ ρέφανον
καταπλασσομένη. ἢ ρε-
φάνων χυλὸν μετὰ ψι-
χῶν κατὰ πλάσσει. ὠφελεί δὲ καὶ ἡ ἐγχάραξις τῶ
τόπῳ.

calidum cum lanis mol-
libus impositum. Aliud.
Ceratū ex æsypo, oleo,
& aphronitro prodest.
Emplastris denique quæ
discutiendi vim habent,
utere.

DE CARNE CONTU-
sa, & sanguinis subtercutem
coitu, quod græce ἐκχύ-
μωμα dicitur.

Cap. CCLII.

Carnis contusio fit a
re quadam graui illaben-
te, venisq̃ue exiguis indi-
dem repletis, & cum san-
guis per subsultum velu-
ti profunditur. Qui cum
sub cute collectus est ἐκ-
χύμωμα facit. Huc facit
raphanus ad cataplasma-
tis modum inductus, vel
radiculae succus cum mi-
ca illitus. Loci quoq; sca-
rificatione exusu est.

DE

ΠΕΡΙ ΡΗΓΜΑΤΟΣ, ΚΑΙ

σπασματῶ.

Κεφ. σγ'.

Σπασμα ἐστὶ Διάρρε-
σις ἐν βάθει τῶν ἰνῶν τῆς
μυός. ῥήγμα δὲ Διάρρε-
σις ἐν βάθει τῶν σαρκω-
δῶν μορίων τῆς μυός, ὅπερ
λέγεται Ἐθλάσμα. ἀρι-
στολοχία πίνων εὐροχύ-
λη τοῖς ῥήγμασι, καὶ σπασ-
μασιν ἐπιτήδειος. ὁμοίως
κενταυρίς τῆς μεγάλης ῥί-
ζας, Ἐόχυλος αὐτῆς, ῥέ-
ον, Ἐκός, ἢ βδέλλιον. ταῦτα σὺν ὀξυμέλιτι πι-
νόμενα.

ΠΕΡΙ ΣΚΙΡΡΟΥ.

Κεφ. σδ'.

Σκίρρον ὄγκος ἐστὶ
παρὰ φύσιν, ἀναισθη-
τός τε, Ἐσκληρός. ὃν δὲ
ἀκρεβῆς δυσαἰσθητῶ.
γίνεται δὲ ὑπὸ παχέος
καὶ γλίχρος χυμοῦ, δυσλύ-
τως ἐμπλαττομένης πρὸς

DE RVPTIS ET

auulsis.

Cap. CCLIII.

Auulsio diuísio est in
summo musculi capite.
Ruptio verò diuísio par-
tis summæ musculi carno-
sæ est. Et confusio quoq;
dicitur. Aristolochia itaq;
rotunda ruptis et auulsis
idonea est. Centaurij itē
magni radix, & succus
eiusdem, rheon, costus,
& bdellium, cum aceto
mulso bibita.

DE SCIRRHO.

Cap. CCLIII.

Scirrhus tumor est præ-
ter naturam, sensus ex-
pers, & durus, non exa-
ctus, aut vix sensibilis est.
Fit ex humore crasso &
glutinoso, qui difficulter
à partibus scirrhi labo-
rantibus auellitur. Hic
itaq;

πικρῶν μέντοι μορίοις.
 ζῆν τοίνυν ἢ τῶν τέτων
 Διαφορητικῶν Φαρμά-
 κων, καὶ μαλακτικῶν, οἷον
 μυελοὶ τε σύμπαντες, καὶ
 μάλλον ἐλάφιος τε καὶ
 μόριον. Στεάτων δὲ τὸ
 τε λεόντειον, καὶ τὸ τῆς
 παρδαλέως, καὶ τῶν ἀρ-
 κίων, ἔταύρων. ἐν δὲ τοῖς
 ὀρνέοις, τό, τε χλύνιον, ἔ
 ἐρνίθιον, καὶ φασιανόν. ξη-
 ρότερον δὲ τὸ τῶν αἰγῶν,
 καὶ τῶν τράγων. ἔτι τε
 πρὸς τοῖς ἀμμωνια-
 κόν, ἐδέλλιον, σύραξ, μα-
 σίχη αἰγυπία. χαλδά-
 νη τε καὶ ὀππανάξ. ἔμ-
 πλαστρα δὲ τὸ ἀπὲρ-
 ν, ἔ τὸ ἀμυθάον, ἔ ὅσαι πρὸς χοιράδας.

ΠΕΡΙ ΣΤΕΑΤΩΜΑ-
 τωρ, καὶ ἀθερωμάτων, καὶ
 μελιγκρίδων.
 Κεφ. σνέ.

Στεάτωμά ἐστιν ὀγ-
 κῶν σκληρὸς, στρογγύ-

itaque opus est medica-
 mentis quæ vim discuti-
 endi et emolliendi habent,
 è quorum numero sunt
 medullæ omnes, præci-
 pue verò ceruina & vitu-
 lina. Inter adipēs vero
 leoninus, pardalis, vrsi-
 nus, taurinus. Inter aues
 verò anserinus, gallina-
 ceus, & phasianicus, sic-
 ciorque. Caprillus & hirs-
 cinus. Ammoniacū præ-
 terea, bdellium, styrax,
 mastiche Aegyptia. Gal-
 banum item & opopa-
 nax. Emplastra nouissi-
 mè ex petasone, & quod
 ad Amythaonem refer-
 tur, et strumis dicata me-
 dicamenta.

DE STEALOMATE,
 atheromate & melice-
 ride.
 Cap. CCLV.

Steatoma tumor est
 durus, rotundus, conti-
 nens

λος, πειέχων ὑγρὸν πα-
 χυόν. Τεραπείαται ἢ Διὰ
 χειρουργίας. ἀθήρωμα δέ
 ἐστὶν ὄγκος στρογγύλος,
 μαλακώτερος τῶν στα-
 τώματων, πειέχων ὑ-
 γρὸν ὁμοιον ὡς ἡ ἀθήρωμα.
 μελίκηρις δέ ἐστιν ὄγκος
 ἔχων πολλὰς τρύπας, ἐξ
 ὧν ἄπορρεῖ ὑγρὸν, εἰκὸς
 μέλιτι. σκεφιδὼν ἐκγι-
 καρτισμένων δραχμ. ἡ.
 λεπίδος δραχ. δ'. περ-
 πυρεῶν ὀπιτίθεται. ἄλλο.
 λαδάνης, βδελλίης, χαλ-
 βαίνης, ἀμμωνιακῆς, περ-
 πόλεως, τερεβινθίνης ἰσῶς
 ὀλμοκοπίσους, ὀπιτίθεται.
 ἄλλο καυσικόν. ἀσβέστης
 ζάπωνος, σκεπητῆς χο-
 νίας. ὀπιτίθεται ὅπως αὐτὴ βε-
 λή, καύσας. ἄλλο σκεπητῆς.
 λεπίδος, χαλβαίνης L.
 δ'. σανδαράχης, ἐλεβο-
 ρος, ἀνὰ δραχ. β'. μὲν ῥο-
 δίνης ὀπιτίθεται.

nens humorem crassum.
 Qui manu curatur. A-
 theroma verò tumor est
 rotundus, mollior steato-
 mate, humorem conti-
 nens similem tenui pulvi-
 culæ. Meliceris verò tu-
 mor est multa habens fo-
 ramina, è quibus humor
 similis mellis fluit. Vuarū
 passarū acinis exemptis
 drachmæ octo, squam-
 mæ drachmæ quatuor.
 Fomento prius adhibi-
 to, imponuntur. Aliud.
 Ladani, bdelli, galbani,
 ammoniaci, propoleos,
 terebinthinæ, singulorū
 æqualis portio in pila cō-
 tunditur, & imponitur.
 Aliud adurens. Calcem
 viuam & lixiuium stilla-
 titium vbi volueris im-
 ponito, & combures. A-
 liud putrefaciēs. Squam-
 mæ, galbani, drachmæ
 quatuor. Sandaracæ, ve-
 ratri singulorum drach-
 mæ due, cum rosaceo ap-
 plicantur.

DE

ΠΕΡΙ ΚΗΡΙΩΝ.

Κεφ. σνγ'.

Τὸ κηρίον ὄγκος ἐστὶν
 ἐπὶ τῷ δέρματι ἔχων
 κατατρεχέως, δι' ὧν μελι-
 τῶδες ὑγρὸν ἐκκρίνεται.
 Ἰππιθετίον ἐν αὐτῷ σα-
 φίδας μὲν πηγάνες, ἢ συ-
 κῆς τὰ ἀπαλώματα φύλ-
 λα μὲν μέλιτι, ἢ κάρ-
 δαμον μετὰ λινοσπέρμῳ
 σὺν μέλιτι, ἢ θεϊὸν ἄπυ-
 ρον μετὰ περεθινθίνῃς.
 Ζεῶ δὲ καὶ ὅσα πρὸς ἀχῶ-
 ρας περσεύεται. ἄλλο. λι-
 θαργύρης δραχμ. β'. συ-
 πηρίας δραχμ. γ'. πηγά-
 νες φύλλων δραχμ. β'. οἶνος
 καὶ ῥοδίνης τὸ ἀρκούν.

ΠΡΟΣ ΟΥΛΑΣ ΜΕ-

λανας.

Κεφ. σνθ'.

Οὐλὰς μέλανας αἵρεται.

DE FAVIS.

Cap. CCLVI.

Fauus qui Græcis κη-
 ρίον dicitur, tumor est, qui
 in cute foramina habet,
 per quæ melleus humor
 excernitur. Huic vnguentum
 itaq; cum ruta imponi
 debet, vel fici folia tener-
 rima cum melle, vel car-
 damum & lini semē cum
 melle, vel sulfur ignem
 non expertum cum tere-
 binthina. In vsum præte-
 rea adhiberi possunt quæ
 cunq; supra de capitis vl-
 ceribus manantibus sunt
 posita. Aliud. Argenti spu-
 ma drachmæ duæ, alu-
 minis drachmæ tres, folio-
 rum rutæ drachmæ duæ,
 vini & rosacei quantum
 satis est.

AD CICATRICES

nigras.

Cap. CCLVII.

Cicatrices nigras tola-

t ij lit.

βρυωνίας ρίζης ἐψηθεί-
σης ἐν ἐλαίῳ ἄχρι χυλώ-
σεως, καὶ ἐπαλειφομένη.
ἄλλο. λιθάργυρον σὺν ῥο-
δίνῳ λδκῳ, ἢ ὄνδρον τῆς ἀρ-
καταχρῆσις. ἄλλο. ὀ-
ζύμης σπέρμα λειῶν μὲν
χολῆς αἰγός, ἢ βοός κα-
ταχρῆσις σὺν λιθα-
ργύρῳ. ἄλλο. λιθαργύρος,
ἡδυόσμος, λιθανωτῆς ἴσι
σὺν μέλιτι κατὰ χρεῖ.
ἄλλο. νίτρου, ἀμμωνιακῆς,
σμύρνης, θείας ἀπύρξι-
σαι, σὺν ὀξὺ λδκῳ λφῳ-
σαι, κατὰ χρεῖ.

ΠΕΡΙ ΝΕΥΡΟΤΡΩΤΩΝ,

καὶ νυγμάτων.

Κεφ. σνῆ.

Νύγμα ἐστὶν ἕλκος ἐν
τῷ νέρῳ, ὅταν μὴ δι' ὅλας
τμηθῇ τὸ νέδρον, ὡς ἀπὸ
γραφίης. Ἐὰν δὲ τῆς μὴ
λῆειν, μὴ δὲ ἀπὸ τοῦ ὕδα-
τος, ἀλλ' ἐλαίῳ χλια-
ρῷ καταντλήν, ἔκατα-

lit. Vitis albæ radix in o-
leo incocta, dum crasse-
scat, & illita. Aliud. Ar-
gēti spuma cum rosaceo
albo, vel asininus adeps
illitus. Aliud. Erucæ semē
ex caprillo stercore tritū,
vel bouillo cum argenti
spuma illitum. Aliud. Ar-
genti spumę, menthæ, la-
chrymę thuris pares por-
tiones cum melle illinun-
tur. Aliud. Nitri, ammo-
niaci, myrrhæ, sulfuris
ignem non experti pares
portiones ex aceto tritæ
inunguntur.

DE NERVORVM

vulnere & punctura.

Cap. CCLVIII.

Punctura vlcus est in
neruo, cum non omnino
inciditur. Velut à stylo
scriptorio. Hos nec laua-
re, nec aquam attingere
oportet. Sed oleo tepido
perfundere, & farinam
hordeaceam, vel faba-
ceam,

πλάθειν κρίθινον ἄλ-
ρον, ἢ κυάμινον, ἢ ὀρόβι-
νον, ἐψήσας σιῶ ὀξύμέ-
λιτι. κηρωτῶ δὲ ποιαύ-
πλω. κηρῶ ὄζ. γ'. Ὀφορ-
βίς ὄζ. α'. κηρῶ, Φρυκ-
τῆς ῥιτίνης, περπόλεως
ἀνὰ ὄζ. ε'. ἄλλο. ὄξ. ε'.
α'. πώσης λιπαράς λι.
α'. ὀποπάνακθ' ὄζ. γ'.
τὸν ὀποπάνακα λειώσας ὄξει, καὶ τὰ λοιπὰ πῆξας,
ζεῶ.

ΠΕΡΙ ΚΕΡΑΥΝΩΝ.
Κεφ. σνθ'.

Γίνεται κεραυνὸς, ὅταν
ρήξις νεφῶν γένῃ. τῆς
γὰρ παρακειμένης αὐ-
τοῖς γεώδους ἑστίας ἀνα-
φθείσης, τὸ ἐξαφθεν ἀπο-
τελεῖται ἐπὶ τῷ γλῶσσι
ροίξας φέρεται. καὶ εἰ μὲν
ὕγρα τυγχάνει ὄντα τὰ
νεφέη, σβέννυ. εἰ δὲ γεω-
δέσεντα πρόσκειται, ἐκθλί-
βονται. τῶν δὲ κεραυνῶν
εἶδη φασὶ πέντε, ἔστι γὰρ

ceam, vel erui in aceto
mulso coctam applicare,
vel hoc quod sequitur ce-
rotum. Ceræ vnciæ tres,
euphorbij vncia, ceræ re-
sinæ frixæ propolis sin-
gularū vnciæ sex. Aliud.
Aceti sextarius, picis li-
quidæ libra, opropanicis
vnciæ tres. Hoc trito, &
reliquis contusis vtitor.

DE FULMINIBVS.
Cap. CCLIX.

Fulmen oritur ex nu-
biū fractura. Cum enim
materia terrestris quæ ijs
subiacet exhalat, id quod
extruditur cum strepitu
ad terram fertur. Et si qui-
dem nubes humidiores
extiterint, euanescent. Sin
terreæ magis prorupe-
rint, excutiuntur. Fulmi-
num porro quinque sunt
genera. Primū enim quia
fuliginem ferè contraxit

τῇ ψολόει

ψολόεις, πυρόεις, ἐκνε-
φίας, ἄργης, ἔλικίας.
τὰ δὲ φυλάσσοντα ἀπὸ
κεραυνῶν, εἰς ταῦτα, ἐν
μὲν τοῖς φυτοῖς, δάφνη,
ἔσκη. ἔν δ' ἡλίς ταῦτα
φασιν εἶναι. ἐν δ' τοῖς πτη-
νοῖς αἰτὸς, ἐν δὲ νηκτοῖς
φώκη. ταῦτα ἀποτρέπ-
σι κεραυνὸς. καὶ βολβοὶ
πλησίον κείμενοι, ἢ φώ-
κης δέρμα, ἢ υἰαίνης. τῶ-
ν δ' τῶν ζώων τὰς δο-
ρὰς περὶ φέρσιν καὶ τὰ τῶν
αὐτοκρατόρων πλοῖα.

& hyenæ. Quorum animantium pelles etiam im-
peratorum naues circumferunt.

ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ ΠΑΝ-
των τῶν ἰοδόλων.

κεφ. σξ'.

Περὶ τῶν ἰοδόλων ζώων
μέλλοντες γράφειν, πρὸς
τερον περὶ φυλακτικὰ
βοηθήματα παραδόσω-
μεν. ὧν τὰ μὲν ὑποσώ-
νται,

ψολόεις dicitur. Alterum
πυρόεις, quasi igneum vo-
catur. Tertium ἐκνεφίας,
quasi procellosum dicas,
appellant. Quartū quod
raptim emicet ἄργεα nun-
cupant. Postremū ἐλικί-
ας à lineari specie cogno-
minatur. Quæ verò à ful-
minibus præservant, hæc
sunt. E plantis quidē lau-
rus & hîcus. Hæc enim so-
li dicata affirmant. E vo-
latilibus aquila. è natati-
libus phoca. Hæc fulmi-
na auertūt. Et bulbi pro-
pè positi, & phocæ pellis,

QVOMODO QVIS
ab omnibus uirulentis bestiis
se tueatur.

Cap. CCLX.

Scripturide animali-
bus quæ uenenum eiacu-
lantur, prius auxilia præ-
servantia trademus. Inter
quæ quædā substernun-
tur,

ματα, τὰ δὲ θυμιάματα,
 τὰ δὲ περὶ πόσιμα, τὰ
 δὲ κατεπλάσματα. πρό-
 τερον δὲ τὰ φθαρτικὰ τῶν
 ζώων βοηθήματα μίλυν-
 τέον. φθείρονται μὲν ἔνδεκα
 τῶν τὰς ὑλῶν ἐμπειροῦται
 πρότερον, ἢ καὶ ποταμὸν
 παρακείμενον παραγα-
 γῆν, ἢ ζεσὸν ὕδωρ ταῖς
 καταδύσεσι καταχέειν, ἢ
 ὀξάλμιν ταῖς σφικίαις
 ἢ ἔλαιον ὀπιχέειν. συμ-
 φέρει δὲ καὶ πῦρ, ἢ ἔτι τὰς
 σκλῆρας καίειν συνεχῶς.
 περὶ φυλακτικὰ δὲ ὑπο-
 σρώματα χρῆσθαι, ἀβρό-
 τον, κόνηζαν, δίκταμον,
 καλαμίνθην, ἀσφόδε-
 λον, ἐλελίσφακον, πό-
 κεδανον, σκόροδιον, πό-
 λιον, ζάμψυχον, γλή-
 χωνα, ὀρίγανον, δάφνην,
 ὄζωμον, σκόροδον, κυ-
 παρισον. Θυμιάματα
 περὶ φυλακτικὰ, καὶ ὑ-
 ποκαπνίσματα τὰ δε-

tur, quædam insuffitu ad-
 ministrantur, aliqua in
 potu sumuntur, nonnul-
 la etiam ad cataplasma-
 tis modum applicantur.
 Primum autem ea quæ a-
 nimalcula nla interimunt
 explicanda sunt. Moriun-
 tur cum sylux prius in-
 cendantur, vel cum flu-
 vius adiacens eò deriva-
 tur, vel aqua feruens la-
 tebris infunditur, vel ace-
 tum falsum examinibus
 vesparum, & oleum su-
 peraffunditur. Ignem eti-
 am frequenter in domo
 accendere prodest. Inter
 ea verò quæ substrata præ-
 servant his utendum. Ab-
 rotono nimirum cony-
 za, dictamno, calamin-
 tha, hastula regia, salvia,
 peucedano, scordio, po-
 lio, maiorana, pulegio, o-
 rigano, ruta, lauro, cruce,
 allio, cupressu. Suffitus
 verò qui præservant ex
 sequentibus constant. Sul-
 fure nimirum, asphaltu,

t iij

casto.

θεῖον, ἄσφαλτον, κασό-
 ριον, μελαίθιον, κέρως ἐ-
 λάφειον, ἢ αἰχρον. κάρδα-
 μον, χαλδαίην, πρὸς πόλιν,
 πώκεδανον, ὁποπανάξ,
 ραγάτης, θαφνίδες. ὑπο-
 θυμία ἐκροκοδείλῃ κό-
 πον, ἢ ὁπλὰς αἰγῶν, ἢ
 τρίχας. πόρρωθεν γὰρ αἰ-
 φίσαν. Διὰ τῆς τέτων
 ὁσμῆς. ἄλλο θυμίαμα.
 χαλδαίης, σέατϑ, ἢ
 χνδμόνος ὁμῆ τήξας, καὶ
 θυμία. ἄλλο. χαλδαίης,
 κάγχρυϑ ρίζης, κέρ-
 τϑ ἐλαφείας, μελανθί-
 αινὰ δραχμ. δ'. λεαίας
 ποίει τροχῆς, καὶ θυμία.
 ἄλλο πελατικόν. χαλδαί-
 νιν ἐκ σαρδάρων μετ'
 βετύρῃ καὶ σέατϑ αἰ-
 γείας θυμία. συγγεῖται δ'
 τὸ σῶμα ἐλαίῳ κεδρίνῳ,
 ἢ ἀρκυθίνῳ, ἢ ἐλαίῳ ἐν
 ᾧ ἐμβάλλεται κεκομμέ-
 να, κόνυζα, ἢ πώκεδα-
 νον, ἢ μυελὸς ἐλαφείϑ

castorio, melanthio, core-
 nu ceruino, vel caprillo.
 Cardamo item, galbano,
 propoli, peucedano, opo-
 panace, gagate, lauri bac-
 cis. In suffitu adhiberi
 quoque potest crocodili
 stercus, vel caprarum vi-
 gulæ, seu pili. Ab hoc e-
 nim odore procul fugan-
 tur. Alius suffitus. Galba-
 num et adeps ichneumo-
 nis simul liquefunt, &
 suffiuntur. Aliud. Galba-
 ni, radicis cachryos, cor-
 nu ceruini, melanthij sin-
 gulorum drachmæ tres,
 tritæ in pastillos redigun-
 tur, & pro suffitu adhibe-
 tur. Aliud præseruans.
 Galbanum & sandaracā
 cum butyro & seuo ca-
 prillo suffumigato. Cor-
 pus verò oblinatur oleo
 cedrino, vel è baccis iu-
 niperi, vel oleo in quod
 sequentia contusa sint in-
 iecta, conyza, nimirum,
 peucedanum, vel medul-
 la cerui cū aceto. Aliud.

Si

μετ' ὄξους. ἄλλο. χυλὸν
ἀγρίῃς πηγαῖς συγχερίο-
μι. Θ. ἔχ' ἀπλετα παρὰ
θηρίῃς. πᾶν δὲ θηρίον κα-
θολικῶς τὸ ἐκάσθ' ἑαρο
ἀλαιοφόρμον φυγαδίζει.

Si quis succo rutæ sylue-
stris se illinat à nullo fero
animali tangitur. Ad o-
mne verò genus ferarum
generatim fugādum cu-
iuslibet pinguedo illita
facit.

ΠΡΟΣ ΔΗΓΜΑΤΑ ΕΡ-

πετῶν.

Κεφ. σξα'.

AD REPTILIVM

morsus.

Cap. CCLXI.

Τὸς δὲ κροθέντας τέ-
φρα μετ' ὄξους καταχερίο-
μένη ὠφελεῖ, μάλιστα δὲ
τῇ ἐκ σκίνων ξύλων, ἢ
δάφνινων, ἢ ἀμπελίνων.
χρηστέον δὲ ἐς σκύαις, καὶ
ἀνεπιυγμένων ζώων πα-
ραθέσθ' ἐριφίων, ἢ δελ-
φάκων, ἢ ἀρνῶν, ἢ ὀρνί-
θων ἀνεχισμένων θερ-
μῶν.

Eos verò qui morfi
sunt cinis cum aceto illi-
tus iuuat, præcipuè ficul-
neus, vel ex lauri folijs,
vel vitis. Cucurbitulis
præterea vtendum, & a-
nimantia per mediū dis-
scripta imponenda, vt
hæduli, procelli, agni, gal-
linæ dissecctæ calidæ.

ΚΑΤΑΠΛΑΣΜΑΤΑ ΚΑ-

τὰ τὰς πληγὰς ἐπιτιθέμενα.

Κεφ. σξβ'.

CATAPLASMATA

ictibus applicanda.

Cap. CCLXII.

Καταπλάσμασι δὲ
ἀμικτοῖς χρηστέον. σκόρο-

Cataplasmatibus etiam
impermixtis vtendum, vt
t v sunt

δα λεία ὀπιτίθει, ἢ κρόμ
 μυα, ἢ πρᾶσσα μὲν ἁλῶν,
 Ἐὶ ὄξυς, ἢ πήγανον, Ἐκα
 λαμίνθῳ καταπλᾶσ=
 σόμενα, ἢ σκόροδα μεθ'
 ἁλῶν, καὶ σπύραγον αἰ=
 γός, ἢ ἄσβεστον ὁμοίως, ἢ
 καρδάμων. ἄκρως δὲ
 ποιῇ πρὸς πάντα ἢ ἄσ=
 βες Θ μετ' ἐλαίῃς, Ἐ μέ=
 λιτ Θ ἐπιπθεμένη, Ἐ ἢ
 θηριακὴ ἐπαλειφομένη.
 δίδῃ ἰσθίειν νίτρον σὺν
 μέλιτι, καὶ τρυφᾶς δερμυτέρας.

sunt allia trita, vel cepæ
 uel porri cum sale & ace=
 to, & ruta, & calamin=
 tho, uel allia cum sale, uel
 fimus caprillus, uel calx
 uiua eodē modo, uel car=
 damomum. Ad omnes
 uero ictus summè facit
 calx uiua cū oleo & mel=
 le imposita, & theriaca
 illita. Pro cibo uerò ni=
 trum cum melle, & quæ=
 cunque sunt acriora of=
 ferri debent.

ΠΕΡΙ ΣΦΗΚΩΝ, ΚΑΙ
 μελισσῶν.

Κεφ. σξγ'.

DE VESPIIS ET
 apibus.

Cap. CCLXIII.

Τὴς ἀπὸ μελισσῶν, ἢ
 σφηκῶν πηλὴ γένεας, πη=
 λῶ, ἢ βολβίτῳ βοὸς μετ'
 ὄξυκράτῃ καταχειόμε=
 να, ἢ μαλάχης φύλλα
 ὁμοίως λεία σὺν ὄξυκρά=
 τῳ κατάπλᾶσσε. ἢ συ=
 κῆς ὀπὸν, ἢ συκαμίνου

Aduersus apum, seu
 vesparum ictus lutum et
 bubulus fimus ex posca
 illita faciunt, vel maluæ
 folia eodem modo trita
 ex posca ad cataplasmae=
 tis modum adhibita. Vel
 lac ficulneum, vel mori
 folia, vel muria, vel aque
 marina

Φύλλοις, ἔς πυρία δι' ἄλ-
 μης, ἢ θαλάσσης. μελίσ-
 σα δὲ ἢ βοτάνη λειχμέ-
 νη σὺν ἐλαίῳ, καὶ κατα-
 χρισμένη, ὃ πρὸς αὐτὸν εἰσελεύσονται.

ΠΕΡΙ ΚΩΝΩΠΩΝ.

Κεφ. σξδ'.

Κώνωποι ἀποθνήσκου-
 σι κεδρίνων πρίσμαλα με-
 τὰ χαλκαίνθς ὑποθυ-
 μιῶν. εἰὰ δὲ μελαίν-
 θιον ζέσας σὺν ἐλαίῳ
 περσμίξας χάλκανθον
 συγχρίσθ. ἄλλο. ἀψινθίς,
 χαλκαίνθς σὺν ἐλαίῳ,
 ἢ ἔλαιον ῥεφανίνον σὺν
 ἀψινθίῳ ὀπιχρίξ. ὃ δὲ
 ἀπολλώνιος πρὸς τὸ διώ-
 ξαι κώνωπας γράφει. κυ-
 παρίσας σφαίρα θυ-
 μία, ἢ χάλκανθον, ἔς με-
 λαίνθιον ἄχριον θυμία, ἢ
 κύμινον, καὶ βόλβιτον. ἢ
 θελξίπας διαταθεῖσαι εἰς
 τὴν θύραν ἐκδιώκει αὐ-

DE CVLICIBVS.

Cap. CCLXIIII.

Culices interficiunt ce-
 dri ramenta cū atramen-
 to sutorio pro suffitu ap-
 plicata. Vel si melanthiū
 in oleo efferbuerit, & a-
 tramentum sutorium ad-
 mixtum fuerit, conferet.
 Aliud. Absinthium, atra-
 mentum sutorium cum
 oleo, uel oleum raphani-
 num cum absinthio in-
 ungito. Appollonius ue-
 rò ad culices fugandos
 hoc scribit. Cupressi pi-
 tulas, uel atramentum su-
 torium uel melanthium.
 Syluestre, uel cuminum,
 uel finum bubulum, uel
 pilis ad ianuam expansa.
 Ipsos persequitur, uel gal-
 banum,

τάς, ἢ χαλθαύην, ἢ κύ-
μινον θυμιάμνον, ἢ σπόγ-
γην ἐξ ὅξους ἐν γωνίᾳ
κεκαυμένην.

banum, uel cyminum in
suffitu, uel spongia ex a-
ceto in triuio combusta.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΠΟΛΕΣΑΙ

μύγας.

κεφ. σξς'.

AD EXTINGVEN-
das muscas.

Cap. CCLXV.

Γάλα καὶ ἀρσενικὸν
μύγας ἀναίρει, ἢ ἐλέβο-
ρ μετὰ γάλακτι,
ἢ γλυκέως, ἢ ὀρίανον
σιτὴν ἐλαίῳ θυμιάμνον.
διώκει δὲ αὐτάς ἢ χάλ-
κανθ ὁμοίως, ἢ κόριον
σιτὴν γάλακτι ἄλειφε
ἐν τοίχῃς ἢ φθόξῃ.

Lac & auripigmentū
muscas extinguit, uel ue-
raturum cum lacte, uel sa-
pa, uel origanum cum o-
leo pro suffitu adhibetū.
Profligantur eodem mo-
do atramento sutorio, uel
cum parietes coriandro
cum lacte illinuntur.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΙΩΞΑΙ

ψύλλας.

κεφ. σξς'.

AD ABIGENDAS

pulices.

Cap. CCLXVI.

Ἀψινθίς, ἢ σικύς ἀ-
γρία θαλαττίῳ ὕδατι βρέ-
ξας, ῥαίνει τὴν οἰκίαν, ἢ
χαμελαίας ῥίζαν, ἢ κό-
ριον ἐν ψύλλῃς ῥαίνει, ἢ κό-

Abinthium, cucume-
rem syluestrem in mari-
na aqua macerato, eaque
domū aspergito, uel cha-
melææ radicem, uel cori-
andrum coctum, uel co-
nyzam

νυζαν κατάσρωσι, ἢ ῥα-
δοδάφνης ἀπόζεμα, ἢ
λίθανον & μελανθιον ὑ-
πθυμία τ' οἰκίαν, ἢ τρά-
γυς αἷμα ὀπίχει ἐν βο-
θύνω, καὶ σιναχθήσονται
ἐκεῖ, ἢ αἷγειον αἷμα ὁ-
μοίως.

nyzam subternito, uel
rhododaphnæ decoctū,
uel thure & melanthio
domum suffumigato, uel
hirci sanguinem in foueā
infundito, & ibi congre-
gabuntur, uel caprillum
sanguinem eodem mo-
do.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΕΙΣ.

Κεφ. σξζ'.

AD CIMICES.

Cap. CCLXVII.

Χολῶ βοείαν μετ' ἐ-
λαίᾳ χρίε τὰ ξύλα τῆς
κλίνης, ἢ αἶθ' καρέας
κάπνιζε τ' κλίνην, ἢ χάλ-
κανθον μετ' ἐλαίᾳ χρίε
τὴν κλίνην.

Felle bubulo cum oleo
ligna tori illinito, uel flo-
re suffumigato, uel atra-
mento sutorio cum oleo
perungito.

ΠΡΟΣ ΣΚΟΡΠΙΟ-

πλήκτες,

Κεφ. σξυ'.

ADVERSUS SCOR-

pionis ictum.

Cap. CCLXVIII.

Τῶν σκορπίων ἐν μὲν
τὸ γέν' αἰς πλείονας ὅ-
τ' αὐτὰς κατ' εἶδ' ἀγαθο-
ρὰς παρέλκεται. οἱ μὲν γὰρ
αὐτῶν εἰσὶ λευκοί, οἱ δὲ

Vnum equidem genus
est scorpionū. Sed in plu-
res secundum species dif-
ferentias diducitur. Qui-
dam enim ipsorum albi
sunt, quidam nigri, aliqui
uirides,

μέλανες, οἱ δὲ χλωροὶ, οἱ
 δὲ πετρωτοί. τῶτοις ὁ μὲν
 τόπος ἄρχεται φλεγ-
 μαίνειν, σκληρὸς καὶ ἐρ-
 θῆς σὺν ὀδυνῇ. παρέπει-
 δὲ αὐτοῖς ἰδρῶς, ἔφει-
 κώδης αἰσθησις, καὶ τρέ-
 μος, καὶ ἀνίσχυσις ἀκρο-
 τηρίων, καὶ βραχύνος ἑπαρ-
 σις, τῶτοις βοηθεῖ παρα-
 χρῆμα μὲν συκῆς ὁπὸς ἐν
 σαχθεὶς τῷ πλῆγματι.
 αὐτὸς δὲ ὁ πλῆξας σκερ-
 πὶς λειοτριβηθεὶς, καὶ
 ὀπιπθέμενον τῷ πλῆγ-
 ματι, εἴτα λεῖον ἅλας ἐ-
 πιπιθέσθω μὲν λινοσπέρ-
 μος. ἢ θάον ἄπυρον σὺν
 τρεβινθίνῃ, ἢ χαλβανῇ
 ὀπιπιθεμένη, ἢ καλαμίνε
 θη λεῖα ὀπιπιθεμένη. περ-
 ποπίσειον δὲ αὐτὸς δρισο-
 λοχίαν σὺν οἶνῳ, ἢ καλα-
 μίνθας ἀφέψημα, ἢ πῆ-
 γανον σὺν οἶνῳ. ποιεῖ δὲ ἔ-
 λιθάργυρον παραχρῆμα
 περσιθεὶν τῷ δῆγματι

virides, nonnulli etiam
 lapidei. His locus primū
 inflammari incipit, indu-
 rescit, et rubet cum dolo-
 re. Subsequitur etiā ipsos
 sudor, & horroris quidā
 sensus, & tremor, & ex-
 tremorum refrigeratio,
 & inguina attolluntur.
 His lac ficulneum confe-
 ctum vulnere instillatum
 medetur. Imō scorpio
 ipse exactè contritus, &
 super vulnus impositus.
 Deinde sal quoq; tritus
 cum lini semine applica-
 tur. Vel sulfur ignem nō
 expertum cum terebin-
 thina, vel galbanum, uel
 calamentū tritum. Prius
 uerò in potu assumant,
 aristolochiam cum uino,
 uel calaminthæ decoctū,
 uel rutam cum uino. Huc
 quoq; facit argenti spu-
 ma præter opinionē iēctui
 subito imposita. Balnei
 item frequentior usus, &
 uini potio diluti Compo-
 sita uerò auxilia hæc sunt.

Sulfuris

παραδόξως. λυτρά δὲ
 συνεχέστερα, Ἐοινοποσία.
 μὲν κράματ' ὅ. σιώθετα
 ἢ βοηθήματα. θεία ἀπύ-
 ρα κυάμιναι αἰγυπίας μέ-
 γεθ' ὅ, μετὰ πεπέρεως
 κόκκων ἢ σιῶ οἴνω πινό-
 μωρα, ἢ μελαύθιον, καὶ κύ-
 μινον, Ἐάγνη σπέρμα ἰ-
 σα μετ' οἴνου. δίδω δὲ καὶ τὴν θηριακὴν.

Sulfuris ignem non ex-
 perti, fabæ Aegyptiæ pon-
 dus, cum piperis granis
 octo cum vino ebibitū.
 Vel melanthium, vel cu-
 minum, vel viticis semen
 pari portione cum uino.
 Theriaca postremo quo-
 que exhiberi potest.

ΠΕΡΙ ΦΑΛΑΓΓΙΩΝ,
 καὶ ἀραχνίων.

ADVERSUS PHA-
 langiorum et araneorum
 ictus.

Κεφ. σξζ'.

Cap. CCLXIX.

Τῶν Φαλαγγίων πλεό-
 νων ὄντων καὶ γέν' ὅ. τὸ
 μὲν γὰρ αὐτῶν καλεῖται
 ῥάγιον, τὸ δὲ μυρμήκιον.
 τὸ δὲ κρονοχλάπης, τὸ
 δὲ σκληροκέφαλον, τὸ ἢ
 σκωλήμενον. καὶ ἄλλ' εἰ-
 σὶ τὰ παραχολυθούντι
 συμπώματα τοῖς ἰσ-
 αὐτῶν πληγῇσι. λεπτόν
 γὰρ φαίνεται τὸ πλῆγμα,
 Ἐδυσθεώρητον, οἷδ' ἡμα-

Phalangiorum plura
 sunt genera. Aliud enim
 ueluti paruus est acinus,
 aliud lupum etiam repræ-
 sentat, aliud formicam re-
 fert, aliud bestiolæ lucer-
 nis aduolitantis simile, a-
 liud duro est capite, qd-
 dam uero uermem refert.
 Communia tamen sunt
 symptomata quæ ipsorum
 ictus subsequitur. Ictus
 enim leuis apparet et dif-
 ficulter

πελιδόν, ἢ ἐρυθρόν ψύχος
 πρὶ ὀσφύν ἔχονατα, καὶ
 ὠμοπλάτας, πρὶ δὲ καὶ
 ἔμετθ' ὑδατώδης, ἀρα
 χνίοις ὅμοια. ποτὲ δὲ καὶ
 δι' ἔρων, καὶ διὰ γαστρός
 τοιαῦτα ἀποκρίνεται, βο-
 ηθῆναι ἢ τῷ λαστρῷ θερ-
 μῷ, καὶ πόροις ἐξ ὀξυ-
 κράτους θερμῶν προσπιθε-
 μένοις. κατανάτλει ἢ τῷ
 πληγῇ ἀφεψήματα
 τριφύλλα, ἔλαια θερ-
 μῶν. καλὰ πλάσσει ἢ βολ-
 βόν, ἢ πολύγονον, ἢ πρέσ-
 σα, ἢ κρίθινον σὺν δάφ-
 νης φύλλοις, ἔλαιῳ, ἢ κό-
 νυζαν, ἢ οἶνου τρυγίαν
 σὺν κριθίνῳ, ἢ πηγανόν
 ἄχρειον σὺν ὄξει. πιπτεόν
 δὲ σὺν Φαλαγιοδήκ-
 τας, κυπαρίσας κλώναις
 λείαις σὺν οἶνῳ, καὶ ἔ-
 λαίῳ, ἢ ἀνίσον, ἢ κύμινον,
 ἢ δαῦκον, ἢ μελαίνθιον, ἢ
 ἡδύοσμον σὺν ὄξει, ἢ σάμ-
 ψυχον, ἔτι τῷ θηριακῷ.

ficulter sub aspectum ca-
 dit, tumor mollis, livi-
 dus, uel rubeus, frigus cir-
 ca inguina & poplites, et
 scapulas. In quibusdam
 etiam uomitus aquosus,
 & telis araneorum simi-
 lis. Talia per urinas, &
 alium quandoq; excere-
 nuntur. Iuuantur balneo
 calido, & spongīs ex po-
 sca calida impositis. Vul-
 nus uerò irrigetur deco-
 cto trifoliū, & olei calidi.
 Vel bulbum, uel polygo-
 num, uel allia, uel farinā
 hordeaceā cum lauri fo-
 lijs, & uino, uel conyzā,
 uel uini fecē cum farina
 hordeacea, uel rutam syl-
 uaticam ex aceto ad ca-
 taplasmatism modum in-
 ducito. Potionibus uerò
 utantur ij qui à phalan-
 gīs ic̄ti sunt ex cupressi
 furculis tritis cum uino,
 & oleo, uel aniso, cumi-
 no, dauco, melanthio, uel
 mentha cum aceto, uel
 maiorana, & theriaca.

DE

ΠΕΡΙ ΔΑΚΕΤΩΝ ΘΗ-
ρίων. περὶ λυσσοδίντων,
καὶ ὑδροφοβῶν.

Κεφ. σδ'.

Λυσσῶσι μὲν οἱ κύνες
ὥς ἴππὶ τὸ πολὺ ἐν τοῖς
σφοδρότεροις καύμασιν,
ὥς δὲ φησὶν ὁ Λύκος, ἐν
τοῖς ἴππι τεταμένοις κρύε-
σι. λυσσῆσαντες δὲ, ἔπο-
σιν, ἔβρωσιν ἀποστρέφον-
τα, ἔδιψῶδες μὲν εἰ-
σὶν, ἔπίνυσσι δὲ, σῖελον δὲ
δαψιλές, καὶ ἀφρῶδες ἀ-
φίασιν. ἄφωνοι δὲ εἰσὶ,
ἔξδὲ τοῦ οἰκείου γνω-
ρίζουσιν. ἐφορμῶσι γοῶν
χωρὶς ὑλαγμοῦ πάνσι.
δακόντες δὲ ἔδεν παρα-
χρηῖμα ὀχληρὸν φαίνεσθαι,
ὑστερον δὲ πάθουσιν ἐμπει-
ῶσι τὸ καλὸν καὶ τὸν ὑδρο-
φοβικόν, ὃ συμπίπτει μὲν
πασμὸν, ἔρ' ὕδωρ φέ-
ρον, ὁρῶντες τὸ καὶ πρὸς

DE ANIMALIBVS

quæ morsu ledunt, & dera-
biosi canis morsu, & aquæ
timore, quam ὑδροφοβίαν
uocant.

Cap. CCLXX.

Canes in rabiem agun-
tur, ut plurimum flagran-
tissimis aestibus, & ut Ly-
cus affirmat, in intensis
frigoribus. Rabiosi autē
potum & escam auersan-
tur, & siti quidem cruci-
antur, sed nō bibunt. Sa-
liuam verò tenuē & spu-
mantem emittunt. Præ-
terea non latrant, & fa-
miliares ipsos non agno-
scunt. Irruunt etiam in o-
mnes, sed absq; latratu.
Morsu uerò primum nul-
lam percipiunt molestiā,
sed tandem tamen affe-
ctu quodam corripun-
tur, quem ὑδροφοβίαν, hoc
est, aquæ metum appella-
nt. Quem neruorum di-
stetio comitatur & aquæ
fuga, dum vel vident eā,
u vel

Φερόμενον ὡς οἰεσθαι τὸν
 δακόντα κύναι ἐν τοῖς ὕ-
 δασιν εἰκονίζεσθαι. τῶν δὲ
 ἐμπεζόντων εἰς τὸ πά-
 ϑη Θ ἔδεναι οἰδαμεν πε-
 ριζωθέντα. ὡς τὰ πολλὰ
 δὲ παρὶ τῶν πεσσαρακο-
 ῖν ἡμέραν εἰώθειν ἐν
 σκύπτεν. πρὶν δὲ μετὰ ἐξ-
 μιλίας. Ὀρῆσαι δὲ πρό-
 πτερον, κυνὸς ἐστὶ τὸ δῆγ-
 μα, ἢ ἔ. κάρυα βασιλικὰ
 λειώσαις, καλὰ πλάσσει
 ἑλκ Θ . τὸ δὲ ἐξ ἧς παρα-
 θέσει βρωσὶν ἀλέκτορι.
 καὶ εἰ μὲν μὴ λυτῶν ἢ ὁ
 κύων, ζήσεται ἢ ὄρνις. εἰ ὃ
 λυτῶν ἢ, τῇ ἐξ ἧς τεθνή-
 ξεται. Ἰππὶσι δὲ τὸ ἀλ-
 γασθῆναι, ἔ. ὄξυς, καὶ ὁπο-
 πάνακ Θ , καὶ βάλσαμον,
 ἢ σκόροδα καλὰ πλάσσει,
 ἢ κρόμμυα μὲν ἁλῶν, ἢ
 τέφραν κλιμαίνῃ με-
 ἑλαίᾳ, ἢ ἡδύοσμον, ἢ με-
 λισσόφυλλον, ἢ τέφραν
 σικκῆς. ἀποτίπτεν ὃ τὸ ἑλ-

vel admonentur, et canis
 qui morsum intulit in a-
 qua, videtur repræsentari.
 At ex ijs qui in hunc af-
 fectum inciderant, nullū
 super vixisse nouim⁹. Vt
 plurimū uerò circa qua-
 dragesimum diem ingru-
 ere solet. Quibusdam eti-
 am post sex menses. Sic
 autē depræhendes mor-
 sus rabiosi canis fuerit,
 an non. Iuglandes nuces
 tritas ulceri obducito. Se-
 quenti die hanc escā gal-
 lo appones. Et si quidem
 rabiosus canis non fuerit
 uiuet: si uerò rabiosus, po-
 stridie morietur. Imponi
 etiam potest quod ex pi-
 ce cōstat emplastrum, &
 aceto, & opopanace, &
 balsamum, uel allia, uel
 cepæ cum sale, uel cinis
 farmentaccus cum aleo,
 uel menta, uel melissa, uel
 fici cinis. Vlcus uerò a-
 qua abluere oportet, in
 qua decoctum sit chamæ-
 melum, uel rumex. Qui-
 dam

καὶ χαμαμήλας ἀφεψήματα, ἢ λαπάθας, πίνες δὲ καυτηρίω τὸ ἔλκεα καὶ καίσι. προποτίζεν δὲ αὐτοῖς ἀπλὰ μὲν τὸ λύκιον, καὶ τὸν ὀπὸν ἔσιλφίς, καὶ σκόροδον, καὶ πόλιον. σύνθετα δὲ ταῦτα, καρκίνων ποταμίων καυθέντων δραχμ. εἰ. ἡντιανῆς ρίζης δραχμ. α'. μετὰ οἶνον ἀκράτῃ πόπιζε ἡμέρας τέσσαρας. καλὴ δὲ ἡ θηριακὴ. δίδε δὲ καὶ τὴν θηὰ κολοκυνθίδος ἱερὰν, μὲν ἀφεψήματα ἑλελισφάκας, ἢ τὴν σιδηρίπιδος τῆς ἡρακλείας, ἢ τὴν ἄλυσσον καλοῦσι. πίνες δὲ καὶ τὴν ἡπατὸς τῆς δακόντος κινὸς ἑδόσαν φαγεῖν. φύλασσε δὲ ἀνεπάλωτον τὸ ἔλκεα μέχρις ἡμερῶν μβ'.

ΠΕΡΙ ΣΚΟΛΟΡΕΝ

δρας χειρσαίης, καὶ θαλασσίης. Κεφ. σσά.

Επὶ τέττων κρινῶς μὲν

DE SCOLOPENDRA

terrestri et marina.

Cap. CCLXXI.

In his communiter qui
u ij dem

dam etiam ulcus cauterio adurunt. Simplicia uero in potu offerri possunt, lycium, laseris succus, alium, & polium. Hæc uero composita sunt. Cancrotum fluuiatilium combustorum drachmæ dug, radicis gentianæ drachma, cum uino meraco per quatrimum bibuntur. Theriaca quoque salubriter adhibetur. Hiera item colocynthidis, cum decocto saluæ, uel fideritidis heraclæ quam & alyssum uocant. Quidam etiam epar rabiosi canis comedendū obtulerunt. Caue uero ne cicatricem viceri ante quadragesimum secundum diem inducas.

ὁ ἐν κύκλῳ τόπῳ τοῦ
 δῆγματ' πελαῖται,
 ἔπαίρεται. ἐλκᾷται δὲ
 δυσαιθῶς, ἔκνισμῶδες
 ἔχει ὅλον τὸ σῶμα, ἰδίως
 τοῖς ὑπὸ τῆς θαλασσίας
 σκολοπένδρας δηχθεῖ-
 σιν, ὑδαπειδῆς, ἔστι δὲ
 Φανῆς ὁ ὄγκ' γίνεται.
 τοῖς δὲ ὑπὸ χειρ' αἰας,
 ἐνερδῆς. ὅπ'ι τῶν ἐ-
 πιπθέναι δεῖ κατὰ τῆς
 πληγῆς ἄλας, ἢ πηλὸν ἐ-
 λαιον, ἢ σκίλλαν, ἢ τέ-
 φραν σὺν ὄξει. καταν-
 τλεῖν δὲ ὀξάλμῳ, ἢ ἐ-
 λαιον θερμόν. ποτήματα
 δὲ ἀριστολοχία μετ' οἶνον,
 ἢ ἔρπυλλον, ἢ καλαμίν-
 θη, ἢ ἄγριον πικρανόν, ἢ
 χυλὸς ἀσφοδέλου σὺν
 οἶνω.

ΠΕΡΙ ΕΧΕΩΝ, ΚΑΙ Ε-
 χιδνῶν. Κεφ. σοβ'.

Ἀπὸ τῶν ἔχεων, ἢ ἐ-
 χιδνῶν δακνόμενων, ἢ τῶν

dem locus ictus circula-
 riter liuescit, et attollitur.
 Exulceratur etiā, sed ita,
 ut difficulter deinde cu-
 rationem recipiat, prate-
 rea pruriginis sensus in
 toto corpore percipitur,
 non ab similibus ei, quem ij
 qui à marina scolopēdra
 icti sunt, sentiunt, & tu-
 mor aquosus fit & pellu-
 cidus, à terrestri, rubeus.
 Plagæ igitur imponi de-
 bet sal, vel oleum rutace-
 um, uel scilla, uel cinis cū
 aceto, & foueri locus mu-
 ria cum aceto, uel oleo ca-
 lido. Potui denique dari
 aristolochia cū uino, aut
 serpillū, aut calamintha,
 aut ruta syluatica, uel ha-
 stulæ regiæ succus cum
 uino.

DE VIPERIS.
 Cap. CCLXXII.

In viperæ verò morfu,
 similiūmue animalium,
 virus

ὁμοίων ἰοβόλων, παρακο-
 λυθεῖ πόνθ, ἐν δὲ χῆ-
 μὲν τῷ δηχθέντ, τό-
 πος, μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ
 ὅλος σώματ. φαίνε-
 δὲ κατὰ τὸ δῆγμα δύο
 τρημάτια, μικρὸν ἀλλή-
 λων διεστηκότα, ῥύσις τὴν
 ἐκ τῷ αἵματ, ἰχωροφ-
 δῆς, μετὰ τῷ ταῦτα, καὶ
 ἐλαιώδης. προσγίνεται
 δὲ αὐτοῖς καὶ τρώμ, ἐ-
 κάρ, καὶ ψυχρὰ πει-
 δρωσις. ὅπῃ τῶν δὲ
 χερῶν σκερδοφαγία,
 καὶ ἀκρατοποσία. ἐοδιέτω-
 σαν τῷ ἐπείσασα, ἐκρόμ-
 μυα, ἐτάρχον. πίνες δὲ
 ἐβατράχης ζωμις δὲ
 ἔδωσαν φαγεῖν. πόπιζε
 δὲ πιτυῖα λαγῶς, ἢ νε-
 βρῶ. ἐλαφεῖς αἰδοῖς ξη-
 ροῦ δραχμ. α'. ἀγχου-
 ἢ λεπτόφυλλ, ὅλη, ἢ
 πεπασσ χυλὸς, ἢ ἀχρῖον
 πήγανον, ἢ παύακ, ῥί-
 ζα, ἢ πικράκια λεῖα, ἢ

virus iaculantium dolor
 loci statim ab initio se-
 quitur, mox totius cor-
 poris. In morfu uero duo
 apparent foramina, par-
 uo inuicem spacio distin-
 cta, fluitq; ex his sanguis,
 humorque saniosus, & o-
 leosus. Accedit etiam tu-
 mor, sopor, & frigidi su-
 dores. In his alijs esu, &
 uini meraci potione uten-
 dum. Edantur & porri,
 & cepæ & salsamentum.
 Quidam uero & ranas e-
 lixas pro cibo obtulerūt.
 In potu uero sumuntur,
 coagulum leporis, uel hi-
 nuli, uel genitalis ceruini
 drachma. Anchusa tenui
 folia tota, uel porri suc-
 cus, uel ruta syluatica, uel
 panacis radix, uel pista-
 cia trita, uel uiticis semē.
 Aliud. Myrrhæ, castorij,
 piperis singule drachmæ,
 anethi seminis drachma
 cum semisse, trite cum ui-
 no dantur. Theriaca etiā
 extrinsecus plagæ impo-
 u iij nitur,

ἄγνου σπέρμα. ἄλλο.
 σμύρνης, καστορίᾳ, πεπέ-
 ρεως ἀνὰ δραχ. α'. ἀνή-
 θε σπέρμα Θ δραχ. α.
 ς". λεῖον δίδω συὸν οἶνω.
 δίδω Θ τ' θηριακῶν ἕξω-
 θεν κατὰ τῆς πληγῆς.
 καλὰ πλάσσει αἰγῶν στυ-
 ράθης μετ' οἶνῳ, ἢ δάφ-
 νης φύλλα μετ' ἐλαίῳ, ἢ
 δαφνίδες, ἢ καλαμίνθη,
 ἢ πήγανον, ἢ σέλλων, ἢ
 ἀβρότονον, ἢ ὀρίγανον, ἢ ὀρνίθων νεοτῆς ἀναπυχθέν-
 τας ὀπιπθέναι θερμῶς, συχνῶς ἐπαλλατῶμενοι, ἢ ῥε-
 φαίῳ φλοῖον λεῖον, ἢ σκίλλα ἐφθάλμῳ.

ΠΕΡΙ ΑΣΠΙΔΩΝ.

κεφ. σσγ'.

Τῶν ἀσπίδων εἰσὶν εἰς
 δὲ τρεῖς. αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν
 εἰσὶ χερσαῖαι, αἱ δὲ χε-
 λιδωνίαι, αἱ δὲ πεπιπυά-
 δες. ὧν αἱ χερσαῖαι μεί-
 ζες εἰσὶν ὅτι ἀχρεῖ πη-
 χῶν πέντε. παρὰ πεπυ-
 ποῖς δὲ χερσαῖαι ὑπὸ τῶν

DE ASPIDIBVS.

Cap. CCLXXIII.

Aspidum tres sunt spe-
 cies. Quidam enim terre-
 stres sunt, quidam hiru-
 dines repræsentant, qui-
 dam circumplectati, et pe-
 riptyades dicti, inter quos
 terrestres magnitudine
 quinque cubitorum repe-
 riuntur. Aspidis morsum
 sequun-

των τρεῖς ὡς ἐκ βελόνης, πόνθος, ναρκῶς δὲ εὐθείως, ἔωχρίαν, ἔχασματα συνεχώς. νωθρία ἢ καταφορά ὑπνώδης, ἔσπατμος. ὃ ἢ θάνατος ἐν ὥραις δυσί, ἢ τρισί. βοηθῶνται δὲ ἐξ αὐτῶν, εἰάν παραχρημα ὅξος δριμύτατον πείωσι πολύ. καὶ δὲ τῆς πληγῆς ἵππιτιθέναι κενταύριον συν σμύρνη, ἔσπιω σωλεαίας ἐπιτίθει. δίδω ἢ ἔσκόροδον λεῖον συν οἶνω πίνειν, ἢ ὀποπαίνακα συν οἶνω. δίδω ἢ ἔπλωθηρακλίω. ἀποκρίπτον δὲ αὐτοπερθέτως, καὶ τὸ δηχθέν μέρθος, ἔκαυσηριασέον.

ΠΕΡΙ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ

τρυγόνος, καὶ μυραίνης.

Κεφ. σσδ'.

Επὶ τῶν θαλασσίων, οἷον τρυγόνος, ἔμυραίνης, ἢ μὲν ἀγνώστis πρὸ

sequuntur foramina tanquam ex acu, dolor item. Confestim etiam torporem inducit, et pallorem, et crebras fissuras habet. Pigritia item & inexpugnabilis dormiendi necessitas & conuulsio, & in duabus aut tribus horis mors. Liberantur ex ipsis qui statim acetum acerrimum in magna copia hauserint. Vulneri vero centaurium cum myrrha & opio contritum imponi debet. Allium item tritum cum uino, uel opopanax eodem modo offerri potest. Theriaca item. Et particula vitiata nulla interposita mora abscindenda, et adurenda est.

DE PASTINACA

marina & murena.

Cap. CCLXXIII.

Marinae quidem pastinacae, & murenæ manifestata est internotio. Ipsa
u iij rum

δηλος. βοηθεῖ γ' τοῖς ἴσιν
αὐτῶν δηχθεῖσι συκῆς ὀ-
ποδ' αὐλαγμοῖ δ'. ἢ ὀλί-
γω πλείους μὲν κλωνίων
ἐρπύλλων τριῶν ἢ δ'. ποτι-
ζόμενα. Ἐῶσα πρὸς ἐχίδ-
νας. κατὰ πλάσσει γ' δάφ-
νης φύλλα. Ἐτὸ ἀφέ-
ψημα τῆς δάφνης μετὰ
οἶνον πότιζε. ἢ πᾶσι μετὰ
πηγαῖον Ἐοῖον, Ἐοῖο πο-
σία.

ΠΕΡΙ ΔΡΑΚΟΝΤΟΣ

θαλασσίον.

Κεφ. σσε'.

Τέτρα πλὴν πληγῶν μο-
λίβδω παράτριβε, ἢ
κατὰ πλάττει ἐρπύλλω
λείω, ἢ φακῶ ἐφθῶ. ἢ
θαῖον συνὸς ὄξος, ἢ τὸν δρᾶ-
κοντα αὐτὸν χρίσας, ὅππ-
οις. αὐτῶν δὲ ἀνθρώ-
ποις ἔρω. πότιζε δὲ ἀ-
ψινθίω, ἢ ἐλελίσφακω,
ἢ ἐγκεφάλω ἰχθύος.

rum verò moribus suc-
currūt lactis ficulnei gut-
tæ quatuor, aut paulò
plures, cū ramusculis ser-
pylli tribus, aut quatuor
ebibitæ. Et quæ ad vipe-
ras supra sunt posita. Fo-
lia item lauri induci pos-
sunt, eiusque decoctum
cum vino in potu sumi.
Vel piper cum ruta & ui-
no, imò uinum ipsum in
potu adhiberi.

DE DRACONE

marino.

Cap. CCLXXV.

Huius ictum infricato,
uel serpyllo trito, uel len-
ticula cocta obducito,
uel sulfur cum aceto, &
draconem ipsum euiscer-
atum imposito. Locum
uerò urina humana fo-
ucto, uel in potu exhibe-
to absynthium, saluiam,
uel ipsius piscis cerebrū.

DE

ΠΕΡΙ ΣΚΟΡΠΙΟΥ ΘΑ-

λασίς.

Κεφ. σογ'.

Τέτς πλὴν πληγὴν ἰά-
ται τρίγλα ἀναρθεῖσα,
ἔθπιπθεῖσα, θείον ἄπυ-
ρον μετ' ὅξος ἀνατριβό-
μενον. δαφνίδες τρεῖς πι-
νόμεναι λείαι.

ΠΕΡΙ ΧΑΛΚΗΣ ΣΑΥ-

ρας, καὶ σαλαμανδρας.

Κεφ. σογ'.

Τοῖς δὲ ὑπὸ τῆς χαλ-
κίπιδος ζαύρας πλη-
γῇσι συμβαίνει οἰδήμα-
τα, καὶ μελανία. θερρα-
πείαν δὲ τέτς ἐπὶ τῇ
μυχαλῇ εἰρημένοις. τοῖς
δὲ ὑπὸ ζαλαμανδρας
δεδειγμένοις συμβαίνει
περιοδυία σφοδρά, ἔ-
πέλιωσις κύκλω. τέτοις
παραφέρουσι ρίζινω πι-
πυίνω, ἢ εὐροβιλίνω, ἢ
χαλδαίνω μὲν μέλι,

DE SCORPIONE

marino.

Cap. CCLXXVI.

Huius ictum sanat mu-
lus piscis dissectus, impro-
fitusq;. Sulfur viuum cū
aceto infricatum, baccæ
lauri tres tritæ potæque.

DE AEREA LACER-
ta ἢ salamandra.

Cap. CCLXXVII.

Ab ictu uero lacertæ
viridis, tumores & liuo-
res contingunt. Hos re-
medijs de mure araneo
dictis curare oportet. A
salamandræ uero dolor
uehementissimus, & in
orbem liuor. His refinam
è picea aut pinu offere-
mus, vel galbanum cum
melle, aut nucleos pineos
cum decocto chamæpy-
tios. Hæc uel imponuntur
morsui, vel bibuntur.

u v DE

ἡ σροβίλια μὲν ἀφεψήματος χαμαιπίτυ θ. ταῦ-
τα ἔπινειν, ἔσπιπθέναί τῷ δῆγματι.

ΠΕΡΙ ΛΑΓΩΟΥ ΘΑ

λαοσίς.

Κεφ. σον'.

DE LEPORE MA-

rino.

Cap. CCLXXVIII.

Λαγὼς θαλαοσίς πο-
θέντ θ, παραχολθεῖ
γούσις ὁμοία ἰχθύος βρο-
μώδης, κελίας ἄλγη-
μα, ἔρξ ἐποχή. εἶποτε δὲ
ἐκρίθη, πορφυρίζοντα ὁ-
ράται, ὑδρώς τε δυσώ-
δης. δοτέον τέτοις γάλα
ὄνειον πίνειν, ἢ μαλάχης
ρίζης ἀφεψήμα, ἢ πού-
κεδάνης ρίζαν λείαν μετ'
οἶνον, ἢ ἐλλέβορον μέλανα,
ἢ σκαμμωνίας ὅσον δραχ-
μας. ἐν μελικράτῳ, ἢ
χλωὸς νεοσφαγῆς αἷμα.
σημεῖον δὲ σωτηρίας, εἰάν
ἰχθύας διωήσονται φα-
γαίν.

ΠΕΡΙ ΒΔΕΛΛΩΝ.

Κεφ. σοθ'.

Βδέλλας δὲ τὰς κατα-

Leporis marini potum
gustus sequitur piscibus
virosis nō ab similibus, ven-
tris dolor, urinae suppres-
sio. Si quando vero excer-
nitur, purpureo colore
cernitur, sudor foetidus.
His lac asininum in potu
offerre oportet, vel radi-
cis maluae decoctum, vel
peucedani radicem, trita
cum vino, vel veratrum
nigrum, vel scammonij
drachmae semissae in mul-
sa, vel anseris recenter oc-
cisi sanguine. Salutis au-
tem nota est, cum pisces
comedere poterunt.

DE HIRVDINIBVS.

Cap. CCLXXIX.

Hirudines cum aqua
assumuntur.

πρωϊας ζῶ τῷ ὕδατι
ἐκβάλλει ἀλμυ καταφο-
ρημένη. ἀναχαρξαρίζε-
σθωσαν δὲ νύκτον ζῶ ὕ-
δατι, ἢ χάλκινθον ζῶ
ὄξει. Ἰνὲς δὲ κόρεις ἔδω-
σαν τοῖς καταπιῖσι τὰς
βδέλλας. δίδω δὲ καὶ τὰ
σκόρδα ἐοδίειν.

ΠΕΡΙ ΜΥΚΗΤΩΝ.

Κεφ. σπ'.

Μυκήτων ἧ οἱ μὲν τῷ
γένει βλάβησιν, οἱ ἧ τῷ
πλήθει. ὅππότερος δὲ
πιγμῆς, εἰκότας ταῖς
ἀγχόνας. τέτρες ἀνάγ-
καζέμεν, Διδάξεται.
ὠφελῶνται ἧ κληματί-
νῳ τέφραν ζῶ ὀξυκρά-
τῳ, ἢ νύκτω πίνοντες. ὠφε-
λεῖ ἧ αὐτὰς, ἔστω ἀλεκτο-
ρίδων ὡς ἀφεψημένα,
ἔστω ὀξυκράτῳ πινόμε-
να. ἢ δρισυλοχίας δραχ-
αί, ἢ ἀψινθίς ζῶ οἶνω, ἢ

assumptas muria deuorari
rata expellit. Gargarisan-
dum itaque nitrum cum
aqua, vel atramentum su-
torium cum aceto. Qui-
dam etiam cimices his,
qui hīrudines deuorant
exhibuerūt, allia item in
cibo offerro.

DE FVNGIS.

Cap. CCLXXX.

Fungorum alij specie
nocent, alij copia, stran-
gularus laqueis similes
inducunt. Hos ad vomi-
tum cogito, idque cum
oleo, iuuantur præterea
cum sarmentaceum cine-
rem ex posca vel nitro bi-
berint. Eodē modo oua
quoq; gallinarum cocta,
& in posca ebibita, pro-
sunt, vel aristolochiæ vel
absynthij drachma cum
vino, vel melissa cum mel-
le & nitro, vel ruta cum
oleo & vino ebibita, &
cum

μελισσόφυλλον ζυῶ μέ= cum melle cocta, vomis
 λιτι ἐνίτρω, ἢ πῆγανον tus deniq; & lotio.
 ζυῶ ἐλαίῳ, ἐν ὀίνῳ πινόμενα, καὶ ἀφεψόμενα μετὰ
 μέλιτι Θ, ἐν μετ Θ, ἐν λυτρὸν.

ΠΕΡΙ ΓΑΛΑΚΤΟΣ ΤΥ. DE LACTE IN VEN-
 ροθέντῳ ἐν γαστρί. tre coagulato.
 Κεφ. σπα'. Cap. CCLXXXI.

Τέτοις δὲ διδόναι πί= His in potu calamin-
 νειν καλαμίνθης φύλλα thæ folia arida dare oportet, vel succum eodē modo, aut laserpitij radicem
 ξηρὰ, ἢ τ' χυλὸν ὁμοίως, do, aut laserpitij radicem
 ἢ σιλφίει ρίζαν ζυῶ ὀξυ= exposca, vel thymum cū
 κράτῳ, ἢ θυμόν ζυῶ ὀι= vino, vel piccam cum a-
 νῳ, ἢ πιτῆαν ζυῶ ὄξει. ceto.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΚΟΥ DE MELLE PON-
 μέλιτι Θ. tico.
 Κεφ. σπβ'. Cap. CCLXXXII.

Τοῖς ἐν τῇ ἡρακλείᾳ Qui mel quod in He-
 τῷ πόντῳ μέλι φαγῶ= racia ponti provenit, vel
 σιν, ἢ πίνουσιν τὰ αὐτὰ comederint, uel biberint,
 συμβαίνει τοῖς τὸ ἀκόνι= ijs eadem quæ his, qui a-
 τον πίνουσιν, τέτοις διδόναι conitum hauserunt, acci-
 δεῖ ὑδρομέλι μὲν πηγαῖς dūt. His aquam mulfam
 φύλλων, ἢ ὀρίγανον, ἢ cum rutæ folijs aridis, uel
 πρᾶσον μετ' οἶνου, ἢ ἀ= origanum, uel marrubiū
 cum uino, uel absinthiū,
 uel

Ψίνθιον, ἢ Ἐζωμον, ἢ Ἄ-
βρότονον, ἢ χαμαίπιτυν.

uel erucam, uel abroto-
num, uel chamæpytin da
re oportet.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘΑΙ-
ρόντων ἀπλῶν φαρμάκων, ὅ-
σα χολὴν ξανθὴν παθαίνει.
κεφ. σπγ'.

DE MEDICAMEN-
tis simplicibus, quæ flauæ
bili purgandæ sunt.
Cap. CCLXXXIII.

Αλόης δραχ. α'. μετὰ
μελικράτῃ. ἐλέβορ
μέλας, σκαμμωνία, ἐλα-
τήριον, ἰθύμαλλος, πεί-
πλιον, τραγορίανον, χα-
μελαία, ἀριστολοχία, πο-
λυπόδιον.

Aloës drachma cū me-
licrato. Veratrū nigrum,
scammonium, elaterium,
tithymallus, peplium, tra-
goriganum, chamelæa,
aristolochia, polypodiū.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΔΙ'
ἀλόης.

κεφ. σπδ'.

Κολοκυθίδ' ὅ μέρους
α'. ἁψινθίου μέρ' α'.
σκαμμωνίας μέρη β'.
ζυὺ ὕδατι δίδῃ καὶ δύο-
ναμιν.

CATAPOTIA EX
aloë.

Cap. CCLXXXIII.

Cucurbitæ sylvestris,
absinthij singulæ partes,
scammonij partes duæ,
cum aqua pro uirium ra-
tione dantur.

ΚΑΘΑΡΣΙΟΝ ΤΟ ΔΙΑ
τῷ ρόδω μέλιτι.

κεφ. σπέ'.

Ρόδων χυλῶ ξ. β'. μέ-

PURGATIO EX
rhodomelite.

Cap. CCLXXXV.

Rosarum succi sextarj
duo,

λιτϞ ξ. α'. σκαμμω= νίας. ε'γ'. δ'. διδϞ. ἄλ= λο. ναρδοσαχυϞ, ἀγα= ρικῶ, ἐπιθύμῃ ἀνὰ ε'γ'. ας". τέτοις ἐπίβαλλε ρό= δων χυλοῦ ξ. τὸς". μέ= λιτϞ ξ.ς". σκαμμωνί= ας ε'γ'. ας". ἐψαιτέτω.

duo, mellis sextarius, scā= monij vnciæ quatuor dantur. Aliud. Spicæ nar= di, agarici, epithymi sin= gulorum semuncia. His adijcito rofarū succi, sex= tarij dimidiū, mellis tan= tundem, scammonij se= muncia & coquito.

ΚΑΘΑΡΣΙΟΝ ΤΟ ΔΙΑ
ντρίς.

Κεφ. σπς'.

PVRGATIO EX
malo citrio.

Cap. CCLXXXVI.

Κιτρίς λέπϞς, ἑ τῆς
ζαρκὸς λι. α. ἐψήσας ἐν
ὑδαπ, ἐπίβαλλε μέλι= τϞ ξ.ς". καὶ πάλιν ἐ= ψήσας, ἐπίπασσε λεῖαν
πεπέρεως ε'γ'. α'.

Mali medici corticis
carnisq̃ue libra in aqua
coquitur, & mellis sex= tarij dimidium adijcitur,
& denuo coquitur, & pi= peris triti vncia inspergi= tur.

ΚΑΘΑΡΣΙΟΝ ΥΔΡΑ= γωγόν.

Κεφ. σπς'.

PVRGANS AQVAM
in hydropicis.

Cap. CCLXXXVII.

Αλόης, ἐπιθύμῃ, κα= ρυοφύλλῃ, κόκκῃ κνη= δίῃ, πετροσελίῃ, ρέϞ

Aloēs, epithymi, ca= ryophyllorū, grani gni= dij, petroselinij, rhaponti= ci sin.

ποντικοῦ ἀνὰ ὄνυξ". ὧ-
φορβίς δραχ. α'. μέλιτος
τὸ ἀρκῦν.

ΚΑΘΑΡΤΙΚΟΝ ΤΟ ΔΙ'
ἐρμολακτύλου.
Κεφ. σπν'.

Ερμολακτύλος ὄνυξ γ'.
ἀνίσσ, κυμίν, αἰθιοπι-
κοῦ, ἄμειος, πεπέρεως,
ζιγιδέρεως ἀνὰ γρ. γ'.
Ἰππύθιμος ὄνυξ". ἀλυπία
δος ὄνυξ β'. δίδω ζυὸ δ'-
κραπμέλιτι.

ΙΕΡΑ ΓΑΛΗΝΟΥ.
Κεφ. σπδ'.

Χαμαδρύς, πεπé-
ρεως μακρῶ, πεπέρεως
λακῶ, ἀγαρικῶ, σοιχά-
δ, ἐλεβορύχ μέλανος,
σκαμμωνίας, ναρδος ἀ-
χυος, σκίλλης ὀπλῆς, Ἰπ-
θύμος, ἀνὰ ὄνυξ ις". σμύρ-
νης, κρόκος, ἀμμωνιακῶ,
ὧφορβίς ἀνὰ δραχ. η'.
μέλιτι τὸ ἀρκῦν.

ci singulorū vnciæ dimi-
diū, euphorbij drachma,
mellis quantum satis est.

PURGANS EX HER-
modactylo.
Cap. CCLXXXVIII.

Hermodactyli vnciæ
tres, anisi, cymini, æthio-
pici, ameos, piperis, zin-
ziberis singulorum scru-
puli tres, epithymi vnciæ
dimidium, turbith albi
vnciæ duæ, cum mulsa
dantur.

HIERA GALENI.
Cap. CCLXXXIX.

Trislaginis, piperis lōgi,
piperis albi, agarici, stæ-
chadis, veratri nigri, scam-
moni, spicæ nardi, scillæ
toftæ, epithymi, singulo-
rum semuncia, myrrhæ,
croci, ammoniaci eu-
phorbij, singulorū drach-
mæ octo, mellis quātum
satis est.

DE

ΠΕΡΙ ΦΛΕΓΜΑΤΟΣ DE MEDICAMEN-

καθαρτινῶν.

tis pituitam purgantibus.

Κεφ. ση'.

Cap. CCXC.

Φλέγμα ἄρ' λάθυρις,
κόκκ' κνίδι', & φόρ-
βιον, κολοκύνθη, ἐλα-
κὸς ἐλλέβορ'.

Pituitam educunt la-
thyris, granum gnidium,
euphorbium, cucurbita
sylvestris, ueratrū albū.

ΧΟΛΗΣ ΜΕΛΑΙΝΗΣ

καθαρτινῆς.

Κεφ. σκα'.

PURGANTIA A-
tram bilem.

Cap. CCXCI.

Επίθυμον, πολυπόδιον,
ἐλλέβορ', μετὰ πρᾶσ-
σίς χυλῶ, ὀξύμελι, ὄξος
παλαιὸν, ὅσον ζ. α'. μέλι-
τ' ἀπαφρισμένον ἐ-
ψα, ἐδίδε.

Epithymus, polypo-
dium, ueratrū cum mar-
rubij succo, acetum mul-
sum, uetus item cum mel-
lis despumati sextario co-
cto, & ita exhibito.

Ο ΔΙΟΣΠΟΛΙΤΗΣ.

Κεφ. σηδ'.

DIOSPOLITES.

Cap. CCXCII.

Πεπέρεως ὀγδ. α'. πη-
γαίς φύλλων ὀγδ. α'. κυ-
μίνης ὀγδ. α'. νίτσης δραχ.
δ'. ζιγιδέρεως ὀγδ. α'. μέ-
λιτ' τὸ ἀρκούν.

Piperis, rutæ foliorū,
cymini, singulæ uncia,
nitri drachmæ quatuor,
zinziberis uncia, mellis
quantum satis est.

DIA,

ΤΟ ΔΙΑ ΚΑΛΑΜΙΝ-
θης. κεφ. σκγ'.

DIACALAMENTHVM.
Cap. CCXCIII.

Καλαμίνθης, ὄζψ. 5".
σεσέλεως δραχ. 5". γλή-
χων ① δραχ. 5". λιβί-
ς ② δραχ. 1'. πετροσελί-
νης δραχ. 6'. θυμ. δραχ.
6'. πεπέρεως δραχ. 1'. μέ-
λιτ ③ τὸ δῆκον.

Calaminthę uncia me-
dia pars, seseleos drach-
mæ dimidiū, pulegij tan-
tundem, lenistici drach-
mæ octo, petroselini, thy-
mi singulorum drachmę
duæ, piperis drachma,
mellis quantum fatis est.

ΤΟ ΔΙΑ ΤΡΙΩΝ ΠΕ-
πέρων.

MEDICAMENTVM
diatrion pipercon, ex triplici
piperi.

κεφ. σηδ'.

Cap. CCXCIIII.

Πεπέρεως λβκζ, μα-
κρζ, μέλανος ἀνὰ δραχ.
15". ζιγίβέρεως δραχ. 8'.
θύμ. δραχμ. 6'. ἀνίσσ
δραχ. 6'. μέλι ④ τὸ δῆ-
κον. ταῦτα προσλαμβά-
νοντα σκαμμωνίαν, κα-
θαίρουν ἀλύπως.

Piperis albi, longi &
nigri, singulorū drachma
cum dimidia, zinziberis
drachmę quatuor, thymi
drachmæ duæ, anisi tan-
tundem, mellis quod suf-
ficit. Quibus si scammo-
nium quoque adijciatur,
citra molestiam purgāt.

ΣΤΟΜΑΧΙΚΟΝ ΩΦΕ-
λιμον.

STOMACHICVM
utile.

κεφ. σηε'.

Cap. CCXCV.

Κιννάμωμον, καρύο-

Cinnamomum, caryo-
x phyllos,

φυλλον, κρόκον, χοίνικον,
αἶθος, κόσιν, παιονίαν,
πάντα τρίψας, ἐν ἀνα-
μίξας, ἡξῶ.

ΕΜΠΛΑΣΤΡΟΝ Η

χρυσή.

κεφ. σιγ'.

Ξηρίας τῆς οἰναίθης,
ξηρίας τῆς νάρδος, ξυλα-
λόης, συμψύχας ἀνὰ ὄνκ.
γ'. ἱρεως ὄνκ. β'. ἀμμωνια
καὶ θυμιάματ' ὄνκ. δ'.
προπόλεως, ὀποπανα-
κ' ὄνκ., βδελλίς, σαγαπη-
ν' ἀνὰ ὄνκ. γ'. χαλβανής
ὄνκ. α'. θυμιάματ' ὄνκ., πε-
ρεβινθίνης, κρόκος, μασί-
κης, σάχυν' ὄνκ., κινναμώ-
μος ἀνὰ ὄνκ. γ'. καρυο-
φύλλων ὄνκ. α'. πεπέρεως
μακροῦ ὄνκ. γ'. νάρδος,
βαλσάμος, τὸ ἀρκῶν καὶ
ὁμῶς μίξας, ἡξῶ.

phyllos, crocum, iunci o-
dorati florē, costum, paio-
niam, singula trita et per-
mixta in usum adhibeto.

EMPLASTRUM AV-
reum dictum.

Cap. CCXCVI.

Oenanthæ, nardi, in
pulverem redactorum,
xyloaloes, maioranæ, sin-
gulorum vnciæ tres, iri-
dis vnciæ duæ, Ammo-
niaci thymiamatis, pro-
poleos, opopanacis, bdel-
lii, sagapeni, singulorum
vnciæ tres, galbani vncia,
thymiamatis, terebinthi-
næ, croci, mastiches, spi-
cæ, cinnamomi singulo-
rum tantundem, caryo-
phyllorum uncia, piperis
longi vnciæ tres, nardi,
balsami, quantum satis
est, simul mixtis vritor.

τέλ' ὄνκ.

RERVM ET VER-

BORVM IN LIBRVM NONI

de medendis morbis præcipuè me-
morabilium Index.

A bscessus	274
Abscessus curatio	274
Achores	9
Achorum causæ	10
Achorum curatio	ibidem
Ad ea quæ in aurem ceciderunt extrahenda	99
Ad attritus ex longo decubitu	258
Ad intertrigines ex calceamentis	259
Ad clauos remedia	ibidem
Ad ambusta	272
Ad reptilium morsus	297
Aduersus ictus uespærum & apum	298
Aduersus phalangiorum & araneæ ictus	303
Aegylops	69
Aegylopi curatio	70
A fulminibus præseruantia	294
Albuginis oculorum causæ & remedia	77
Alopecia	11
Alopeciæ & ophiæsis discrimen	ibidem
Alopeciæ curatio	12
Alphi	270
Alphorum remedia	270
Angina	133
Angina periculosa est	134
x ij	Anginæ

INDEX

Anginae signa	134
Anginae curatio	135
Ani inflammationis curatio	226
Ani excrementiae	227
Ani procidentia	229
Antidoti podagricae	256
Aphthae quid, earum causae & drachmae	128
Aphtharum curatio	128
Appetitus caninus	180
Appetitus canini causae	180
Appetitus canini curatio	181
Apoplexia	51
Apoplexiae causae	52
Apoplexiae difficilis curatio	52
Apoplexia degenerat in paralyse	52
Apoplexiae curatio	52
Aqua pilos augens	4
Armeniaci lapidis praestantia	41
Arthritis biliosa	249
Arthritidis biliosae curatio	250
Arthritis erysipelacea	250
Arthritis ex humorum plenitudine	252
Arthritis pituitosa	253
Arthritidis pituitosae curatio	253
Arthritis sanguinea	254
Ascarides	197
Ascaridum curatio	197
Aspidum uariae species	310
Aspidis morsus signa	ibidem
Aspidis morsus curatio	311
Aspidis	

INDEX.

<i>Aspidis causæ</i>	144
<i>Asthmatis curatio</i>	144
<i>Artheroma</i>	289
<i>Aurium uarij morbi</i>	88
<i>Aurium parulentarum remedia</i>	93
<i>Aurium sordes quomodo eluendæ</i>	94
<i>Aures sanguinolentæ</i>	94
<i>Auditus grauitatis curatio</i>	95
<i>Aurium inflammationis remedia</i>	96
<i>Aurium ulcerum remedia</i>	97
<i>Aurium uermes</i>	99
<i>Aurium sonitus causæ, & curatio</i>	100
<i>Auulsio</i>	288
<i>Auulsionis remedia.</i>	<i>ibidem.</i>

B.

<i>Batrarchus seu ranunculus linguæ quid, & eius cura- ratio</i>	126
<i>Brafficæ uis ad ebrietatem</i>	19
<i>Bulimos</i>	180
<i>Bulimi causæ</i>	<i>ibidem</i>
<i>Bulimi curatio.</i>	<i>ibidem.</i>

C.

<i>Cachexia quid, & eius curatio</i>	210
<i>Cancri uteri species</i>	238
<i>Cancri uteri non ulcerati signa</i>	238
<i>Cancri uteri exulcerati notæ</i>	238
<i>Cancer uteri insanabilis</i>	238
<i>Cancri tumoris causæ</i>	283
<i>Cancrisigna</i>	<i>ibidem</i>
<i>Cancris curatio</i>	284

x iij

Canum

INDEX.

Canum rabiosorum notæ	305
Capitis dolor	14
Capitis dolor multiplex	ibidem
Capitis dolor ex plenitudine	ibidem
Capitis dolor à flatibus	ibidem
Capitis dolor mordicans	15
Capitis doloris è sole signa	ibidem
Capitis doloris è sole curatio	ibidem
Capitis doloris ab intemperie frigida signa	16
Capitis doloris ab intemperie frigida curatio	16
Capitis doloris per consensum signa	17
Capitis doloris per consensum curatio	ibidem
Capitis dolor ex uini potu	18
Capitis doloris ex uini potu curatio	ibidem
Capitis scabies quibus tollatur	8
Carbunculus	282
Carbunculi curatio	282
Carbunculi palpebrarum curatio	84
Carcinoma oculi	83
Carcinoma oculi ægrè curatio	83
Carcinomatis oculorum curatio	83
Carus quid ab apoplexia & lethargo differat	33
Cari causæ	33
Cari eadem cum lethargo curatio	33
Catochus	34
Catochi causæ	35
Catochi curatio	35
Catarrhus	25
Catarrhi à causa calida notæ	25
Catarrhi à causa calida curatio	25
	<u>Catarrhi</u>

INDEX.

Catarrhi à causa frigida signa	25
Catarrhi à causa frigida curatio	25
Cephalæa	20
Cephalææ & hemicrania cause	20
Cephalææ & hemicrania signa	20
Cephalææ curatio	21
Chalaziorum remedia	60
Chemosis	65
Chemosis curatio	65
Cerebri inflammationis notæ	30
Cerebri inflammationis curatio	30
Cibi fastidio quomodo medendum	178
Cicatricum & albuginum oculorum cause & re= media	77
Cicatrices nigre quomodo tollantur	291
Cimices ut pellantur	301
Cholera	185
Cholera cause	ibidem
Cholera curatio	ibidem
Colicus dolor unde, eiusq; curatio	192. & 193
Colis ulcerum remedia	123
Collyriorum uariæ formæ	75
Collyrium Diarhodon	82
Columellæ uaria nomina	132
Columellæ affectibus quomodo medendum	132
Coma	34
Comatis signa	34
Comatis cause	ibidem
Comatis curatio	ibidem
Coma uigilans	35

x iiij

Comatis

INDEX.

Comatis uigilantis causæ	35
Comatis uigilantis notæ	36
Comatis uigilantis curatio	36
Comitialis morbus	44
Comitialis morbi causæ	44
Comitialis morbus unde dictus	45
Comitialis morbus sacer dictus	ibidem
Comitialis morbus Herculeus uocatus	ibidem
Comitialis morbi curatio	ibidem
Comitialis morbi p consensum uetriculi curatio	47
Comitali morbo correpti quomodo excitandi	ibid.
Comitali morbo correptorum, an sanari possint, examen	48
Comitialis morbi orti per consensum uentriculi si- gna	48
Comitialis morbi per alterius partis consensum orti signa	48. & 49
Comitialis morbus quibus pueris frequentior	49
Comitialis morbus puerilis dictus	ibidem
Comitialis morbi primò & per se cerebro affecto si- gna	ibidem
Comitialis morbi uaria remedia	49
Conuulsionis causæ	84
Conuulsio à siccitate ægrè curabilis	55
Conuulsionis ab humiditate curatio	ibidem
Conuulsionis à siccitate curatio	55
Coxarum doloris causæ	246
Coxarum doloris curatio	ibidem
Cruditæ unde, eius notæ, & curatio	183
Culices quæ interficiant.	199.
	Defluuij

I N D E X.

D.

Defluuij capillorum causæ	2
Defluuij capillorum remedia	ibidem
Dentium doloris à causa calida curatio	117
Dentium doloris à causa frigida curatio	118
Dentium nigredini quæ conferant	ibidem
Dentes mobiles quæ firment	119
Dentium dolori quæ resistent, uel ab eo præseruent	120
Dentium doloris in pueris curatio	ibidem
Dentifriciorum sylvæ	121
Diabetes	204
Diabetis causæ	204
Diabetis remedia	204
Digitorum rimæ	257
Diacalamenthum	321
Dia trion pipereon	ibidem
Diospolites	320
Diarrhœa	186
Diarrhœæ quæ conferant	ibidem
Doloris aurium à causa frigida signa & causæ	89
Doloris aurium à causa frigida curatio	ibidem
Doloris aurium à causa calida notæ, & curatio	90
Doloris aurium à plenitudine signa	91
Doloris aurium à plenitudine & flatibus curatio	91
Draconis marini ictus remedia	312
Dysenteria	188
Dysentericæ signa	ibidem
Dysentericæ curatio	ibidem
Dysenteria cruenta	191
x v	Dysen-

INDEX.

Dysenteriae cruentae curatio. 191.

E.

Ebrietatem quæ arceant	19
Ectropium quid, unde, eiusq; curatio	69
Εγχύρωμα	287
Εγχυρώματ & curatio	ibidem
Elephantiasis	262
Elephantiasis causæ	ibidem
Elephantiasis uix curatur	ibidem
Elephantiasis curatio	ibidem
Emplastrum aureum	321
Emprosthotonus	55
Emphysema oculi	66
Empyema	151
Empyematis curatio	152
Epiphoræ remedia	75
Errhinorum sylvæ	22
Erysipelas	279
Erysipelatis curatio.	ibidem.

F.

Facies ne à sole exuratur	114
Faciem uenustam quæ reddant	ibidem
Fœtor axillarum	176
Fœtor oris, & salivæ redundans	181
Fauus	291
Fauis quomodo medendum	ibidem
Febris	157
Febris diariæ causæ	158
Febris diariæ curatio	ibidem
Febris continens	159
	Febris

INDEX.

Febris continua	159
Febris continuæ species	ibidem
Febris continuæ causæ	ibidem
Febris continuæ curatio	160
Febris pestilentis causæ	166
Febris pestilentis curatio	167
Ficosi tumores	111
Flatuum causæ	184
Fluor muliebris	233
Fluoris muliebris remedia	ibidem
Furunculus	281
Furunculi causæ, eiusq; differentia	113
Fulminis causæ	293
Fulminum uariæ differentia	ibidem
Fungorum species, & eorum sumptorum notæ, & curatio	315.

G.

Gangræna	276. & 277
Gangrænæ curatio	ibidem
Gingiuas cruentas quæ abstergant	122. & 124
Gingiuas exesas consolidantia	125
Glaucedinis remedia	78
Glaucedo quid	85
Glaucedinis curatio	86
Gonorrhœa	222
Gonorrhœæ causæ	ibidem
Gonorrhœæ curatio	ibidem
Grauedo.	25.

H.

Hebetudinis remedia	80
<u>Hecticæ</u>	

INDEX.

Heſtica febris differentia	168
Heſtica remedia	ibidem
Hemicrania	20
Hemicrania à cauſa frigida curatio	24
Hemicrania à cauſa calida curatio	ibidem
Hæmorrhoides	228
Herpes	277
Herpetis curatio	ibidem
Hirudinum aſſumptarum remedia	314
Hydrargyrum	318
Hydrops	211
Hydropis curatio	212
Hydropis tres ſpecies	211
Hypoſphagma quid, & eius cauſæ	66
Hypoſphagmatis curatio.	ibidem.

I.

Iaſpis uiridis epilepticos iuuat	47
Iecoris inflammati ſigna	207
Iecoris inflammationis curatio	ibidem
Iecoris abſceſſus curatio	208
Iecoris ſcirrhus in hydropem degenerat	209
Iecoris ſcirrhi remedia	209
Iecoris obſtructi notæ	209
Iecoris obſtructi remedia	ibidem
Ileos cauſæ	194
Ilei curatio	195
Impetiginis cauſæ	167
Impetiginis curatio	ibidem
Inflammationis partium obſcænarum remedia	17
Inflammationis aurium notæ	92
Inflam=	

INDEX.

Inflammationis tonsillarum causæ	129
Inflammationis tonsillarum curatio	130
Inflationis uentriculi curatio	184
Inflationis oculi curatio	67
Inflationis uteri causæ	241
Inflationis uteri signa	241
Inflationis uteri curatio	ibidem
Inflatio	286
Inflationis curatio.	ibidem.

L.

Leuitas intestinorum	186
Leuitatis intestinorum curatio	187
Lacertæ & salamandræ ictus curatio	313
Lactis coagulati remedia	316
Lapides in renibus unde	201
Lapidis curatio	ibidem
Lepra	265
Lepræ curatio	ibidem
Lepidium facit ad explorandum epilepticos	47
Leporis marini sumpti notæ	314
Leporis marini sumpti curatio	ibidem
Lethargi causæ	31
Lethargi signa	ibidem
Lethargi curatio	ibidem
Leuce quid & unde	270
Leucæ curatio	ibidem
Lichenosi tumoris causæ	111
Linctus ad fluxiones acres	26
Linguae inflammatae quæ conferant	127
Lienis phlegmones curatio	214

Lienis

I N D E X.

Lienis scirrhi curatio	215
Lippitudo	61
Lippitudinis curatio	ibidem
Lumbricorum tres species	195
Lumbricorum origo	196
Lumbricorum symptomata	ibidem
Lumbrici quomodo abigendi.	ibidem.

M.

Maculae à sole quomodo auferendae	109
Mamillarum inflammatio quibus tollenda	174
Mamillarum erosiones quomodo curandae	175
Mammarum tumores cancerum representantes	175
Mamillas conseruantia	176
Mania	36
Maniacorum nota	ibidem
Maniacorum uaria accidentia	37
Maniae curatio	ibidem
Medicamenta cholagoga quae	317
Melancholia	38
Melancholiae uariae causae	ibidem
Melancholicorum uariae differentiae	39
Melancholiae causae	ibidem
Melancholia hypochondriaca	ibidem
Melancholiae cerebro per se affecto curatio	40
Melancholiae hypochondriacae curatio	ibidem
Mellis Pontici sumpti nota & curatio	316
Melanagoga	320
Meliceris	290
Meliceridis curatio	ibidem
Memoriae lesionis causae	42

Memoriae

INDEX.

Memorie læsio quomodo emendanda	42
Mensium suppressionis causæ	229
Menses suppressi quomodo euocandi	230
Menses redundantes unde	231
Menses redundantes quomodo cohibendi	ibidem
Milphosis quid sit, & unde	70
Milphosis curatio	70
Mola	245
Morbus regius	216
Morbi regij causæ	ibidem
Morbi regij curatio	217
Muscas quæ extinguant.	300.

N.

Naris ulcerum remedia	107
Nyctalopis remedia.	81.

O.

Obstructionum in auribus absq; dolore curatio	91
Oculorum dolores quomodo sedandi	63. & 64
Oculorum fluxiones reprimentia	ibidem
Oculi ulcerum uariæ differentię	72
Oedema	285
Oedematis causæ	285
Oedematum oculorum curatio	66
Olfactus læsio quibus resarcienda	104
Ophiasis remedium	13
Opisthotonus quid	56
Oris sœtor quibus corrigendus	131
Ozæna quid, unde, & quomodo curanda.	105.

P.

Pæoniæ radix epilepsię prodest	47
Palmulæ	

I N D E X.

Palmule dolorem cap. excitant	19
Palpitationem cordis uena sectio inuat	157
Paraplegia	52
Parotis	102
Parotidum curatio	103
Paronychia	260
Pastinacæ marinæ ictus curatio	311
Pediculi quomodo generentur	8
Peripneumonia	150
Peripneumoniæ signa	151
Peripneumoniæ curatio	ibidem
Perniones	257
Perturbatio oculi	61
Perturbationis oculi causæ	ibidem
Phalangiorum plures species	303
Phalangij ictus signa	ibidem
Phalangij ictus curatio	304
Phlegmone	273
Phlegmones curatio	ibidem
Phlegmagoga	305
Phos puluis	80
Phrenitis	28
Phrenitidis notæ	ibidem
Phreniticorum uaria symptomata	ibidem
Phrenitidorum uigiliæ	29
Phyma	280
Pica	245
Pilos quæ nigros reddant	4
Pilos quæ flauos faciant	6
Pilos quæ generent	13
Pili	

INDEX.

Pili humani ad lethargum faciunt	32
Pilos producentia in supercilijs	59
Pillula ad tuſſim	26
Pleuritis quid, eiusq; ſigna	148
Pleuritidis curatio	ibidem
Podagra	256
Polypus	106
Polypi curatio	106
Porrigo quid	6
Porriginis cauſa	7
Porriginis curatio	ibidem
Priapiſmus	222
Priapiſmi cauſa	223
Procidentia uteri	244
Procidentiae uteri curatio	ibidem
Pruritus	268
Pruritus curatio	ibidem
Ptarmica quæ	114
Pterygium	78
Pterygij curatio	79
Pterygium	260
Pulueres caput exiccantes	27
Pulices quomodo fugandi	300
Punctura nerui	292
Puncturae nerui curatio.	ibidem.
Q.	
Quartana febris cauſa	163
Quartana curatio	ibidem
Quotidianæ febris cauſa	164
Quotidianæ febris ſigna	165
y Quot.	

I N D E X.

Quotidianæ febris curatio. 165.

R.

<i>Ramex inguinis</i>	219
<i>Ramicis curatio</i>	<i>ibidem</i>
<i>Raucedo</i>	25
<i>Raucedinis causæ</i>	142
<i>Remediorum sylua caput purgantium</i>	27
<i>Renum inflammationis signa</i>	200
<i>Renum inflammationis curatio</i>	<i>ibidem</i>
<i>Rhagadam medela</i>	212
<i>Rhœas oculi, & eius curatio</i>	71
<i>Ruptio quid.</i>	258.

S.

<i>Sanguinis fluxus è naribus</i>	101
<i>Sanguis à uarijs partibus expuitur, & quam ob causam</i>	145
<i>Sanguinis sputi curatio</i>	146. & 153
<i>Sanguinis profluuium è renibus</i>	203
<i>Sanguinis profluuij è renibus medellæ</i>	283
<i>Scabies oculi unde</i>	67
<i>Scirrhus uteri</i>	240
<i>Scirrhi uteri curatio</i>	140
<i>Scirrhus</i>	258
<i>Scirrhi causæ</i>	<i>ibidem</i>
<i>Scirrhi curatio</i>	259
<i>Sclerophthalmia quid, eiusq; curatio</i>	63
<i>Scorpionum plures differentiæ</i>	301
<i>Scorpionum ictus notæ</i>	<i>ibidem</i>
<i>Scorpionum ictus curatio</i>	302
<i>Scolopendræ ictus notæ</i>	308

Scolo-

INDEX.

Scolopendræ ictus curatio	308
Scorpionis marini remedia	313
Semitertiana	166
Semitertianæ curatio	ibidem
Singultus causæ	182
Singultus remedia	ibidem
Smegmata cicatrices exteientia	79
Somni superflui remedia	170
Staphylomata	82
Staphylomatis & albuginum curatio	73. & 74.
Steatoma	290
Sternutationem quæ sistant	22. & 114
Strumarum remedia	136
Sudorem mouentia	173
Sudorem coercentia	ibidem
Suffocatio uteri	242
Suffocationis uteri causæ	ibidem
Suffocationis uteri curatio	243
Suffusio	85
suffusionis curatio	86
Suggillatio	87
Suggillatio mulieribus frequentior	ibidem
Suggillationis remedia	ibidem
Surditatis causæ, & eius curatio	101
Syncopis indicia	156
Syncopis curatio.	ibidem.

T.

Tabidis quæ conferant	152
Tabes quid sit	145
Tabidorum notæ	ibidem

γ ij

Tabis

INDEX.

Tabis curatio	ibidem
Tenesmus	192
Tenesmi curatio	ibidem
Tertiana febris quid, unde, & eius signa	160
Tertianæ curatio	161
Tertianæ spuriae curatio	162
Testium inflammatio	220
Testium inflammationis curatio	221
Tetanus	56
Tetani causæ	ibidem
Tetani febris soluit	ibidem
Tetani curatio	56
Thymorum in pudendis curatio	225
Tophorum curatio	255
Tremor	57
Tremor symptoma malignarum febrium	58
Tremoris curatio	ibidem
Trichiasis curatio	73
Tussis uariæ causæ	138
Tussis uaria remedia.	ibidem.

V.

Varus	110
Ventriculi resoluti remedia	181
Ventriculi inflationis origo	184
Vertiginis causæ	43
Vertiginis curatio	ibidem
Vesicæ calculi in pueris curatio	199
Vigiliæ immodicæ	169
Visus obscuritas omnis quibus tollenda	74. & 84
Visceribus in febris quomodo consulendum	271
Viperæ	

INDEX.

Viperæ morsus signa	308
Viperæ morsus curatio	309
Vlceris in meatibus urinarijs curatio	200
Vmbilicum prominentem quæ deprimant	218
Vngues contusi	261
Vngues cruenti	261
Vrinæ stillicidium	205
Vrinæ stillicidij causæ	ibidem
Vrinæ difficultas	ibidem
Vrinæ difficultatis causæ	ibidem
Vrinæ difficultatis curatio	ibidem
Vrinæ incontinentia pueris frequens, & quomodo curanda	206
Vteri inflammationis causæ	234
Vteri inflammationis signa	235
Vteri phlegmones curatio	ibidem
Vteri exulcerationis causæ	236
Vteri exulcerationis curatio.	ibidem.

X.

Xerophthalmia quid, eiusq; curatio.	68.
-------------------------------------	-----

FINIS.

